YAPPARUNGALAM

AN

ANCIENT AND COMPREHENSIVE WORK ON TAMIL PROSODY

BY

AMRITASAKARANAR

WITH

AN ELABORATE COMMENTARY

[Vol. II]

EDITED WITH NOTES

BY

DIWAN BAHADUR S. BAVANANDAM PILLAI, I.S.O.,
O.B.E., F.R.H.S. (London) & M.R.A.S. (London)
Ex-Sheriff of Madras and Justice of the Peace

"…cipient of a Jaghir from Government and a special decoration from His Imperial Majesty the King-Emperor's Own Hands for eminently distinguished and exceptionally meritorious services rendered to the State, to the Country during the sovereignty of three successive monarchs especially during the difficult period of the Great World War and to the successive members of the Royal family who visited India from H. R. H. The Duke of Clarence to His Royal Highness The Prince of Wales."

E…r of Tholcapyam with commentaries of Perasirier, Nachinarkinier, etc., Irayanar …porul with Nakkirar's commentary, Amritasakaranar's Yapparungalam with an …rate commentary, Peragattiya Tirattu with annotations, Pavananthi Munivar's …ol with a commentary following Mailainather, Sankara Namachivaya Pulavar, …nuja Kavirayar and other standard commentators, and about 100 other works and …ut 50 Legal publications. Author of Lamb's Tales from Shakespeare in Tamil …rose and Verse, Harischandra, Sakuntala, Sita's Wedding, Rama's Exile and other dramas, Modern Tamil-Tamil Dictionary. Founder and Endower of **"Bavanandam Academy"**; formerly Chairman of the Tamil Board of Studies and Member of the Tamil Composition Committee, Madras University; Chairman of the Madras Health Council; Honorary Secretary of League of Nations Union, Madras Social Hygiene Council, Member of the Text-Book Committee of the Madras Educational Department and of the Managing Committee of the Madras School Book and Literature Society. President-Founder, Chamber of Ex-Sheriffs, Vice-President of the Madras Library Association, Chancellor of the Madras Sen-Tamil Academy registered under Act XXI of 1860.

1929

HIGGINBOTHAMS, MOUNT ROAD, MADRAS.

பவானந்தர் கழகப் பிரசுரங்கள்.

இவை கிடைக்குமிடம்: எக்கின்பாதம் கம்பெனி, மவுன் ரோட், சென்னை, (Madras); பெங்களூர், அவர்கள் புத் விற்பனை நடக்கும் ரெயில்வே ஸ்டேஷன்கள்.

வசனநூல்கள்.

1. *கதாமஞ்சரி 0 6

இதில் பல இனிய சிறு கதைகள் உள்ளன.

2. *பரமார்த்தகுரு கதை 0 4

இது திவான்பஹதூர் ச. பவானந்தம்பிள்ளை அவர்கள், ஐ. எஸ். ஓ, ஓ. பி. ஈ., இனிய எளிய நடையில் எழுதியது.

3. *தூக்குத்தூக்கி கதை 0 4
4. *விக்கிரமோர்வசி ...0 4
5. மாளவிகாக்கினிமித்திரம் ...0 4
6. *சாகுந்தலம் ...0 6

இவை (4, 5, 6) காளிதாச மஹாகவி இயற்றிய நாடகங்களின் கதைகள். இனிய நடையில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன.

7. *உத்தரராம சரித்திரம் 0 6

இது பவபூதி மஹாகவி வடமொழியில் இயற்றிய நாடகத்தைக் கதாரூபமாக மொழி பெயர்த்தது.

8. *ரத்நாவலி ...0 6

இது ஸ்ரீ ஹர்ஷதேவர் வடமொழியில் இயற்றிய நாடகத்தின் கதாரூப மொழிபெயர்ப்பு.

9. *மந்திர வீணை ...0 5

இக்கதை மெய்மை பொய்மைகளின் இயல்பை விளக்குவது.

10. *ஒதெல்லோ ...0
11. *ஹாம்லெத் ...0
12. *வெனிஸ் வணிகன் ...0
13. *மாக்பெத் ...0
14. *விரும்பியவிதமே ...0

இவை ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்களின் கதைகள்: லாம் (Lamb) என்பவர் ஆங்கிலத்தி எழுதியவை. திவான் பஹத ச. பவானந்தம்பிள்ளை, ஐ. எ ஓ., ஓ. பி. ஈ., அவர்களால் இனி எளிய தமிழ்நடையில் மொ பெயர்க்கப்பெற்றன.

15. *தாயுமானவர் சரித்திரம் ...0
16. *அருணாசலக் கவிராயர் சரித்திரம் ...0
17. விக்கிரமாதித்தன் கதை 2-பாகங்கள் பாகம் 1-க்கு ...1

ஷை சாதா பதிப்பு பாகம்...1

பஞ்சதந்திரக் கதைகள்

18. மித்திரபேதம் ...0
19. சுகிர்ல்லாபம் ...0
20. சந்திவிக்கிரஹம் ...0
21. அர்த்தநாசம் ...0
22. அசம்பிரேக்ஷ்ய காரியத்துவம் ...0
23. பஞ்சதந்திரப் பாடற்றிரட்டு ...0

3/5.

YAPPARUNGALAM

AN

ANCIENT AND COMPREHENSIVE WORK ON TAMIL PROSODY

BY

AMRITASAKARANAR

WITH

AN ELABORATE COMMENTARY

[Vol. II]

EDITED WITH NOTES

BY

DIWAN BAHADUR S. BAVANANDAM PILLAI, I.S.O.,
O.B.E., F.R.H.S. (London) & M.R.A.S. (London)
EX-SHERIFF OF MADRAS AND JUSTICE OF THE PEACE

"Recipient of a Jaghir from Government and a special decoration from His Imperial Majesty the King-Emperor's Own Hands for eminently distinguished and exceptionally meritorious services rendered to the State, to the Country during the sovereignty of three successive monarchs especially during the difficult period of the Great World War and to the successive members of the Royal family who visited India from H. R. H. The Duke of Clarence to His Royal Highness The Prince of Wales."

litor of Tholcapyam with commentaries of Perasirier, Nachinarkinier, etc., Irayanar .gapporul with Nakkirar's commentary, Amritasakaranar's Yapparungalam with an -borate commentary, Peragattiya Tirattu with annotations, Pavananthi Munivar's nool with a commentary following Mailainather, Sankara Namachivaya Pulavar, nanuja Kavirayar and other standard commentators, and about 100 other works and out 50 Legal publications. Author of Lamb's Tales from Shakespeare in Tamil Prose and Verse, Harischandra, Sakuntala, Sita's Wedding, Rama's Exile and other dramas, Modern Tamil-Tamil Dictionary. Founder and Endower of "**Bavanandam Academy**"; formerly Chairman of the Tamil Board of Studies and Member of the Tamil Composition Committee, Madras University; Chairman of the Madras Health Council; Honorary Secretary of League of Nations Union, Madras Social Hygiene Council, Member of the Text-Book Committee of the Madras Educational Department and of the Managing Committee of the Madras School Book and Literature Society, President-Founder, Chamber of Ex-Sheriffs, Vice-President of the Madras Library Association, Chancellor of the Madras Sen-Tamil Academy registered under Act XXI of 1860.

1929

HIGGINBOTHAMS, MOUNT ROAD, MADRAS.

"Grammar, though a difficult study, is absolutely necessary in the search after philosophical truth............and is no less necessary in the most important questions concerning religion and Civil Society"—Horne Tooke.

அமிர்தசாகரனார்

இயற்றிய

யாப்பருங்கலம்

மூலமும்

பழைய விருத்தியுரையும்

இவை

பலவகை ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களுடன்

திவான் பஹதூர் ச. பவானந்தம்பிள்ளை அவர்கள், ஐ.எஸ்.ஓ., ஓ.பி.ஈ.,
எப்.ஆர்.எச்.எஸ். (லண்டன்), எம்.ஆர்.ஏ.எஸ். (லண்டன்)
1925-ஆம் சென்னைநகர் ஷெரீப், ஜஸ்டிஸ் ஆப் பீஸ்,

ராஜாங்கத்துக்கும் பொதுஜனங்களுக்கும் ராஜகுடும்பத்துக்கும் முறையே மூன்று சக்கராதிபத்தியங்களிலும் செய்த அரிய பெரிய ஊழியங்களுக்கு அறிகுறியாகத் துரைத்தனத்தாரால் ஜாஹீர் அளிக்கப்பெற்றவர்; மாட்சிமைதங்கிய மகாராஜா சக்கரவர்த்தியின் திருக் கரத்தால் பதக்கம் சூட்டப்பெற்றவர்

பேராசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் முதலியோர் உரையுடன் கூடிய தொல்காப்பியம், நக்கீரனார் உரையுடன் கூடிய இறையனாரகப்பொருள், அமிர்தசாகரனார் இயற்றிய யாப்பருங்கலமூலமும் விருத்தியுரையும், விளக்க உரை முதலியவற்றுடன் கூடிய பேரகத்தியத்திரட்டு, மயிலைநாதர், சங்கர நமச்சிவாயபுலவர், இராமாநுஜகவிராயர் முதலிய உரையாசிரியர்களைப் பின்பற்றி எழுதிய உரையுடன் கூடிய நன்னூல் தற்காலதமிழ் சொல்லகராதி முதலிய நூறுநூல்களின் பதிப்பாசிரியர், ஷேக்ஸ்பியர் நாடக கதாமஞ்சரி, சகுந்தலை, அரிச்சந்திரன், சீதாகலியாணம், பாதுகா பட்டாபிஷேகம் முதலிய நாடகாசிரியர்; 50 சட்டநூல்களின்பதிப்பாசிரியர், 'பவானந்தர் கழக' ஸ்தாபகர்; லீக் ஆப் நேஷன்ஸ், சென்னை சோஷயல் அய்ஜீன் கவுன்சில் கௌரவ காரியதரிசி; சென்னை சுகாதார கவுன்சில், தென் இந்தியா ஆராய்ச்சி சங்கம், ஆரியசங்கம், சென்னை புத்தகாலயப்ரசார சங்கம் இவைகளின் உதவித்தலைவர், சென்னை சர்வ கலாசங்கத்தின் தமிழ்க் கல்விச் சபை, தமிழ் வியாசக் கமிட்டி, சென்னை கல்வி இலாக்கா டெக்ஸ்ட் புக் கமிட்டி, சென்னை ஸ்கூல் புக் அண்ட் லிட்டரேச்சர் சொஸைட்டியின் தமிழ்க் கமிட்டி இவை முதலியவற்றின் அங்கத்தினர், சேம்பர் ஆப் எக்ஸ் ஷெரீப் ஸ்தாபகத் தலைவர்,

1860-ஆம் 21-வது சட்டப்படி
ரெஜிஸ்தர்செய்யப்பட்ட சென்னை
செந்தமிழ் கழகச்
" சான்ஸ்சலர் "
பதிப்பித்தது.

[பகுதி–2]

1929

" எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு."—திருக்குறள்.

முன்னுரை

"ஏரண முருவம் யோக மிசைகணக் கிரதஞ் சாலந்
தாரண மறமே சந்தந் தம்பநீர் நிலமு லோகம்
மாரணம் பொருளென் றின்ன மானநூல் யாவும் வாரி
வாரணங் கொண்ட தந்தோ வழிவழிப் பெயருமாள"

என்று நாம் ஏங்கிப் புலம்புமாறு, எத்தனையோ அருந்தமிழ் நூல்கள் கருங்கடலுக் கிரையாகியும் கனலுக்கிரையாகியும் அழிந்து விட்டன. எஞ்சி யுள்ளன சிலவும் ஆதரிப்பாரின்றிக் கறையான் வாய்பட்டுக் கரைந்து வருகின்றன. அங்ஙனம் கரையும் நூல்களைக் கரைந் தொழிய விடாமல் அச்சிட்டு நிலைநிறுத்த வேண்டும் என்ற பேரவாக் கொண்டு, சொல்லற் கரிய பெருமை வாய்ந்தும் காலகதியாற் செல்லுக்கிரையாகி வாராநின்ற இவ்வியாப்பருங்கல விருத்தியை அச்சிடலாயினு மென்பது இந்நூலின் முதற்பகுதியின்கண் உள்ள பதிப்புரையில் கூறப்பட்டது. இப்பகுதியோடு இந்நூல் முற்றுப் பெறுகின்றமையின், பெயரளவில் நின்றுவிடும் நிலையிலிருந்த ஒரு நூல், ஏதோ ஒருவகையில் உருப்பெற்று நிலைத்து விட்டதென்று அறிந்து உள்ளம் உவப்பெய்துகின்றது.

இனி, இந்நூல் முதற்பகுதியின் பதிப்புரையில் இந்நூலாசிரியர் பெயர் முதலியன ஒருவாறு ஆராயப்பட்டன. ஆதலால், இவ்விரண்டாம் பகுதியின் முன்னுரையாகக் கூறக் கிடப்பன இந்நூலின் காலம் முதலிய சிலவே.

இவ்வியாப்பருங்கலத்தின் இறுதிச் சூத்திரம் வீரசோழிய உரையில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது என்பது, முன்னமே குறிக்கப்பட்டது. ராஜேந்திரன் என்று பெயர் வழங்கிய வீரசோழன் என்னும் அரசன் காலத்தில் அவன்பெயரால் வீரசோழியம் என்னும் நூல் இயற்றப் பெற்றதென்பது அந்நூலினின்றே அறியக்கிடப்பதொன்று. அவ் வீரசோழன் கி. பி. 1064 முதல் 1070 வரை அரசாண்டவனென்று

சரித்திர ஆராய்ச்சியால் தெரியவருகிறது. ஆகவே வீரசோழியம்
இயற்றப்பட்ட காலமும் அக்காலமே யாதல் வேண்டும். அதன்
உரையில் யாப்பருங்கலம் மேற்கோளாகக் காட்டப்படுவதால், யாப்
பருங்கலத்தின் காலம் வீரசோழியத்தின் காலத்திற்கு முற்பட்ட
தாகல் வேண்டுமேயன்றி பிற்பட்டதாகாது. அதாவது, பதினோரா
வது நூற்றாண்டின் முற்பகுதியே யாப்பருங்கலத்தின் காலத்திற்குக்
கீழ்வரம்பாகும்.

இனி, இவ்விருத்தியுரையுள், எட்டாரைச் சக்கரத்திற்கு உதா
ரணமாகக் காட்டப்பட்டுள்ள 'பருவரைநிவந்து' என்னும் பாட்டு
'ஆராழி பாய்ந்த விடந்தோ றழகிதாப்—பாராளும் பல்லவமல்
லன்' என்று அமையப் பாடியதாகும். ஆகவே, பல்லவமல்ல
னைக் குறித்துப் பாடிய செய்யுளை உதாரணமாகக் காட்டிய உரை
யாசிரியர், பல்லவமல்லனுக்குப் பிற்பட்டவரேயென்பது கூறாமலே
அமையும். பல்லவமல்லன் காலம் எட்டாவது நூற்றாண்டின்
முற்பகுதியாயிருக்கவேண்டு மென்பது சாஸன பரிசோதகர்
துணிபு*. ஆகவே, விருத்தியுரைகாரர் எட்டாவது நூற்றாண்டுக்
குப் பிற்பட்டவராவார்:. இனி, யாப்பருங்கலக் காரிகை—பத்தாவது
செய்யுள் உரையில், "வெண்பாவினோடும், ஆசிரியத்தினோடும்
வந்த மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா யாப்பருங்கல விருத்தியுள்

* Vide "The Dynasties of the Kanarese districts of the Bombay Presidency from the earliest Historical Times to the Musalman Conquest of A. D. 1318" by John Faithfull Fleet, Ph. D., C.I.E., of the Indian Civil Service, embodied in the Gazetteer of the Bombay Presidency. Vol. I. Part II. (History of the Konkan Daknan and Southern Maratha Country), page 323.

* கொங்கண, தக்ஷண, தென்மராட்டிய தேசசரித்திரமடங்கிய,
'பம்பாய் கஜட்டீர்' முதற்றொகுதி இரண்டாவது பகுதியில்
(பக்கம்-323) ஜான் பேயித்புல் ப்ளீட். பி. எச். டி., ஸி. ஐ. இ.
என்னும் ஆங்கில துரைமகனார் எழுதியுள்ள கன்னட வம்சாவளியிற்
காண்க.

காமர் கடும்புனல்' என்னும் பழம் பாட்டிற் கண்டு கொள்க'' என்று குணசாகரர் கூறியிருப்பது கொண்டு, யாப்பருங்கலக் காரிகை யுரையும் யாப்பருங்கல விருத்தியும் சமகாலத்தினவாகவேனும், விருத்தி முற்பட்டதாகவேனும் இருத்தல் வேண்டுமென்று துணிய லாகும். குணசாகரரும் அமிர்தசாகரனாரும் சமகாலத்தினராயிருத்தல் வேண்டுமென்பது பண்டிதர் பலர் கொள்கை. இக்கொள்கை நிலை யுறுமாயின், காரிகையுரையும் விருத்தியுரையும் சற்றேறக்குறைய சமகாலத்தின வாகல் வேண்டும்; என்னை? அமிர்தசாகரனார் இயற்றிய யாப்பாருங்கலத்துக்கு விருத்தியுரை கண்டவர், அமிர்தசாகரனரு க்கு முற்பட்ட காலத்தவராகல் இயலாதாகலின், விருத்தியுரையும் காரிகையுரையும் சமகாலத்தினவாயின், காரிகையுரையும் காரிகையும் சமகாலத்தின என்பது கொண்டு விருத்தியுரையும் யாப்பருங்கலக் காரிகையும் சமகாலத்தின வென்பது துணியப்படும். யாப்பருங்கலக் காரிகையாசிரியரே யாப்பருங்கல ஆசிரியர் என்பது முதற்பகுதியின் பதிப்புரையிற் பெறப்பட்டது. ஆகவே இந்நூலும் இதன் விருத்தி யுரையும் ஒரேகாலத்தினவாகல் வேண்டும். விருத்தியுரைகாரர், பல்ல வமல்லன் காலமாகிய எட்டாவது நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்டவர் என்பது முன்னர்க் காட்டப்பெற்றது. ஆதலால், இந்நூல் எட்டா வது நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்டதாக வேண்டும். அதாவது, இந் நூலின் காலத்திற்கு எட்டாவது நூற்றாண்டு மேல் வரம்பாகும். கீழ்வரம்பு பதினோராவது நூற்றாண்டென்பது முன்னர்க் கூறப் பட்டது. ஆகவே, இந்நூலும் உரையும் எட்டாவது நூற்றாண்டுக்கும் பதினோராவது நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இயற்றப் பெற்றிருத்தல்வேண்டும். அதாவது, இந்நூலின் காலம் சற்றேறக் குறைய பத்தாவது நூற்றாண்டென்பது ஒருவாறு துணியத்தக்கது.

ஆயினும், தமிழறிஞர்கள் இந்நூலின் காலத்தைத் திட்டமா யறிய முற்பட்டு முயல்வார்களாயின், அவர்கள் முயற்சி பயன்படு மென்பதில் ஐயமில்லை.

இனி, இவ்விருத்தியுரையுள் **பேராசிரியர்** சூத்திரங்கள் பல மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இப் பேராசிரியர் 'பிறை நெடு முடிக் கறைமிடற் றானர் பெயர் மகிழ்ந்த பேராசிரியர்' எனவுட்

சரித்திர ஆராய்ச்சியால் தெரியவருகிறது. ஆகவே வீரசோழியம் இயற்றப்பட்ட காலமும் அக்காலமே யாதல் வேண்டும். அதன் உரையில் யாப்பருங்கலம் மேற்கோளாகக் காட்டப்படுவதால், யாப்பருங்கலத்தின் காலம் வீரசோழியத்தின் காலத்திற்கு முற்பட்டதாகல் வேண்டுமேயன்றி பிற்பட்டதாகாது. அதாவது, பதினோராவது நூற்றாண்டின் முற்பகுதியே யாப்பருங்கலத்தின் காலத்திற்குக் கீழ்வரம்பாகும்.

இனி, இவ்விருத்தியுரையுள், எட்டாரைச் சக்கரத்திற்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டுள்ள ‘பருவரைநிவந்து’ என்னும் பாட்டு ‘ஆராழி பாய்ந்த விடந்தோ றழகிதாப்—பாராளும் பல்லவமல்லன்’ என்று அமையப் பாடியதாகும். ஆகவே, பல்லவமல்லனைக் குறித்துப் பாடிய செய்யுளை உதாரணமாகக் காட்டிய உரையாசிரியர், பல்லவமல்லனுக்குப் பிற்பட்டவரேயென்பது கூறாமலே அமையும். பல்லவமல்லன் காலம் எட்டாவது நூற்றாண்டின் முற்பகுதியாயிருக்கவேண்டுமென்பது சாஸன பரிசோதகர் துணிபு*. ஆகவே, விருத்தியுரைகாரர் எட்டாவது நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்டவராவார். இனி, யாப்பருங்கலக் காரிகை—பத்தாவது செய்யுள் உரையில், “வெண்பாவினோடும், ஆசிரியத்தினோடும் வந்த மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா யாப்பருங்கல விருத்தியுள்

* Vide “The Dynasties of the Kanarese districts of the Bombay Presidency from the earliest Historical Times to the Musalman Conquest of A. D. 1318” by John Faithfull Fleet, Ph. D., C.I.E., of the Indian Civil Service, embodied in the Gazetteer of the Bombay Presidency. Vol. I. Part II. (History of the Konkan Daknan and Southern Maratha Country), page 323.

* கொங்கண, தக்ஷண, தென்மராட்டிய தேசசரித்திரமடங்கிய, ‘பம்பாய் கஜட்டீர்’ முதற்றொகுதி இரண்டாவது பகுதியில் (பக்கம்-323) ஜான் பெயித்புல் ப்ளீட். பி. எச். டி., ஸி. ஐ. இ. என்னும் ஆங்கில துரைமகனார் எழுதியுள்ள கன்னட வம்சாவளியிற் காண்க.

'காமர் கடும்புனல்' என்னும் பழம் பாட்டிற் கண்டு கொள்க'' என்று குணசாகரர் கூறியிருப்பது கொண்டு, யாப்பருங்கலக் காரிகை யுரையும் யாப்பருங்கல விருத்தியும் சமகாலத்தினவாகவேனும், விருத்தி முற்பட்டதாகவேனும் இருத்தல் வேண்டுமென்று துணிய லாகும். குணசாகரரும் அமிர்தசாகரனாரும் சமகாலத்தினராயிருத்தல் வேண்டுமென்பது பண்டிதர் பலர் கொள்கை. இக்கொள்கை நிலை யுறுமாயின், காரிகையுரையும் விருத்தியுரையும் சற்றேறக்குறைய சமகாலத்தின வாகல் வேண்டும்; என்னை? அமிர்தசாகரனார் இயற்றிய யாப்பாருங்கலத்துக்கு விருத்தியுரை கண்டவர், அமிர்தசாகரனாரு க்கு முற்பட்ட காலத்தவராகல் இயலாதாகலின், விருத்தியுரையும் காரிகையுரையும் சமகாலத்தினவாயின், காரிகையுரையும் காரிகையும் சமகாலத்தின என்பது கொண்டு விருத்தியுரையும் யாப்பருங்கலக் காரிகையும் சமகாலத்தின வென்பது துணியப்படும். யாப்பருங்கலக் காரிகையாசிரியரே யாப்பருங்கல ஆசிரியர் என்பது முதற்பகுதியின் பதிப்புரையிற் பெறப்பட்டது. ஆகவே இந்நூலும் இதன் விருத்தி யுரையும் ஒரேகாலத்தினவாகல் வேண்டும். விருத்தியுரைகாரர், பல்ல வமல்லன் காலமாகிய எட்டாவது நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்டவர் என்பது முன்னர்க் காட்டப்பெற்றது. ஆதலால், இந்நூல் எட்டா வது நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்டதாக வேண்டும். அதாவது, இந் நூலின் காலத்திற்கு எட்டாவது நூற்றாண்டு மேல் வரம்பாகும். கீழ்வரம்பு பதினோராவது நூற்றாண்டென்பது முன்னர்க் கூறப் பட்டது. ஆகவே, இந்நூலும் உரையும் எட்டாவது நூற்றாண்டுக்கும் பதினோராவது நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இயற்றப் பெற்றிருத்தல்வேண்டும். அதாவது, இந்நூலின் காலம் சற்றேறக் குறைய பத்தாவது நூற்றாண்டென்பது ஒருவாறு துணியத்தக்கது.

ஆயினும், தமிழறிஞர்கள் இந்நூலின் காலத்தைத் திட்டமா யறிய முற்பட்டு முயல்வார்களாயின், அவர்கள் முயற்சி பயன்படு மென்பதில் ஐயமில்லை.

இனி, இவ்விருத்தியுரையுள் **பேராசிரியர்** சூத்திரங்கள் பல மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இப் பேராசிரியர் 'பிறைநெடு முடிக் கறைமிடற் றானர் பெயர் மகிழ்ந்த பேராசிரியர்' எனவுங்

'நீர்மலிந்த வார்சடையோன் பேர் மகிழ்ந்த பேராசிரியர்' எனவும் இன்னும் பலவாறாகவும் இவ்விருத்தியுரைகாரரால் சிறப்பித்துக் கூறப்படுகிறார். இங்ஙனம் வரும் அடைமொழித் தொடர்களெல்லாம் சிவபெருமானைக் குறிப்பனவாகவுள்ளன. யாம அறிந்த அளவில், இந்நூலைத் தவிர்த்துப் பிறநூல்களில் பேராசிரியர் எனக் குறிக்கப் படுவோர் இருவர் உளர். ஒருவர் இளம்பூரணர் முதலிய உரையாசிரியர்களாற் சுட்டப்படும் **ஆத்திரையன் பேராசிரியன்** என்பார். மற்றவர் தொல்காப்பியத்திற்கு உரையியற்றிய பேராசிரியர். விருத்தியுரையுட் கூறப்பட்ட பேராசிரியர் இவ்விருவருள் ஒருவரேயோ, அன்றிப் பிறர் ஒருவரோ என்பது ஆராயத்தக்கது. தொல்காப்பியம் செய்யுளியலுரையால் தெரியக்கிடக்கும் பேராசிரியர் கொள்கைகள் சிலவற்றோடு, இவ்விருத்தியுரையிற் கண்ட பேராசிரியர் சூத்திரங்கள் மாறுபடுகின்றன. அதுகொண்டு ஈண்டுச் சுட்டப்பட்டவர், தொல்காப்பியத்திற் குரையியற்றிய பேராசிரியர் அல்லரென்பது துணியப்படும்.

இனி, 'சென்னை ராஜாங்கத்தார் உத்தரவின்மேற் பிரசுரிக்கப் பட்ட தமிழ் எட்டுப்பிரதிகளைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிப் பத்திரத்தினின்று' எடுக்கப்பட்டு இந்நூலின் முதற்பகுதி முகத்தே சேர்க்கப் பட்டுள்ள யாப்பருங்கல விருத்தியைப் பற்றிய ஆங்கில வியாசத்தில், இந்நூலிற் சுட்டப்படும் பேராசிரியர், கடைச்சங்கப் புலவரும், களவியல் ஆசிரியருமான இறையனார் என்பவராக வேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அக்கூற்றுக்கு ஆதாரம் அவ்வியாசத்தையன்றி வேறு காணுவது அரிது. அதுகிடக்க. இவ்விருத்தியுரையுள் பேராசிரியர் என வருமிடங்களிற் சில ஏடுகளின் பாடம் '**மயேச்சுரர்**' என்று காணப்படுகின்றமையின், அப்பேராசிரியர்தம் இயற்பெயர் மயேச்சுரர் என்று எண்ண இடமுண்டு. மயேச்சுரர் என்பது சிவபெருமான் பெயர்களுள் ஒன்றாதலும், பேராசிரியருக்குக் கொடுக்கப் பட்டுள்ள அடைமொழித் தொடர்களெல்லாம் சிவபெருமான் பெயரையே குறிப்பனவதாலும், இக்கூற்றை வலியுறுத்தும். அன்றியும், மயேச்சுரரால் யாப்பிலக்கணம் ஒன்று இயற்றப் பட்டுள்ள தென்பது, யாப்பருங்கலக் காரிகைப் பாயிரவுரையில் '**மயேச்சுரர் யாப்பே**

போல உதாரண மெடுத்தோதி' என்று குணசாகரர் கூறியிருப்பது கொண்டு அறியலாகும். யாப்பருங்கலக் காரிகையுரையில் மயேச்சுரர் சூத்திரங்களாகக் காட்டப்பட்டுள்ளவற்றுட் சில, இவ்விருத்தி யுரைகாரரால் பேராசிரியர் சூத்திரங்களெனக் காட்டப்படுகின்றன. விருத்தி யுரைகாரர் பேராசிரியர் எனச் சிறப்பித்துக்கூறுவது மயேச்சுரர் என்னும் ஆசிரியரையே என்று நாட்டுவதற்கு இஃதொன்றே போதிய சான்றாகுமன்றோ ? இதன் உண்மை எவ்வாறிருப்பினும், இப்பேராசிரியர் விருத்தியுரைகாரரால் பெரிதும் மதிக்கப்பட்டவ ரென்பதில் ஐயமில்லை. இது நிற்க.

இவ்விருத்தியுரையில் எடுத்தாளப்பட்ட நூற்கள், நூலாசிரியர்கள் முதலிய விவரக் குறிப்பு, முதற்பகுதி முகத்தே சேர்க்கப் பட்டுள்ள ஆங்கில வியாசத்திற் காணலாகும்.

சங்க காலத்து வழங்கிய யாப்பு வகைகளையும், பிற்காலத்து அவை யடைந்த மாறுதல்களையும் ஆராய்ந்தறிய அவாவும் தமிழறிஞர்கள், இந்நூலையும் தொல்காப்பியம் செய்யுளியலையும் ஒருங்காராய்தல் சாலப் பயன்றருவதொன்றாம். நிற்க.

இந்நூல் இனிது முடியுமாறு தோன்றாத் துணையாய் உடனிருந் துதவிய எல்லாம் வல்ல முழுமுதற் கடவுளை மனமொழி மெய்களால் வழிபடுகின்றனம்.

> 'குணநாடிக் குற்றமு நாடி அவற்றுண்
> மிகைநாடி மிக்க கொளல்'.

பவானந்தர் கழகம்,
நியூட்டன் அவுஸ்,
வேப்பேரி, சென்னை,
ஜனவரிமீ 1916.

ச. ப.

ஒழிபியல்

[தனிச்சொல் நிற்குமிடம்.]

94. அடிமுதற் பொருள்பெற வருவது தனிச்சொலஃ
திறுதியும் வஞ்சியு ளியலு மென்ப.

இஃதென் னுதலிற்றோ வெனின், மேற்சொல்லப்பட்ட பாக்கட்குத் தனிச்சொல் நிற்குமிடம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள்: அடிமுதற்கட் செய்யுளகத்துப் பொருளைத் தழீஇத் தனியே நிற்பது தனிச்சொல் எனப்படும்; அது வஞ்சிப்பாவின் ஈற்றின்கண்ணும் வரப்பெறும் என்ப புலவர் என்றவாறு.

'இறுதியும் வஞ்சியு ளியலுமென்ப' என்னும் உம்மையால் தனிச்சொல் இடையும் வஞ்சியுள் நிற்கப்பெறும் எனக் கொள்க. அல்லதூஉம் பிறரு மிவ்வாறே சொன்னார்; என்னை?

"உறுப்பிற் குறைந்தவும் பாக்கண் மயங்கியும்
மறுக்கப் படாத மரபின வாகியும்
எழுவா யிடமா யடிப்பொரு ளெல்லாம்
தழுவ நடப்பது தான்றனிச் சொல்லே"

"வஞ்சி மருங்கி னிறுதியு மாமெனக்
கண்டனர் மாதோ கடனறிந் தோரே"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

"தனியே,
யடிமுதற் பொருள்பெற வருவது தனிச்சொலஃ
திறுதியும் வஞ்சியு ணடக்கு மென்ப"

என்றார் அவிநயனார்.

தனிச்சொல்லைக் கூன் என்று வழங்குவாருமுளர் எனக் கொள்க; என்னை?

"அடியினிற் பொருளைத் தானினிது கொண்டு
முடிய நிற்பது கூனென மொழிப"
"வஞ்சி யிறுதியு மாகு மதுவே"
"அசைகூ னாகு மென்மனார் புலவர்"

என்றார் பல்காயனா ராகலானும்,

"தானே யடிமுதற் பொருள்பெற வருவது
கூனென மொழிப குறியுணர்ந் தோரே"
"வஞ்சி யிறுதியும் வரையா ரென்ப"

என்றார் நத்தத்தனா ராகலானும் என்க. வரலாறு:

"உதுக்காண், சுரந்தானா வண்கைச் *சுவானமாப் பூதன்
பரந்தானாப் பல்புகழ் பாடி—யிரந்தார்மாட்
டின்மை யகல்வது போல விருணீங்க
மின்னு மளித்தேர் மழை"

என இவ்வெண்பா அடிமுதற்கண் 'உதுக்காண்' எனத் தனிச்சொல் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

"அவரே, கேடில் விழுப்பொரு டருமார் பாசிலை
வாடா வள்ளியங் காடிறந் தோரே
யானே, தோடா ரெல்வளை ஞெகிழ வேங்கைப்
பாடமை சேக்கையுட் படர்கூர்ந் திசினே
அன்ன ளளிய ளென்னாது மாமழை
இன்னும் †பெய்ய முழங்கி (குறுந்-216.)
மின்னுந் தோழியென் னின்னுயிர் குறித்தே"

---

* 'சுவணமாப் பூதன்' என்பதும் பாடம்.

† 'பெய்யும் முழங்கும்' என்பதும் பாடம்.

என இவ்வாசிரியத்துள் 'அவரே' எனவும், 'யானே' எனவும் கூன் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

"உலகினுட், பெருந்தகையார் பெருந்தகைமை பிறழாவே பிறழினும்
இருந்தகைய விருவரைமே லெரிபோலச் சுடர்விடுமே
சிறுதகையார் சிறுதகைமை *சிறப்பென்றும் பிறழ்வின்றி
யுறுதகைமை யுலகிற்கோ ரொபபாகித் தோன்றுவே"

இக்கலியடிமுதற்கண் 'உலகினுள்' எனத் தனிச்சொல் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

"உலகே, முற்கொடுத்தார் பிற்கொளவும்
பிற்கொடுத்தார் முற்கொளவும்
உறுதிவழி †யொழுகுமென்ப
அதனால்,
நற்றிற ‡நாடுத னன்மை
பற்றற யாவையும் பரிவறத் துறந்தே"

என இவ்வஞ்சிப்பாவி னடிமுதற்கண் 'உலகே' எனத் தனிச்சொல் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

"தாழிரும் பிணர்த்தடக்கை" § என்னும் வஞ்சிப்பாட்டினுள் அடிமுதற்கண் "வென்றியான்" எனவும், "அதற்கொண்டும்" எனவும் சீர் கூனாய் வந்தன.

"மாவழங்கலின் மயக்குற்றன, வழி" என வஞ்சியினிறுதி தனிச்சொல் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. "கலங்கழாலிற்—றுறை—கலக்கானதே" என வஞ்சியடியின் நடு 'துறை' எனத் தனிச்சொல் வந்தவாறு.

* 'சிறப்பென்னும்' என்பதும் பாடம்.

† 'ஒழுகுமே' என்பதும் பாடம்.

‡ 'நாடுக நன்மை' என்பதும் பாடம்.

§ 'இச்செய்யுளை 348-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

"காமர் கடும்புனல்"* என்னும் குறிஞ்சிக் கலியுள், "சிறு குடியீரே சிறுகுடியீரே" என ஓரடியாற் றனிச்சொல் வந்தவாறு; ஓரடியாலுங் கலிக்கண் தனிச்சொல் வரப்பெறுமாகலின். என்னை?

"வெண்சீர் வரைவின்றிச் சென்று விரவினும்
தன்பான் மிகுதியின் வருவன வெல்லாம்
வஞ்சி யுரிச்சீர் விரவினும் வெண்பா
வருகுன தனிச்சொ லசைச்சீ ரடியே"

என்றாராகலின்.

'அடிமுதற் பொருள்பெற வருவது தனிச்சொல்
இறுதியும் வஞ்சியு ளியலு மென்ப'

என்றாலுங் கருதிய பொருளைப் பயக்கும். 'அஃது' என்று மிகுத்துச் சொல்லவேண்டிய தென்னையோ வெனின், நான்கு பாவின் அடிமுதற் கண்ணுஞ் சீர் கூனாய் வரப்பெறும் என்பா ராயினும், வஞ்சியடியின் முதற்கண் அசை கூனாய் வருவதும் உகர ஈறாகிய நேரீற்றியற்சீர் கூனாய் வருவதுஞ் சிறப்புடைய; வஞ்சியடியின் இடையும் இறுதியும் அசை கூனாய் வருவதன்றிச் சீர் கூனாய் வாராது; ஆண்டும் உகரவீறாகிய நேரீற்றியற்சீர் அருகிக் கூனாய் வரவும் பெறும்; அச்சீர் அல்லாப்பாவின் அடி முதற்கண் அருகியல்லது கூனாய் வாராது; கொச்சகக் கலியுள் ஓரடி கூனாய் வருமாயினுஞ் சிறப்பில்லை; வெண்பா ஆசிரியம் கலி என்னும் இவற்றின் அடியுள் இடையும் இறுதியுங் கூன் வரப் பெறாதென்பது அறிவித்தற்கு வேண்டப்பட்டது.

வரலாறு: "அடி, யதர்சேர்தலி னகஞ்சிவந்தன" எனவும், "மா, வேறித்தானிடங் காட்ட" எனவும் வஞ்சியடியின்முதற்

* இச்செய்யுளை 320-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

கண் 'அடி' எனவும், 'மா' எனவும் அசைகூனாய் வந்தவாறு. "வேந்து, வேரல்வாங்கிப் பிடித்துருத்தலின்" எனவும், "தெருவு, தேரோடத் தேய்ந்தகன்றன" எனவும் வஞ்சியடி யின் முதற்கண் உகரவீறாகிய நேரீற்றியற்சீர் கூனாய் வந்தவாறு. வஞ்சியடியிறுதி அசை கூனாய் வந்தன மேற்காட்டின வெனக்கொள்க.

"வாடாஅது, பணிபடு நெடுவரை வடக்குந் தெனாஅ
துருகெழு குமரியின் றெற்குங் குணாஅது
கரைபொரு தொடுகடற் குணக்குங் குடாஅது
தொன்றுமுதிர் பௌவத்தின் குடக்குங் கீழது
முப்புண ரடுக்கிய முறைமுதற் கட்டி னீர்நில
நிவப்பின் கீழு மேல" (புறம்-6.)

என்னு மாசிரியத்துள், அடிமுதற்கண் 'வாடாஅது' என வுகர வீறாய நேரீற்றியற்சீர்க்கூன் அருகிவந்தது. பிறவற்றுள்ளும் வந்த வழிக் கண்டுகொள்க. வஞ்சியல்லாப் பாக்கள் அடி இடையும் இறுதியும் கூன் வாராதவாறு மேற் காட்டியவற்றுள்ளும் பிறவற்றுள்ளுங் கண்டுகொள்க.

"அடிமுதற்க ணன்கிற்குஞ் சீர்கூனு மாகும்
இடைகடையும் வஞ்சிக் கசை"

என்றாரு முளர். (க)

[புறனடை.]

95. நிரனிறை முதலிய பொருள்கோட் பகுதியும்
அறுவகைப் பட்ட சொல்லின் விகாரமும்
எழுத்த லிசையை யசைபெறத் தியற்றலும்
வழக்கா மரபின் வகையுளி சேர்த்தலும்
அம்மை முதலிய வாயிரு நான்மையும்

வண்ணமும் பிறவும் மரபுளி வழாமைத்
திண்ணிதி னடத்த *றெள்ளியோர் கடனே.

இஃதென்னுதலிற்றோ வெனின், மேற்சொல்லப்பட்ட செய்யுட்கட்கெல்லாம் எய்தியதோர் புறனடை யிலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள் : நிரனிறை முதலாகிய பொருள்கோளும், அறுவகைப்பட்ட சொல்லினது விகாரமும், எழுத்தல்லாத கிளவியை யசைபெறத் தியற்றலும், வகையுளி சேர்த்தலும், அம்மைமுதலாகிய எட்டு யாப்பலங்காரமும், வண்ணங்களும், மற்றொழிந்தனவும் வாலாற்று முறைமையோடும் பொருந்த நடாத்துதல் புலவர் கடன், என்றவாறு.

நிரனிறை முதலாகிய பொருள்கோட் பகுதியாவன : நிரனிறையும், சுண்ணமொழிமாற்றும், அடிமறிமொழிமாற்றும், அடிமொழி மாற்றும், பூட்டுவிற் பொருள்கோளும், புனல்யாற்றுப் பொருள்கோளும், அளைமறிபாப்புப் பொருள்கோளும், தாப்பிசைப் பொருள்கோளும், கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோளும், என விவ்வொன்பது மெனக்கொள்க.

அவற்றுள், நிரனிறைப்பொருள்கோள் இரண்டு வகைப்படும்: பெயர் நிரனிறையும், வினை நிரனிறையும் என.

அவற்றுட் பெயர் நிரனிறை வருமாறு:

"கொடிகுவளை கொட்டை நுசுப்புண்கண் மேனி
மதிபவளம் முத்த முகம்வாய் முறுவல்
பிடிபிணை மஞ்ஞை நடைநோக்கே சாயல்
வடிவினளே வஞ்சி மகள்"

எனவும்,

*'தெளிந்திசினோர் கடனே' என்பதும் பாடம்.

"பொறையன் செழியன் பூந்தார் வளவன்
கொல்லி கொற்கை நல்லிசைக் குடந்தை
பாவை முத்த மாயிதழ்க் குவளை
மாயோண் முறுவன் மழைப்பெருங் கண்ணே"

எனவும்,

"கடைசெப்பும் வேயுங் கதிர்முலையுந் தோளும்
இடைசெப்பி னேர்கொடி யன்ன—நடைசெப்பில்
வண்டுவாழ் கூந்தலாள் வாயு மடநோக்கும்
தொண்டைமா னுறை மகட்கு"

எனவும்,

"வாக்கு முகந்தேன் மலர்க்கமலம் வண்குவளைப்
பூக்குரும்பை வேய்சண் புணர்முலைதோ—ளேக்கல்குல்
மான்றேர் மயிந்தன் மணியருவி வேங்கடத்துத்
தேன்றேர் குறவர் மகட்கு"

எனவும்,

"பூமலை நீருறையுள் புள்ளேறு புட்கொடி
வாய்மைவே லாழிப் படைக்கலம்—நாமம்
பிரம னிறைகண்ணன் பொன்றீக்கார் மேனி
கருமம் படைப்பழிப்புக் காப்பு"

எனவுங் கொள்க.

இனி, எழுத்துமாறு நிரனிறை வருமாறு:

"காமவிதி கண்முக மென்மருங்குல் செய்யவாய்
தோமி றுகடினி சொல்லமுதந்—தேமலர்க்
காந்தள் குரும்பை கனக மடவாள்கை
யேந்திளங் கொங்கை யெழில்"

இஃது எழுத்தாற் கொள்ளுமாறு: காவி கண்ணென்றும், மதிமுகமென்றும், துடி மருங்குல் என்றும், கனி வாய் என்றும் விடுக்க.

இனி, வினை நிரனிறை வருமாறு :

" அடல்வே லமர்நோக்கி நின்முகங் கண்டே
உடலு மிரிந்தோடு மூழ்மலரும் பார்க்குங்
கடலுங் கனையிருளு மாம்பலும் பாம்புந்
தடமதியு மாமென்று தாம்"

எனவும்,

" காதுசேர் தாழ்குழையாய் கன்னித் துறைச்சேர்ப்ப
போதுசேர் தார்மார்ப போர்ச்செழிய—நீதியான்
மண்ணமிர்த மங்கையர்தோண் மாற்றாரை யேற்றார்க்கு
நுண்ணிய வாய பொருள்"

எனவும்,

" உண்டுரீந் துதைத்தழித் தூதிக்காத் தேற்றளந்து
கொண்டெடுத்து வாய்போழ்ந்து சென்றாக்கிக்—கண்டறுத்தான்
பேய்முலை புட்சகடஞ் சோகோடான் நீர்நிலம்
பூமலைமா தூதமிர்த நஞ்சு"

எனவும்,

" இறுத்தொசித் தட்டுதைத் தேந்திப்போழ்ந் தாடிப்
பறித்தெறிந் தார்ந்தணைந்து காத்தான்—செறுத்த
விடைகுருந்த மல்ல னுருள்மாலை மாகூத்துப்
படைவிளவு புட்பாம் பினம்"

எனவும்,

"பேய்முலை வியன்ஞாலம் பூங்குருந்த மதவேழம்
வைமருப் *பெழிலேறு வாட்கண்ணார் குரவைச்சீ
ருண்டானு மளந்தானு மொசித்தானுங் காத்தானுங்
கொண்டானுங் கொடுத்தானும் கொடியுவணத் தவனரோ',

எனவும் இன்ன பிறவும் வந்தவாறு கண்டு கொள்க.

---

* 'பொழிலேறு' என்பதும் பாடம்.

இனி, முறை நிரனிறை, எதிர்நிரனிறை, மயக்கநிரனிறை என்று வேண்டுவாரு முளர்.

அவற்றுண் முறைநிரனிறை வருமாறு :

"பிரமன்மால் பினகி யிந்துப் பேரிருள் செம்மை பீதம்
விரவலில் வெண்மை வட்ட மிக்கமுக் கோண நாற்கோண்
வரிசிலை வாயு வன்னி மாநிலம் வருண ராசன்
பரலவ மெடுத்த லேந்த விழித்தலே கெடுத்த லாமே"

"இருணிறம் வளையம் வாயு வெடுப்புதல் பிரமன் யஃகான்
எரிதிரி கோணஞ் செம்மையேற்றன்மா லிரேபை யாகும்
பெருநிலஞ் சதுரம் பீதம் பினகிகோ ளிழைத்த லஃகான்
வருணன்விற் றவள மிந்து மாற்றுதல் வகாரம் வித்தே"

"புள்ளிப் பொறியே சுடர்நந்தி போர்க்குலிசம்
வள்ளிதழ்த் தாமரையும் வைச்கவம் மண்டலத்தே
மண்டலத்தைப் புள்ளின் வதனமுத லாகக்
கொண்டொழியச் சிந்திப்பக் குன்றுங் கொடுவிடமே"

எனவும்,

"அடிமுழந் தாளோ டுந்தி யணிமிட றுதி யாகப்
படுபணி கந்தி மூந்நீர் பருதியஞ் சனமென் றின்ன
வடிவுடை வயின தேயன் வலிமிகு நகுலன் குக்கில
இடியுரு மேற்றோ டின்ன வியைந்தவ னாகத் தானே"

எனவும்,

"முறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு"

எனவும்,

"வாய்பவளம் வேய்தோண் மருங்கு லிளவஞ்சி
யாய்மலர்க் கோதை யவட்கு"

எனவும்,

"ஆனை யூற்றின் மீன்சுவையி னசுண மிசையி னளிநாற்றத்
தேனைப் பதங்க முருவங்கண் டிடுக்க ணெய்து மிவ்வனைத்துங்
கான மயிலஞ் சாயலார் காட்டிக் கௌவை விளைத்தாலும்
மான மாந்த ரெவன்கொலோ வரையா தவரை வைப்பதே"

எனவும்,

"மலைமுலை நீராடை மாரிமென் கூந்தல்"

எனவும், இன்னவை பிறவும் முறைநிரனிறை. பிறவும் வந்த வழிக் கண்டுகொள்க.

இனி, எதிர்நிரனிறை வருமாறு:

"குன்ற வெண்மண லேறி நின்றுநின்
றின்னங் காண்குவம் வம்மோ தோழி
களிறுங் கந்தும் போல நளிகடற்
கூம்புங் கலனுந் தோன்றுந்
தோன்றன் மறந்தோர் துறைகெழு நாட்டே"

எனவும்,

"அனந்தனுங் குளிகனு மாதி யாகிய
நனந்தலைப் பெருங்குல நான்கு நாட்டிய
கனங்கெழு கருடனூ லகத்துக் காணலாம்
இனம்புரி யெதிர்நிர னிறையு மென்பவே"

எனவும்,

"நெருப்பினு நிலத்தினு நிவந்த காற்றினுந்
திருத்தகு நீரினுந் திருந்தத் தோன்றிய
பெருக்கிய தவளமே பீதஞ் செம்மையோ
டிருட்பிழம் பெனவுண ரிவற்றின் வண்ணமே"

எனவும்,

"கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றாற் சான்றோர்
குழாஅத்துட் பேதை புகல்" (குறள்-பேதை-10.)

எனவும்,

"விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவர்" (குறள்-கேள்வி-10.)

எனவும்,

"வில்லம்பு வேய்தோள் விலங்கரிக்கண் வேல்புருவம்
பல்வாய் மொழிதேன் பவளம் பனிமுத்தம்
நல்லானூ ரன்னு ணடைசாய னோக்கமான்
மல்குசீர் மஞ்ஞை பிடி"

எனவும்,

"ஆடவர்க ளெவ்வா *றகல்வாரி வெஃகாவும்
பாடகமு மூரகமும் பஞ்சரமா—நீடியமான்
நின்று னிருந்தான் கிடந்தா னிதுவன்றே
மன்றார் †கலிக்கச்சி மாண்பு"

எனவுங் கொள்க. பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இனி, மயக்கநிரனிறை வருமாறு:

"கண்ணன் கருவிளை கார்முல்லை கூடெயிறு
பொன்னன் பொறிசுணங்கு போழ்வா யிலவம்பூ
மின்னன் நுழைமருங்குன் மேதகு சாயலாள்
என்னன் பிறமகளா மாறு"

எனவும்,

‡ "இரங்கு குயின்முழவா"

எனவும் வரும். இனி யொருசாராசிரியர், நிறையெண்ணிர

* 'அகல்வாரணி' என்பதும் பாடம்.

† 'மலிகச்சி' என்பதும் பாடம்.

‡ இச்செய்யுளை 267-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

னிறை, குறையெண்ணிரனிறை, மிகையெண்ணிரனிறை என்று வேண்டுவாருமுளர் எனக் கொள்க. வரலாறு:

> "சாந்துந் தண்டலையுஞ் சுரமங் கையர்க்
> கேந்தி நின்றன விம்மலை யாரமே
> வாய்ந்த பூம்பெடை யும்மலர்க் கண்ணியும்
> ஈய்ந்த சாய்கைய விம்மலை யாரமே" (சூளா-சீய-180.)

இதனுள் இரண்டுபொருள் நிறுவிப் பின்னும் இரண்டு பொருள் நிறுவினமையால் **நிறையெண்ணிரனிறை.**

> "யானுந் தோழியு மாயமு மாடுந் துறைநண்ணித்
> தானுந் தேரும் பாகனும் வந்தென் னலனுண்டான்
> தேனும் பாலும் போல்வன *சொல்லிப் பிரிவானேற்
> கானும் புள்ளுங் கைதையு மெல்லாங் கரியன்றே"

இதனுண் மூன்றுபொருள் நிறுவி, யொருவழி யிரண்டே நிறுவினமையாற் **குறையெண்ணிரனிறை.**

> "ஆசை யல்குற் பெரியாரை யருளு மிடையுஞ் சிறியாரைக்
> கூச மொழியும் புருவமுங் குடில மாகி யிருப்பாரை
> வாசக் குழலு மலர்க்கண்ணு மனமுங் கரிய மடவாரைப்
> பூசல் பெருக்க வல்லாரைப் பொருந்தல் வாழி மடநெஞ்சே"

இதனுள் இரண்டு பொருள் நிறுவிப் பின் ஒருவழி மூன்று பொருள் நிறுவினமையான் **மிகையெண்ணிரனிறை.** பிறவு மன்ன.

இனி யொருசாராசிரியர் ஒருமுதனிரனிறை, இருமுத னிரனிறை, உய்த்துணர் நிரனிறை என்று வேண்டுவாருமுளர். வரலாறு:

> "மீனொடு தண்டேறு வேதிய ராதியா
> வானாத வைந்தொன்பா னயினவுந்—தேனார்
> விரைக்கமல வாண்முகத்தாய் வெள்ளை முதலா
> யுரைத்தனவு மிவ்வாறே யொட்டு"

---

* 'செப்பி' என்பதும் பாடம்.

இது முதனிறுத்த முறையானே முற்ற நிறுவாது முதல் ஒன்றே சொன்னமையான் ஒருமுதனிரனிறை.

"வெண்பா முதலாக வேதிய ராதியா
மண்பால் வகுத்த வருணமா—மொண்பா
வினங்கட்கு மிவ்வாறே யென்றுரைப்பர் தொன்னூல்
மனந்தட்பக் கற்றோர் மகிழ்ந்து"

இஃது இருதிறமு முதலே சொன்னமையால் இருமுதனிரனிறை.

"செய்யோன் செழும்புகரோன் றெள்ளியோன் றேய்கதிரோன்
வெய்யோன் புதன்வெளியோன் வென்றிசெய்—பொய்யாப்பொன்
செல்லாச் சனிகாரி தேவர்கோன் மந்திரியே
யில்காற் கிறைவரா வார்"

"*சேய்புகர் மால்மதி யாளுமுன் னளிவீணக்
காய்கதிர் மால்பகர் சேயிடை நாளிவீண
மாசறு பொன்சனி காரிபொன் னுங்கடை
யாசறு நாள்கனே யஞ்சக வூணே.

இது, பன்னிரண்டு பொருணிறுவி ஒழிந்தவற்றை ஆதியும் கடையுங் கொள்ளாது ஓரிராசிக்கும் காலுக்கும் இறைவர் என்று பேர்குறியாது சொன்னாராயினும் மேட முதலாகிய விராசியென்று, மேடத்தின் முதற்காலும், முதனாளின் முதற்காலும் என்று உய்த்துணர வைத்தமையான் உய்த்துணர் நிரனிறை. அஞ்சகம் ஒரு நாளுக்கு நாலு காலாக வொட்டிக் கொள்க.

"பூமன் றெறுகதிரோன் பொன்காரி யொண்புகரோன்
வாமப் புதன்வெளியோன் மாமந்தன்—சோமன்சேய்
சந்திரனே செவ்வாய் சதமகன்றன் மந்திரியே
யந்திரையைக் காணமாள் வார்"

---

* 'சேய்பகர்' என்பதும் பாடம்.

"ஆடரிவி லாதிநடு வந்தமுறை சேயிரவி யம்பொ னியலும்
சேடிசுற வேறுசனி வெள்ளிபுத னள்ளுமெறி தேள்வ லவன்மீ
ஞேடுமுயல் திங்களிஞெ டங்கிகுரு வுண்டலுணர் தண்டு துலைநீர்
மூடுகுட மோடுபுகர் காரிபுத னேரிதனை யுண்ணு முறையே"

இவையு முய்த்துணர் நிரனிறை. இவ்விரண்டுந் திரையக் காணம். ஓரிராசி மும்மூன்றாக ஓட்டிக்கொள்க.

இனி யொருசாராசிரியர் நிரனிறையைத் தொடைப்பாற் படுத்து, அடிநிரனிறை, இணைநிரனிறை, பொழிப்புநிரனிறை, ஒரூஉ நிரனிறை, கூழை நிரனிறை, மேற்கதுவாய் நிரனிறை, கீழ்க்கதுவாய் நிரனிறை, முற்றுநிரனிறை என்று வேண்டு வாருமுளர் எனக் கொள்க. வரலாறு:

"முலைகலிங்க மூரி நிலமா மகட்கு
மலைபரவை மாரிமென் கூந்தல்—குலநதி
தண்ணாரங் காஞ்சி தகைசான் முகமவட்குக்
கண்ணுவா னேறுயர்த்த கோ"

"கொடிவடிவேல் கூட்டழிக்குங் கொவ்வைவாய் மாதர்
இடைநெடுங்க ணென்னு முறுப்பு"

இவை அடிதோறு முதற்சீர்க்கண்ணே நிரனிறுத்தமை யான் அடிநிரனிறை,

"நண்ணினர்க்கு *நண்ணார்க்கு நாடோறுங் கோடாமைத்
தண்ணியராய் வெய்யராய்த் தக்காரோ—டெண்ணிக்
கருங்கடல்சூழ் மாநிலத்தைக் காப்பதா மன்றே
இருங்கழற்கால் வேந்தர்க் கியல்பு"

எனவும்,

"எண்ணின ரெண்ணகப் படாத செய்கையா
னண்ணிய ரகன்றவர் திறத்து மாணையா
னண்ணுநர் பகைவரென் றிவர்க்கு நாளினுந்
தண்ணியன் வெய்யனந் தானை வேந்தனே" (சூளா-நகர-17.)

---

* 'ஏனோர்க்கும்' என்பதும் பாடம்.

இவை முதலிருசீர்க்கண்ணு நிரனிறுத்தமையான் **இணை நிரனிறை.**

"புருவமும் பூணுர் புணர்முலையுங் கூறின்
வரிசிலையு மாண்பமைந்த கோங்குந்—தெரியுங்கால்
நல்லிடை மெல்லியலார் நாட்ட மிவையிரண்டும்
வல்லி வசைதீர் மலர்"

இது முதற்சீர்க்கண்ணு மூன்றுஞ் சீர்க்கண்ணு நிரனிறுத்தமையால் **பொழிப்புநிரனிறை.**

"புரிகுழலும் பூணுர் முலையா டிருமுகமுங்
கொன்றையுங் குன்று தொளிசிறக்குந்—திங்களும்
என்றுரைப்பி னல்ல தினிவே றுவமமற்
றென்றுரைக்க லாமோ வொருங்கு"

இது முதற்சீர்க்கண்ணு நான்காஞ்சீர்க்கண்ணு நிரனிறுத்தமையால் **ஒரூஉநிரனிறை.**

"கண்ணும் புருவமு மென்றோளு மிம்மூன்றும்
வள்ளிதழும் வில்லும் விறல்வேயும் வெல்கிற்கும்
பல்லும் பகரு மொழியு மிவையிரண்டும்
முல்லையும் யாழு மிகும்"

இது நான்காஞ்சீரின்றி முதன் மூன்று சீர்க்கண்ணு நிரனிறுத்தமையாற் **கூழைநிரனிறை.**

"பல்லும் பணிமொழியாள் வாயும் பணைமுலையும்
முல்லையு முந்நீர்ப் பவளமுங் கோங்கரும்பு
நல்லிணர்க் கோதை நறுநுதலு நாட்டமும்
வில்லுங் கயலு மிகும்"

இஃது இரண்டாஞ் சீர்க்கண்ணின்றி யொழிந்த மூன்று சீர்க்கண்ணு நிரனிறுத்தமையான் **மேற்கதுவாய்நிரனிறை.**

"பொறையன் செழியன் பூந்தார் வளவன்
கொல்லி கொற்கை நல்லிசைக் குடந்தை
பாவை மூத்த மாயிதழ்க் குவளை
மாயோண் முறுவன் மழைப்பெருங் கண்ணே"

இது மூன்றுஞ் சீர்க்கண்ணின்றியொழிந்த மூன்றுசீர்க் கண்ணு நிரனிறுத்தமையாற் கீழ்க்கதுவாய்நிரனிறை.

"*அடல்வே லமாநோக்கி" என்பது நான்கு சீர்க்கண்ணு நிரனிறுத்தமையான் முற்றுநிரனிறை.

"இரண்டு நான்கு மெட்டு மிரட்டியு
மிரண்டடி யோரடி முச்சீ ரிருசீர்
நிரந்த முறைமையி னீர்த்திரை போல்வரின்
அம்போ தரங்கமென் றறிந்தனர் கொளலே"

இதுவுமது.

இனி யொருசாராசிரியர், "பகற்செய்யுஞ் செஞ்ஞாயிறும், இரவுச்செய்யும் வெண்டிங்களும்" என்றிவ்வாறு வருவன வற்றை முரணிரனிறை என வேண்டுவர்.

"நிரனிறை தானே,
வினையினும் பெயரினு நினையத் தோன்றிச்
சொல்வேறு நிலைஇப் பொருள்வேறு நிலையும்"

என்பது நிரனிறைக் கிலக்கணம்.

இனிச் சுண்ணமொழிமாற்று வருமாறு:

"சுரையாழ வம்மி மிதப்ப வரையனைய
யானைக்கு நீத்து முயற்கு நிலையென்ப
கானக நாடன் சுனை"

இதனுள், 'சுரை' என்று நின்றது 'மிதப்ப' என்பதனோடு பொருள் கொள்ளவும், அயல் நின்றது 'நிலை' என்பதனோடு பொருள் கொள்ளவும் வந்தமையாற் சுண்ண மொழிமாற்று.

* இச்செய்யுளை 360-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

" சுண்ணந் தானே,
பட்டாங் கறைந்த வீரடி *யெண்சீர்
ஒட்டுவழி யறிந்து துணிந்தன ரியற்றல் "

என்றாராகலின் :

இனி, அடிமறிமொழிமாற்று வருமாறு:

" சூரல் பம்பிய சிறுகான் யாறே
சூரர மகளி ராரணங் கினரே
வார லெனினே யானஞ் சுவனே
சார னாட நீவர லாறே"

எனவும்,

" மாறாக் காதலர் மலைமறந் தனரே
ஆறாக் கட்பனி வரலா னாவே
ஏறா மென்றோள் வளைநெகி ழும்மே
கூறாய் தோழியான் வாழு மாறே"

எனவும்,

" இட்டி லிரும்புழை யிருளிய பொழுதே
பட்டி யுளியங் கொட்கு மாங்கே
பொற்றொடி யுண்க ணீர்நில் லாவே
வெற்ப வாரல் வியன்மலை யாறே"

எனவுங் கொள்க. இவை வேண்டிற் றோரடி முதலாகச் சொன்னாலும் பொருள்கொண்டு நிற்றலான் அடிமறிமொழிமாற்று.

" அடிமறிச் செய்தி யடிநிலை திரிந்து
சீர்நிலை திரியாது தடுமா றும்மே"

என்பதாகலின்.

---

* 'ஒண்சீர்' என்பதும் பாடம்.

இனி, அடிமொழிமாற்று வருமாறு.

" ஆலத்து மேல குவளை குளத்துள
வாலி னெடிய குரங்கு"

இதனுள் 'ஆலத்துமேல' என்பதனோடு 'வாலினெடிய குரங்கு' என்பதனைக்கூட்டியும், 'குவளை' என்பதனோடு 'குளத்துள' என்பதனைக் கூட்டியும் பொருள் கொண்டமையால் அடிமொழிமாற்று. இரண்டடி மொழிமாற்று எனவும் அமையும்.

" மொழிமாற் றியற்கை,
சொன்னிலை மாற்றிப் பொருளெதிரியைய
முன்னும் பின்னுங் கொள்வழிக் கொளாஅல்"
(தொல்-சொல்-409.)

என்பதாகலான்.

" குன்றத்து மேல குவளை குளத்துள
செங்கோடு வேரி மலர்"

என்பதும்,

" உள்ளடி யுள்ளன வோலை செவியுள
முள்ளஞ்சித் தொட்ட செருப்பு"

என்பதும், இன்னவை பிறவும் அன்ன.

"*சொல்லாதல் சொல்லின் பொருளாதன் முன்முறைவைத்
தவ்வகை நேர்கொ ணிரணிறையா மவ்வவ்
விடையிட் டெதிரும் விராய்ச்சொல் லிடையிடை
யிட்டன சுண்ண மிரண்டடியாற் சொல்வா
நிற்ப தடிமொழி மாற்றல் லதடி
மறியா முழுதும்யாப் பு"

இதனைப் பதநெகிழ்த் துரைத்துக் கொள்க.

இனிப், பூட்டுவிற் பொருள்கோள் வருமாறு :

"திறந்திடுமின் றீயவை பிற்காண்டு மாதர்
இறந்து படிற்பெரிதா மேத—முறந்தையர்கோன்
றண்ணார மார்பிற் * றமிழர் பெருமானைக்
கண்ணாரக் காணக் கதவு"

இதனுள் 'திறந்திடுமின்' என்பது 'கதவு' என்பதனோடு பொருளோக்குடைமையிற் பூட்டுவிற் பொருள்கோளாயிற்று.

இனிப், புனல்யாற்றுப் பொருள்கோள் வருமாறு.

"அலைப்பான் பிறிதுயிரை யாக்குதலுங் குற்றம்
விலைப்பாலிற் கொண்டூன் மிசைதலுங் குற்றம்
சொலற்பால வல்லாத் சொல்லுதலுங் குற்றம்
கொலைப்பாலுங் குற்றமே யாம்"

இஃது அடி தோறும் பொருளற்று மீளாது சேறலின் புனல் யாற்றுப் பொருள்கோ ளாயிற்று.

இனி, அளைமறிபாப்புப் பொருள்கோள் வருமாறு :

"தாழ்ந்த வுணர்வினராய்த் தாளுடைந்துதண்டூன்றித்தளர்வார்தாமும்
சூழ்ந்த வினையாக்கை சுடர்விளிந்து நாற்கதிக்கட் சுழல்வார் தாமு
மூழ்ந்து பிணிநலிய முன்செய்த வினையென்றே முனிவார் தாமும்
வாழ்ந்த பொழுதினே வானெய்து நெறிமுன்னி முயலா தாரே"

இதனுள், "வாழ்ந்த பொழுதினே வானெய்து நெறி முன்னி முயலாதார்" என்னும் இறுதிச்சொல் முதலும் இடையுஞ் சென்று மறிந்துபொருள்கோடலின் அளைமறிபாப் புப்பொருள்கோ ளாயிற்று.

இனித், தாப்பிசைப் பொருள்கோள் வருமாறு :

"உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண
வண்ணாத்தல் செய்யா தளறு" (குறள்-புலான்-5.)

* 'தமிழின் பெருமானை' என்பதும் பாடம்.

இஃது, "ஊன் உண்ணுமை யுள்ள துயிர்நிலை" எனவும், "ஊன் அண்ணுத்தல் செய்யா தளறு" எனவும் நடுநின்ற 'ஊன்' என்னுஞ் சொல்லே முதலும் இறுதியும் நின்று பொருள் கொண்டமையால் தாப்பிசைப்பொருள்கோ ளாயிற்று.

இனிக், கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோள் வருமாறு :

" குவியிணர்த் தோன்றி யொண்பூ வன்ன
தொகுசெந் நெற்றிக் கணங்கொள் சேவல்
நள்ளிருள் யாமத் தில்லெலி பார்க்கும்
பிள்ளை வெருகிற் கல்கிரை யாகிக்
கடுநவைப் படீஇயரோ நீயே நெடுநீர்
யாண ரூரன் றன்னொடு
வதிந்தவெம் மின்றுயி லெடுப்பி யோயே" (குறுந்-107.)

இதனுள் "தொகுசெந் நெற்றிக் கணங்கொள் சேவல்" என்பதனையும் "கடுநவைப் படியரோ நீயே" என்பதனையும், "இன் றுயி லெடுப்பியோய்" என்பதனையுங் கூட்டிப் பொருள் கொண்டமையான் கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோ ளாயிற்று.

" தெங்கங்காய் போலத் திரண்டுருண்ட பைங்கூந்தல்
வெண்கோழி முட்டை யுடைத்தன்ன மாமேனி
யஞ்சனத் தன்ன பசலை தணிவாமே
வங்கத்துச் சென்றார் வரின்"

இதனுள் 'அஞ்சனத்தன்ன பைங்கூந்தல்' எனவும், தெங்கங்காய் போலத் திரண்டுருண்ட வெண்கோழி முட்டை யுடைத்தன்ன பசலை' எனவும் சொற்களைக் கொண்டு கூட்டிப் பொருள் கொண்டமையால் இதுவுங் கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோள் எனப்படும்.

" ஆரிய மன்னர் பறையி னெழுந்தியம்பும்
பாரி பறம்பின்மேற் றண்ணுமை—காரி
விறன்முள்ளூர் வேங்கை வெதிர்நாணுந் தோளாள்
நிறனுள்ளூ ருள்ள தலர்"

இதனுள், 'வெதிர்நாணுந் தோளாள்' என்றும், 'நிறன் வேங்கை' என்றும், 'அலர் ஆரிய மன்னர் பறையி னெழுந் தியம்பும், என்றும் சொற்களைக் கொண்டு கூட்டிப் பொருள் கொண்டமையால் இதுவுமது. பிறவு மன்ன. கொண்டுகூட்டு, தன்னுள்ள சொல்லாதல், பொருளாதல் கொணர்ந்து கூட்டிச் சொல்லப்படுவனவும், தன் இல்லாத சொல்லாதல், பொருளா தல் கொணர்ந்து கூட்டிச் சொல்லப்படுவனவும் என நான் காம். அவை வந்தவழிக் கண்டு கொள்க. நிரனிறை, சுண்ணம், அடிமறிமொழிமாற்று, அடிமொழிமாற்று என்னும் இந்நான் கினோடும், பூட்டுவில், புனல்யாறு, தாப்பிசை, அளைமறிபாப்பு, கொண்டுகூட்டு என்னும் இவ்வைந்தும் உறழ இருபதாம். அவை வந்தவழிக் கண்டு கொள்க. இருபது வகையானுங் காட்டினர் அவிநயனார் எனக்கொள்க.

ஆதி தீபகம், அந்த தீபகம், மத்திம தீபகம், சிங்க நோக்கு, தேரைத்தத்து, பாசி நீக்கு, ஒருசிறைநிலை என்றிவ்வாறு *பொருள் கோள் சொல்வாரு முளர். அவையு மவற்றுள்ளே யடங்கும் எனக் கொள்க. அவை யெல்லாம் †வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க. ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும்.

அறுவகைப்பட்ட சொல்லின் விகாரமாவன:

> " அந்நாற் சொல்லுந் தொடுக்குங் காலை
> மெலிக்கும்வழி மெலித்தலும் வலிக்கும்வழி வலித்தலும்
> விரிக்கும்வழி விரித்தலும் தொகுக்கும்வழி தொகுத்தலும்
> நீட்டும்வழி நீட்டலுங் குறுக்கும்வழி குறுக்கலும்
> நாட்டல் வலிய வென்மனார் புலவர்" (தொல்-சொல்-எச்-71.)

என்றோதப்பட்டன.

* 'பொருள்சொல்வாருமுளர்' என்பதும் பாடம்.

† 'நல்லாசிரியர்' என்பதும் பாடம்.

வரலாறு,

“ தண்டை யினக்கிளி கடிவோள்
பண்டைய ளல்லண் மானேக் கினளே”

இதனுள் ‘தட்டை’ எனற்பாலதனைத் ‘தண்டை’ என்று மெலிக்கும்வழி மெலித்தவாறு.

“ குறுத்தாட் பூதஞ் சுமந்த வறக்கதி
ராழியெம் மண்ணலைத் தொழினே”

இதனுள் ‘குறுந்தாள்’ எனற்பாலதனைக் ‘குறுத்தாள்’ என்று வலிக்கும்வழி வலித்தவாறு.

“ வெண்மண லெக்கர் விரிதிரை தந்தநீர்
கண்ணடி மண்டிலத் தாதாவி யொத்திழியும்
தண்ணந் துறைவர் தகவிலரே தற்சேர்ந்தார்
வண்ணங் கடைப்பிடியா தார்”

இதனுள் ‘தண்டுறைவர்’ எனற் பாலதனைத் ‘தண்ணந் துறைவர்’ என விரிக்கும்வழி விரித்தவாறு.

“ பூத்தாட் புறவின் புனைமதில் கைவிடார்
காத்தவிக் காவல ரேனையார்—பார்த்துறூர்
வேண்டார் வணக்கி விறன்மதிறூன் கோடன்
வேண்டுமாம் வேண்டார் மகன்”

இதனுள் ‘வேண்டாதாரை வணக்கி’ எனற்பலாதனை ‘வேண்டார் வணக்கி’ என்று தொகுக்கும் வழி தொகுத்த வாறு.

“ பாசிழை யாகம் பசப்பித்தான் பைந்தொடியை
மாசேன னென்று மனங்கொளீஇ—மாசேனன்
சேயிதழ்க் கண்ணி *தருகிலான் சேர்தியென்
னேய்தீர நெஞ்சின்மேல் வைத்து”

* ‘தருதலான்’ என்பதும் பாடம்

இதனுட் 'பச்சிறை' எனற்பாலதனைப் 'பாசிறை' என நீட்டும்வழி நீட்டியவாறு.

"*தென்னன் றிருத்தார்நன் றென்றேன் றியேன்"

இதனுள், 'தீயேன்' எனற்பாலதனைத் 'தியேன்' என்று குறுக்கும்வழி குறுக்கியவாறு. பிறவுமன்ன.

'அறுவகைப்பட்ட சொல்லின் விகாரமும்' என்ற உம்மையால் தலைக்குறைத்தலும், இடைக்குறைத்தலும், கடைக்குறைத்தலும் என விவையும் வரலாற்று முறையோடுங் கூட்டி வழங்கப்படும்.

"மரையிதழ் புரையு மஞ்செஞ் சீறடி"

இதனுள் 'தாமரை' எனற்பாலதனை 'மரை' என்று தலைக்குறைத்து வழங்கியவாறு.

"வேதின் வெரிநி னோதி முதுபோத்து" (குறுந்-140.)

இதனுள் 'ஓந்தி' எனற்பாலதனை '†ஓதி' என்று இடைக்குறைத்தவாறு.

"அகலிரு விசும்பி னூஅல் போல
வாலிதின் ‡விரிந்த புன்கொடிமுசுண்டை" (பத்து-மலைபடு-100-101)

இதனுள் 'ஆரல்' எனற்பாலதனை 'ஆல்' என்று இடைக்குறைத்தவாறு.

"நீலுண் டுகிலிகை கடுப்பப் பலவுடன்"

இதனுள் 'நீலமுண்டுகிலிகை' எனற்பாலதனை 'நீலுண்டுகிலிகை' என்று கடைக்குறைத்தவாறு பிறவுமன்ன.

---

* இவ்வடியுடைய செய்யுளை 237-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

† ஓதி எனவும் ஓந்திக்கொரு பெயர் உண்டு; 'ஓமா னோதி யோத்தியோந்திப்பெயர்' என்பது பிங்கலந்தை.

‡ 'மலர்ந்தன' என்பதும் பாடம்.

இனி 'எழுத்த லிசையை யசைபெறுத் தியற்றலும்' என்பது எழுத்தல்லாத முற்கும், வீளையும், இலதையும், அநுகரணமும் முதலாக வுடையன செய்யுளகத்து வந்தால் அவற்றைச் செய்யுள்நடை யழியாமை, அசையுஞ் சீருந் தளையும் அடியும் தொடையும் பிழையாமைக் கொண்டு வழங்குதலும் என்றவாறு.

வரலாறு:

" மன்றலங் கொன்றை மலர்மிலைந் துஂஂகுவஂஂ
கென்று *பயிலு மிடைமகனே—சென்று
மறியாட்டை யுண்ணுமை வண்கையால் வல்லே
யறியாயோ வண்ணுக்கு மாறு.

ஒழிந்தன இடைக்காடனார் பாடிய ஊசிமுறியுட் கண்டு அலகிட்டுக் கொள்க. பிறவுமன்ன.

" எழுத்தல் லிசையே யசையொடு சீர்க்கண்
நிறைக்கவும் படுமென நேர்ந்திசி னோரே"

என்றார் பிறரும்.

'வழுக்கா மரபின் வகையுளி சேர்த்தலும்' என்பது அசையும், சீரும், தளையும், அடியும், தொடையும், வண்ணமும் செய்யுட்கட் கழியாமை வகையுளி சேர்த்தலும் என்றவாறு.

'வகையுளி' என்பது முன்னும் பின்னும் அசைமுதலாகிய உறுப்புக்கள் நிற்புழியறிந்து குற்றப்படாமை வண்ணமறுத்தல் என்றவாறு. அவற்றுட்சில வருமாறு:

" கடியார்பூங் கோதை கடாயினன் றிண்டேர்
சிறியார்தஞ் சிற்றில் சிதைத்து"

இதனுள் 'கடியார், என்றும், 'பூங்கோதை, என்றும் கடாயினன், என்றும் அலகிடின், ஆசிரியத்தளையும், கலித்தளையும்

* 'திரியும்' என்பதும் பாடம்.

தட்டு 'வெள்ளையுட் பிறதளை விரவா, என்னு மிலக்கணத் தொடு மாறு கொள்ளு'மாகலின், அதனைக் 'கடியார்பூ, என்று புளிமாங்காயாகவும், 'கோதை' என்று தேமாவாகவும் அலகிடத் தளையும், சீரும், வண்ணமுஞ் சிதையாவாம்.

"பாடுநர்க்கு மாடுநர்க்கும் பண்டுதாங் கண்டவர்க்கும்
ஊடுநர்க்குங் கூடுநர்க்கு மொத்தலால்—நீடுநீர்
நல்வய லூர னறுஞ்சாந் தணியகலம்
புல்லலி னூட லினிது"

இப்பாட்டினுள் டுகரமும், நகரமும் பிரிந்திசைத்தனவாயி னும் இரண்டினையுங்கூட்டி நிரையசையாக வலகிட்டுக்கொள்க. அல்லாவிடின் வண்ண மழிந்துகிடக்கும்.

"போதார் கூந்த லிவணணி யழுங்க
வேதிலா ளனைய நீபிரிந் ததற்கே
நிழலவிர் மணிப்பூ ணன்னை
யழலா னெவ்வெங் கண்ணே தையோ"

இதனுள் 'அழலானு' என்றும், 'எங்கண்ணே, என்றும், 'தையோ, வென்றும் அலகிடிற் குற்றப்படநிற்கும்; ஆசிரிய முச்சீரால் இறுகவென்னு மோத்திலாமையின். அதனை வகை யுளிசேர்த்தி, முதற் சீரைப் புளிமா வென்னுஞ் சீராகவும் அல் லாதன மூன்றுந் தேமாவென்னுஞ் சீராகவும் அலகிட்டுக் கொள்ளப் பிழையாதாம்

'* தாழிரும்பிணர்த்தடக்கை, என்பதனுள், 'தாழிரும் பிணர்த்தடக்கை, என்பது ஓரடியாகவும், 'தண்கவுளிழிகடா த்த, என்பது ஓரடியாகவும் 'தாழ்வாகத்தம்பேணு, என்பது ஓரடியாகவும், கடுஞ்சினத்த கதக்களிற்ற, என்பது ஓரடியாக வும் அலகிட்டால் இருசீரடி வஞ்சிப்பாவாய்த் தனது தூங்க

* 'இச்செய்யுளை 348-ஆம் பக்கத்திற்காண்க.

லோசை பிழையாது நிற்கும் என்ப ஒருசாராசிரியர். இனி யொருசாரார் வஞ்சிப்பாவினுட் கலியடியும் வரப்பெறு மாக லின் முதலிரண்டடியுங் கலியாகக்கொண்டு கலியடி விரவிய வஞ்சிப்பா என்று அடிவழங்குவர் எனக்கொள்க. பிறவுமன்ன.

"அருணேக்கு நீரா ரசைச்சீ ரடிக்கட்
பொருணேக்கா தோசையே நோக்கி—*மருணீக்கிக்
கூம்பவுங் கூம்பா தலரவுங் கொண்டியற்றல்
வாய்ந்த வகையுளியின் மாண்பு"

இதனை விரித்துரைத்துக் கொள்க. பிறரும்,

"எழுத்தல் கிளவியி னசையொடு சீர்நிறைத்
தொழுக்கலு மடியொடு தளைசிதை யாமை
வழுக்கில் வகையுளி சேர்த்தலு முரித்தே."

என்றார் எனக்கொள்க.

'அம்மை முதலிய வாயிரு நான்மையும்' என்பது அம் மை, அழகு, தொன்மை, தோல், விருந்து, இயைபு, புலன், இழைபு என இவை யெட்டும் எனக்கொள்க.

அம்மையாவது, சிலவாய மெல்லியவாய சொற்களால் ஒள்ளியவாய பொருண்மேற் சிலவடியாற் சொல்லப்படுவது; என்னை?

"சின்மென் மொழியாற் *றுய பனுவலோ
டம்மை தானே யடிநிமிர் வின்றே" (தொல்-பொ-செய்-236)

என்றாராகலின். வரலாறு:

"அறிவினு ளெல்லா தலையென்ப தீய
செறுவார்க்குஞ் செய்யா விடல்" —

"அறிவினு ளாகுவ துண்டோ பிறிதினோய்
தன்னோய்போற் போற்றாக் கடை" (குறள்-இன்னா-5.)

எனக்கொள்க.

---

* 'மருணீங்க' என்பதும் பாடம்.

அழகாவது, செய்யுட் சொல்லாகிய திரிசொல்லினால் ஓசையினியதாக நன்கினிது யாக்கப்படுவது; என்னை ?

"செய்யுண் மொழியாற் சீர்புனைந் தியாப்பி
னவ்வகை தானே யழகெனப் படுமே" (தொல்-பொ-செய்-237.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

" துணியிரும் பௌவங் குறைய வாங்கி
யணிகிள ரடுக்கின் முற்றிய வெழிலி
காவொடு மயங்கிய கனையிரு ணடுநாள்
யாங்குவந் தனையோ வோங்கல வெற்ப
நெடுவரை மருங்கிற் பாம்பற விழிதரும்
கடுவரற் கலுழி நீந்தி
வல்லியம் வழங்குங் கல்லதர் நெறியே"

எனக் கொள்க.

தொன்மையாவது, பழைமைத்தாய் நிகழ்ந்த பெற்றி யுரைக்கப்படுவது ; என்னை ?

" தொன்மைதானே,
யுரையொடு புணர்ந்த பழைமை மேற்றே"
(தொல்-பொ-செய்-238.)

என்றாராகலின். வரலாறு :

" செறிதொடி யுவகை கேளாய் செஞ்சுடர்த்
தெறுகதிர்ச் செல்வன்"

என்பதூஉம், பாரதமிராமாயண முதலானவுங் கொள்க.

தோல் என்பது, இழுமென்ற மெல்லியவாய சொற்களால் விழுமியவாய்க் கிடப்பனவும், எல்லாச் சொற்களோடுங்கூடிய பலவடிவை யுடையபவாய்க் கிடப்பனவும் என இரண்டு வகைப்படும். என்னை ?

"இழுமென் மொழியான் விழுமியது நுவலினும்
பரந்த மொழியா லடிநிமிர்ந் தொழுகினுந்
தோலென மொழிப தொன்மொழிப் புலவர்"
(தொல்-பொ-செய்-239.)

என்றாராகலின். வரலாறு :

"மாயிரும் பரப்பகம் புதையப் பாம்பின்
ஆயிர மணிவிளக் கழலுஞ் சேக்கைத்
துணிதரு வெள்ளந் துயில்புடை பெயர்க்கு
மொளியோன் காஞ்சி யெளிதினிற் கூறின்
இம்மை யில்லை மறுமை யில்லை
நன்மை யில்லைத் தீமை யில்லை
செய்வோ ரில்லைச் செய்பொரு ளில்லை
யறிவோர் யாரஃ திறுவழி யிறுகென"

இது மார்க்கண்டேயனார் காஞ்சி. இழுமென்மொழியால் விழுமியது நுவன்றது.

"திருமழை தலைஇய விருணிற விசும்பின்"

என்பது பரந்தமொழியா லடிநிமிர்ந்தொழுகியது. இது மலை படுகடாம்;

விருந்து என்பது புதியவாயினவற்றின்மேற்று. அவை இப்பொழுதுள்ளாரைப் பாடும் பாட்டு.

"விருந்தே தானும்,
புதுவது புனைந்த யாப்பின் மேற்றே"
(தொல்-பொ-செய்-240.)

என்றாராகலின். அவை வழிப்பட்டுழி யறிந்து கொள்க.

இயைபு என்பது: ஞ ண ந ம ன ய ர ல வ ழ ள எனப் பட்ட பதினொரு புள்ளியீறாய் வந்த பாட்டெல்லாம் இயைபு எனப்படும். பதினொருதாரணமும் அவை வந்தவழிக் கண்டு கொள்க. என்னை ?

" ஞகாரை முதலா ளகாரை யீற்றுப்
புள்ளி யிறுதி யியையெனப் படுமே"

(தொல்-பொ-செய்-241.)

என்றாராகலின்.

புலன் என்பது, இயற்சொல்லாற் பொருள் தோன்றச் செய்யப்படும் பாட்டு ; என்னை ?

" சேரி மொழியாற் செவ்வி திற்கிளந்
தோதல் வேண்டாது குறித்தது தோன்றிற்
புலனென மொழிப புலனுணர்ந் தோரே"

(தொல்-பொ-செய்-242.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

" பாற்கடன் முகந்த பருவக் கொண்மூ
வார்செறி முரசின் முழங்கி யொன்னார்
மலைமுற் றின்றே வயங்குதுளி சிதறிச்
சென்றவ டிருமுகங் காணக் கடுந்தே
ரின்றுபுகக் கடவுமதி பாக வதுக்காண்
மாவொடு புணர்ந்த மாஅல் போல
இரும்பிடி யுழைய தாக
பெருங்காடு மடுத்த காமர் களிறே"

எனக் கொள்க.

இழைபு என்பது, வல்லொற்றியாதுந் தீண்டாது செய்யுளியலுடையாரால் எழுத்தெண்ணி வகுக்கப்பட்ட குறளடி முதலாப் பதினேழ்நிலத்து ஐந்தடியு முறைபானே யுடைத்தாய் ஓங்கிய சொற்களான் வருவது; என்னை ?

" ஒற்றொடு புணர்ந்த வல்லெழுத் தடக்காது
குறளடி முதலா *வைந்தடி யொப்பித்
தோங்கிய மொழியா னோங்கன மொழுகின்
இழைபி னிலக்கண மியைந்த தாகும்"

(தொல்-பொ-செய்-243.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

* 'ஐந்தடி காறும்' என்பதும் பாடம்.

வரலாறு:

“போந்து சென்று சார்ந்து சார்ந்து
தேர்ந்து தேர்ந்து மூசி நேர்ந்து
வண்டு சூழ விண்டு வீங்கு
நீர்வாய் கொண்டு நீண்ட நீல
மூர்வா யூதை வீச வீர்வாய்
மதியேர் நுணங்கோ டொல்கி மாலை
நன்மணங் கமழும் பன்னெல் லூர
அமையேர் மென்றோ ளாயரி நெடுங்கண்
இணையீ ரோதி யேந்திள வனமுலை
யிறும்ப மென்மல ரிடையெழுந்த மாவின்
நறுந்தழை *யலமருஞ் செறிந்தேந் தல்குலள்
அணிநகை யசைஇய வரியமை சிலம்பின்
மணிமருள் வளர்குரல் வளரிளம் பிறைநுதல்
ஒளிநிலவு வயங்கிழை யுருவுடை மகளொடு
நளிமுழவு முழங்கிய வணிநிலவு நெடுநகர்
இருந்தளவு மலரளவு சுரும்புலவு நறுந்தொடை
கலனளவு கலனளவு கலனளவு கலனளவு
பெருமணம் புணர்ந்தனை யென்பவை
தொருநீ மறைப்பி னொழிகுவ தன்றே”

எனக் கொள்க.

வண்ணமும், என்பது வண்ணங்களு மென்றவாறு. அவ்வண்ணந்தாமே யிருபதெனக்கொள்க; என்னை?

“வண்ணந் தாமே நாலைந் தென்ப” (தொல்-பொ-செய்-213.) என்றாராகலின்.

* ‘துயல்வருஉஞ் செறிந்தேந்தல்குல்’ என்பதும் பாடம்.

" அவைதாம்,

1 பாஅ வண்ணந் 2 தாஅ வண்ணம்
3 வல்லிசை வண்ண 4 மெல்லிசை வண்ணம்
5 இயைபு வண்ண 6 மளபெடை வண்ணம்
7 நெடுஞ்சீர் வண்ணங் 8 குறுஞ்சீர் வண்ணம்
9 சித்திர வண்ண 10 நலிபு வண்ணம்
11 அகப்பாட்டு வண்ணம் 12 புறப்பாட்டு வண்ணம்
13 ஒழுகு வண்ண 14 மொரூஉ வண்ணம்
15 எண்ணு வண்ண 16 மகைப்பு வண்ணம்
17 தூங்கல் வண்ண 18 மேந்தல் வண்ணம்
19 உருட்டு வண்ண 20 முடுகு *வண்ணமென்
றாங்கன மறிப வறிந்திசி னோரே"

(தொல்-பொ-செய்-214.)

என்றோதப்பட்டன.

அவற்றுட் பாஅவண்ணம் சொற்சீரடியால் நூலுட் பயில வருவது; என்னை?

" அவற்றுட், பாஅ வண்ணஞ்
சொற்சீர்த் தாகி நூற்பாற் பயிலும்" (தொ-பொ-செய்-215.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

" குஐ ஆனென வரூஉ மிறுதி
அஔடுஞ் சிவணுஞ் செய்யு ளுள்ளே." (தொல்-சொல்-வேற்-25.)

எனவும்,

" அஇ உஅம் மூன்றுஞ் சுட்டு." (தொல்-எழுத்-நூன்-31.)

எனவுங் கொள்க.

---

* 'வண்ணமோ—டாங்களவை யென்ப வறிந்திசி னோரே' என்பதும் பாடம்.

தாஅ வண்ணமாவது, தோன்றுமிடத்து ஓரோவடி யிடை யிட்டு வந்த வெதுகைத்தாகும்; என்னை?

"'தாஅ வண்ண,
மிடையிட்டு வந்த வெதுகைத் தாகும்.'' (தொல் பொ-செய்-216.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

"தோடா ரெல்வளை நெகிழ நாளும்
நெய்த லுண்கண் பைதல் †லுழவா
வாடா ‡வவ்வரி தைஇப் பசலையும்
வைக றோறும் பைப்பையப் பெருக
§நீடா ரிவரென நீண்மணங் கொண்டோர்
கேளார் கொல்லோ காதலர் தோழி
வாடாப் பௌவ மறமுகந் தெழிலி
பருவஞ் செய்யாது வலனேர்பு வளைஇ
யோடா மலையன் வேலிற்
கடிது மின்னுமிக் கார்மழைக் குரலே."

என்னும் பாட்டுக்கொள்க.

வல்லிசை வண்ணமாவது, வல்லெழுத்துமிக்குவருவது; என்னை ?

"வல்லிசை வண்ணம் வல்லெழுத்துப் *பயிலும்."
(தொல்-பொ-செய்-217.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

"வட்டொட்டி யன்ன வனமுடைப் புன்னைக்கீழ்க்
கட்டிட்டுக் கண்ணி தொடுப்பவர் தாழைப்பூக்

† 'கலுழி' என்பதும் பாடம்.

‡ 'வல்வரி' என்பதும் பாடம்.

§ 'நீடா ரிவணென்' என்பதும் பாடம்.

* 'மிகுமே' என்பதும் பாடம்.

தொட்டிட்டுக் கொள்ளுநங் கடற்சேர்ப்ப னின்னொடு
பட்டொட்டி யுள்ளம் விடாது நினையுமேல்
விட்டொட்டி நீங்காதே யொட்டு."

எனக்கொள்க.

மெல்லிசை வண்ணமாவது, மெல்லெழுத்து மிக்குவரு வது; என்னை ?

" மெல்லிசை வண்ண மெல்லெழுத்து மிகுமே"

(தொல்-பொ-செய்-218.)

என்றாராகலின். வரலாறு :

" பொன்னி னன்ன புனைநுண் டாது
யணியி னன்ன செய்தலங் கழனி
மணவென வுதிரு மாநீர்ச் சேர்ப்ப
மாண்வினை நெடுந்தேர் பூண்மணி யொழிய
மம்மர் மாலை வாநீ
நன்மா மேனி நயந்தனை யெனினே"

எனக் கொள்க.

இயைபு வண்ணமெனப்படுவது, இடையெழுத்து மிக்கு வரு வது ; என்னை ?

" இயைபு வண்ண மிடையெழுத்து மிகுமே."

(தொல்-பொ-செய்-219.)

என்றாராகலின். வரலாறு :

" வால்வெள் ளருவி வரைமிசை யிழியவும்
கோள்வல் லுழுவை விடரிடை யியம்பவும்
வாருகி ருளியம் வரையக மிசைப்பவும்

வேலொளி விளக்கி நீவரினே
யாரோ தோழி வாழ்கிற் போரே."

எனக் கொள்க.

அளபெடை வண்ணமாவது, அளபெடை பயின்று வருவது; என்னை?

"அளபெடை வண்ண மளபெடை பயிலும்."
(தொல்-பொ-செய்-220.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

"தாஅம் படுநர்க்குத் தண்ணீ ருளகொலோ
ஆஅம் பலபழி யன்னை யறிவுறில்
வாஅம் புரவி வழுதியோ டெம்மிடை
தோஒ நுவலுமிவ் வூர்."

நெடுஞ்சீர் வண்ணமென்பது, நெட்டெழுத்து மிக்கு வருவது; என்னை?

"நெடுஞ்சீர் வண்ண நெட்டெழுத்துப் பயிலும்"
(தொல்-பொ-செய்-221.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

"நீரூர் பாணு யாறே காடே
நீலூர் காயாம் பூவீ யாவே
காரூர் பாணு மாலே யானே
யாரோ தாமே வாழா மோரே
*யூரூர் பாகா தேரே
பீரூர் தோளாள் பேரூ ராளே."

எனக் கொள்க.

குறுஞ்சீர் வண்ணமென்பது, குற்றெழுத்து மிக்கு வருவது; என்னை?

*'ஆயூர்' என்பதும் பாடம்.

"குறுஞ்சீர் வண்ணங் குற்றெழுத்துப் பயிலும்"
(தொல்-பொ-செய்-122.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

"உறுபெய லெழிலி தொகுபெயல் பொழியச்
சிறுகொடி யவரை பொரிதளை யவிழக்
குறிவரு பருவ மிதுவென மறுகு
செறிதொடி நலமிலை யழிய
லறியலை யரிவை கருதிய பொருளே"

எனக் கொள்க.

சித்திர வண்ணமென்பது, குற்றெழுத்தும் நெட்டெழுத்தும் விரவிவருவது; என்னை?

"சித்திரவண்ணம்,
நெடியவுங் குறியவு நேர்ந்துடன் வருமே"
(தொல்-பொ-செய்-223.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

"ஊர்வாழி யூரர் தேர்தார் வாசி
பேர்சேரி கார்பே ரிரைய
வாரி பீர்சீர தோழி தோளே"

எனக் கொள்க.

நலிபு வண்ணமென்பது, ஆய்த முடைத்தாய் வருவது; என்னை?

"நலிபு வண்ண மாய்தம் பயிலும்" (தொல்-பொ-செய்-224.)
என்றாராகலின். வரலாறு:

"எஃகொ டவன்காப்ப வேமாந்தாள் போதந்தாள்
அஃகுநீர்க் கான்யாற் றயன்மண லெக்கர்மே
லிஃதோநின் பாவை திருந்தடிப் பின்றை
யஃதோ விடலை யடி"

எனக் கொள்க.

அகப்பாட்டு வண்ணமென்பது, முடியாதது போன்று முடிவது; என்னை?

"அகப்பாட்டு வண்ணம்,
முடியாத் தன்மையின் முடித்தன மேற்றே."
(தொல்-பொ-செய்-225.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

"பன்மீ னுணங்கற் படுபுள் ளோப்பியும்
புன்னை நுண் டாது நம்மொடு தொடுத்தும்
பன்னாள் வந்து பணிமொழி பயிற்றித்
தோழி நீங்காமை சூளிற் றேற்றிய
மணந்ததற் கொவ்வான் றணந்து புறமாறி
யினைய னாகி யீங்கினைத் துறந்தோன்
பொய்த லாயத்துப் *பொலங்கொடி மகளிர்
கோடுயர் வெண்மண லேறி
யோடுகல மெண்ணுந் துறைவன் றோழி."

எனக்கொள்க.

புறப்பாட்டு வண்ணமென்பது, முடிந்தது போன்று முடியாதது மேற்று; என்னை?

"புறப்பாட்டு வண்ணம்,
முடிந்தது போன்று முடியா தாகும்"
(தொல்-பொ-செய்-226.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

"நிலவுமண லகன்றுறை வலவ னேவ
வின்றி மணிப்புள் ளினமெடுப்ப நெருநலும்
வந்தன்று கொண்கன் றேரே யின்றும்
வருகுவ தாயிற் சென்று சென்று

* 'பொலன்றொடி' என்பதும் பாடம்.

தோன்றுபு துதைந்த புன்னைத் தாதுகு
தண்பொழின் மெல்லக வனமுலை நெருங்கப்
புல்லி னெவனோ மெல்லிய னீயும்
நல்காது விடுகுவை யாயி னகலும்
படர்மலி யுள்ளமொடு மடன்மா வேறி
யுறுதுய ருலகுட னறியநஞ்
சிறுகுடிப் பாக்கத்துப் பெரும்பழி தருமே"

எனக் கொள்க.

ஒழுகுவண்ண மென்பது, ஓசையினொழுகிக் கிடப்பது; என்னை?

"ஒழுகு வண்ண மோசையி னொழுகும்"
(தொல்-பொ-செய்-227.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

"அம்ம வாழி தோழி காதல
ரினமீன் பனிக்கு மின்னா வாடையொடு
புன்கண் மாலை யன்பின்று நலிய
வுய்யல ளிவளென வுணரச் சொல்லிச்
சொல்லுநர்ப் பெறினே செய்ய வல்ல
வின்னளி யிறந்த மன்னவர்
பொன்னணி நெடுந்தேர் பூண்ட மாவே"

எனக் கொள்க.

ஒரூஉ வண்ணமென்பது, ஒன்றாத்தொடையாற் கிடப்பது. அஃதியாதோ வெனிற் செந்தொடை; என்னை?

"ஒரூஉ வண்ண மொரீஇத் தொடுக்கும்."
(தொல்-பொ-செய்-228.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

" தொடிநெகிழ்ந் தனவே கண்பசந் தனவே
யான்சென் றுரைப்பின் மாண்பின் றெவனோ
சொல்லாய் வாழி தோழி வரைய
முள்ளில் பொதுளிய வலங்குகுலை நெடுவெதிர்
பொங்குவா லிளமழை துவைப்ப
மணிநிலா விரியுங் குன்றுகிழ வோர்க்கே."

எனக் கொள்க.

எண்ணு வண்ணமென்பது, செவ்வெண்ணினாலும், உம்மை எண்ணினாலும், என வெண்ணினாலும், என்று வெண்ணினாலும், பிறவும் யாதானுமோ ரெண்ணினாலும் வருவது; என்னை?

" எண்ணு வண்ண மெண்ணுப் பயிலும்"
(தொல்-பொ-செய்-230.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

" பொறையன் செழியன் போர்வேற் கிள்ளி
கொல்லி கொற்கை நல்லிசைக் குடந்தை
பாவை முத்தம் பல்லிதழ்க் குவளை
யாயிழை நல்லா ளிரிவை
மாயோள் வெண்பற் சேயரிக் கண்ணே"

எனக் கொள்க. இது செவ்வெண்பெற்றது. பிறவுமன்ன.

அகைப்புவண்ண மென்பது, அறுத்தறுத்துச் சொல்லப் படுவது; என்னை?

" அகைப்பு வண்ண மறுத்தறுத் தொழுகும்"
(தொல்-பொ-செய்-230.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

" தொடுத்த வேம்பின்மிசைத் துதைந்த பொந்தையிடை
யிசைத்தவாரம் மலைப்பாட்டு ரண்ண லென்போனியன்ற

சேனைமுா சிரங்குந் தானையெதிர் முயன்ற
வேந்த ருயிர்முருக்கும் வேலின் னவன்"

எனக் கொள்க.

தூங்கல் வண்ணமென்பது, பெரும்பான்மையும் வஞ்சி பயின்று வருவது. என்னை?

"தூங்கல் வண்ணம் வஞ்சி பயிலும்" (தொல்-பொ-செய்-231.)

என்றாராகலின் வாலாறு:

"தென்குமரி வடவிமைய மாவெல்லைத் தம்புகழ்
விளங்கக் கடலன்ன படைநாப்பண் மலையன்ன
களிற்றெருத்தின் ஞாயிற்றன்ன சேண்விளங் குந்திறலர்
திங்களன்ன வெண்குடை யுயரிய வொன்னுதார்
மடல்சாயத் துன்னரிய வகழ்க டந்தவர்
பொன்னுடைய வெயின் முருக்கி யோவத்தன்ன
வினைபுனை நல்விற் கோபத் தன்ன
கனையெரி கவரச் சென்ற பார்திறன்
மழுங்க வாற்றலிற் புலவர்பல புகழ்கொண்டு
பெறலரிய விழுத்தாயம் விறலியர்க்கு மகிழ்ந்து
வீசினை யொன்னார் துப்பிற் றென்னவர்
மருக புல்கினை பசிநோ னுது
கல்வி நங்கிய சுரநீந்தி யிவண்
வந்தநசை வாழ்ந னெனவைத் தெல்லாம்
பிறர்க்கு மீந்ததெல்லா மெனக்காகும் பொருள்கொடுத்தும்
புகழ்கொள்வ னெனவிவற் கியே னெனக்கீவ
னென்ன வென்றேக் காது நின்னேக்கி
யென்னை விடுமதி வெள்வேல் வழுதி
வெயிற்கதிர் நுழையா வியன்பெருங் காவிற்
றண்புனல் வையை யொண்டுறை தொகுத்த

கோடுயர் மணலினு மேத்திப்
பாடுதும் பெருமநின் னெடொறும் புகழ்ந்தே."

ஏந்தல் வண்ணமென்பது, சொல்லிய சொல்லிற் சிறந்து வருவது; என்னை?

" ஏந்தல் வண்ணம்,
சொல்லிய சொல்லிற் சொல்லியது சிறக்கும்."
(தொல்-பொ-செய்-232.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

" கூடுவார் கூடல்கள் கூட லெனப்படா
கூடலிற் கூடலே கூடலுங்—கூடல்
அருவிய முல்லை யரும்பவிழு மாலை
பிரியிற் பிரிவே பிரிவு"

எனக் கொள்க.

உருட்டுவண்ண மென்பது, அராகத்தொடைமேல் வருவது; என்னை?

" உருட்டு வண்ண மராகந் தொடுக்கும்"
(தொல்.பொ-செய்-233.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

" அணிகிளர் சிறுபொறி யவிர்துத்தி மாஞுகத் தெருத்தேறித்
துணியிரும் பனிமுந்நீர்த் தோட்டவிழ்ந்து மலர்ந்தனையே
ஆர்கலி யுயரக லெழில்வானத் தமரர்கண முடனேர்ப்ப
*வார்புன விகன்மிகல மறமல்லனை மாய்க்கலிற் பொங்கினை
முள்ளெயிற் றரிமருள்க ணைய்த்தியரொடு நிரைநடுங்க
வரைதிர ணிமிர்தடக் கையினனி மலையெடுத் தேந்தினை
காமரு தகைய கல்லியன் மார்பினை
கண்பொரு சுடரொளி நேமியை

* 'வார்புகல் கழன்மறவர்' என்பதும் பாடம்.

பூமலி விளைபுனை தாரினை
பொன்புனை விளைபுனை யுடுக்கையை
அனையன
பலவுடன் புகழ்த கப்பயந் தோய்நின்
இணைபுணர் கழலடி பரவுதுந்
துணைபுண ருவகையொடு மன்னுது மெனவே''

எனக் கொள்க.

முடுகுவண்ண மென்பது, அடியற்றவழி அறியலாகா தாய், நீண்டவடித்தாய், அராகந் தொடுத்து வருவது; என்னை?

''*முடுகு வண்ணம்,
அடியிறந் தோடு மதனோ ரற்றே'' (தொல்-பொ-செய்-234.)

என்றாராகலின். வரலாறு.

''பெருகலி யொலிமலி துணையணி பறழுத்
துயல்வியல் வளனுரை பிதிரவதிரு
மதிவிலங் குருளுடை யிருண்முழங்கீர்
அருங்கலங் கவர்ந்தனையே
வகைதகை வளர்தளி ருறுதுயர் வணரிணர்
துணர்புயல் புகையணங் குறுவினை
வினவா வினவி லுயர்வ ராயின
விளைபடக் கிடந்தோய்நின் சூழுறு சுடரொளி
திகழணி மணியலங் கிலங்கவிர் கதிர்முக்தமோ
டுறழ்ந்தியாத்த தொடையமை துணைபுனைவினை
தொடுகழ லடியிணை பரவுதும் யாமே''

எனக் கொள்க

*'முடுகுவண்ண முடிவறியாமல்—அடியிறந் தொழுகு மதனோ ரற்றே' என்பது பல ஏடுகளிற் கண்ட பாடம்.

இவ்வாறு வண்ணவிகற்பமெடுத்தோதினார் தொல்காப்பியனாரும், கையனாரு முதலாக வுடையார்.

அவிநயனார்,

I. 1. தூங்கிசைவண்ணம்,
2. ஏந்திசைவண்ணம்,
3. அடுக்கிசைவண்ணம்,
4. பிரிந்திசைவண்ணம்,
5. மயங்கிசைவண்ணம்,
என்று இவ்வைந்தினையும்,

II. 1. அகவல் வண்ணம்,
2. ஒழுகிசைவண்ணம்,
3. வல்லிசைவண்ணம்,
4. மெல்லிசைவண்ணம்,
என்று இந்நான்கினையும்,

III. 1. குற்றெழுத்துவண்ணம்,
2. நெட்டெழுத்துவண்ணம்,
3. வல்லெழுத்துவண்ணம்,
4. மெல்லெழுத்துவண்ணம்,
5. இடையெழுத்துவண்ணம்,
என்று இவ்வைந்தினையும்,

கூட்டியுறழ நூறு வண்ணம் பிறக்கும் என்றார். அவை உறழு மாறு:

தூங்கிசை வண்ணம் 20.

அகவல். குறிலகவற் றூங்கிசை வண்ணம், நெடிலகவற் றூங்கிசை வண்ணம், வலியகவற் றூங்கிசை வண்ணம், மெலியகவற் றூங்கிசை வண்ணம், இடையகவற் றூங்கிசை வண்ணம் எனவும்;

ஒழுகல். குறிலொழுகற் றூங்கிசை வண்ணம், நெடிலொழுகற் றூங்கிசை வண்ணம், வலியொழுகற் றூங்கிசை வண்ணம், மெலியொழுகற் றூங்கிசை வண்ணம், இடையொழுகற் றூங்கிசை வண்ணம் எனவும்;

குறில் வல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், நெடில்வல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், வலிவல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், மெலிவல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், இடைவல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம் எனவும்;

வல்லிசை.

குறில்மெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், நெடில் மெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், வலிமெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், மெலி மெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், இடைமெல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம் எனவும் இவை குறிலகவற்றூங்கிசைவண்ண முதலிய இருபது தூங்கிசை வண்ணம்.

மெல்லிசை

அவைதாம் முதுபிடி நடந்தாற்போலவும், கோம்பி நடந்தாற் போலவும், நாரைநடந்தாற் போலவும் வரும். அவை யொருபுடை யொப்பினூற் றூங்கிசைவண்ண மெனக்கொள்க.

ஏந்திசை வண்ணம் 20.

குறிலகவ லேந்திசை வண்ணம், நெடிலகவ லேந்திசை வண்ணம், வலியகவ லேந்திசை வண்ணம், மெலியகவ லேந்திசை வண்ணம், இடையகவ லேந்திசை வண்ணம் எனவும்;

அகவல்.

குறிலொழுக லேந்திசை வண்ணம், நெடிலொழுக லேந்திசை வண்ணம், வலியொழுக லேந்திசை வண்ணம், மெலியொழுக லேந்திசைவண்ணம், இடையொழுக லேந்திசை வண்ணம் எனவும்;

ஒழுகல்.

குறில் வல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், நெடில் வல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், வலிவல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், மெலிவல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், இடைவல்லிசை யேந்திசை வண்ணம் எனவும்;

வல்லிசை.

குறின்மெல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், நெடின்மெல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், வலிமெல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், மெலி மெல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், இடைமெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம் எனவும்

மெல்லிசை.

இவை குறிலகவலேந்திசைவண்ண முதலிய இருபது ஏந்திசை வண்ணம்.

அவைதாம் மதயானை நடந்தாற்போலவும், பாம்பு பணைத்தாற் போலவும், ஓங்கிப்பறக்கும் புட்போலவும் வருமெனக் கொள்க.

அடுக்கிசை வண்ணம் 20.

அகவல்.

குறிலகவ லடுக்கிசை வண்ணம், நெடிலகவ லடுக்கிசை வண்ணம், வலியகவ லடுக்கிசை வண்ணம், மெலியகவ லடுக்கிசை வண்ணம், இடையகவ லடுக்கிசை வண்ணம் எனவும்;

ஒழுகல்.

குறிலொழுக லடுக்கிசை வண்ணம், நெடிலொழுக லடுக்கிசை வண்ணம், வலியொழுக லடுக்கிசை வண்ணம், மெலியொழுக லடுக்கிசை வண்ணம், இடையொழுக லடுக்கிசை வண்ணம் எனவும்;

வல்லிசை.

குறில்வல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், நெடில் வல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், வலிவல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், மெலிவல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், இடைவல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம் எனவும்;

மெல்லிசை.

குறின்மெல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், நெடின் மெல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், வலி மெல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், மெலி மெல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், இடைமெல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம் எனவும்

இவை குறி லகவலடுக்கிசை வண்ணம் முதலிய இருபது அடுக்கிசை வண்ணம்.

அவைதாம் ஒவ்வா நிலத்திற் பண்டியுருண்டாற்போலவும், நாரை யிரைந்தாற்போலவும், தாராவும் தார்மணி யோசையும் போலவும் வரும்.

பிரிந்திசை வண்ணம் 20.

அகவல். குறிலகவற் பிரிந்திசை வண்ணம், நெடிலகவற் பிரிந்திசை வண்ணம், வலியகவற் பிரிந்திசைவண்ணம், மெலியகவற் பிரிந்திசைவண்ணம், இடையகவற் பிரிந்திசை வண்ணம் எனவும்;

ஒழுகல். குறிலொழுகற் பிரிந்திசைவண்ணம், நெடிலொழுகற் பிரிந்திசை வண்ணம், வலியொழுகற் பிரிந்திசை வண்ணம். மெலியொழுகற் பிரிந்திசைவண்ணம், இடையொழுகற் பிரிந்திசை வண்ணம் எனவும்;

வல்லிசை. குறில் வல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், நெடில் வல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், வலிவல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், மெலிவல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், இடைவல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம் எனவும்;

மெல்லிசை. குறின் மெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், நெடின் மெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், வலிமெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், மெலிமெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், இடை மெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம் எனவும் இவை குறிலகவற் பிரிந்திசைவண்ண முதலிய இருபதும் பிரிந்திசை வண்ணம்.

அவைதாம் பெருங்குதிரைப் பாய்த்தலும், ஒன்று கொட்

டியும், இரண்டு கொட்டியு முதலாகவுடைய அறுத்துக் கொட்டும் போலவரும்.

மயங்கிசை வண்ணம் 20.

குறிலகவன் மயங்கிசை வண்ணம், நெடிலகவன் மயங்கிசை வண்ணம், வலியகவன் மயங்கிசை வண்ணம், மெலியகவன் மயங்கிசை வண்ணம், இடையகவன் மயங்கிசை வண்ணம் எனவும்; — அகவல்

குறிலொழுகன் மயங்கிசை வண்ணம், நெடிலொழுகன் மயங்கிசை வண்ணம், வலியொழுகன் மயங்கிசை வண்ணம், மெலியொழுகன் மயங்கிசை வண்ணம், இடையொழுகன் மயங்கிசை வண்ணம் எனவும்; — ஒழுகல்

குறில் வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், நெடில் வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், வலி வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், மெலிவல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், இடை வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம் எனவும்; — வல்லிசை

குறின் மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், நெடின் மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், வலிமெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், மெலி மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், இடை மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம் எனவும் — மெல்லிசை

இவை குறிலகவன் மயங்கிசை வண்ண முதலிய இருபது மயங்கிசை வண்ணம்.

அவைதாம் நகரம் இரைந்தாற் போலவும், தாரை இசையும், ஆர்ப்பிசையும், இயமர விசையும் தேரைக் குரலும் போலவும் வரும்.

சூறைக் காற்றும், நீர்ச்சுழியும்போல வருவது அகவல் வண்ணம்; நீரொழுக்கும், காற்றொழுக்கும்போல வருவது

ஒழுகல் வண்ணம் ; தோற்கயிறும் இரும்புந் திரித்தாற்போல வும், கன்மேற் கல்லுருட்டினாற் போலவும் வருவது **வல்லிசை வண்ணம்** ; அன்ன நடையும் * தண்ணம் பறையும் போலவும், மண்மே னடந்தாற் போலவும் வருவது **மெல்லிசை வண்ணம்** ; இவை தொழில் வகையால் ஒருபுடை யொப்புமை காட்டியவாறு.

இவை நூறு வண்ணமும் தம்முண் மயங்கி வரினு மிக்க தனாற் பெயர்கொடுத்து வழங்கப்படும்.

"தூங்கேந் தடுக்குப் பிரிதன் மயங்கிசைவைத் துப்பின்னும்
ஆங்கே யகவ லொழுகன் வலிமெலிப் பாற்படுத்துப்
பாங்கே குறினெடில் வல்லிசை மெல்லிசை யோடிடையுந்
தாங்கா துறழ்தரத் தாம்வண்ண நூறுந் தலைப்படுமே"

—யாப்பருங்கலக்காரிகை.

இதனை விரித்துரைத்துக் கொள்க. வரலாறு :

"வினையொழி பொழுதின்கட் செல்வமே போலவலைகிச்
சுனையெழு குவளையு மாம்பலுந் தீய்ந்துவாடிக்
கனையெரி கழைதீண்டிக் காடுவெந் †தோடுகல்லா
நனைவு ளெழில்வேழ நாவசைந் தெய்தியாங்கு"

இன்னவும், ஆசிரியங்களும், பாவைப் பாட்டும், அன்ன பிறவும் **துறிலகவற்றூங்கிசைவண்ணம்** எனப்படும் இவற்றை ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

"கோல மலர்கொண்டு சிலமந்தி மலைவுடைத்தாய்ச்
சோலை தொறுந்தாழ்க்க பொழிற்சோர்வி லுயர்விஞ்சை
நீலமடுக் கண்ணினவர் நீடுநனி யேத்தச்
சீலமிகு நாதரடி சேரவினை சேரா"

* 'தன்னம்பறை' என்பதும் பாடம். †'ஒடுக்கல்லா' என்பதும் பாடம்.

இன்னவும், வஞ்சியும், வஞ்சிப்பாவினமும் ஒழுகிசைத் **தூங்கல் வண்ணம்** எனப்படும். இவற்றையு மைந்தெழுத்தின் மேலு மொட்டிக்கொள்க.

"ஏறுயர் கொடியி னிருவிசும் பதிரு மெறிமுரச திர்கடற் றூனை
வீறுயர் மணிக்கால் வெண்குடை யோங்கு தண்டுறை
[யின்பழையாற்று
மாறடு படிவ மதியுறுந் தருண மாதவ னேதமில் பாதம்
வீறடு நெறிக ளாழ்கதி வீழ விளங்கிய விழுத்துணை யாமே"

என இச்சந்தத்தனவும்,

"பூவினூர்பொழிற் பிண்டியின் கீழ்ப்பொருவறு திருநகர்ப்
[பொன்னெயிலுள்
மாவினூர் நலனேக்கி னல்லார் பலர்பணிந்து வந்தடிவணங்கி"

என இன்ன வண்ணத்தனவு மெல்லாம் **வல்லிசைத்தூங்கல் வண்ணம்** எனப்படும். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

"தேனினூர் மலர்ப்பிண்டியி னீழற் றேவரேத்த
வானினூர் குடையா னடிநாளும் வணங்குதுமே"

"தாழி யோங்குமலர்க் கண்ணவர் தண்ணடி
பாழியோங்கு புனலார் பழையாற்றுள்
காழிநின் றம் மதியான் மதிசேர்ந்து
வாழி யென்று வணங்க வினைவாரா"

என இன்னவை யெல்லாம் **மெல்லிசைத் தூங்கல்வண்ணம்** எனப்படும். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக் கொள்க.

"களவினுற் கொணர்ந்த வெண்காணமும் விழுப்பொன்னு
முளவெனினும் யான்றுய்ப்ப லுலவாது கிடந்தமையால்

வளையினுற் பொலிந்தகை வாட்கண்ணுள் வழிபடு
களைவாரிற் களையிருட்கட் காணேன்மற் றிதுவல்லால்"

என இன்னவும், கலிப்பாக்களும், தும்பிப்பாட்டும் குறிலகவ லேந்திசை வண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மோட்டிக்கொள்க

"வரையென மாடங்க ளோங்குபு வீதியின் வஞ்சிமன்னவன்
புரைபுரைநின் றலர் பூந்தொடையற் பொறையன்று னருளாமேனற்
கரையெனக் காலையுங் காண்பரிய கடல்போலுங் கௌவையு
மரையின மேகலை யோடவோடு மிளாவி யாற்றாதே"

என இன்னவையாகிய சிறுவிருத்தங்களும், வெண்பாக்களும், வெள்ளொத்தாழிசைகளும் எல்லாம் குறிலொழுக லேந்திசை வண்ணம். இவற்றையு மைந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டுக.

"நெறிநீ ரிருங்கழி நீலமுஞ் * சூடாள்
பொறிமாண் வரியலவ † னாடலு மாடாள்
சிறுநுதல் வேர்வரும்பச் சிந்தியா நின்றாட்
கெறிநீர்த்தண் சேர்ப்பயா னென்சொல்லிச் ‡ செல்கோ"

இதுவுமது.

"இட்டகன் றனை யானினி யென்செய்கோ
கட்டெழி லழகா கடிதென்னவே
மட்டெழின் மலர்த்தாரப் பொலிமார்பனுங்
கெட்டெழுந் திறைகூறுவ னேவெனு"

"பறைபட்டன பட்டன சங்கினொலி
முறைவிட்டன விட்டன முன்னுவலாத்
§ திறல்விட்டனர் கொட்டினர் திண்கலிமா
நிறைகொட்டின ரொட்டினர் நீண்முழவால்"

* 'சூட்டாள்' என்பதும் பாடம். † 'ஆட்டலு மாட்டாள்' என்பதும் பாடம். ‡ 'சொல்கோ' என்பதும் பாடம். § 'திறைவிட்டனர்' என்பதும் பாடம்.

என இன்னனவும் குறில் **வல்லிசை யேந்திசை வண்ணம்.** இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

> " மான்வீடு போழ்திற் பிணையின்னுயிர் போவதேபோல்
> யான்வீடு போழ்தி னிதுவேகொ னினக்குமென்னத்
> தேனூறு மின்சொன் மடவாயழு தாற்றகில்லாய்
> வானூடு போய வரைகாணிய சென்றகாலை"

என இன்னவும், உழவரோதை யெனப்படுவனவும் குறின் **மெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம்.** இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

> " கொடியிடை மாதர் மேனி குவளைமல ருண்க ணென்றும்
> பிடிநடை மாதர் மாண்ட நடைதானென வேறு செய்தும்
> வடிவொடு வார்ந்த மென்றோள் வளைசேர்ந்தகை காந்தளென்று
> மிடையிடை நின்று நின்று பலகாலு முவப்ப தென்னே"

என இன்ன பிறவும், எழுசீரடியால் வந்தனவும் எல்லாம் குறி **லகவல் அடுக்கிசைவண்ணம்.** இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின் மேலு மொட்டிக்கொள்க.

> " மாலையால் வாடையா லந்தியான் மதியான்
> மனமுனை முணர்வது நோயுறச் செய்த
> சோலையாற் றென்றலாற் சுரும்பிவர் பொழிலாற்
> சோர்தரு காரொடு விரிதரு பொழுதே
> கோலவால் வளையாற் கொடுப்பறி யானேற்
> கொள்வது முயிரொடு பிறரொடுபோ லன்றோ
> காலையார் வரவே காதலு மாங்கோர்
> காலையென் னுங்கட னீந்திய வினையே"

என இன்னவும் பிறவும் எண்சீரடி மிக்கு வருவனவும் குறி **லொழுக லடுக்கிசை வண்ணம்.** இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

" கடியான் வெயிலெறிப்பக் கல்லலேளயுள் வெதும்பிய கலங்கற் சின்
அடியா லுலகளந்த வாழியா னுக்கிய வமிழ்தென் றெண்ணிக்[னீர்
கொடியான் கொடுப்பக் குடங்கையாற் கொண்டிருந்து குடிக்க
[றேற்றாள்
வடியேர் தடங்கண்ணி வஞ்சிக்கோம் பீன்றாளிவ் வருவா ளாமே"

எனவும்,

" அடைமின்சென் றடைமின்சென் றவனுக்கிய
சினகரத் திறைவன் றாளே"

எனவும் அறுசீரடியால் வருவன வெல்லாம் **குறில் வல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம்.** இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலும் ஒட்டிக்கொள்க.

" பிடியுடை நடையடு நடையிண டெரியிற்
கடிபடு மிலமல ரடிநனி தனதாங்
துடியிடை யடுமிவ ணடுவொடி வதுபோல்
வடுவடி யடுமிவ ணெடுமலர் புரைகண்"

எனவும்,

" கடுமுடைய நாறுகரு மேனியின ளாகிப்
படுமுடையுண் மாகுலவர் பாத்துணலு மீயார்
இடமுடைய காடுநனி போகெனலும் போகித்
தடமுடைய *கன்முழையி னுடம்பிய ளாகி"

எனவும் இன்னவை யெல்லாங் **குறில்மெல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம்.** இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக் கொள்க.

" சூரலும் பிரம்புஞ் சுற்றிய"

எனவும்,

---

* 'கண்முழை' என்பதும் பாடம்.

"முன்றி னின்ற முடமுதிர் பெண்ணைமேல்
அன்றில்கா ணும்மை யாற்ற வினவுதும்
தொன்று காலந் தொடர்ந்துட ளுடினுள்
சென்றுழிச் செல்லுஞ் செந்நெறி யாதென"

எனவும்,

"குரவ ணங்கிலை மாவொடு சூழ்கரைச்
சரவ ணம்மிது தானனி போலுமா
லரவ ணங்குவி லாண்டகை சான்றவன்
பிரிவு ணர்ந்துடன் வாரல னென்செய்கோ"

எனவும் இன்னவை யெல்லாங் குறிலகவற் பிரிந்திசை வண்ணம். இவற்றையு மைந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

"அறிவல் லறிவல் லமுதே யமுதே
யெறிவெண் டிரைமீ திகலிற் றறிவல்
விறுகல் விறுகல் விதுகே ளிதுகேள்
பெறுவல் பெறுவல் பிழைப்பொன் றுரை பேறாய்"

எனவும்,

"தேனமருந் திருவாரிள வேனிலின்
மானமரு மடநோக்கியர் நோக்காய்
தானுருகல் லெயிறுங்கி நின்றாய்கரி
* யாமகலா தடியஞ்சலி செய்தும்"

எனவும்,

"கதிர்கொண் மதியுங் கனபொன் களிறும்
பயில்கொண் டுபரந் தழகா கியினி"

எனவும் இன்னவை யெல்லாங் குறிலொழுகற் பிரிந்திசை வண்ணம். இவற்றையுமைந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக் கொள்க.

"துடித்தடித் திமிழ்தரு துளங்குவெள் ளருவிநீர்த் [சால்
தொடுத்தெடுத்த மாலைபோற் றொடர்ந்துதோன்றுந் தூய்மை

* 'யானகலாது' என்பதும் பாடம்.

அடுத்தடுத் துரைபுக லசைவில்சீ ருச்சந்தம்
மடுத்தடுத்து வைகலு மறத்தலின்றி வாழ்ததுவாம்''

என இன்னவை யெல்லாங் **குறில் வல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம்** இவற்றையு மைந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

"சிந்தி வீழ்ந்த கதிர்ச்செய்ய வெய்யோனொளி
யுந்தி நீண்ட குடையொருவ னல்கானெனின்
முந்தி யோடும் வளைமுல்லை மெல்லநகு
மந்தி யாகின்ற தாலாவி யாதாங்கொலோ''

என இன்னவை யெல்லாங் **குறின்மெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம்.** இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக் கொள்க.

'வாங்குபு கொள்ள நின்றாள் வாரண வாசி மன்னன்
தேங்கம ழொலிமென் கூந்தற் றேவினுட் கீன்ற மங்கை
யாங்கவ ளருக லல்லா ளத்தின புராசன்
வான்புகழ் மங்கை வாகைப் பூநிற மன்ன மேனி''

என இன்னவை யெல்லாங் **குறிலகவன் மயங்கிசை வண்ணம்.** இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

ஆசைப் படுக வருந்தவங் கல்வியல் லாப்*பிறகள்
பேசப் படுவ திலமிவை யாவை பிறப்பாம்
தேசத் தியற்கை தெரிந்துணர் வார்க்குச் சேயிழைமார்
பாசப் படுகுழிப் †பற்றறுத் தார்வினைப் பற்றறுத்தார்

என இன்னவை யெல்லாங் **குறிலொழுகன் மயங்கிசை வண்ணம்.** இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

"தாமத் தாண்களைத் தருக்கொடு முருக்குதன் முரணும்
தூமத் தாவக லெடுத்துக்கொண் டுழையவ ரெறியும்

---

* 'பிறர்கள்' என்பதும் பாடம்.

† 'பாற்றறுத்தார்' என்பதும் பாடம்.

வாமத் தோள்களின் வலித்தன்ன புடைத்தெடுத் தாற்றும்
பேய்மைத் தீத்தொழில் பெருகிய தரசனு முணர்ந்தான்''

என இன்னவை யெல்லாங் குறில்வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

"உருகார்தம் மின்னுயிர்காத் தொழியலாமோ வுணர்ந்தார்க்கு
வருகார்போல் வளஞ்சுரந்திவ் வையங்காக்கும் வயமாறன்
முருகார மார்பினன் முரசமார்ப்ப முல்லைகாள்
*குருகார்பௌவ முண்டிருண்ட கொண்டலென்று
குழைத்தீரோ"

எனவும்

"கண்ணுடையா ரவர்கண்டார் கண்ணில்புண் பிறவெல்லாம்"

எனவும் இன்னவை யெல்லாங் குறின்மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக் கொள்க.

இவற்றில் ஒரு வண்ணத்தாலேயும் பல வண்ணத்தாலேயும் வரும். இப்பெற்றியே கடையில்லா விகற்பமாம். அவற்றை ஒரு விகற்பத்தாற் சொன்னவாறு. பிறவகையால் வரும் வண்ணங்களையும் †ஒருவண்ணங்களையும் உரைத்தவற்றோடு ஒருபுடை யொப்புமையாற் சார்த்தியுணர்க. என்னை?

"தூங்கேந் தடுக்கல் பிரிதன் மயங்கிசை வைத்துப்பின்னு
‡மாங்கே யகவ லொழுகிசை வன்மையு மென்மையுமா
வாங்கே குறினெடில் § வல்லிசை மெல்லிசை யோடிடையும்
தாங்கா துறழ்தரத் தாம்வண்ண நூறுந் தலைப்படுமே"

—யாப்பருங்கலக் காரிகை.

---

* 'குருகாரம்' என்பதும் பாடம். † 'ஒரூஉ வண்ணங்களையும்' என்பதும் பாடம். ‡ 'பாங்கே' என்பதும் பாடம். § 'வல்லின மெல்லின மோடிடையும்' என்பதும் பாடம்.

எனக்கொள்க.

தூங்கிசை வண்ணம், ஏந்திசை வண்ணம், அடுக்கிசை வண்ணம், பிரிந்திசை வண்ணம், மயங்கிசை வண்ணம் என இவ்வைந்தினையும் ; அகவல் வண்ணம், ஒழுகல் வண்ணம், வல்லிசை வண்ணம், மெல்லிசை வண்ணம் என்றிந் நான்கினை யும் ; குற்றெழுத்து வண்ணம், நெட்டெழுத்து வண்ணம், வல்லெழுத்து வண்ணம், மெல்லெழுத்து வண்ணம், இடை யெழுத்து வண்ணம் என இவ்வைந்தினையுங் கூட்டிக் குறிலக வற் றூங்கிசை வண்ணம், நெடிலகவற் றூங்கிசை வண்ணம், வலியகவற்றூங்கிசை வண்ணம், மெலியகவற்றூங்கிசை வண் ணம், இடையகவற்றூங்கிசை வண்ணம் என்றிவ்வாறெல்லா முறழ்ந்துகொள்ள நூறு வண்ண விகற்பமாம்.

இனி வழு வென்பது குற்றம். அது நான்கு வகைப் படும் எழுத்து வழுவும், சொல் வழுவும், பொருள் வழு வும், யாப்புவழுவுமென. அவற்றுள், எழுத்து வழுவாவது எழுத்ததிகாரத்தோடு மாறுகொள்வது. வரலாறு.

“வெறிகமழ் தண்சிலம்பின் வேட்டமே யன்றிப்
பிறிதுங் குறையுடையான் போலுஞ்—செறிதொடீ
தேமா னிதணத்தா னுமாக நம்புனத்தே
மாமான்பின் வந்த மகன்”

என விதனுள் ‘தேமா’ எனற்பாலதனைத் ‘தேமான்’ என னகர வொற்றுக் கொடுத்தமையால் எழுத்து வழுவாயிற்று. என்னை ?

“முன்னிலை நெடிலு மாவு மாவும்
னம்மிகப் புணரு மயங்குதிணை யான”

என்றாராகலின்.

சொல்வழுவாவது, சொல்லதிகாரத்தோடு மாறுகொள் வது ; என்னை ?

"சொல்லின் வழுவே சொல்லோத்து மரபிற்
சொல்லிய குற்றந் *தோன்ற லாமே"

என்றாராகலின். வரலாறு:

"இசையெல்லாங் கொட்ட வெழிற்றானை யூர்ந்து
வசையிலா மன்னர்வந் தேத்த—இசையும்
அடிசில் பருகி யணியார்த்துப் போந்தான்
கொடிமதிற் கோழியார் கோ"

இதனுள் "இசையெல்லாமார்ப்ப" எனவும், "எழிற்றானை காப்பண்" எனவும், "அடிசி லயின்று" எனவும், "அணி பணிந்து போந்தான்" எனவும் இவ்வாறு பொதுவினாலெடுத்துக்கொண்டு பொதுவினான் முடித்தற்பாலனவற்றைப்பொதுப் பெயரா லெடுத்துக்கொண்டு சிறப்புவினையான் ஒன்றற்கே யுரியசொற் புணர்த்தமையாற் சொல்வழுவாயிற்று. என்னை?

"வேறுவினைப் பொதுச்சொ லொருவினை கிளவார்"
(தொல்-சொல்-கிளவி-46.)

எனவும்,

"வேறுவினை யுடைய பொதுவினை கிளப்பப்
பொதுவினை யுடைய வேற்றுமை யுண்டோ"

எனவுங் கூறினாராகலின்.

பொருள் வழுவாவது, பொருளதிகாரத்தோடு மாறு கொள்வது. என்னை?

"பொருளின் வழுவே தமிழ்நடைத் திரிவே"

என்றாராகலின். வரலாறு:

"முன்னுந் தொழத்தோன்றி முள்ளெயிற்று யத்திசையே
இன்னுந் தொழத்தோன்றிற் றீதேகாண்—மன்னும்

* 'தோன்றலாகும்' என்பதும் பாடம்.

பொருகளிமால் யானைப் புகழ்க்கிள்ளி பூண்போற்
பெருகொளியான் மிக்க பிறை''

இது நாணநாட்டம்.

"பண்டிப் பணத்துப் பகலிடத் தேனலுட்
கண்டிக் களிற்றை யறிவன்மற்—றிண்டிக்
கதிரன் பழையனூர்க் கார்நீலக் கண்ணாய்
உதிர முடைத்திதன் கோடு"

இது நடுங்கநாட்டம். இவை யிரண்டும் பொருளதிகாரத்தோடு மாறுகொண்டன. என்னை ?

"நாணவு நடுங்கவு நாடா டோழி
காணுங் காலைத் தலைமக டேத்து"

என்றாராகலின்.

"வாளை மேய்ந்த வளைகோட்டுக் குதிரை
கோழிலை வாழைக் கொழுமட லுறங்கும்
ஊரன் செய்த கேண்மை
தேரை வாலினும் பெரிதா கின்றே"

இதுவும் பொருளின்மையாற் பொருள்வழுவாயிற்று.

யாப்பு வழுவாவது, யாப்பதிகாரத்தோடு மாறுகொள்வது; என்னை ?

"யாப்பின் வழுவே யாப்பின திலக்கணம்
கோப்ப வாராக் கோவைத் தாகும்"

என்றாராகலின். வரலாறு:

"குமண வாழி குமண வுமணருப்பிற்
றெய்கநின் பகையே யான்சில
பெருமை வேண்டி வந்தே
னீநின் பெருமை வேண்டிற்று"

இப்பாட்டு முதலெடுத்துக்கொண்ட வோசையிற் கெட்டுப் பின்

பரவிக் கட்டுரையால் வந்தமையால் யாப்புவழூ. பிறவுமன்ன.

அறுத்திசைப்பும், வெறுத்திசைப்பும், அகன்றிசைப்பும் என்னும் ஓசைக்குற்றம் வருமாறு:

" வீங்குமணிவிசித்த விளங்குபுனைநெடுந்தேர்
காம்புநீடு மயங்குங்காட்டுட்
பாம்புபெரிது வழங்குதோறேங்கு
வயங்குகலிமா நிரைபுநிரைபு
வலவன்வாம்பரி கடவிவந்தோன்
கெழூஉமணியகலந் தழூஉமதிவிரைந்தே "

இது நாலசைப் பொதுச்சீர் பலவும் வந்து வஞ்சிதூங்கி னமையின் அறுத்திசைப் பென்னுங் குற்றமாயிற்று.

" ஓங்கிலை வேலோ னொளியா லளிபெற்ற
பூந்துடியாய் போன்றேமும் யாமேமற்—றேய்ந்து
தகைமொய்ம்பிற் றூழ்தடக்கைத் தண்ணருவி நாடன்
பகைமுனை போன்றேமும் யாம் "

இதனுள் 'தகைமொய்ம்பிற் றூழ்தடக்கை' என்புழி வஞ்சி தூங்கிசைத்தமையால் வெறுத்திசைப்பு.

" சிறுநன்றி யின்றிவர்க்கியாஞ் செய்தக்கா ஞேனை
பெறுநன்றி மன்னும் பெரிதென்—றுறுநன்றி
தானவாய்ச் செய்வதூஉந் தானமன் றென்பவே
வானவா முள்ளத் தவர் "

இதனுள் 'சிறுநன்றி யின்றிவர்க்கியாம்' என்புழிக் குற்றியலிகரம் வந்து வெட்டென்று இன்னாங்கா யிசைத்தமையால் வெறுத்திசைப் பாயிற்று.

" கற்றற் றற்ற சுடற்ற கடற்றிரை
விற்றற் றற்ற வில்லேர் புருவத்தவள்
சொற்றற் றற்ற சுடர்க்குழை மாதரோ
டுற்றற் றற்றதென் னெஞ்சு "

இதுவும் வெறுத்திசைப்பு.

"கானக நாடன் கருங்கோன் பெருமலைமே
லானை கிடந்தாற்போ லாய பெருங்கற்க
டாமே கிடந்தன கொல்லோ வவையேற்றிப்
பெற்றிப் பிறக்கி வைத்தா ருளர்கொல்லோ"

இது முன் செய்யுளாய் வந்து இறுதி பரவிக் கட்டுரை யால் வந்தமையால் அகன்றிசைப்பென்னுங் குற்றமாயிற்று. இதுவும் யாப்புக் குற்றத்துள்ளே பட்டடங்கும். பிறவு மன்ன. இன்னும் 'வழூ' என்பதனாலே ஆனந்த முதலாகிய குற்றங்களு மறிந்துகொள்க. பிறவு மன்ன.

'திண்ணிதி னடத்த றெள்ளியோர் கடனே' என்பதனால் அவற்றையெல்லாம் பிழையாமே நடாத்துதல் புலவர்கள் கடன் என்றவாறு. இச்சூத்திரத்துட் 'பிறவும்' என்று சொல் லியவதனானே நூலும், சூத்திரமும், ஓத்தும், படலமும், பிண்டமும் ஆமாறும், அடியின்றி நடப்பனவும் ஓரடியாய் நடப் பனவும், புணர்ந்துரையாய் நடப்பனவும் ஆமாறு உணர்ந்து கொள்க.

நூலாவது, மூவகைத்தாய், மூவரினடைபெற்று, நால் வகைப் பயத்ததாய், எழுவகை யாசிரிய மதவிகற்பத்ததாய்ப், பத்துவகைக் குற்றத்திற் றீர்ந்து, பத்துவகை மாண்பிற்றாய்ப், பதின்மூன்று வகையான் உரைபெற்று, முப்பத்திரண்டு தந்திர வுத்தியொடும் புணர்ந்து வருவது.

அவற்றுள், மூன்றுவகையாவன, தந்திரம், சூத்திரம், விருத்தியென விவை.

மூவரினடைபெறுத லென்பது, அம்மூன்றும் நடாத்து வார் மூவராசிரியர் எனக் கொள்க.

நால்வகைப்பயனாவன, அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்பன.

எழுவகை யாசிரிய மதவிகற்பமாவன, உடம்படுதல், மறுத்தல் என்பன முதலாகவுடையன எனக் கொள்க.

பத்துவகைக் குற்றமாவன, குன்றக்கூறன் முதலாக வுடையன எனக் கொள்க.

பத்துவகை மாண்பாவன, சுருங்கவைத்தன் முதலாக வுடையன எனக் கொள்க.

பதின்மூன்றுவகை யுரையாவன, சூத்திரந் தோற்றன் முதலாகவுடையன எனக் கொள்க.

முப்பத்திரண்டு தந்திர யுத்தியாவன:

"நுதலிப் புகுத லோத்து முறைவைத்தல்
தொகுத்துக் காட்டல் வகுத்துக் காட்டல்
முடிவிடங் கூறன் முடித்துக் காட்டல்
தானெடுத்து மொழிதல் பிறன்கோட் கூறல்
சொற்பொருள் விரித்த லிரட்டுற மொழிதல்
ஏதுவின் முடித்த லெடுத்த மொழியி
னெய்த வைத்த லின்ன தல்ல
திதுவென மொழித றன்னின முடித்தல்
எஞ்சிய சொல்லி னெய்தக் கூறன்
மாட்டெறிந் தொழிதல் பிறநூன் முடிந்தது
தானுடம் படுத றன்குறி வழக்க
மிகவெடுத் துரைத்த லிறந்தது விலக்கல்
எதிரது போற்றன் முன்மேற் கோடல்
பின்னது நிறுத்த லெடுத்துக் காட்டல்
முடிந்தது முடித்தல் சொல்லின் முடிவின்
அப்பொருண் முடித்த றொடர்ச்சொற் புணர்த்தல்
யாப்புறுத் தமைத்த லுரைத்து மென்றல்
விகற்பத்து முடித்த றெருத்துடன் முடித்தல்
ஒருதலை துணித லுய்த்துணர வைத்தல்"

எனவிவை; பாடலனாருரை.

"நூலெனப் படுவது நுவலுங் காலை
முதலு முடிவு மாறுகோ ளின்றித்
தொகையினும் வகையினும் பொருண்மை காட்டி
உண்ணின் றகன்ற வுரையொடு பொருந்தி
நுண்ணிதின் விளக்க லதுவதன் பண்பே."
(தொல்-பொ-செய்-167)

"அதுவே தானு மீரிரு வகைத்தே" (ஷை-ஷை-ஷை-168.)

"ஒருபொரு ணுதலிய சூத்திரத் தானு
மினமொழி கிளந்த வோத்தி னானும்
பொதுமொழி கிளந்த படலத் தானு
மூன்றுறுப் படக்கிய பிண்டத் தானுமென்
றாங்கனை மரபி னியலு மென்ப." (ஷை-ஷை-ஷை-169.)

"அவற்றுட், சூத்திரந் தானே
யாடி நிழலி னறியத் தோன்றி
நாடுத லின்றிப் பொருணனி விளங்க
யாப்பினுட் டோன்ற யாத்தமைப் பதுவே."
(ஷை-ஷை-ஷை-170.)

"நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாங்
கோரினப் பொருளை யொருவழி வைப்ப
தோத்தென மொழிப வுயர்மொழிப் புலவர்."
(ஷை-ஷை-ஷை-171.)

"ஒருநெறி யின்றி விரவிய பொருளாற்
பொதுமொழி தொடரின தது படல மாகும்."
(ஷை-ஷை-ஷை-172.)

"மூன்றுறுப் படக்கிய தன்மைத் தாயிற்
றோன்றுமொழிப் புலவரது பிண்ட மென்ப."
(ஷை-ஷை-ஷை-173.)

இவை நூலும், சூத்திரமும், ஓத்தும், படலமும், பிண்டமும் ஆமாறு சொன்னவாறு. இவையெல்லா முன் சொல்லிப் போந்தனவன்றோவெனின், உரைப்பான் புகுகின்றுழி இது நூலாமாறு என்று காட்டிற்றல்லது, இந்தநூலுட் சூத்திரத்தின் பொருள் என்று அப்பொழுது சொல்லிற்றில்லையெனக் கொள்க.

"உரையொடு நூலிவை யடியில நடப்பினும்
வரைவில வென்ப வாய்மொழிப் புலவர்"
"மொழிபிசி முதுசொன் மூன்று மன்ன"

என்றார் பல்காயனார்.

"உரையு நூலு மடியின்றி நடப்பினும்
வரைவில வென்ப வயங்கி யோரே"
"வாய்மொழி பிசியே முதுசொல் லென்றாங்
காமுறை மூன்று மன்ன வென்ப"

என்றார் நத்தத்தனார்.

இவை அடியின்றி நடப்பன உரைத்தவாறு.

"செயிர்தீர் செய்யுட் டெரியுங் காலை
யடியி னீட்டத் தழகுபட் டியலும்"
* "ஓரோவடி யானு மோரோவிடத் தியலும்"
"அவைதாம்,
பாட்டுரை நூலே மந்திரம் பிசியே
முதுசொல் லங்கதம் வாழ்த்தொடு பிறவும்
ஆக்கின வென்ப வறிந்திசி னோரே"

என்றார் † பல்காயனார்.

இவை ஓரடியா னடப்பன வுரைத்தவாறு.

---

* 'ஓரடி யாலும்' என்பதும் பாடம்.
† 'அவிநயனார்' என்பதும் பாடம்.

புணர்ந்துரை யிருதிறத்தன, பெரியதனைச் சுருக்கிச்சொல்லுதலும், சிறியதனைப் பெருக்கிச் சொல்லுதலும் என. என்னை?

"உரைக்கப் படும்பொருட் கொத்தன வெல்லாம்
புகழ்ச்சியின் மிக்க புனைந்துரை யாகும்."

என்றாராகலின். வரலாறு:

"அடையார்பூங் கோதையாட் கல்குலுந் தோன்றும்
புடையார் வனமுலையுந் தோன்று—மிடையாதும்
கண்டுகொளா தாயினுங் காரிகை நீர்மையாட்
குண்டாகல் வேண்டு நுசுப்பு."

"அயிர்ப்பாக நோக்குவேன் கண்டேன் ‡ மயிர்ப்பாகிற்
பாகத்திற் பாக நுசுப்பு."

என இவை பெரியதனைச் சுருக்கின.

"கடைக்கணார் நின்றிட்ட பூசல் கடைக்கணார்
கேளாமே நீண்டன கண்"

எனவும்,

"பொன்மலி கூடற் பூமலி கச்சி
மாரி யீகை மணியணி மாடம்"

எனவும் இன்னவை யெல்லாம் சிறியவற்றைப் பெருக்கின. பிறவுமன்ன.

இன்னும் 'வண்ணமும் பிறவும்' என்றதனாலே, நாலசைச் சீரின்றியே நடாத்துமாறும், நான்கசையும் எண்பத்திரண்டு சீருங் கொண்டு இயற்று மாறும், எழுபது தளைவழுவிற்றீர்ந்த அறுநூற் றிருபத்தைந் தடியும் ஆமாறும், சந்தமும் தாண்டகமும் ஆமாறும், பாக்கட்கு வருண முதலாயினவற்றை வகுத்து வழங்குமாறும் உரைத்துக் கொள்க. அவை சொல்லுமாறு :

"குற்றுகர மொற்றாக்கிக் கூன்வகுத்துச் சிந்தியற்றி
மற்று நெடிலும் வகையுளியுஞ்—சொற்றபின்

‡ 'மயிர்ப்பாதி' என்பதும் பாடம்.

மேலசைச்சீர் நாட்டி யளபெடையை வீறழித்தா
னிலசைச்சீர்க் கில்லை நடை"

என்பது எழ்நயமுந் தொடுத்தவாறு.

"காக்கை பாடினி யார்முத லாகிய
மாக்க விப்புல வோர்மதம் பற்றியீங்
கூக்க மின்மை யுண்டாமுக ரத்தையொற்
றாக்கி னிலசைச் சீரணை யாதரோ"

இதன் கருத்து,

"குண்டுநீடுநீர் குவளைத்தண்சுனை"

எனவும்,

"குறித்துக்கூடுவோர் நெறிமயங்கல்"

எனவும்,

"போதுசேர்ந்து கூடுபொறிவண்டினம்"

எனவும்,

"புரிந்துவாங்கு வீங்குரம்பிவர்தல்"

எனவும்,

"கொன்றுகோடுநீடு குருதிமாறவும்"

எனவும் இத்தொடக்கத்தனவற்றுள் ஐயசைச்சீரும் ஆறசைச்சீரும் வந்தனவற்றைக் காக்கைபாடினியார் முதலாகிய வொருசார் ஆசிரியர் மதம்பற்றி,

"இஉ விரண்டன் குறுக்கந் தளைதவ
நிற்புழி யொற்றா நிலைமைய வாகும்"

எனவும்,

"இஉ விரண்டன் குறுக்கந் தளைதவின்
ஒற்றெழுத தாகு முயிரள பெடையும்"

எனவும்,

"சீர்தளை சிதைவுழி யீருயிர்க் குறுக்கமு
நேர்த லிலவே யுயிரள பெடையும்"

எனவும்,

"உயிரள பெடையுங் குறுகிய வுயிரின்
இகர வுகரமுந் தளைதவி னெற்றுஞ்
சீர்தவ வரினு மொற்றியற் றாகும்"

எனவும்,

"ஐந்தா றசையி னருகி யுகரத்தின்
வந்தசீ ரொன்றிரண்டொற் றெப்பித்து—நந்துவித்தால்
வஞ்சிப்பா விற்கியலு நாலசைச்சீ ரல்லுரிச்சீர்
தங்கி விரவத் தகும்"

எனவும் இவ்விலக்கணங்களினாலே ஆண்டுக் குற்றியலுகரங்களை ஐயசைச் சீரும் ஆறசைச் சீரும் அல்லவென்று அவ்வாறே யவற்றையுங் களைக.

"வசையில்புகழ் வயங்குவெண்மீன்" (பத்துப்-பட்டின-1.)

எனவும்,

"சோறுவாக்கிய கொழுங்கஞ்சி" (பத்துப்-பட்டின-44.)

எனவும்,

"களிறுவழங்குதெருவி னெடுங்தேரேறி"

எனவும்,

"திரைந்து திரைந்து திரைவரத் திரண்முத்தங் கரைவாங்கி
நிரைந்து நிரைந்து சிறுநுளைச்சியர் நெடுங்கானல் விளையாட
வும்"

எனவும்,

"இரவுவரவு பேரின்னெறி"

எனவும் வரும் இத்தொடக்கத்தனவற்றையும் இவ்விலக்கணத்தாலும்,

"தளைசீர் வண்ணந் தாங்கெட வரினே
குறுகிய விகரமுங் குற்றிய லுகரமும்
அளபெடை யாவியு மலகியல் பிலவே" (யாப்பருங்கலம்-4.)

என்னும் இவ்விலக்கணத்தாலும் குற்றுகரங்களை யொற்றுக்கிக் கொள்ள மூவசைச் சீரே யாமென்பது.

நேர்பசை நிரைபசை வேண்டுமாசிரியர்க்கு அவையெல்லா மூவசைச் சீரேயாம் எனக் கொள்க.

"குற்றிய லுகரமுங் குறுக லின்றியே
மற்றுள நாலசை வந்த வாவெனின்
முற்றிய முதனடு விறுதி வஞ்சியுட்
குற்றமில் கூன்வரக் குற்ற மில்லையே"

என்பதன் கருத்து, "அடி, யதர்சேர்தலி னகஞ்சிவந்தன" எனவும், "மா, வேறித் தாணிடங்காட்ட" எனவும், "மண்கொண்ட,- குழி - குவளை பூக்குந் தண்சோணாட்டுப் பொருநன்" எனவும், "கலங்கழாலிற்-றுறை-கலக்காணு" எனவும், "மாவழங்கலின்மயக் குற்றன, வழி" எனவும், "தேனுறுபூந் தெரிகுவளை, மிசை" எனவும் இத்தொடக்கத்தனவற்றுட் குற்றுகர மின்றியேயும் நாலசைச்சீர் வந்தனபிற வெனின், அவற்றுள் அடியென்பதும் மாவென்பதும் முதற்கட்கூனாகவும், குழியென்பதும், துறை யென்பது மிடைக்கட்கூனாகவும், வழியென்பதும், மிசையென் பதும் கடைக்கட் கூனாகவும் வைப்ப நாலசைச்சீர் அன்றும்.

வஞ்சியடியின் முதலும் இடையும் இறுதியும் அசை கூனாகப்பெறும். வஞ்சியடி முதற்கட் சீர்கூனாகவும் பெறும். இடையும் இறுதியும் உகரவீறாகிய நேரீற்றியற்சீருங் கூனாய் வரப் பெறும். அல்லாச் சீர் கூனாய் வரப்பெறா. நேர்பசை நிரைபசை வேண்டும் ஆசிரியர்க்கும் உகரவீறாகிய நேரீற்றியற் சீரும் அசை யாம். இவை யெல்லா வாசிரியர்க்குந் துணிபு எனக் கொள்க. பிறவுமன்ன. இவையும் அவர் காட்டியவே எனக்கொள்க. இன் னும் அவர் காட்டுமாறு :

"அதற்கொண்டும், கலங்கொண்டன கள்ளென்கோ-காழ் கோத்தன சூட்டென்கோ" எனவும், "வேந்து, வேல்வாங்கி வியந்துருத்தலின்" எனவும், "தெருவு, தேரோடத் தேய்ந்த கன்றன" எனவும் கொள்க. இவற்றுள் 'அதற்கொண்டும்' எனவும், 'வேந்து' எனவும், 'தெருவு' என்வும் இவையெல்லாம் சீர்கூனுயின.* இவற்றிற் கிலக்கணஞ் சொல்லுமாறு :

" உறுப்பிற் குறைந்தவும் பாக்கண் மயங்கியு
மறுக்கப்படாத மரபின வாகி
யெழுவா யிடமா வடிப்பொரு ளெல்லாந்
தழுவி நடப்பது தான்றனிச் சொல்லே"

" வஞ்சி மருங்கி னிறுதியு மாமெனக்
கண்டனர் மாதோ கடனறிந் தோரே"

என்பது காக்கைபாடினியம்.

" தனிச்சொல் லென்ப தடிமுதற் பொருளொடு
தனித்தனி நடக்கும் வஞ்சியு ளீறே"

என்பது சிறுகாக்கைபாடினியம்.

" தனியே யடிமுதற் பொருள்பெற வருவது
தனிச்சொல் லிறுதியும் வஞ்சியு ளடக்கும்"

என்பது அவிநயம்.

" அடியினிற் பொருளைத் தாணினிது கொண்டு
முடிய நிற்பது கூனென மொழிப
வஞ்சிக் கிறுதியு மாகு மதுவே
யசைகூ னாகு மென்மனார் புலவர் "

என்பது பல்காயம்.

---

* 'சில ஏடுகளில் 'களிறணைப்பக் கலங்கின கா' என்பதனையும் இங்கு உதாரணமாகக் காட்டி 'கா' என்பதனையும் சீர்கூனெனக் கூறப் பட்டிருக்கின்றது. 'கா' என்பது அசையாவதன்றிச் சீராகாமை யுணர்க.

" தானே யடிமுதற் பொருள்பெற வருவது
கூனென மொழிப குறியுணர்ந் தோரே
வஞ்சி யாயி னிறுதியும் வரையார் "

என்பது நத்தத்தம்

"வட, விமயமொடு தென், பொதியிலிடை" என்பதனுள் 'வட' என்பதும், 'தென்' என்பதும் கூன் எனக்கொள்க.

" அந்தமு மாதியு நடுவுங் கூனசை
வந்தன வன்றியும் வந்த வாமெனின்
முந்திய குறளடி மொழிந்த தன்றது
சிந்தென நாலசை சேர்வதில்லையே "

என்ற விதன்கருத்து, வஞ்சிப்பாவின் முதனடுவிறுதி கூனின்றி யும்,

" தண்முகைமென்குழற்பெருந்தடங்கண்
பூவேநலந் தொலைந்தினியாற்றலள் "

எனவும்,

" வலமாதிரத்தான் வளிகொட்ப "

எனவும்,

" அள்ளற்பள்ளத் தகன்சோணாட்டு "

எனவும்,

" வேங்கைவாயின் வியன்குன்றூரன் "

எனவும்,

" அங்கண்வானத் தமரரசரும் "

எனவும் இத்தொடக்கத்தனவற்றுள் நாலசைச்சீர் வந்தன பிறவெனின், அவை குறளடிவஞ்சியல்ல; சிந்தடி வஞ்சியாக வைப்ப நாலசைச் சீரல்லவாம் என்பது. பிறவுமன்ன. எல்லா வாசிரியரும் வஞ்சியுண் மூன்றிடத்தும் நிரையீற்றியற் சீர்மிக்கு வரும்,நேரீற்றியற்சீர் முதலு மிடையு மருகிவரப்பெறும் என்ப, என்னை ?

"தாழ்பொழிற் றடமாஞ்சினை
வீழ்குயிற் பெடை*மெலிவினை"

எனவும்,

"தவளமுத்தஞ் சங்கீன்று
பவளமொடு ஞெமிர்ந்துராய்"

எனவும்,

"புன்காற் புணர்மருதின்
போதப்பிய புனற்றாமரை"

எனவும்,

"உடைமணி யரையுருவக் குப்பாயத்து"

எனவும்,

"தேந்தாட் டீங்கரும்பின்"

எனவும்,

"பூந்தாட் புனற்றாமரை"

எனவும் காட்டுவாராகலின் பல்காயனார் நேரீற்றியற்சீர் வஞ்சியடியினிறுதியும் அருகிவரப்பெறு மென்றார். அவர் கூறுமாறு:

"இயற்சீர் நேரிற றன்றளை யுடைய
கலிக்கியல் பிலவே காணுங் காலை
வஞ்சி யுள்ளும் வந்த தாகா
வாயினு மொரோவிடத் தாகு மென்ப"

என்பது பல்காயம்

"கலித்தளை யடிவயி னேரீற் றியற்சீர்
நிலைக்குரித் தன்றே தெரியு மோர்க்கே
வஞ்சி மருங்கினு மிறுதி நில்லா"

என்பது நத்தத்தம்.

"செங்கண்மேதி கரும்புழக்கி" என்றித்தொடக்கத்தனவற்றைச் சிந்தடியும் குறளடியும் விரவிவந்த வஞ்சிப்பா வெனக் கொள்க.

---

* 'மெலிவன' என்பதும் பாடம்.

"நேரசை யிறுதியாய் நிகழு மீரசைச்
சீர்க்கடை வஞ்சியுட் செலவுங் கூறினர்
நேர்நிரை நேர்பொடு நிரைபு நாலசைச்
சீருநன் கெடுத்துடன் செப்பி னனரே"

இது பல்காயனார் மதம்.

"குற்றிய லுகரமுங் கூனுஞ் சிந்துமா
முற்றிய வன்றியு மொழிவ ராமெனிற்
றெற்றென நெடிலடி சேரு மென்பது
சொற்றபி னலசைத் தோற்ற மில்லையே"

இதன்கருத்து, * "சிறுசோற் றானு நனிபல கலத்தன் மன்னே" என்றித் தொடக்கத்த வாசிரிய வடிகளுள்ளும்,

"கண்டல் வண்டற் † கழிபிணங்கிக் கருநீலமது விம்மவும்
கொண்டகொண்ட பனைமுன்றிற் பண்ணைமாயங் குடிகெழுவ
[வும்"

என்றித்தொடக்கத்துக் கொச்சக வடிகளுள்ளும் முன்சொன்ன பெற்றியன்றி நாலசைச்சீர் வந்தனபிற வெனின், அவைதாம் நாற்சீரல்லவென்று ஐஞ்சீரடியாகவைப்ப நாலசைச்சீரல்லவாம்; தொல்காப்பியனார் நக்கீரனார் முதலாகவுள்ளார் ஒருசாராசிரியர் ஆசிரியத்துள்ளும், கலியுள்ளும் ஐஞ்சீரடியும் அருகிவரப்பெறு மென்று ‡

"என்பொடு தடிபடு வழியெல்லா மெமக்கீயு மன்னே
யம்பொடு வேனுழை வழியெல்லாந் தாணிற்கு மன்னே" $

என்னும் ஆசிரியவடிகளும்,

"அணிகிளர் பொறியவிர் துத்திமா னாகத் தெருத்தேறி"

என்னுங் கலியடியுங் காட்டுவாராகலினென்பது. அவர் சொல் லுமாறு:

---

* புறம்-235. † 'கழிபிணங்க' என்பதும் பாடம்.

‡ 'இவ் வாசிரியங்களும்' என்பதும் பாடம். $ புறம்-235.

"வெண்டளை விரவியு மாசிரியம் விரவியும்
ஐஞ்சீ ரடியு முளவென மொழிப" (தொல்-பொ-செய்-63.)

என்பது தொல்காப்பியம். ஆசிரியங் கலி யென்றதிகாரம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது இச்சூத்திரம்.

"ஐஞ்சீ ரடுக்கலு மண்டில மாக்கலும்
வெண்பா யாப்பிற் குரிய வல்ல"

என நக்கீரர் நூலுள் 'வெண்பாயாப்பிற்குரியவல்ல' வென்றமையால், ஆசிரியத்துக்கும் கலிக்கும் ஐஞ்சீரடி புகுதலும், மண்டிலமாகலும் உரித்தென்று விரித்துரைத்தார் எனக் கொள்க.

"சேரு நேரடிப் பாவிலைஞ் சீரடி
யேரும் வெள்ளையல் லாவழி யென்பது
சோர்வி லாத்தொல் காப்பியத் துள்ளுநக்
கீர ஞரடி நூலுள்ளுங் கேட்கவே"

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

"தகைபெறு பொதியிலெந் தலைவ னுணையிற்
றொகைவகை விரிபடச் சொற்ற நூல்களுள்
வகையுளி சேர்த்துதல் வகுப்ப ராதலால்
நகைபெற நாலசை நடப்ப தில்லையே"

இதன் கருத்து,

"கங்கணக்கைப் பைந்தார்க் கனைகழற்காற்
கருவரைபோ னீண்டமார்பிற் காமர் கோலம்
பொங்கிய சாமரைப் பொற்பவேந்திப்
புடைநின் றியக்கர்கள் போற்றி வீசச்
சிங்கஞ்சுமந் துயர்ந்தவா சனத்தின்மேற்
சிவகதிக்கு வேந்தாகித் தேவ ரேத்த
வங்கம்ப யந்த வறிவனாகிய * வறப்படைமுன்
றுயர்ந்தானடி யடைவா மன்றே"

* "அலப்படைமுன் வந்தான்" என்பதும் பாடம்.

இவ்வெழுசீ ராசிரியவிருத்த முதலாக வுடையனவற்றின், மேற்சொன்ன பெற்றியன்றியேயும் நாலசைச்சீர் வந்தனபிறவெனின், அகத்தியனாராணையினாற் செய்யப்பட்ட நூல்களெல்லாம் வகையுளிசேர்த்துகவென்பதனாற் "போற்றிவீச" வென்பதனையும், "ஆசனத்தின் மேல்" என்பதனையும் வகையுளி சேர்த்த மூவசைச் சீரென்பதாம். நாலசைச்சீர் வேண்டு மாசிரியரும்,

"பாடுநர்க்கு மாடுநர்க்கும் பண்டுதாங் கண்டவர்க்கும்
ஊடுநர்க்குங் கூடுநர்க்கு மொத்தலா—னீடுநீர்
நல்வய லூர † னறுஞ்சாந் தணியகலம்
புல்லலி னூட லினிது"

என்பதனுள் டுகர நகரங்களை வகையுளி சேர்த்தி மூவசைச் சீரேயாக வைப்பாராகலின் என்பது.

"எழுத்தல் கிளவியி னசையொடு சீர்நிறைத்
தொழுக்கலு மடிதொடை தலையழி யாமை
வழுக்கில் வகையுளி சேர்த்தலு முரித்தே"

என்றார் அவிநயனார்.

"குன்றியுந் தோன்றியும் பிறிது பிறிதாகியும்
ஒன்றிய மருங்கினு மொருபுடை மகார
மசையுஞ் சீரு மடியு மெல்லாம்
வகையுளி சேர்த்தல் வல்லோர் மேற்றே"

என்றார் நத்தத்தனார்.

"அசைகளு மோரோவழி யாகுஞ் சீரிய
லிசைபெற நிற்புழி யென்ப துண்மையா
விசைபெறு துறையினை விருத்த மாக்கினல்
நசைபெறு நாலசை நடப்ப தில்லையே"

இதன் கருத்து,

---

† 'நறுஞ்சாந்து' என்பதும் பாடம்.

"குயிலுங் குழலு மலைத்தன தீஞ்சொற்கள் கொவ்வைச்செவ்வாய்
கயலு மலருங் கடுத்தன வுண்கண்கள் வெண்முத்தம்பல்
இயலும் படியுள தாவது நன்றன்றித் தோன்றியக்கால்
அயிலுஞ்செவ் வேலு மழலம்பு மாம்பிற வாடவர்க்கே"

எனவும்.

"இருநெடுஞ் செஞ்சுட ரெஃகமொன் றேந்தி யிரவின்வந்த
வருநெடுங் காதற்கன் றேதரற் பாலதல் லாதுவிட்டால்
கருநெடு மால்கட லேந்திய கோன்கயல் சூடுநெற்றிப்
பெருநெடுங் குன்றம் விலையே கருதிலெம் பெண்கொடிக்கே."

எனவும் இத்தொடக்கத்துக் கலித்துறையுள் நாலசைச்சீர் வந்தன பிறவெனின், அவை கலித்துறையல்லவென்று சீர்சீராக இறுவழி யசைச்சீராக வாசிரிய விருத்தமாம்; பலருமவற்றை விருத்தமென்று வழங்குவராகலின். எல்லாவாசிரியரும் அசையு மொரோவழிச் சீராம் என்ப;

"ஊரலரெழச் சேரிகல்லென"

எனவும்,

"உரிமை யின்க ணின்மையால்
அரிமதர் மழைக் கண்ணாள்
செருமதி செய் தீமையால்
பெருமை கொன்ற வென்பவே"

எனவுங் காட்டுவராகலின் என்பது.

"இசைநிலை நிறைப்ப நிற்குவ வாயி
னசைநிலை வரையார் சீர்நிலை பெறலே" (தொல்-பொ-செய்-27.)

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

"நேர்நிரை வரினே சீர்நிலை யெய்தலும்
பாவொடு பிறவு மாகு மொரோவழி"

என்றார் அவிநயனார்.

“ நேரு நிரையுஞ் சீரா யிறுதலுஞ்
சீருந் தளையுஞ் சிதைவுழிக் கொளலும்
யாவரு மறிவர் நால்வகைப் பாவினும்”

என்றார் மயேச்சுரர்.

“ தளையொடு சீர்தபிற் றக்க வாவிகள்
அளபெடை யெடுப்பினு மலகு காரியம்
விளைவில வென்பவர் மீட்டு நாலசை
யுளசில சீருமென் றுரைப்ப தென்கொலோ”

இதன்கருத்து,

“ தாஅய்த்தாஅய்ச் செல்லுந் தளர்நடைப் புன்சிறார்
போஒய்ப்போஒய்ப் பூச லிடச்செய்து—போஒய்ப்போஒய்
நிற்குமோ நீடு நெடும்புதவந் தானணைந்து
பொற்குமோ வென்னுது போந்து”

இதனுண் மேற்சொன்ன பெற்றியன்றியேயு நாலசைச்சீர் வந்தன பிறவெனின், அற்றன்று;

“ நிலம்பாஅய்ப்பாஅய்ப் பட்டன்று நீலமா மென்றோள்
கலம்போஒய்போஒய்க் கெளவை தரும்.”

இத்தொடக்கத்தனவற்றுள் தளையும், சீரும், வண்ணமுங் கெட நில்லாமையின் அளபெடா. அளபெடுப்பினும் அலகுகாரியம்பெறாவென்று மூவசைச் சீராக வைப்பாராகலானும்,

“ காஅரி கொண்டான் கதச்சேய் மதனழித்தான்
ஆஅழி யேந்த லவன்.”

இத்தொடக்கத் தனவற்றுள்,

“ மாத்திரை வகையாற் றளை தம கெடாநில
யாப்பழி யாமையென் றளபெடை வேண்டும்”

என்று தளை கெடாமற்பொருட்டு அளபெடுத்து வெண்டளையாக்குவராகலானும், இவ்வாறே “தாஅய்த்தாஅய்” என்று இத்

தொடக்கத்தனவற்றுள்ளும் சீருள், தளையுங் கெட்டு நில்லாவாகலின் ஓரளபெடையை அளபெடா தென்று நெட்டெழுத்தே போலக் கொண்டு அலகிட மூவசைச்சீரேயாம். நாலசைச்சீர் கொள்வான் புகினும் உதாரணவாய்பாட்டான் ஓசையூட்டி வண்ணம் அறுக்கும்பொழுது சான்றோர் கோவையுள் வெண்பாப்போல ஓசையுண்ணாது செப்பலோசை வழூஉம் என்பது.

"இஉ இரண்டன் குறுக்கந் தளைதப
நிற்புழி யொற்றா நிலைமைய வாகும்
உயிரள பேழு முரைத்த முறையான்
வருமெனி னவ்வயல் வைக்கப் படுமே."

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

"சீர்தளை சிதைவுழி யீருயிர்க் குறுக்கமு
நேர்த லிலவே யுயிரள பெடையும்"

என்றார் மயேச்சுரர்.

"உயிரள பெடையுங் குறுகிய வுயிரின்
இகர வுகரமுந் தளைதபி னொற்றாம்
சீர்தப வரினு மொற்றியற் றாகும்"

என்றார் அவிநயனார்.

"கோவா முத்திற் கண்பனி கால
வழுத்தாண் *மார்வ பழுதற வஞ்சி
வாரா வாரிரு ளோரிழிந் தழிய
வளைவாய்த் தேய்ந்தனள் களைவரு காதலின்
ஆனா வழுகி தானனி புலம்பி
யழல்சேர் மெழுகிற் கலுழ்வனள் கவல
வாரா விடினவ ளாருயி ரிழத்தலின்
பெரிய வரியவிவள் பருவரல் பெருகலின்

---

*'மாத 'ரழுதர' என்பதும் பாடம்.

இனியே, யல்ல குறிப்பினு மாகுவ
களவியல் வேண்டுங் கடுப்பொடு மடுத்தே."

முன்சொன்னதேயன்றி இவ்விருசீரடி வஞ்சிப்பாவினுள் நாலசைச்சீர் பதினாறும் வந்தனபிற வெனின், அது வஞ்சிப்பா வன்று, அகவலோசைத்தாய் நாற்சீரடியால் வந்தமையால் இயற்சீரால் வந்த நேரிசையாசிரியப்பாவாகக் கொள்ள நாலசைச்சீர் அன்றாம். தனிச்சொல் ஆசிரியத்துள்ளும் வருமெனக்கொள்க.

"உமணர்சேர்ந்து கழிந்த மருங்கி னகன்றலை
ஊர்பாழ்த் தன்ன வோமையம் பெருங்கா
டின்னா வென்றி ராயின்
இனியவோ பெரும தமியோர்க்கு மனையே." (குறுந்-124.)

இதன் முதற்கண் நாலசைச்சீர் வந்ததன்றோவெனின், அஃது ஐஞ்சீரடியாக வைப்பினும், குற்றுகரத்தை ஒற்றாகக் கொண்டு நாற்சீரடியாக வைப்பினும் நாலசைச்சீர் இன்றாம், 'இனியிரந்து வாங்கின்' என்னும் அடியினும் மூன்றாஞ்சீர்க்கண் நாலசைச்சீர் வந்ததெனினும் ஆண்டுக் குற்றுகரத்தை ஒற்றாகக் கொள்ளவும், அளபெடை அலகு காரியம்பெறாது என்று விலக்கவும், ஐஞ்சீரடியாக்கவும், நாலசைச் சீர் இன்றாம்

"கோடன்மன்னு பூங்கானற் குயில்கண் மன்னுநீள்சோலை
நாடா *நம்பீ நீயா நயந்து."

எனவிதனுள்ளும் நாலசைச்சீர் வந்தனவெனின் அதனை முதலடி அறுசீராகவும், ஈற்றடி நாற்சீராகவும் அலகிட்டு அந்தடிகுறைந்து வந்த தாழிசைக்குறள் என்று வழங்க நாலசைச்சீரின்றாம்.

"காம்புதேம்பா வெற்பிற் கல்லளையுள் வாழ்கின்ற
பாம்பிற் கடிய புலி."

* 'நம்மை' என்பதும் பாடம்.

இதனுள் முதலடி முதற்கண் நாலசைச்சீர்வந்ததுபிற வெனின், முதலடியை ஐஞ்சீரடியாகக் கொண்டு ஈற்றடி குறைந்த தாழிசைக் குறளாகக் கொள்ள நாலசைச் சீரின்றாம். நாலசைச் சீர் வேண்டும் ஒருசா ராசிரியரும் வெண்பாவினுள் அளபெழுங் காலன்றி நாலசைச் சீர்வாராவென்று இத்தொடக்கத்தனவற் றையுந் தாழிசைக் குறளேயாகக் கொள்வர் எனக்கொள்க.

"கொண்டன் முழங்கினவால் கோபம் பரந்தனவா—லென் செய் கோயான்" என்னும் வெளிவிருத்தத்துள் "என்செய்கோ யான்" என்னுந் தனிச்சொல்லை வகையுளிசேர்த்தவும் ஆகாதாய் நாலசைச் சீர்வந்ததுபிற வெனின், அதனைக் குறளடியால் வந்த தனிச்சொல் எனக்கொள்க. கலியுள் "*சிறுகுடி யீரே" என அளவடியால் தனிச்சொல் வந்தது. அதற் கிலக்கணம்,

> "வெண்சீர் வரைவின்றிச் சென்று விரவினும்
> தன்பான் மிகுதி யினமெல்லாம்—வஞ்சி
> யுரிச்சீர் விரவுதல் வெண்பாவிற் கில்லை
> தனிச்சொ லசைச்சீ ரடி."

என்பதனை விவரித்துரைத்துக் கொள்க.

இவ்வகையே நாலசைச்சீர் வேண்டாமே நடாத்து முபா யங்கள் கண்டாராயினும், இவ்வாறுரைப்பின் உணர்வினர்க் கன்றி யறிய வொண்ணாதாதலானும், பழைய நூல்வழி நில்லாது தமது மதம்படுத்துச்சொன்னார் என்னும் பாதுகாவலானும்,

> "உலகந் தழீஇய தொட்ப மலர்தலுங்
> கூம்பலு மில்ல தறிவு." (குறள்-அறிவு-5.)

என்பவாகலானும், காக்கைபாடினியார் முதலாகிய வொருசாரா சிரியர் மாப்பெரும்புலவர்தம் மதம்பற்றி நாலசைச்சீர் விரித் தோதினர் இந்நாலுடையார் எனக்கொள்க.

* இவ்வடிவந்த செய்யுளை 320-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

"நேர்பு நிரைபசையு நேராதே நாலசைச்சீர்
சேருஞ் சிறிதென்று செப்பாதே—பாரின்மேற்
றென்றமிழ்நூல் யாப்புரைத்தான் சிந்தைபோ னுண்ணிதே
யின்றமிழ்போ னல்லா ளிடை"

இனி நாலசையும், பத்து இயற்சீரும், எட்டாசிரிய வுரிச்சீரும், நான்கு வெண்பாவுரிச்சீரும், அறுபது வஞ்சியுரிச் சீருமாமாறு சொல்லுதும். எழுத்தினால் ஆக்கப்படும் அசை நான்கு வகைப்படும். நேரசையும், நிரையசையும், நேர்பசையும், நிரைபசையும் என. என்னை?

"நேரே நிரையே நேர்பே நிரைபென
யீரிரண் டென்ப வசையின் பேரே."

என்றாராகலின்.

அவற்றுள் நேரசை நான்கு வகைப்படும், தனிநெடிலும், தனிக்குறிலும், நெட்டொற்றும், குற்றொற்றும் என. என்னை?

"தனிநெடி றனிக்குறி லொற்றொடு வருதல்
எனநால் வகைத்தே நேரசை யென்ப"

என்பவாகலின். அதற்குதாரணம் 'கா றி' 'சேந் தன்' எனவரும்'

நிரையசை நான்கு வகைப்படும், குறிலிணையும், குறினெடிலும், குறிலிணையொற்றும், குறினெடிலொற்றும் என. என்னை?

"குறிலிணை குறினெடி லொற்றொடு வருதலென்
றனைய நால்வகைத்தே நிரையசை யென்ப."

என்பவாகலின். அதற்குதாரணம். 'பல' 'பலா' 'பலம்' 'கிழாண்' என வரும்.

நேர்பசை நிரைபசை யாமாறு சொல்லுதும். நேர்முதலாகிய குற்றியலுகரம் நேர்பசையாம்; நிரைமுதலாகிய குற்றியலுகரம் நிரைபசையாம். என்னை?

"நேர்முத லாகிய குற்றிய லுகர
நேர்பென மொழிப நிரைமுத னிரைபே"

என்பவாகலின். நேர்பசைக்கு உதாரணம் 'கோடு' 'தோன்று' 'குன்று' எனவரும். நிரைபசைக்கு உதாரணம், 'மரபு' 'மயங்கு' 'மலாடு' 'மலாட்டு' எனவரும். நேர்முதலாகிய முற்றியலுகரமும், நிரைமுதலாகிய முற்றியலுகரமும் நேர்பசையு நிரைபசையுமாம். என்னை ?

"முற்றிய லுகரம் வரினு மவைபெயரே"

என்பவாகலின். முற்றியலுகரமாவது, மெல்லெழுத்தும் இடையெழுத்துஞ் சார்ந்து வருமுகரம். முற்றியலுகர நேர்பசைக்கு உதாரணம் 'காணு' 'வேணு' 'மின்னு' 'மண்ணு' என வரும். முற்றியலுகர நிரைபசைக்கு உதாரணம் 'உருமு' 'அரவு' 'விரவு' 'செலவு' என வரும். நேர்முதலாகிய இருவகையுகரமும் ஒற்றடுப்பினும் நேர்பசையாகும். நிரை முதலாகிய இருவகை யுகரமு மொற்றடுப்பினு நிரைபசையாகும். என்னை ?

"குற்றிய லுகர முற்றிய லுகரம்
ஒற்றொடு தோன்றற் குரிய வாகும்"

என்பவாகலின். அவற்றிற்கு உதாரணம், 'சேற்றுக்கால்' 'ஆட்டுக்கால்' எனவும், 'களிற்றுத்தாள்' 'வெளிற்றுப்பனை' எனவும் வரும். இவை குற்றியலுகர மொற்றொடுவந்த நேர்பசை நிரைபசைகள்.

'மின்னுப்பூண்' 'மண்ணுச்சாந்து' எனவும் 'உருமுத்தீ' 'வெருவுப்பாம்பு' 'விரவுப்பூண்' 'விழவுக்களம்' எனவும் வரும். இவை முற்றியலுகர மொற்றொடுவந்த நேர்பசை நிரைபசைகள்.

"குறிலு நெடிலுங் குறிலிணை தானுங் குறிநெடிலு
நெறிநின் றுயிர்ப்பினு நேர்ந்தொற் றடுப்பினு நேர்நிரையென்
றறிமுந்தை நேர்நிரை யைந்தீ றுகர மடுத்துவந்தால்
நெறிநுண் கருங்குழ னேர்பு நிரைபுமொற் றேறுமெற்றே"

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க

"நேரோ ரலகு நிரையிரண் டலகு
நேர்புமூன் றலகு நிரைபுநான் கலகென
வோதினர் புலவ ருணரு மாறே"

நேரசையு நிரையசையு மியலசை யெனப்படும். நேர்பசையும், நிரைபசையு முரியசை யெனப்படும். என்னை ?

"முதலிரண் டியலசை யேனைய வுரியசை"

என்பவாகலின். அவ்வசை யிரண்டு கூடியுஞ் சீராம் ; மூன்று கூடியுஞ் சீராம். என்னை ?

"ஈரசை கொண்டது சீரெனப் படுமே
மூவசை யிறத்த லில்லென மொழிப"

என்பவாகலின். ஆகச்சீர் இரண்டு வகைப்படும் ; இயற்சீரு முரிச்சீரும் என. அவற்றுள் இயற்சீர் பத்துவகைப்படும்; நேரசையு நிரையசையு மயங்கின நான்குசீரும், நேர்பு நிரைபு முதலாகிய நேரசை இறுதியாகிய விரண்டுசீரும், நேரசைப்பின்னும், நிரையசைப்பின்னு நேர்பசையு நிரைபசையும் வந்தாகிய நான்குசீரும் என. என்னை ?

"இயலசை மயக்க மியற்சீ ராகும்
உரியசைப் பின்னர் நேரியல் காலையும்
இயற்சீர்ப் பால வியலசை யிறுதி
வரூஉ முரியசை,
யியற்சீர்ப் பால வாகு மென்ப"

என்றாராகலின். அவற்றிற் குதாரணம், தேமா, புளிமா, பாதிரி. கணவிரி எனவும், போதுபூ, விறகுதீ எனவும், மோரேறு, பூமருது, கடியாறு, மழகளிறு எனவுங் கொள்க.

"நேரு நிரையு மயங்கிய நான்கென்ப நேரிறுவாய்
நேர்பு நிரைபு முதலியற் சீர்களு நேர்நிரைப்பி
னேர்பு நிரைபு நிலவிய நான்கு நிரைவளைத்தோள்
நேர்நுண் குழன்மட வாயியற் சீரென்று நேர்ந்தனரே"

இதனை விரித்துரைத்துக் கொள்க ?

இனி யுரிச்சீர் மூன்றுவகைப்படும், ஆசிரியவுரிச்சீரும், வெண்பாவுரிச்சீரும், வஞ்சிவுரிச்சீருமெனை. என்னை ?

"ஆசிரிய வுரிச்சீர் வெண்பா வுரிச்சீர்
வஞ்சியொடு மூன்றே யுரிச்சீர்த் தோற்றம்"

என்பவாகலின். அவற்றுள் ஆசிரியவுரிச்சீர் எட்டு வகைப்படும். நேர்பு நிரைபு மயங்கிய நான்கும், நேர்பும் நிரைபும் நிரையிறுதியாகிய விரண்டும், தனிநிலை யளபெடைப்பின் நிரைவந்ததும், இறுதிநிலை யளபெடைப்பின் நிரைவந்தது மெனை : என்னை?

"உரியசை மயக்க மாசிரிய வுரிச்சீர்
நிரையிறு காலையு மதனோ ரற்றே"

எனச் சொன்னாராகலின். அவற்றிற் குதாரணம், வீடுபேறு, மாறுதுருகு; வரகுசோறு, முருட்டுமருந்து எனவும், நீடுகொடி, குழறுபுலி எனவும், தூஉமணி, கெழூஉமணி எனவுங்கொள்க.

"நேர்பு நிரைபு மயங்கிய நான்கு நிரையிறுவாய்
நேர்பு நிரைபு முதலிய சீர்களு நேர்நிரையாய்ச்
சேரு மளபெடைப் பின்னிரை சேரிரு சீரொடெட்டும்
ஆரு மறிவுற வோதின ராசிரி யக்கவையே"

என விதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

இனி, வெண்பாவுரிச்சீர் நான்கு வகைப்படும். நேர்நேரும் நிரைநேரும் ஆகிய இரண்டுசீர் முதற்கண்ணும், முறையானே நேரும், நிரையும் புணர்ப்ப வவைதோன்றும். என்னை ?

"நேர்நேர் நிரைநே ராயிரு சீரு
நேர்முத லாகவு நிரைமுத லாகவும்
நான்கென மொழிப வெண்பா வுரிச்சீர்"

என்பவாகலின். வரலாறு :

பூவாமா, பூவிரிமா, விரிபூமா, நறுவடிமா,

எனக் கொள்க.

மாசெல்வாய், மாபடுவாய், புலிசெல்வாய், புலிபடுவாய்.

எனினு மொக்கும்.

இனி, வஞ்சியுரிச்சீராவன, வெண்பாவுரிச்சீரல்லாத மூவசைச்சீர் அறுபது மெனக்கொள்க. என்னை ?

"வெண்பா வுரிச்சீ ரல்லா மூவசை
யெல்லாம் வஞ்சி யுரிச்சீ ராகும்"

என்பவாகலின். அவற்றிற்குதாரணம் :

"மாபுலி பாம்பு களிறென் றிவைமுதலாச்
சேல்படு போகு வழங்கென் றிவைநடுவா
வாய்சுரங் காடு கடறீறாய் வைத்தாரே
பாசுரம் வஞ்சிக் குரிச்சீர்."

இதன்வழியே யுறழ்ந்தால் அறுபத்துநான்கு மூவசைச்சீராம். செல் என்பதுமுதல் நீண்டது. அவற்றுள் நான்கு வெண்பாவுரிச்சீரும் ஒழித்து, அல்லாத வறுபதும் வஞ்சியுரிச்சீர்க் குதாரணமாம் எனக்கொள்க. அவை சொல்லுமாறு :

மாசெல்வாய், மாபடுவாய் மாபோகுவாய், மாவழங்குவாய் ;
புலிசெல்வாய், புலிபடுவாய், புலிபோகுவாய், புலிவழங்குவாய்;

பாம்புசெல்வாய், பாம்புபடுவாய், பாம்புபோகுவாய், பாம்புவழங்கு
[வாய்;
களிறு செல்வாய், களிறுபடுவாய், களிறுபோகுவாய், களிறு
[வழங்குவாய்

எனவிவை நேரீறாக வந்தபதினாறும்,

மாசெல்சுரம், மாபடுசுரம், மாபோகுசுரம், மாவழங்குசுரம்;
புலிசெல்சுரம், புலிபடுசுரம், புலிபோகுசுரம், புலிவழங்குசுரம்;
பாம்புசெல்சுரம், பாம்புபடுசுரம், பாம்புபோகுசுரம், பாம்பு
[வழங்குசுரம்;
களிறுசெல்சுரம், களிறுபடுசுரம், களிறுபோகுசுரம், களிறு
வழங்குசுரம்;

எனவிவை நிரையீறாகிய பதினாறும்,

மாசெல்காடு, மாபடுகாடு, மாபோகுகாடு, மாவழங்குகாடு;
புலிசெல்காடு, புலிபடுகாடு, புலிபோகுகாடு, புலிவழங்குகாடு;
பாம்புசெல்காடு, பாம்புபடுகாடு, பாம்புபோகுகாடு, பாம்பு
[வழங்குகாடு;
களிறுசெல்காடு, களிறுபடுகாடு, களிறுபோகுகாடு, களிறு
[வழங்குகாடு;

என இவை நேர்பீறாகிய பதினாறும்,

மாசெல்கடறு, மாபடுகடறு, மாபோகுகடறு, மாவழங்குகடறு;
புலிசெல்கடறு, புலிபடுகடறு, புலிபோகுகடறு, புலிவழங்கு
[கடறு;
பாம்புசெல்கடறு, பாம்புபடுகடறு, பாம்புபோகுகடறு, பாம்பு
வழங்குகடறு;
களிறுசெல்கடறு, களிறுபடுகடறு, களிறுபோகுகடறு, களிறு
[வழங்குகடறு

எனவிவை நிரைபீறாகிய பதினாறுமெனக்கொள்க. இவற்றுள்,

மாசெல்வாய், மாபடுவாய், புலிசெல்வாய், புலிபடுவாய்

எனநான்கும் வெண்பா வுரிச்சீர். ஒழிந்த அறுபதும் வஞ்சி யுரிச்சீர்.

"நேர்நிரை நேர்பு நிரைபுமுப் பாலு நிரைத்துறழ்ந்தாற்
சீர்நிலை முப்பத் திரண்டி னிரட்டியச் சீரினுள்ளா
நேர்நிரை யாதி யிடைகடை நேர்வந்த நான்கும்வெள்ளைக்
காரிய ரோதின ரல்லன வஞ்சிக் கறுபதுமே."

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

இயற்சீர் முதலாகியவற்றிற் கிலக்கியம் வருமாறு:

"குருகுவெண் டாளி கோடுபுய்த் துண்டென
மாவழங்கு பெருங்காட்டு மழகளிறு காணாது
மருள்பிடி திரிதருஞ் சோலை
அருளா னாகுத லாயிழை கொடிதே"

இது பத்தியற்சீரும் வந்த பாட்டு.

"வீங்குமணி விசித்த விளங்குபுனை நெடுந்தேர்
காம்புநீடு மயங்குகாட்டுப்
பாம்புபெரிது வழங்குதொறூஉங்கு
வயங்கு கலிமா நிரைபுநிரைபு
வலவன் வாம்பரி கடவி வந்தோன்
கெழூஉமணி யகலந் தழூஉமதி விரைந்தே

இஃதெட்டாசிரிய வுரிச்சீரும் வந்த பாட்டு.

"நன்மாறு வருவாயோ நறுவடிமா பூவுதிர"

இது நான்கு வெண்பா வுரிச்சீரும் வந்தபாட்டு.

"நலஞ்செலத் தொலைந்த புலம்பொடு பழகி
யின்னா வாயின வன்றே தோழி
பார்தோயப் பரந்துமூழ்கி
நீர்சுமந்த நிரைசெலவினள்

இழித்தோளா தடுத்தூறிக்
கடுஞ்சினத்த களிறுபோல
வீண்டுங்கொண்மூ வியந்தேறி
யிலங்குபுநீர் பொழிதலின்
யாண்டுசொரியுந் திரளருவி
வான்றுமணிநீள் வரைத்ததும்பவும்
தேனுறையுஞ் செறிகுவளைமிசைத்
திசைபோகா ஞளர்ந்துயிர்க்கலிற்
குண்டுநீடுநீர்க் குவளைத்தண்சுனை
குறித்தாக்கூடுவோர் நெறிமயங்கவும்
வான்வழங்குவாள் வளரிளப்பிறை
வரைத்தயங்குநீர் கரைவிலங்கலின்
நின்றுதயங்குநீ ணிலவுதலின்
நெடிதுநெடிது சென்றிராப்பெருகவும்
தேமாவின் பழஞ்சிந்தியுந்
திராகினிக் கனிமாந்தியும்
சூழ்மயிர்க்கா ருகஞ்சுழன்றுபாய்வன
விளையாடவு நீள்கருமுக்கி
நிரைமுசுக்கலை நிரைச்சுளைப்பழப்
பலவேறிக் கோடுகுலைப்பனவுகந்து
கனிக்குடைந்துமுழங் குவகுரல்பயிற்றவும்
தாழ்கூடுசினைத் தண்சண்பகம்
தகைகூடுநிறப் போதவிழ்தலின்
வண்டுகூடுவன வரித்தும்பி
மணந்துசென்றுபல் குரன்மிழற்றவும்
போர்தயங்குபன் மதவேழம்
பொலிந்திற்றுவன மத்தஞ்சொரியவும்
கோடுதயங்குவன குடர்மூழ்கிக்
குழைந்துநில நனிபரப்பவும்
கோடனீடு கொடுமுகையோடு

குடசஞ்சூடுங் குறுங்குறவர்
சோறுபேணாது பிழிமகிழ்ந்து
சுழல்புதாங்காது பிணைந்தாடவும்
கல்பொருயாறு கடிதெழுதலிற்
கனைதுணைநீடு விடரகன்றுறைக
வென்றுநினையாது கரைபோகிக்
கரைந்துதவிராது பிடியலறவும்
மாலிகுபோது மகிழ்சிலம்பின்
மகிழ்ந்தாடுமயி றளர்தலிற்
போதுசேர்ந்துகூடு பொறிவண்டினம்
புரிந்துவாங்குவீங்கு நரம்பிவர்தலி
னீர்குடைந்துபாடு மடமங்கையர்
நிரையொருங்குநின்று கதுப்புளரித்
தூசுகளைந்துவேறு துகிறிருத்தித்
துளங்குதோன்றுகல னணியவும்
வேய்கண்ணுடைந்து முத்துதிரவும்
வெதிர்கண்ணுடைந்து நெல்லுதிரவும்
காடுதீமணந்து பொன்னிமைப்பவும்
கலந்துதேன்பிளந்து நெய்யொழுகவும்
சூழ்கொடிபிணங்கு சுடர்வேங்கைமிசைத்
துணர்க்கறிமிளகு பழமுக்கிச்சென்று
சுவையுணர்ந்துசிறு கடுவன்சிரித்து
முகஞ்சிவந்துமெய் மறப்பவும்
விண்டொடுவிளங்கு வெண்மணல்விராய்
நீண்டுமயங்குசெங் காந்தளொடு
மாறுமாறுதொடர்ந்து மலைக்கொடிச்சியர்
மலிவுதோறுமகிழ்ந்து தழைபுனையவும்
தேன்வழங்குமுழங்கு திகழ்காற்றிசை
மருண்டுவெருண்டுநில மாந்தர்
நீடுசுழன்றுமுழன்று நெறியுணரா

நினைபுநினைபுபரி புலரவுங்கூடவுஞ்
சூருடையன பல்சுனைமலர்ந்து
சுழல்வணங்குவன சுடர்க்குவளை
கண்டோர்கண்டோர் மகிழ்ந்துமாறவும்
களித்துக்களியோ டுவந்துபிளிற்றவும்
இன்னன பிறவு மின்னுயிர் மருள
வுருவினுந் தொழிலினும் வெருவரத் தோன்றி
யரும்புபல கவினிய மணிமலை
கருங்க ணுடனொடு கலவா வூங்கே"

இஃது அறுபது வஞ்சியுரிச்சீரும் வந்தபாட்டு. இப்பாட்டினுள் முதலடியிரண்டு மாசிரியவடி; அல்லனவற்றை யிருசீரடியாக வலகிட்டு, அடிதோறு முதற்கண்ணே மூவசைச்சீர் அறுபத்து நான்கும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

வஞ்சியுரிச்சீர் அறுபதும் வெண்பாவிற் புகப்பெறா; ஆசிரியத்துள்ளும், கலியுள்ளும் மாசெல்சுரம், புலிசெல்சுரம், மாசெல்காடு, புலிசெல்காடு, மாசெல்கடறு, புலிசெல்கடறு, பாம்புசெல்வாய், பாம்புபடுவாய், களிறுசெல்வாய், களிறுபடுவாய் என்னும் பத்து வஞ்சியுரிச்சீரும் புகப்பெறும் எனக் கொள்க. என்னை?

"இருநான் ககவற்சீ ரீரைந் தியற்சீர்
ஒருநான்கு வெள்ளைக் குரிச்சீ—ரொருவாத
மூவிருபான் வஞ்சிக் கவற்றுட் கலியகவற்
பாவிவரற் பாலனவும் பத்து"

"மாசெல் புலிசெல் சுரங்காடு வான்கடறு
பாசிழையாய் பாம்பு களிற்றின்பின்—பேசிய
செல்வாய் படுவாய் சிவணிய சீரிவையே
பல்லோர் பயின்றுரைக்கும் பத்து"

"நேர்நேர் நிரைநேர்ப்பின் னேரொழித்த வீரசையுஞ்
சீரேற் றவற்றுதி நேர்பு நிரைபசையு
மீரொன்றிற் சீரொன்று யின்சீராம் வஞ்சிச்சீர்
ஆசிரியத் துட்புகும் பத்து"

"நிரைபாதி நேர்பாதி யந்தாதி நேர்நேர்
நிரைநேரிற் சேர்ந்தவும் பத்து"

என வரும் இவற்றை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

ஒழிந்த ஐம்பது வஞ்சியுரிச்சீரும் அகவலுட் புகப்பெறா வெனக்கொள்க. கலியுள்ளும் அவ்வாறே எனக்கொள்க. வஞ்சியிறுதியுள்ளும், ஒத்தாழிசைக்கலியுள்ளுந் தேமா, புளிமா என்னுமிரண்டு இயற்சீரும் புகப்பெறா. ஒழிந்தசீர் எல்லாச் செய்யுளுள்ளும் புகப்பெறும்.

இனி, அசைச்சீராய் நின்றவிடத்துத் தளை வழங்கும் பொழுது நேரசைச்சீருக்கு மற்று மோரலகு கொடுத்து நேர் நேராகவும், நிரையசைச் சீருக்கு மற்று மோரலகு கொடுத்து நிரைநேராகவும், நேர்பசைக் கோரலகு களைந்து தேமாவாக வும், நிரைபசைக் கோரலகு களைந்து புளிமாவாகவும் வைப்பர் எனக்கொள்க. என்னை ?

"உரியசைச் சீர்ப்பி னுகர நேராய்த்
திரியுந் தளைவகை சேர்த லானே"

என்றார் நல்லாறனார்.

"சீரா கிடனு முரியசை யுடைய
நேரீற் றியற்சீ ரவ்வயி னான"

என்றார் நத்தத்தனார்.

"இயற்சீர்ப் பாற்படுத் தியற்றினர் கொளலே
தளைவகை சிதையாத் தன்மை யான" (தொல்-பொ-செய்-28.)

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

"நேர்நேரா நேரசையு நேர்பு நிரைநேரா
மேனை யிரண்டு மெனல்"

இவற்றை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

"தன்சீ ருள்வழித் தளைவகை வேண்டா."(தொல்-பொ-செய். 55.) என்றும், போதுபூ, போரேறு, பூமருது, இவைகளைப் பாதிரியாகவும்; விறகுதீ, கடியாறு, மழகளிறு இவைகளைக் கணவிரியாகவும்; வெண்சீரின் ஈற்றசை நிரைபசையாகவும் இயற்றித் தொல்காப்பியனாரும் நத்தத்தனாரு முதலாகிய வாசிரியர் சொன்ன மதமெல்லாம் வல்லார்வாய்க் கேட்டுக் கொள்க. ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும். ஒழிந்தனவெல்லாம் இந்நூலோடொக்கும்.

"போதுபூ போரேறு பூமருதென் றிம்மூன்று
பாதிரியா வைக்கப் படும்"

எனவும்,

"ஏனைய மூன்றுங் கணவிரியாம் வெண்சீரின்
ஈறு நிரையா மெனல்"

எனவும் இவற்றைப் பதநெகிழ்த் துரைத்துக்கொள்க.

இனி யொருசாரார் சொல்லும் கடாவும் விடையும்:

"குற்றுகர மொற்றாகக் கொள்ளாதே வெள்ளையின்
மற்றுந் தளைவிரவு மற்றதனாற்-குற்றுகரம்
ஐந்தா றசைச்சீ ரருகிவரும் வஞ்சிக்கண்
ணென்றுற்ற னென்னு மிழுக்கு"

இது கடா.

"அறுத்திசைக்குஞ் செய்யுட்பா லன்றுள்ளான் றன்பேர்
செறிப்பிற் செயிர்வாக்கா மென்னுங்—குறிப்பினாற்
கேடுரைத்தார் கெட்டவரோ பற்றார்க்குங் கேடல்லர்
நாடறியு மென்பதனை னன்கு"

இது விடை.

இனி ஐந்துவகைப்பட்ட பதினேழ் நிலத்தவாய வெழுபது தளையிற் றீர்ந்த சிறப்புடை நாற்சீரடி அறுநூற்றிருபத்தைந்துமாவன சொல்லப்படும்.

"ஐவகை யடியும் விரிக்குங் காலை
மெய்வகை யமைந்த பதினேழ் நிலத்த
வெழுபது வகைமையின் வழுவில வாகி
அறுநூற் றிருபத் தைந்தா கும்மே." (தொல்-பொ-செய்-50)

என்றாராகலின்.

ஐவகையடியும் பதினேழ் நிலமும் மேற் சொல்லப்பட்டன.

எழுபது தளைவழுவாவன :

ஆசிரியநிலம் பதினேழுள்ளும் வெண்டளை தட்பப் பதினேழும், கலித்தளை தட்பப் பதினேழுமாய், ஆசிரியப்பாவிற்கு முப்பத்து நான்கு தளை வழுவாம். என்னை ?

"ஐவகை யடியு மறிவுறத் தெரியின்
மெய்வகை யமைந்த பதினேழ் நிலமே"

"ஆசிரிய மருங்கி னைந்து முரிமையிற்
சீரிய வெள்ளைக் கலித்தளை வரினே
நாலெண் வழுவே டிரண்டென மொழிப."

என்றாராகலின்.

வெள்ளை நிலம் பத்தினுள்ளும் ஆசிரியத்தளை தட்பப் பத்தும், கலித்தளை தட்பப் பத்துமாய் வெண்பாவிற்கு இருபது தளை வழுவாம். என்னை ?

"சிந்தோ டளவு நெடிலீ றொழிய
வந்த வுரிமை யீரைந்து நிலத்து
மென்றளை கலியொடு தட்டன வெள்ளைக்
கொன்றிய தளைவழு விருப தென்ப"

என்றாராகலின். மென்றளை யென்பது ஆசிரியத்தளை.

கலிநில மெட்டினுள்ளும் வெண்டளைதட்பவெட்டும் ஆசிரியத் தளை தட்ப வெட்டுமாய்க் கலிப்பாவிற்குப் பதினாறு தளை வழுவாம். என்னை ?

“ அளவிரு நிலத்தொடு நெடில்கழி நெடிலென
விரவு மிருநான் கெய்திய கலியினுண்
மரபே வெள்ளை யாசிரி யத்தளை
வரினும் வழுவகை யீரெட் டாகும் ”

என்றாராகலின்.

“ மூன்றிற்குஞ் சொன்ன முறையாற் றொகுத்துணரத்
தோன்றும் வழுவெழுப தாம் ”

இனி, அறுநூற்றிருபத் தைந்தடியுங் காட்டுமிடத்துச் சீர் வரையறுக்கின்றுழிக் குற்றுகர குற்றிகரங்களை யொற்றாகக் கொண்டு, முற்றுகர முற்றிகரங்களை யெழுத்தாகக் கொண்டு வழங்கப்படும்.

“ குற்றுகரத் தோடு வருஞ்சீ ரெழுத்தைந்து
முற்றுகர முற்றசீ ராமென்ப—தெற்றெனக்
குற்றிகரத் தோடு வருஞ்சீ ரெழுத்தைந்து
முற்றிகர முற்றசீ ராம் ”

என்றாராகலின்.

ஆசிரியப்பாவிற் குரிய விருநூற்றறுபத்தோ ரடியுமா மாறு சொல்லுமிடத்து, ஆசிரியப்பாவிற் குரிய சீர் பதினாறும் ; இயற்சீர் பத்தும், தன்சீ ராறும் என. அவற்றுள் தன்சீராறுந் தளை வகுக்கப்படாமையினின்றுங் கொள்ளப்படா. என்னை ?

“ தன்சீ ருள்வழித் தளைவகை வேண்டா ”

என்றாராகலின். ஒழிந்த இயற்சீர் பத்துங்கொண்டு தளை வழங்கப்படும். என்னை ?

"இயற்சீ ரொருபதுந் தன்சீரோ ராறு
மியற்றுப வாசிரி யத்தென்—றியற்றுங்காற்
றன்சீர் வருமேற் றளைநோக்கார் மற்றொழிந்த
வின்சீராற் கொள்வர் தளை"

என்பவாகலின்.

இயற்சீர் பத்துமேகொண்டு அடிவகுக்கு மிடத்து நான்கு நிலைமையவாம். இரண்டெழுத்துச் சீரும், மூன்றெழுத்துச் சீரும், நான்கெழுத்துச்சீரும், ஐந்தெழுத்துச்சீருமென. என்னை?

"திரண்டியற்சீர் பத்திற்கு நான்கா நிலைமை
யிரண்டாதி யைந்தீ றெழுத்து."

என்பவாகலின்.

அவற்றுள், ஈரெழுத்துச் சீராவன நான்காம். அவை யாவன போதுபூ, போரேறு, பாதிரி, தேமா என இவை என்னை?

"ஈரெழுத்துச் சீராவ போதுபூ போரேறு
பாதிரி தேமா விவை."

என்பவாகலின்.

ஐந்தெழுத் தடியினின்றும் பெருமை பதினேழெழுத்தடி காறு முரிமையாய்ப் பதின்மூன்றடியு மொரோவொருசீர்பெற விரண்டுமா யிருபத்தாறும். என்னை?

"தேமாவும் பாதிரியுஞ் *சிறெல்லை யைந்தெழுத்தா
வேறும் பதினே ழெழுத்து"

எனவும்,

"ஒருசீர் பதின்மூன் றடிக்குரித் தாக
விருசீரு மாயிருபத் தாறு"

* 'சிற்றெல்லை' என்பதும் பாடம்.

எனவுஞ் சொன்னாராகலின்.

இனிப் போதுபூ, போரேறு என்னும் இரண்டு ஈரெழுத்துச் சீரும் ஆறெழுத்து முதலாகப் பதினே ழெழுத்தின் காறுமுயர்பு, ஒரோவொன்று பன்னிரண்டிற்கும் உரியவாக இரண்டுமாக இருபத்துநான் கடியாம். என்னை?

" ஆறெழுத் தாதி பதினேழு காறுயரும்
போதுபூ போரே றிவை."
" ஒன்றிற்குப் பன்னிரண் டாக விருசீர்க்கும்
வந்த விருபத்து நான்கு"

என்றாராகலின்.

இவ்விருபத்துநான்கும் முன்சொன்ன இருபத்தாறுமாய் ஈரெழுத்துச் சீராம்வழி ஆசிரிய அடித்தொகை ஐம்பது. என்னை?

" எடுத்துரைத்த வீரெழுத்துச் சீரினு லாய
வடித்தொகை யைம்ப தெனல்"

இனி, மூவெழுத்துச் சீராவன ஏழு. அவையாவன, பாதிரி, புளிமா, விறகுதீ, போதுபூ, போரேறு, பூமருது, கடியாறும் என விவை. என்னை?

" பாதிரி யின்புளி மாபாய் விறகுதீ
போதுபூ போரேறு பூமருது—கோதில்
கடியா றெனவேழு மூவெழுத்துச் சீராய்
அடியாகு மென்றுரைத்தா ராய்ந்து"

என்பவாகலின்.

அவற்றுள், போதுபூ, விறகுதீ, கடியாறு என்னும் இம்மூன்றும் ஏழெழுத்தடி முதலாகப் பதினெட்டெழுத்தடிகா

றும் உயர்ந்த பன்னிரண்டடியும் பெற மூன்றுமாய் முப்பத்தாறும். என்னை ?

"போதுபூக் கோதில் விறகுதீப் பூங்கடியா
றேழாதி வீரொன்பா னேற வொரோவொன்றிற்
காகுமுப் பன்னீ ரடி"

என்பவாகலின்.

இனிப், பாதிரி, புளிமா, போரேறு, பூமருது என்னும் நான்கு சீரும் ஆறெழுத்தடி முதலாகப் பதினெட்டெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த பதின்மூன்றடியும் பெற நான்குமாய் ஐம்பத்திரண்டடியாம். என்னை ?

"ஏனையொரு நான்கு மாறுதி யீரொன்பா
னேறுதலா லைம்பத் திரண்டு"

என்பவாகலின்.

மேற்சொன்ன முப்பத்தாறும் இவை ஐம்பத்திரண்டுந் தலைப்பெய்ய மூவெழுத்துச் சீராயவழி ஆசிரிய வடித்தொகை எண்பத்தெட்டு. என்னை ?

"எடுத்துரைத்த மூவெழுத்துச் சீரினு ளாய
வடித்தொகை யெண்பத்தெட் டாம்"

என்பவாகலின்.

இனி, நாலெழுத்துச் சீராவன ஐந்துவகைப்படும். அவை யாவையோ வெனிற், கணவிரி, பூமருது, கடியாறு, விறகுதீ, மழகளிறு என விவை. என்னை ?

"கணவிரி பூமருது கார்க்கடி யாறு
விறகுதீ நான்கெழுத்து மாகும்—குறைவின்
மழகளிறு மன்ன தகைத்து"

என்பவாகலின். அவற்றுள் பூமருது ஏழெழுத்தடி முதலாகப் பத்தொன்பதெழுத்தடிகாறு முயர்ந்த பதின்மூன்றடியும் பெறப் பதின்மூன்றேயாம். என்னை ?

"பூமரு தேழாதி பத்தொன்பான் காறுயா
வாகு மடிபதின்மூன் றாம்"

என்பவாகலின். ஒழிந்த கணவிரி, கடியாறு, மழகளிறு, விறகுதீ என்னு நான்கு சீரும் எட்டெழுத்தடி முதலாகப் பத்தொன்பதெழுத்தடிகாறு முயர்ந்த பன்னிரண்டடியும் பெற நான்குமாய் நாற்பத்தெட்டடியாம். என்னை ?

"ஒழிந்தநான் கெட்டாதி பத்தொன்பான் காறு
மொழிந்த வடிநாற்பத் தெட்டு"

என்பவாகலின்.

முன்சொன்ன பூமருது பெற்ற பதின்மூன்றும் இவை நாற்பத்தெட்டுங்கூடி நான்கெழுத்துச் சீராயவழி ஆசிரிய அடித்தொகை அறுபத்தொன்று. என்னை ?

"நாட்டிய நாலெழுத்துச் சீரா லடித்தொகை
கூட்டி யறுபதின்மே லொன்று"

என்பவாகலின்.

இனி, ஐந்தெழுத்துச் சீராவது மழகளிறு என்பது. அது தான் ஒன்பது எழுத்து முதலாக இருபதெழுத்தின்காறு முயர்ந்த பன்னிரண்டடியும் பெறுவது பன்னிரண்டடியே யாம். என்னை ?

"ஐந்தெழுத் தாகு மழகளி றச்சீரால்
ஒன்பான் முதலா விருப துயர்த்தெண்ண
வந்த வடிபன் னிரண்டு"

என்பவாகலின்.

இவை பத்தியற்சீருள்ளும் ஈரெழுத்துச் சீரால் ஐம்பதும், மூவெழுத்துச் சீரால் எண்பத்தெட்டும், நாலெழுத்துச் சீரால் அறுபத்தொன்றும், ஐந்தெழுத்துச் சீராற் பன்னிரண்டுந் தலைப் பெய்ய, நான்கு நிலைமையானும் ஆயின ஆசிரியவடித் தொகை இருநூற்றொருபத்தொன்று. என்னை ?

" நான்கு நிலைமைக்கும் வந்த வடித்தொகை
நான்கைம்பான் மேலொருபத் தொன்று "

என்பவாகலின்.

இனி, ஆசிரியத்துள் அசைச்சீராயினவற்றால் அடியா மாறு: ஓரெழுத்துச்சீரும், இரண்டெழுத்துச்சீரும், மூன்றெழுத்துச் சீருமாய் வழங்கா எனக் கொள்க. என்னை ?

" ஓரெழுத்து மீரெழுத்து மூவெழுத்து மாய்வழங்கா
ஆசிரியத் துள்ளசைச்சீ ராம் "

என்பவாகலின். அவற்றுள், நேரசை நேர்பசையும் ஓரெழுத் தாய வழி நான்கெழுத்தடி முதலாகப் பதினைந்தெழுத்தடி காறு முயர்ந்த வொரோவொன்றிற்குப் பன்னிரண்டடியாக இரண்டிற்குமாய் இருபத்துநான்காம். என்னை ?

" நேரசையு நேர்பசையு மோரெழுத் தாயவழி
நான்கெழுத் தாதிப் பதினைந்து காறுயரத்
தோன்றுமா றுலா றடி "

என்பவாகலின். அவ்விரண்டசையும், 'தேமா' என்னுஞ் சீரே யாகுதலால் இரண்டுமாய் அலகுநிலையாற் பன்னிரண்டேயாகக் கொள்ளப்படும். என்னை ?

" இருபன் னிரண்டென்ப ரேனையா ரீண்டை
யொருபன் னிரண்டே துணிவு "

என்பவாகலின். இனி நேர்பசை யிரண்டெழுத்தாகக் கொள் ளுமிடத்து ஐந்தெழுத்தடி முதலாகப் பதினறெழுத்தடிகாறு முயரப் பன்னிரண்டடியாம். என்னை ?

" நேர்பீ ரெழுத்தாங்கா லைந்தாதி யீரெட்டுச்
சேர வடிபன் னிரண்டு "

என்பவாகலின். நிரையசையும், நிரைபசையும் இரண்டெழுத் தாயவழி யைந்தெழுத்தடி முதலாகப் பதினேழெழுத்தடிகாறு முயர்ந்து ஓரோவொன்று பதின்மூன்றாக விரண்டுமாக விருபத் தாறும். என்னை ?

" நிரையு நிரைபு மிரண்டெழுத் தாங்காற்
புரைதீரைந் தாதி பதினே ழுயர்வாய்
இயையு மிருபதின்மே லாறு "

என்பவாகலின். நிரையசையும், நிரைபசையும் புளிமா என் னுஞ் சீரே யாகுதலால் அல்கிருக்கையாற் பதின்மூன்றேயாகக் கொள்வர். என்னை ?

" இருபதின்மே லாறென்ப ரேனையா ரீண்டை
யொருபதின்மேல் மூன்றே துணிவு "

என்பவாகலின். இனி நிரையசை மூன்றெழுத் தாயவழி ஆறெழுத்தடிமுதலாகப் பதினெட்டெழுத்தடிகாறு முயர்ந்த பதின்மூன்றடியாம். என்னை ?

" புரைதீரா றாதி பதினெட் டுயரா
நிரைபு பதின்மூன்று நேரப்—புரைதீர்ந்த
மூவெழுத்தாங் காலை முடிவு "

என்பவாகலின். நேரசையும், நேர்பசையும் ஓரெழுத்தும் ஈரெ ழுத்துமா ஆங்கால், இருபத்து நான்கடி யாக்கின ; நிரையசை யும், நிரைபசையும் ஈரெழுத்தும், மூவெழுத்துமா ஆங்கால்,

இருபத்தாறடி யாக்கின. இவையெல்லாந் தலைப்பெய்ய வாசிரியத்துள் ஐம்பதடி யசைச்சீராயின. என்னை?

" ஆசிரி யத்து ளசைச்சீ ரடித்தொகை
*நாடின ரைம்பது நன்கு "

என்பவாகலின். இவையைம்பதும்மேற்சொன்னவிருநூற்றொருபத்தோரடியுந் தலைப்பெய்தெண்ண வாசிரிய வடித்தொகை இருநூற்றறுபத்தொன்றாம். என்னை?

" அரிறீ ரகவற் கடித்தொகை யாய்ந்த
விருநூற் றறுபத்தொன் றென்று "

என்பவாகலின்.

இனி வஞ்சிப்பாக் குறளடி மூன்றும், சிந்தடி மூன்றும், அளவடியுண் முதன்மூன்றும் பெற்ற வொன்பதுநிலமும், முச்சீர்க்கண் தளையாற்பெற்ற மூச்சீரடியுமாய் வஞ்சி பத்து நிலமும் பெற அவையுமாசிரியவடியுள்ளே யடங்குமென்பது; என்னை?

" ஆசிரியம் பெற்ற வடிநிலமே வஞ்சிக்கு
மாகுமாஞ் சீராற் குறைத்து "

என்பவாகலின்.

வெண்பாவிற்குரிய இருநூற்று முப்பத்திரண்டடியுமாமாறு சொல்லுமிடத்து, இயற்சீர்பத்தும்,தன்சீர் நான்குமாய் வெண்பாவிற்குப் பதினான்கு சீருமாம். என்னை?

" வெள்ளைக் கியற்சீர் பெற்றன சீரொரு
நான்குங் கொள்வர் குறித்து "

என்பவாகலின்.

---

* 'நாட்டினர்' என்பதும் பாடம்

அவை நான்கு நிலைமையவாம். இரண்டெழுத்துச்சீரும்,மூன்றெழுத்துச்சீரும், நான்கெழுத்துச்சீரும், ஐந்தெழுத்துச்சீரும் என. என்னை ?

"இரண்டெழுத்து மூன்றெழுத்து நான்கெழுத்து மைந்தும்
திரண்டே யெழுத்துச்சீ ராம்"

என்பவாகலின்.

வெண்பாவிற்குச் சொல்லப்பட்ட பதினன்கு சீருள்ளும் தேமாவும், பாதிரியும், போதுபூவும், போரேறும் என்னும் நான்குசீரும் ஈரெழுத்துச் சீராம். என்னை ?

"தேமாவே பாதிரி போதுபூப் போரேறென்
றூகுமா மீரெழுத்துச் சீர்"

என்பவாகலின். அவற்றுள் தேமா எட்டெழுத்து முதலாகப் பதினறெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த ஒன்பதடியும் பெற்றவொன்பதேயாம். என்னை ?

"தேமாவெட் டாதி பதின றுயர்த்தெண்ண
வாமாகு மொன்ப தடி"

என்பவாகலின். ஒழிந்த பாதிரியும், போதுபூவும், போரேறும் என்றிவை மூன்றும் எழெழுத்தடி முதலாகப் பதினைந்தெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த வொரோவொன்று ஒன்பதாக இருபத்தேழடியாம். என்னை ?

"கழிந்தமூன் றேழாதி மூவைந் துயர
மொழிந்தனர் மூவொன்ப தென்று"

என்பவாகலின். ஈரெழுத்தாயவழி நான்குசீரானும் ஆக்கப்பட்ட வெண்பாவிற்கு அடித்தொகை முப்பத்தாறு. என்னை?

"ஈரெழுத்து நாற்சீரா வெள்ளைக் கடித்தொகை
கூறுவர் முப்பத்தா றென்று"

என்பவாகலின். வெள்ளைக்கு மூவெழுத்துச் சீராவன பாதிரி யும், மாசெல்வாயும், மாபடுவாயும், புளிமாவும், போதுபூவும், போரேறும், பூமருதும், விறகுதீயும், கடியாறும் என ஒன்பது சீரும் எனக் கொள்க. என்னை?

"பாதிரியு மாசெல்வாய் மாபடுவா யின்புளிமா
போதுபூப் போரேறு பூமருது—தீதில்
விறகுதீ வீழ்கடியா றென்பதா மென்றுங்
கறைகுவர் மூவெழுத்துச் சீர்"

என்பவாகலின். அவற்றுள் விறகுதீயும், கடியாறும் என்றி ரண்டு சீரும் ஏழெழுத்தடி முதலாகப் பதினறெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த பத்தடியும் ஓரோவொன்றற்குப் பத்துப் பத்தாக இரண்டிற்குமாக விருபதடியாம். என்னை?

"தாவில் விறகுதீத் தண்கடியா றென்றிரண்டு
மேழுமுத லாகப் பதினு றுயர்த்தெண்ண
வாகு மடியிருப தாம்"

என்பவாகலின். ஒழிந்த பாதிரியும், மாசெல்வாயும், மாபடுவா யும், புளிமாவும், போதுபூவும், பூமருதும், போரேறும் என ஏழுசீரும் எட்டெழுத்தடி முதலாகப் பதினறெழுத்தடிகாறு முயர்ந்த வொன்பதடியின்மே லொரோவொன்றுக் கொன்பதடி யாக வறுபத்து மூன்றடியாம். என்னை?

"ஏனை யெழுசீரு மெட்டாதி ஈரெட்டா
யேறத்தா மேழொன்ப தாம்"

என்பவாகலின். மூவெழுத்துச் சீராயவழி வெள்ளைக் கடித் தொகை யெண்பத்துமூன்று. என்னை?

"மூவெழுத் தாம்வழி வெள்ளைக் கடித்தொகை
யெண்ணுங்கா லெண்பத்து மூன்று"

என்பவாகலின். வெள்ளைக்கு நான்கெழுத்துச் சீராவன கணவிரியும், பூமருதும், கடியாறும், மழகளிறும், மாபடுவாயும், விறகுதீயும், புலிசெல்வாயு மெனவிவ் வேழுசீரும். என்னை?

"கணவிரி பூமருது கார்க்கடி யாறு
மழகளிறு மாபடுவாய் வாய்ந்த—விறகுதீ
கொள்ளப் புலிசெல்வா யோடு குறித்தேழு
வெள்ளைக்கு நான்கெழுத்துச் சீர்"

என்பவாகலின். அவற்றுள் பூமருதும், மாபடுவாயும் என இரண்டு சீரு மொன்பதெழுத்தடி முதலாகப் பதினேழெழுத் தடிகாறு முயர்ந்த வோரோவொன்றிற் கெட்டாக விரண்டு மாய்ப் பதினாறடியாம், என்னை?

"நன்பால பூமருது மாபடுவா யென்றிரண்டு
மொன்பான் முதலாய்ப் பதினே ழெழுத்தேற
வந்த வடிபதினா றாம்"

என்பவாகலின். ஒழிந்த கணவிரியும், கடியாறும், மழகளிறும், விறகுதீயும், புலிசெல்வாயும் என விவ்வைந்தும் எட்டெழுத் தடி முதலாகப் பதினேழெழுத்தடிகாறு முயர்ந்த வொன்பதடியு மோரோவொன் றிற் கொன்பதாக வைந்திற்குமாய் நாற்பத்தைந் தடியாம். என்னை?

"ஏனையைந் தெட்டு முதற்பதி னேழுயரா
வான வடிநாற்பத் தைந்து"

என்பவாகலின். நாலெழுத்தாயவழி வெள்ளைக் கடித்தொகை யறுபத்தொன்று. என்னை?

"நாலெழுத் தாம்வழி வெள்ளைக் கடித்தொகை
யாகு மறுபதின்மே லொன்று"

என்பவாகலின். வெண்பாவிற் கைந்தெழுத்துச் சீராவன, மழ களிறும், புலிபடுவாயும் என விவை. என்னை?

"மழகளிறு வாய்ந்த புலிபடுவா மென்ப
வளவியன்ற வைந்தெழுத்தாஞ் சீர்"

என்பவாகலின். இவையிரண்டு மொன்பதெழுத்தடிமுதலாகப் பதினைந்தெழுத்தடிகாறு முயர ஓரோவொன்றிற்கு எட்டாகப் பதினாறடியாம். என்னை?

"எட்டாதி மூவைந் தெழுத்துயர வச்சீராற்
பட்ட வடிபதி னாறு"
"ஒன்பான் முதலாக வைந்தெழுத்துச் சீரிரண்
டாய வடிபதி னாறு"

என்பவாகலின். வெண்பாவிற்குச் சீராலாமடித்தொகை நூற்றுத் தொண்ணூற்ருறு. என்னை?

"தோற்றுங்காற் சீராலாம் வெள்ளைக் கடித்தொகை
நூற்றுத்தொண் ணூற்றின்மே லாறு"

என்பவாகலின்.

இனி, வெண்பாவினுள் அசை சீராய்நடக்குமாறு: வெண்பாவினுள் நாலசையுஞ் சீராமிடத்து மூன்று நிலைமையவாம், ஓரெழுத்தினுற் சீராகலும், இரண்டெழுத்தினுற் சீராகலும், மூன்றெழுத்தினுற் சீராகலும் என. என்னை?

"வெள்ளையு ளலசையுஞ் சீராங்கான் முந்நிலைமை
கொள்ளுமா மொன்ருதி மூன்று"

எனவும்,

"ஓரெழுத் தாதியா மூன்றெழுத் தீருக
மூன்று நிலைமைப் படும்"

எனவுஞ் சொன்னுராகலின்.

அவை வருமாறு: நேரசையு நேர்பசையு மோரெழுத்தினுற் சீராகுமிடத்து ஏழெழுத்தடி முதலாகப் பதினைந்தெழுத்

தடிகாறு முயர ஓரோவொன்றிற் கொன்பதாக விரண்டிற்கு மாய்ப் பதினெட்டாம். என்னை ?

“நேர்நேர் பசையிரண்டு மோரெழுத்துச் சீராங்கால்
எழு முதலாப் பதினெந் துயர்ந்தெண்ண
வாகுமீ ரொன்ப தடி.”

என்பவாகலின். அவையிரண்டினையுந் தேமாவென்னுஞ் சீரா கக் கொள்ள வலகுநிலையா லொன்பதாம். என்னை ?

“இரண்டொன்ப தாயினு மிவ்விரண்டுங் கூட்டித்
திரண்டொன்ப தாகச் செயல்”

என்பவாகலின்.

நேர்பசை யீரெழுத்துச் சீராயவழி யெட்டெழுத்தடி முதலாகப் பதினாறெழுத்தடிகாறு முயர்ந்தெண்ணை வொன்ப தடியாம். என்னை ?

“நேர்பசை யீரெழுத் தாம்வழிச் சீரிதி
னெட்டாதி யீரெட் டுயர்ந்தெண்ண வாமென்றங்
கொட்டினு ரொன்ப தடி”

என்பவாகலின்.

இனி, நிரையசையு நிரைபசையு மீரெழுத்தாயவழி எழெ ழுத்தடி முதலாகப் பதினைந்தெழுத்தடிகாறு முயர்ந்தெண்ண வொரோவொன்று ஒன்பதாக விரண்டுமாய்ப் பதினெட்டடி யாம். என்னை ?

“நிரையு நிரைபு மிரண்டெழுத்தாங் காலைப்
புரைதீரே ழாதி பதினைந் துயர
வுரைசாலீ ரொன்ப தடி”

என்பவாகலின். இரண்டும் புளிமாவென்னுஞ் சீரே யாகுதலால் இரண்டினையு மொன்பதாகக் கொள்க.

"இரண்டு புளிமா வெண்ணினு ராய்ந்து
திரண்டொன்ப தாகச் செயல்"

இனி, நிரைபசை மூவெழுத்துச் சீராமிடத்து எட்டெழுத்தடி முதலாகப் பதினறெழுத்தடிகாறு மூபர வொன்ப தடியாம். என்னை?

"வைத்த நிரைபசை மூவெழுத்துச் சீராங்கால்
எட்டு முதலாப் பதினு றுயர்த்தெண்ண
வொட்டினு ரொன்ப தடி"

என்பவாகலின். வெண்பாவினுள் நான்கசையு மசைச்சீராய் நின்றாக்கின வடித்தொகை முப்பத்தாறும். என்னை?

"வெள்ளைக் கசைச்சீரா லாகு மடித்தொகை
கொள்ளுங்கான் முப்பதின்மே லாறு"

என்பவாகலின். இவையெல்லாந் தலைப்பெய்தெண்ண வெண்பா அடித்தொகை இருநூற்று முப்பத்திரண்டு. என்னை?

"தெரியுங்கால் வெள்ளைக் கடித்தொகை செப்பி
லிருநூற்று முப்பத் திரண்டு"

என்பவாகலின்.

இனி, கலிக்குரிய சீரால் அடியாமாறு: வெண்பா வுரிச்சீர் நான்கும், நீடுகொடி குழறுபுலி என்னும் இரண்டாசிரிய வுரிச்சீரும், இயற்சீர்பத்தினுள்ளும் தேமா புளிமா என்னு மிரண்டு நேரீற்றியற்சீரு மொழித்து ஒழிந்த எட்டியற்சீரு மாய்ப் பதினன்கு சீரும் கலிக்குரியவாகும். என்னை?

"திரியேறு பூமாசேர் வாயாத் திரிந்து
மருதுகொடி மாவருவா யாறு—விரிநீப்
புலிசேர வாகும் புலிகளிறு வந்து
புலிவருவா யாங்கலியுட் புக்கு"

என்பதனை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

"வெண்பா வுரிச்சீ ரொருநான்கு மாசிரியத்
தின்பா வுரிச்சீரு ளோரிரண்டுந்—திண்பா
வியற்சீரி னெட்டினோ டீரேழு சீரு
முரைப்பர் கலிக்குரிமை யுய்த்து"

என்பவாகலின். அவை நான்குநிலைமையவாம். என்னை?

"உய்த்துரைத்த வீரேழு நான்கு நிலைமையால்
வைத்துரைப்பர் நன்குணர்ந் தோர்"

என்பவாகலின். நான்கு நிலைமையாவன: இரண்டெழுத்துச் சீராகலும், மூன்றெழுத்துச் சீராகலும், நான்கெழுத்துச் சீராகலும், ஐந்தெழுத்துச் சீராகலும் என விவை. என்னை?

"திரண்டவை நானிலைமை செப்பி லெழுத்தோ
ரிரண்டொடு மூன்றுநான் கைந்து"

என்பவாகலின். அவற்றுள் பாதிரி, போதுபூ, போரேறு என்னும் இம்மூன்றாம் ஈரெழுத்தாம்வழிப் பதின்மூன்றெழுத்தடி முதலாகப் பதினே ழெழுத்தடிகாறு முயர்ந்த ஐந்தடியும் ஓரோ வொன்றிற்கு ஐந்தாக மூன்றுமாய்ப் பதினைந்தடியாம், என்னை?

"பாதிரி போதுபூப் போரேறென் றிம்மூன்று
மாதி பதின்மூன்றாய்ப் பத்தின்மே லேழுயர்
வாகும் பதினைந் தடி"

என்பவாகலின்.

இனி, மூவெழுத்துச் சீராய்க் கலியுள் நடப்பன பாதிரி, போதுபூ, விறகுதீ, போரேறு, பூமருது, கடியாறு, நீடுகொடி. மாசெல்வாய், மாபடுவாய் என்னும் இவ்வொன்பது சீரும் எனக்கொள்க. என்னை?

"பாதிரி போதுபூப் பாய விறகுதீப்
போரேறு பூமருது பூங்கடியா றோதிய
நீடு கொடியோடு மாசெல்வாய் மாபடுவாய்
மூதறிவார் மூவோ ரெழுத்தின் முடிந்தனவென்
றோதினு ரொன்பது சீர்"

என்பவாகலின். அவற்றுள் கடியாறு, மாசெல்வாய், மாபடுவாய் என்னும் இம்மூன்றும் பதின்மூன்றெழுத்தடி முதலாகப் பதினெட்டெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த ஆறடியும் பெற மூன்றுமாய்ப் பதினெட்டடியாம். என்னை?

"ஒத்த கடியாறு மாசெல்வாய் மாபடுவாய்
பத்தின்மேன் மூன்றுதி பத்தின்மே லெட்டுயர
வொத்த வடிபதி னெட்டு"

என்பவாகலின்.

இனி ஒழிந்த ஆறுமாவன: பாதிரி, போதுபூ, விறகுதீ, போரேறு, பூமருது, நீடுகொடி என்னும் இவ்வாறும் பதினன்கெழுத்தடி முதலாகப் பதினெட்டெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த ஐந்தடியும் பெற்று ஓரோவொன்றைந்தடியாக ஆறுமாய் முப்பதடியாம். என்னை?

"ஏனை யறுசீரு மீரேழ் முதலாக
நானன்கின் மேலிரண் டோங்கி யொரோவொன்றற்
கைந்தா வடிமுப்ப தாம்"

என்பவாகலின். இவை முப்பதும் மேற்கூறிய பதினெட்டுமாய் மூவெழுத் தாயவழிக் கலியடித்தொகை நாற்பத்தெட்டு. என்னை?

"மூவெழுத் தாங்கான் முரற்கைக் கடித்தொகைமே
லேவினர் நாற்பதின்மே லெட்டு"

என்பவாகலின். நாலெழுத்துச் சீராய்க் கலியுண்டப்பன கணைவிரி, கடியாறு, விறகுதீ, பூமருது, நீடுகொடி, புலிசெல்வாய், மாபடுவாய், மழகளிறு, குழறுபுலி என்னும் ஒன்பது சீரும் எனக்கொள்க. என்னை ?

"நலமிகு நாலெழுத் தாயவழி நல்லாய்
கணைவிரி கார்க்கடி யாறு விறகுதீப்
பூமருது நீடு கொடியே புலிசெய்வாய்
மாபடு வாயே மழகளிறு தாவில்
குழறுபுலி யென்றார் குறித்து"

என்பவாகலின். அவற்றுள், கணைவிரி, கடியாறு, மழகளிறு என்னும் மூன்றும் பதினான்கெழுத்தடி முதலாகப் பத்தொன்ப தெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த ஆறடியும் பெற ஓரோ வொன்று ஆறாக மூன்றுமாய்ப் பதினெட்டடியாம். என்னை ?

"கணைவிரியுங் கண்ணார் கடியாறு மேனை
மழகளிறு நாலெழுத்துக் கொள்ளு மியல்வகையா
ஈரேழ் முதலாக வீரொன்பான் மேலொன்று
சேர வடிபதி னெட்டு"

என்பவாகலின். மாபடுவாய் பதினான்கெழுத்தடி முதலாகப் பத்தொன்ப தெழுத்தடிகாறும் உயர ஆறடியாம். என்னை ?

"மாபடுவாய் பத்தின்மே னான்காதி பத்தொன்ப
தேற வடியிருமூன் றாம்"

என்பவாகலின். புலிசெல்வாய் பதின்மூன்றெழுத்தடி முதலாகப் பத்தொன்ப தெழுத்தடிகாறும் உயர ஏழடியாம். என்னை ?

"பத்தின்மேன் மூன்று முதலாப் புலிசெல்வாய்ப்
பத்தொன்ப தேறவே ழாம்"

என்பவாகலின். விறகுதீ, பூமருது, நீடுகொடி, குழறுபுலி என்னும் நான்கும் பதினைந்தெழுத்தடி முதலாகப பத்தொன்ப

தெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த ஐந்தடியும் பெற நான்குமாய் இருப தாம். என்னை?

"எலோகான் கைம்முத லெழுத்தாதி பத்தொன்ப
தேற வடியிருப தாம்"

என்பவாகலின். நான் கெழுத்தாம் வழி கலியடித்தொகை யும் பத்தொன்று. என்னை?

"நாலெழுத் தாக்காற் கலியி னடித்தொகை
யாபுங்கா லைம்பதின்மே லொன்று"

என்பவாகலின்.

இனிக் கலிக்குரிய ஐந்தெழுத்துச் சீராவன மழகளிறு, புலிபடுவாய், குழறுபுலி என்னும் இவை. என்னை?

"மழகளிறு வாய்த்த புலிபடு வாயே
குழறுபுலி யைந்தெழுத்துச் சீர்"

என்பவாகலின். அவற்றுள், குழறுபுலி பதினாறெழுத்தடி முதலாக இருபதெழுத்தடிகாறும் உயர்த்தென்ன ஐந்தடியாம். என்னை?

"கோதில் சிறப்பிற் குழறு புலியென்ப
திரெட்டி னாதி யிருப துயர்த்தென்ன
வாகு மடித்தொகை யைந்து"

என்பவாகலின். மழகளிறு பதினேழெழுத்தடி முதலாக இருபதெழுத்தடிகாறும் உயர்த்தென்ன ஆறடியாம். என்னை?

"மாசில் சிறப்பின் மழகளி றென்னுஞ்சீர்
மூவொலாக் காதி யிருப துயர்த்தென்ன
வாயின வாறடி யாய்ந்து"

என்பவாகலின். புலிபடுவாய் பதினைந்தெழுத்தடி முதலாக இருபதெழுத்தடிகாறும் உயர்த்தென்ன ஏழடியாம். என்னை?

"பொற்பமைந்தார் சொன்ன புலிபடுவா யென்றுஞ்சீர்
பத்தின்மே லொன்று முதலிருப தீறாக
ஒத்தமைந்த வோரே ழடி

என்பவாகலின். ஐந்தெழுத்தாம் வழிக் கலியின் அடித்தொகை பதினெட்டு. என்னை?

"ஐயெழுத் தாயவழி யான்ற கலியடி"
யெய்துங்கா லீரொன்ப தாம்"

என்பவாகலின். இனிக் கலியடி யெல்லாங் கூட்டியெண்ணை நூற்று முப்பத்திரண்டடியாம். என்னை?

"கருதுங்கா லாய்ந்த கலியடி யெல்லா
மொருநூற்று முப்பத் திரண்டு"

என்பவாகலின். கலியடியுள் அசைச் சீராயினவை யில்லை யென்று உணர்க.

ஆசிரியவடி இருநூற்று அறுபத்தொன்று; வெண்பாவடி இருநூற்று முப்பத்திரண்டு; கலியடி நூற்றுமுப்பத்திரண்டு; ஆக அறுநூற்றிருபத் தைந்து அடியாம். என்னை?

"இருநூற் றிருமுப்பத் தொன்றகவற் கேனை
யிருநூற்றே ரெண்ணான்கு வெள்ளைக் —கொருநூற்று
முப்பத் திரண்டா முரற்கைக் கிவையறுநூற்
றற்றமி லையைந் தடி"

என்பவாகலின்.

இனிச் சந்தமுந் தாண்டகமும் ஆமாறு: நாலெழுத்து முதலாக இருபத்தா றெழுத்தின்காறு முயர்ந்த இருபத்து மூன்றடியானும் வந்து தம்முளொத்தும், குருவும் லகுவும் ஒத்தும் வந்தன அளவியற் சந்தம். எழுத்தொவ்வாதும் எழுத் தலகு ஒவ்வாதும் வருவன அளவழிச்சந்தம்.

இருபத்தேழ் எழுத்து முதலாக உயர்ந்த எழுத்தடியின வாய் எழுத்தும், குருலகுவும் ஒத்து வருவன அளவியற்றாண்டகம். எழுத்தொவ்வாதும், எழுத்தலகு ஒவ்வாதும் வருவன அளவழித் தாண்டகம். என்னை ?

"ஈரிரண் டாதி யிருபத்தா றந்தமாச்
சாரு மெழுத்தின்கட் சந்தமாஞ்—சீரொத்த
மூவொன்ப தாதியா முற்றின தாண்டகமென்
றோதினர் தொல்லோ ரெடுத்து"

"சந்தமுந் தாண்டகமுந் தம்முள்ள வொத்தலகு
வந்த முறைமை வழுவாவேன்—முந்தை
யளவியலா மென்றுரைப்ப ரவ்வாறன் றாகி
லளவழியா மென்ப ரவர்"

இவற்றை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

குருலகுவாவன: குற்றெழுத்து ஒற்றடாது வந்தது லகு; அது ரகரவடிவிற்று. இனிக்குற்றெழுத்து ஒற்றடுத்தும், நெட்டெழுத்து ஒற்றடுத்தும், நெட்டெழுத்துத் தனித்தும் வந்தது குருவாம்; அது டகர வடிவிற்று. அடியிறுதிக்கண் வந்த குற்றெழுத்து ஒருகாற் கூறுமாற்றாற் குருவாகவும் இடப்படும். லகுவிற்கு ஓரலகாகவும் குருவிற்கு ஈரலகாகவும் இடினும் இழுக்கா.

"ரகரவடி வாமீ துலகு குருவே
நிகரில் டகாரமென நேர்"

என்றாராகலின்.

"குற்றெழுத்துச் செவ்வி லகுவாகு நெட்டெழுத்துங்
குற்றொற்று நெட்டொற்றுங் கோணமாய்த்—தெற்றக்
குருவென்ப தாகுங் குறிலுங் குருவா
மொருகா லடியிறுதி யுற்று"

எனவும்,

"குருலகு வாகுங் குருவா நெடிலு
நெடிலொற்றுங் குற்றெற்று நின்று"

எனவுஞ் சொன்னாராகலான். அவற்றிற்குச் செய்யுள்:

"ஆதி நாதர்—பாத மூலம்
நீதி யாய்நின்—றோது நெஞ்சே"

இது நாலெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"பந்த நீக்குறி—லந்த மில்குணத்
தெந்தை பாதமே—சிந்தி நெஞ்சமே"

இஃது ஐந்தெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"திரித்துவெங்கய—முரித்து நல்லறம்
விரித்த வேதியர்க்—குரித்தெ னுள்ளமே"

இஃது ஆறெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"பாடுவண்டு பாண்செயும்
நீடுபிண்டி நீழலான்
வீடுவேண்டு வார்க்கெலா
மூடுபோக்கு முத்தமன்"

இஃது ஏழெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"மூரன்று சென்று வட்டின
நிரந்த பிண்டி நீழலுள்
பரந்த சோதி நாதனெம்
மரந்தை நீக்கு மண்ணலே"

இஃது எட்டெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"வினையைத் தான்மிடைந் தோட்டிநீர்
அனகைத் தானருள் காண்குறிற்
கனகத் தாமரைப் பூமிசைச்
சினனைச் சிந்திமின் செவ்வனே"

இஃது ஒன்பதெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"ஆதி யானற வாழியி னனலர்ச்
சோதி யான்சொரி பூமழை யான்வினைக்
காதி வென்றபி ரானவன் பாதமே
நீதி யானினை வாழிய நெஞ்சமே"

இது பதினோரெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"குரவு தான்விரி கொங்கொடு கூடின
மரவ மாமல ரூதிய வண்டுகாள்
இரவி போலெழு வார்க்கெம ராகிநீர்
கரவ னூர்திரை யின்கடி தாகவே"

இது பன்னீரெழுத்தடி யளவியற்சந்தம்.

"கலையெலா முதற்கணே கண்டு கொண்டுபெண்
கொலையினுங் கொடுந்தொழில் பூண்டு கோலவெஞ்
சிலையினன் செழுஞ்சரஞ் சேர்த்த செவ்வனே
மலையமா ருதத்தொடு வந்து தோன்றுமே"

எனவும்,

"கோடற் கொல்லைக் கோல வரங்கிற் குவவுத்தேன்
பாடக் கொன்றைப் பைம்பொழி னீழற் பருவஞ்சேர்
வாடைப் பாங்காய் மத்தம யூரக் கிழவோன்வந்
தாடிக் கொண்மூ வார்த்தன வம்பொற் கொடியன்னாய்"

எனவும் இவை பதின்மூன் றெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"குரவக் கோலக் கோங்கணி சோலைக் குயிலாலப்
பரவைத் தேன்காள் பாடுமி னீரும் பகைவெல்வான்
புரவித் தேர்மேற் போனவ ராஅ தினிவந்தால்
விரவிக் கோநின் வெங்கணை வேனிற் பொருவேளே"

இது பதினான் கெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"அதிகண மிருநில மிறைவனொ டிமையோர்
துதிதிகழ் மொழியிசை துதைமதி லுடையே

மதிபதி யடியிணை யடைகுவ மெழுநா
மதிபுரை திருமுக மடநடை மயிலே"

இது பதினைந்தெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"மாவரு கானல் வரையதர்ப் பாங்கர் மலிகுரவின்
பூமலி சோலைத் திருவருங் காண்பர் புதுமதுநீர்த்
தாமரை வாவித் தடமலர் சாடிக் கயலுகளக்
காமரு நீலங் கனையிருள் காலுங் கழனிகளே"

இது பதினாறெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"கோலக் கொன்றைக் கொழுந னெழிலார் கொம்பவள் தோளை
சாலப் புல்லித் தளவ மடவா டானகத்தோகையெல்லா[நாளுஞ்
மாலக் கொண்மூ வதிரு மிதுகா ணுய்மலர்க் கோதை நல்லாய்
காலச் செவ்வேற் கனகக் கடகக் காதலர் சொன்ன வாறே"

எனவும்,

"செருவிளை வைவேற் றிகழொளி வேந்தர் திருமுடிமே
லுருவிளை யொண்போ துறநின பாதங் குறைவறியாக்
கருவிளை யாட்டுங் கவினுடை வாட்கட் கனிபுரைவாய்த்
திருவிளை யாடுங் கனவரை யாகச் சினவரனே"

எனவும் இவை பதினே ழெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"பிணியார் பிறவிக் கடலுட் பிறவா வகைநா மறியப்
பணியாய் மணியா ரணைமேற் பணியா வொருமூ வுலகுங்
கணியா துணருங் கவினுர் கலைமா மடவாள் கணவா
வணியார் கமலத் தலரா சனனே யறவா ழியனே"

இது பதினெட்டெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"அன்னங்க ண்ட ரவிந்த வாவி யதுகண் டம்பூம் பொழிற்புன்னைநின்
றின்னுங் கண்ட ஞாழலி னீழ லிதுகண் டிங்கேகில் யான்சென்று
மன்னுங் காவி விரிந்த வாச மலரா லனைகே தகைப்போது [கோன்
பொன்னம் போது கவிரந் தாது துயலத் தண்டா துதந்தீவனே"

இது பத்தொன்பதெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

அருவிப் பலவரை காள்சொக்கத் தருவே
யம்மாத விப்பந் தர்காண்
மருவிப் போதினி கோது சூத
வனமே வடாதுன்ன லீர்களாற்
செருவிற் கேயுரு வன்னசெம்ம லிக்குன்
றத்திடை யின்வந் தாலவர்க்
கிருவிப் பைம்புன நோக்கி யேயிளை
யாரினைந் தெய்திறு ரென்மினே.

இஃது இருபதெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"பின்றாழும் பீலி கோலிப் பெருமுகி
லதிரப் பிண்டமாய் வண்டு பாடப்
பொன்றாழுங் கொன்றை நீழற் புனமயி
லினமாய்ப் பூமிசைப் போந்து தேதே
யென்றாடக் கோட லிளகின விதுக்கா
ரென்ப தியங்கிநின்று நாளைச்
சென்றார்தேர் வந்து தோன்றுஞ் செறிவளை
மடநல்லாய் செல்க நின்செல் லறான்"

எனவும்,

"வண்பாராண் மன்னர்பொன் மகுடங் கிரிகாள
மாலை கொய்யாத போதினிற்
பெண்பாலோர் கேளவன் ஞானப் பெருங்கட
லேவர்ப் பேரிளம் பெண்டிராதி
பண்பாரென் பாடுபா தம்ப ரமநிருப
மாலைக் குணக்கீர்த்தி யென்பர்
நண்பாரின் கமலமாண் புடைய வாடைவர்
நற்குணச் சித்தி தானே"

எனவும் இவை யிருபத்தோரெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

" அருமாலைத் தாதலர நின்றமர் குழுவினோ
டாயிரச் செங்க ணானுந்
திருநாமஞ் செப்பறேற் றுன்றிக ழொளிவளையத்
தேசுமூ தார வீரக்
கருமாலைக் காதிவென்றான் கமல சரணமுங்
கண்டுகை கூப்ப மாட்டார்
பெருமான்மற் போற்றியாணின் பெருமை யருகனும்
வல்லமோ பேசு மாறே"

இஃது இருபத்திரண்டெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"சோதி மண்டலந் தோன்றுவ துளதேற்
சொரியு மாமலர்த் தூமழை யுளதேற்
காதி வென்றதோர் காட்சியு முளதேற்
கவ்ரி மாருதங் கால்வன வுளவேற்
பாத பங்கயஞ் சேர்நரு முளரேற்
பரம கீதமும் பாடுந ருளரேல்
ஆரு மாதவர் தாமரு குளரேல்
அவரை யேதெளிந் தாட்படு மனனே"

இஃது இருபத்து மூன்றெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

" விலங்கு நீண்முடி யிலங்க மீமிசை
விரிந்த மாதவி புரிந்த நீள்கொடி
யுலங்கொ டோள்கொடு கலந்து சூழ்தர
வுறைந்த புள்ளின நிறைந்த வார்சடை
யலங்க ரூழ்தர மலர்ந்த தோள்வலி
யசைந்த வாடவ ரிசைந்த சேவடி
வலங்கொ ணவல ரலர்ந்த வானிடை
வரம்பி லின்பமு மொருங்கு சேர்வரே"

இஃது இருபத்துநான்கெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

" திருகிய புரிகுழ லரிவைய ரவரொடு
திகழொளி யிமையவரும்
பெருகிய கரிகுல மருவிய படையொடு
பிரிதலி லரசவையு
முருகுடை மலரொடு வழிபட முனிகளே
நணியக லாவருகன
திருவடி முறைமுறை யடைபவ ரடைகுவ
ரமரொளி யமருலகே "

எனவும்,

" பொங்கழ லுகம் புற்றக நீங்கிப்
புரிமிக முறுகிய கயிறென மிளிரத்
தங்கிய வெண்டேர் வெஞ்சுர நீந்தித்
தனதட மிடைசெறி மடமயி லியலாய் "
செங்கய லுண்கட் டேமொழி யாரும்
திறலொடு முடுகிய செறிகழ லவனும்
பங்கய வாவிப் பன்மணி மாடப்
பதிநனி குறுகுவர் பரிவொழி யினிநீ."

எனவும் இவை யிருபத்தைந்தெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"கரிமருவு கடிமதிலி னிடுகொடிக டிசைதடவு கடுமையினதாய்த்
திருமருவு பெருவிழவொ டமரர்குழு வொழுகுதொழு செழுமை
[வழுவாத்
திருமரபி னரபதிக ளணிகிளரு மணிமகுட முறமறுவிலாக்
குருமருவு விரிகமல சரணநனி பணிவர்மலி குருசினகரே"

இஃது இருபத்தாறெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

இனி யளவழிச்சந்தத்திற்குச் சில வருமாறு :

"பொங்கு சாமரை தாம்வீசச்
சிங்க பீட மமர்ந்தவெங்

கொங்கு சேர்குளிர் பூம்பிண்டிச்
செங்க ணனடி சேர்மினே"

எனவும்,

"போத லேபொரு ளாக்கொண்ட
காத லாற்கொரு காரியந்
தூது சென்றுரை யாய்தும்பி
நீதி யாநெறி போகியே"

எனவும்,

"அருண மாஞ்சினை கறித்துட னகன்பொழி லலவனைக் குயில்கூவத்
தருண வேனிலும் புகுந்தது தனுநெகத் தடமலர் சார்புங்கங் [டக்
கருண மூலமோ டுறநிறைந் திறைஞ்சினன் கறைமிடற் றிறைநாட்
கிரணந் தான்சுடக் கிரியிடைத் திருவுடம் பிழந்துழல் கிழவோனே"

எனவும் இவை நான்கடியும் எழுத்தொத்துக் குருவிலகு ஒவ்வாது வந்த வளவழிச் சந்தம். பிறவும் வந்த வழிக் கண்டு கொள்க.

அருங்கயம் விசும்பிற் பார்க்கு மணிச்சிறு சிரலை யஞ்சி
யிருங்கயந் துறந்து திங்க ளிடங்கொண்டு கிடந்த நீல
நெருங்கிய மணிவிற் காப்ப நீண்டுலாய்ப் பிறழ்வச் செங்கேழ்க்
கருங்கய லல்ல கண்ணே யெனக்கரி போக்கி னூரே."

—சீவகசிந்தாமணி-626.

இஃது எழுத்தும், குருவும், இலகுவும் ஒவ்வாதுவந்த அளவழிச் சந்தம். பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இனித் தாண்டகம் வருமாறு:

"வானிலவி முகிலார்ப்ப மருவி மாண்பான்
மயிலினமாய் வந்துலவச் சுரும்பு பாடத்
தேனுலவு நறுமுல்லை முறுவ லிப்பத்
திசைதிசையிற் றேந்தளவஞ் சிறந்து பூப்பக்

காணிலவு மலிகொன்றை கனக ஞாலக்
கவினியவாய்ச் சார்ந்ததுகார் கலந்து கண்ணூர்
மாணிலவு மடநோக்கி னெடிய வாட்கண்
வனமுலையாய் மற்றுமனம் வருந்த னீயே.''

இஃது இருபத்தே ழெழுத்தடியால் வந்த வளவியற்றாண்டகம்.

"கருநிறப் பொறிமுகக் கடதடத் தமிழ்செவிக் கறைமருப் புறுவலிக்
கவினுடைக் கரிகளைக் கனவரைக்கட்
சுருணிறத் தெரியுளைச் சுரிமுகத் தொளியுகிர்ச் சுடரெயிற் றிடிகுரற்
றுறுமயிர்த் துணிசினத் தரிசுழற்று
மிருளுடைச் சிறுநெறிக் கவலையுட் டனிவரற் கினிவரத் தருவதன்
றிரவினிற் பகலினிற் பெரிதுநன்றாற்
றிருநிறப் புரிவளைச் சிறுநுதற் பெரியகட் சிகழிகைப் புனைகுழற்
றுவரிதழ்த் திகழொளிக் கலையிவட்கே''

இது முப்பத்தேழெழுத்தடி யளவியற்றாண்டகம்.

"அனவரத மமர ரரிவையரொ டணுகி யகனமரு முவகை
யதுவிதியி னவர வணிதிகழ வருவ ரொருபாற்
கனவரையொ டிகலு மகலமொளி கலவு கரகமல நிலவு
கனகமுடி கவினு கழலரசர் துழனி யொருபால்
தனவரத நளின சரணநனி பரவு தகவுடைய முனிக
டரணிதொழ வழுவி றருமநெறி மொழிவ ரொருபாற்
சினவரன பெருமை தெரியினிவை யவன திருவிரவு கிளவி
தெனிருமொழி யளவு சிவபுரம தடைத றிடனே.''

இது நாற்பத்து மூன்றெழுத்தடியால் வந்த வளவியற்றாண்டகம்.

"அல்லற் கோடைக் கொல்லைத் தேவா
யலைகடலி னமுத மளறுபட வணுகி
யணிபுணரி பருகி யரவலறி மறுக
வதிர்ந்தன கார்முகில்

மல்லற் செல்வக் கொல்லைப் பாங்கே
மலிபிடவ மலர வருதளவ மிளக
மயிலினமு மகவ மதுகரமு முரல
மகிழ்ந்தன மானினம்
தொல்லைக் கைம்மாச் செம்மற் றிண்டேர்
துரகமொடு வயவ ரரவமிகு பரவை
தொலையவர னழிய நிலைமைதுய ரடைய
விலங்கிய தோளினாய்
எல்லைக் காலஞ் சொல்லிற் றீதா
மெழுதுகொடி யனைய விடுகுமிடை யொடிய
வெழினிலவு கனக மினமணியொ டியைய
விணைந்தெழு கொங்கையாய்."

இது நாற்பத்தேழெழுத்தடி யளவியற்றாண்டகம். இனி யொழிந்த வளவியற்றாண்டகம் வந்த வழிக் கண்டுகொள்க.

இனி யளவழித் தாண்டகத்திற் சில வருமாறு:

"மூவடிவி னிரண்டு சூழ்சுடரு நாண
முழுதுலக மூடியெழின் முளைவயிர நாற்றித்
தூவடிவி னிலங்கு வெண்குடையி னீழற்
சுடரோயுன் னடிபோற்றிச் சொல்லுவதொன் றுண்டாற்
சேவடிக டாமரையின் சேயிதழ்க ளண்டச்
சிவந்தனவோ சேவடியின் செங்கதிர்கள் பாயப்
பூவடிவு கொண்டனவோ பொங்கொளிகள் சூழ்ந்து
புலங்கொளாவா வாலெமக்கெம் புண்ணியர்தங் கோவே"

—சூளாமணி-துறவு-64.

இஃது எழுத்தும் லகுவும் ஒவ்வாது வந்த அளவழித் தாண்டகம். பிறவுமன்ன. சந்தவடியுந் தாண்டகவடியும் விரவி யோசை கொண்டுவந்தால், அவை சந்தத்தாண்டகம் என்றும், தாண்டகச் சந்தம் என்றும் வழங்கப்படும். என்னை ?

"சந்தச் சரணமும் தாண்டகத்தின் பாதமும்
வந்து மயங்கி வழுவிகந்த—செந்தமிழ்ந
ரீண்டு வடநூற் புலவ ரியற்சந்தத்
தாண்டகமென் றுரைப்ப தாம்"

என்பவாகலின். அவற்றுட் சில வருமாறு:

"அங்குலியி னவிரொளியா லருண மாகி
யணியாழி மரகதத்தாற் பசுமை கூர்ந்து
மங்கலஞ்சேர் நூபுரத்தா லரவஞ் செய்யு
மலரடியை மடவன்ன மழலை யோவாச்
செங்கமல வனமென்று திகைத்த போழ்திற்
றேமொழியாற் றெருட்டுதியோ செலவி ஞலோ
கொங்லர்பூங் கருங்கூந்தற் சுடிகை நெற்றிச்
சுந்தரிநிற் பணிவார்க்கென் றுணிவு தானே"

இதனுட் சந்தவடியுந் தாண்டகவடியும் வந்தவாறு கண்டு கொள்க. பிறவுமன்ன.

இனியொருசாரார் சந்தவடி பலவும் வருவனவற்றைச் சந்தத் தாண்டகமென்றுந், தாண்டக வடி பலவாய் வருவன வற்றைத் தாண்டகச் சந்தமென்றும், சந்தவடியுந் தாண்டக வடியும் ஒத்து வருவனவற்றைச் சமசந்தத்தாண்டகமென்றும் வழங்குவர். அவைவந்தவழிக் கண்டுகொள்க. நான்கடியொத்து வருவனவும், நான்கடியு மொவ்வாது வருவனவும், இரண்டடி யொத்து நான்கடியால் வருவனவும், பிறவாற்றால் வருவனவும் மாராச்சையும்,மாராச்சாக்கிருதியு முதலாகிய சாதியும், ஆரிட மும், பிரத்தாரமுதலாகிய ஆறுபிரத்தியமும்,பிங்கலமும், மாபிங் கலமும், சயதேவமும், ஞானசாரியமும், சந்திரகோடியும், மயூ ரத் திரிசந்தமும்,மேடகத் திரிசந்தமும் முதலாகிய சந்தோபிசித் களுள்ளும், பாட்டியன் மரபு, மாபுராண முதலாகிய தமிழ்

நூலுள்ளும் புகுதியுடையார்வாய்க் கேட்டுக்கொள்க. அவை யீண்டுரைப்பிற் பெருகும். சந்தமும் தாண்டகமும் என்றி வற்றுக் கெழுத்து எண்ணுகின்றுழிக் குற்றுகர விகரங்களை யெழுத்தாகவே கொண்டெண்ணுக. இனிக் காக்கை பாடினி யாரும், பாட்டியலுடையாரும், யாப்பியலுடையாரும் முதலா கிய வொருசாராசிரியர் இவற்றையும் இனத்தின்பாற்படுத்தி வழங்குவர். தொல்காப்பியனார் முதலாகிய வொருசாராசிரியர் இவற்றையும் மேற்கூறப்பட்ட பாவினங்களையும் கொச்சகக் கலிப்பாற்படுத்தி வழங்குவர் எனக்கொள்க. இனி யொருசார் வடநூல்வழித் தமிழாசிரியர் ஒரு புடை யொப்புமை நோக்கி இனமெனப்படா; மூவகைப்பட்ட விருத்தங்களுள்ளுஞ் சந்தத் தாண்டகங்களுள்ளுமே பட்டடங்கும் என்பர். இந்நூலுடை யார் காக்கைபாடினியார் முதலாகிய வொருசாராசிரியர் மதம் பற்றி யெடுத்தோதி இவையு முடன்பட்டாரெனக் கொள்க. என்னை ?

"ஒருபுடையா லொப்புரைப்பின் மற்றுமோர் பாவிற்
கொருபுடையா லொக்குமா றுண்டா—மிருபுடையு
மொப்பித்துக் கோடுமோ வொன்றிற்கே சார்த்துமோ
வெப்பெற்றிக் கோடு மினம்"?

இது கடா.

"குன்றி யேய்க்கு முடுக்கை யென்றூற்கரி
தென்று மோசிவப் பென்றுமோ வவ்விரண்
டொன்றி நின்றவென் றேது மோவெனி
னின்ற தோர்வர லாற்றொடு நிற்குமே"

இது விடை.

"வெள்ளைக்குச் செப்ப லகவற் ககவலே
துள்ளலே தூங்கல் கலிவஞ்சிக்—குள்ளாகுந்

தொன்னூற் புலவர் துணிவெனிற் பாவினமும்
சொன்னூற் புலவர் துணிபு"

இனிச் செய்யுட்கட்கு வருண முதலாயின சொல்லுமாறு:

"தெய்வந் துணையிராசிப் பக்கந் திணைபொழுது
பொய்யில் புகைவண்ணம் பூச்சாந்து—மையில்கோ
ளூற்கதி சாதி கிழமைநா ணன்கமையப்
பாற்படுக்க பாணூன்கின் பால்"

"வெண்பா முதலாக வேதிய ராதியா
மண்பால் வகுத்த வருணமாம்—வெண்பா
வினங்கட்கு மவ்வாறே யென்றுரைப்பார் தொன்னூன்
மனந்தட்பக் கற்றோர் மகிழ்ந்து"

எனக்கொள்க.

"வெண்பா முதலா நால்வகைப் பாவு
மெஞ்சா நாற்பால் வருணர்க் குரிய
பாவினத் தியற்கையு மதனோ ரற்றே
சீரினுந் தளையினுஞ் சட்டக மாயினும்
பேரா மரபின் பாட்டெனப் படுமே"

"அவைதிரி பாகின் விசாதி யாகும்"

என்றார் யாப்பிய னூலுடையார் எனக் கொள்க.

இவற்றுக்கு நிறமும், திணையும், பூவுஞ், சாந்தும், புகையும், பண்ணும், திறனும், இருதுவும், திங்களும், நாளும், பக்கமும், கிழமையும், பொழுதும், கோளும், இராசியும், தெய்வமும், திசையும், மந்திரமும், மண்டிலமும், பொறியும், எழுத்து முதலாகிய பண்பும் அறிந்து ஆராதிப்ப அவை யாவர்க்குங் கல்வியும், புலமையு மாக்கி நன்மை பயக்கும். இவையெல்லாந் திணை நூலுள்ளும் பிறவற்றுள்ளுங் கண்டுகொள்க. அவற்றுட் சிலவருமாறு:

"வெண்பா முதலாக வேதிய ராதியா
மண்பால் வகுத்த வருணமா—மொண்பா
வினங்கட்கு மிவ்வாறே யென்றுரைப்பர் தொன்னூல்
மனந்தட்பக் கற்றோர்*மகிழ்ந்து,"

"மீனாடு தண்டேறு வேதிய ராதியா
வானாத வைந்தொன்பா னாயினவுந்—தேனார்
விரைக்கமல வாண்முகத்தாய் வெண்பா முதலா
வுரைத்தனவு மிவ்வாறே யொட்டு."

"ஆரன் மகமோ டனுட மவிட்டமென்
றீரிரண்டு மாதியா வெண்ணியநாட்—சீரிய
வெண்பா வகவல் கலிவஞ்சி யென்றுரைத்தா
ரெண்பா வறிவோ ரெடுத்து."

"வேதியர்க்கு வெண்மை வியன்செம்மை வேந்தர்க்கு
நீதிசால் பீத நிதிக்கிழவோர்க்—கோதிய
நீலமா மேனோ நிலைமையோ ரக்குலத்தின்
பாலவாம் பாவிற்கு மற்று"

"ஆரமரி சந்தனம் பழுப்போ டாங்கலவை
பாரியனற் பாநான்கின் பாற்படுத்தார்—சீரிய
வெண்போது செங்கழுநீர் வேரிசேர் சண்பகத்தின்
வண்போது நீல மலர்"

"மகயிர மாதியா வண்பூரங் காறும்
வகையின் மருட்பாவி னாளாம்—தகாதென்னெண்
டோராசாந் தேரிரு சந்தச்சென் றொண்போது
தேரிற் பவளஞ் சிவப்பு"

"வேதவாய் மேன்மகனும் வேந்தன் மடமகளு
நீதியாற் சேர்ந்து நிகழ்ந்த நெடுங்குலம்போல்

* 'மதித்து' என்பதும் பாடம்.

ஆதிசால் பாவு மரசர் வியன்பாவும்
ஓதிய வாறென்றி மருட்பாவா யோங்கிற்றே"

"பாநாளாற் பாவோரை தாமொப்பப் பண்புணர்ந்த
மாநா வலர்வகுத்த வாய்மையாற்—பாநான்கின்
மூவிற் றினமு மொழிப்புத்தே ளுண்மகிழப்
பாவித்துப் பாடப் படும்"

"பண்பாய்ந்த வேழு பதிறு றிழிபுயர்வா
வெண்பா வடிக்கெழுத்து வேண்டினர்—வெண்பாவி
னீற்றடிக் கைந்தாதி யீரைந் தெழுத்தளவும்
பாற்படுத்தார் தொல்லோர் பயின்று"

"முற்றுகரந் தானு முதற்பாவி னீற்றடிப்பி
னிற்றல் சிறுபான்மை நேர்ந்தமையான்—மற்ற
வடிமருங்கி னையிரண்டோ டோரெழுத்து மாத
றுடிமருகின் மெல்லியலாய் சொல்லு"

இதனீற்றடி பதினேரெழுத்து.

"பாலன் றனதுருவா யேழுலகுண் டாலிலையின்
மேலன்று *நீகிடந்தாய் மெய்யென்ப—ராலன்று
வேலைநீ ருள்ளதோ விண்ணதோ மண்ணதோ
சோலைசூழ் குன்றெடுத்தாய் சொல்லு" (இயற்பா-முதற்றிரு
[வந்தாதி-69.)

"† எளிதி னிரண்டடியுங் காண்பதற்கெ னுள்ளம்
தெளியத் தொளிந்தொழியுஞ் செவ்வே—களியிற்
பொருந்தா தவனைப் பொரலுற் றரியா
யிருந்தான் றிருநாம மெண்ணு" (இயற்பா-முதற்றிருவந்
[தாதி-51.)

---

* நீ வளர்ந்த' என்பதும் பாடம்.

† "எளிதி னிருவகையுங் காண்பதற்கு நெஞ்சே
தெளியிற் றெளிந்துரைப்பன் செவ்வே—யளியிற்
பொருந்தா விரணியனைக் கொல்லுற் றரியா
யிருந்தான் றிருநாம மெண்ணு" என்பதும் பாடம்.

இப்பொய்கையார் வாக்கினுண் முற்றியலுகர மீருய் வந்தன. பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

"முல்லை குறிஞ்சி மருத முழுநெய்தல்
எல்லையில் பாக்கட் கியற்றிணையா—முல்லை
குறிஞ்சி யெனவிரண்டு குன்று மருட்கென்
றறைந்தார் வியன்புலவோ ராய்ந்து"

"முல்லை யந்தணன் குறிஞ்சி யரசன்
மல்லன் மருதம் வாணிக னென்ப
நெய்தல் சூத்திர னினையுங் காலைப்
பல்குல மேனைப் பாலை தானே"

"பண்ணுந் திறனும்போற் பாவு மினமுமாம்
வண்ண விகற்ப வகைமையாற்—பண்மேற்
றிறம்விளரிக் கில்லதுபோற் செப்ப லகவ
லிசைமருட்கு மில்லை யினம்"

"பாடப் படுவோர்க்கும் பாடு மவன்றனக்கு
நாடப் படுநயங்க ளுடாதே—பாடுமேற்
காகப்புட் சேரக் கனிபனையின் வீழ்வதுபோ
லாகிக்காற் சேரு மலர்"

"நாற்பா நடைதெரிந்த நன்னூற் பெரும்புலவர்
நூற்பா னயந்த நுழைபொருளைப்—பாச்சார்த்திப்
பாவித்துப் பார்மே னடாத்தப் படருமே
நாவித் தகத்து †நகம்"

"புலந்துறை போகிய புலவர் நாவினுட்
கலந்துறை கலைமகள் கவிதை கந்தமா
நிலந்தொழப் புறப்படு நிலைய ளாகுமிவ்
விலங்கிழை பெருமையை யெண்ண வேண்டுமோ"

எனவும்,

---

† "நதும்" என்பதும் பாடம்.

"உள்ளப் பரவையி னூல்வரை நாட்டியொண் கேள்விதம்பா
வெள்ளப் படாமை யியையக் கடையி னிசைபெருக்கும்
வள்ளற் குணநாவர் வானோர் களைவள மைப்படுக்கும்
வெள்ளைக் கவிதை யமிழ்தமெல் லார்க்கும் வெளிப்படுமே"

"அகமுத லாய பொருள்கவிக் காவி யுணிதழைப்பச்
சகமுத லோர்சொற்ற பாவின சட்டகக் கட்டுரையே
நிகழ்தரு மோசை யியனடை யானெடு நீர்வரைப்பிற்
புகழ்தரு வாய்மைப் பயன்வியன் சீர்த்திப்புத் தேளுலகே."

எனவும் இவற்றை விரித்துரைத்துக்கொள்க. அறம்பொரு ளின்பம் வீடு பெறுமாறு சொன்ன நூல்களுள்ளும், அவை சார்பாக வந்த சோதிடமுஞ், சோகினமும், வக்கின கிரந்த மந்திரவாதமும், மருத்துவநூலுஞ், சாமுத்திரியமும், நிலைத்து நூலும், ஆயுதநூலும், பத்துவிச்சையும், ஆடைநூலும், அணிகலநூலும், அருங்கலநூலும் முதலாயவற்றுள்ள மறைப் பொருளுபதேசமும், வல்லாராயுங் கவிப் பெருமையுஞ், சாவ வுங்கெடவும் பாடுமாறும், பாடப்படுவோர்க்கு வருநன்மையுந் தீமையு மறியுமாறும் வல்லோர்வாய்க்கேட் டுணர்ந்து கொள்க. ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும்.

இனிப் பாவினங்களுட் சமக்கிரதமும், வேற்றுப்பாடை யும் விரவிவந்தால், அவற்றையு மலகிட்டுப் பாச்சார்த்தி வழங் கப்படும். அவை குறு வேட்டுவச் செய்யுளும், லோகவிலா சனியும், பெருவள நல்லூர்ப்பாசாண்டமும் முதலாகவுடை யன எனக்கொள்க.

"செந்தமிழ்ச் செய்யுட் டெரிந்துணர்ந்து செந்தமிழ்க்கண்
வந்த வடமொழியு மாற்றாதே—சந்தம்
வழுவாமற் கொண்டியற்று மாண்பினோர்க் குண்டோ
தழுவாமை நிற்குந் தமிழ்"

பாக்கட்கோசை பிறக்குமா றுரைத்துக்கொள்க. அவை சொல்லுமாறு:

"வெண்சீரிற் செப்பல் பிறக்கும் விகற்பத்துப்
பண்பாய்ந்த துள்ளல் படும்."

"இயற்சீருட் டோன்று மகவ லவற்றின்
விகற்பத்தால் வெள்ளோசை யாம்"

"தன்சீருட் டூங்கல் கலியடியுங் கண்டக்கால்
வஞ்சிக் கிசையாய் வரும்"

"மயங்கி வருவனவும் வல்லோர் வகுப்ப
மயங்காமற் கொண்டுணரற் பாற்று"

என இவற்றை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

"தலைவன் றலைமுதலாத் தார்வேந்தன் காறும்
மலைமுதலா மாநாய்கன் மாதே—நிலமுழுது
மன்னர்கோ ளுரு மறைமுதலா வஞ்சிக்கோன்
தன்முதலோர்த் தந்தானுந் தான்"

"ஈரிரண்டு மேழெழுத்து மீரைந்து மூவைந்தும்
பாரியன்ற நாற்சீர் பதினெட்டு—மோர்பாய்
விளையும் பதினேழ் நிலத்துக் குறள்சிந்
தளவு நெடில்கழியோ டைந்து"

"ஐந்து மகவற்கு வெள்ளைக் களவடியுஞ்
சிந்து நெடிலடிக்கட் டொல்லிரண்டும்—வந்த
தளவிரண்டு மான்ற நெடிலடியுந் தன்பாற்
றளைசிதைவி ரண்டாக் கலிக்கு"

"ஈரிரண்டோ டீரா றெழுவா யிறுவாயாச்
சேரு மெழுத்திருசீர் வஞ்சிக்கா—மோரு
நெடிலடிக்கு நேர்ந்தனவு மூவொருசீர் வஞ்சிக்
கடிவகுத்தா ரெட்டாதி யாய்ந்து"

"ஐந்ாதி யையிரண் டீறு மறுநிலமும்
வந்தவடி வெள்ளைக் களவு"

"பண்பாய்ந்த.........பயின்று"*

இவற்றின்கருத்து: நாலெழுத்து முதலாகிய மூன்றுங் குறளடி, ஏழெழுத்து முதலாகிய மூன்றும் சிந்தடி, பத்தெழுத்து முதலாகிய வைந்தும் அளவடி, பதினைந்தெழுத்து முதலாகிய மூன்றும் நெடிலடி, பதினெட்டெழுத்து முதலாகிய மூன்றும் கழிநெடிலடி. அவற்றுள் ஐந்தடியாலு மாசிரியம் வரப்பெறும். சிந்தடியாலும் அளவடியாலும் நெடிலடியின் முதலிரண்டடியாலும் வெண்பா வரப்பெறும். வெண்பாவினீற்றடி ஐந்தெழுத்து முதலாகப் பத்தெழுத்தின்காறு முயர்ந்த வாறு நிலத்தானும் வரப்பெறும். பதின்மூன்றெழுத்து முதலாக விருபதெழுத்தின்காறு முயர்ந்த வெட்டு நிலத்தானு மிலக்கணக் கலிப்பா வரப்பெறும். இலக்கணக் கலிப்பா வல்லாதன மிக்குங் குறைந்தும் வரப்பெறும். இருசீரடி வஞ்சிப்பா நான்கெழுத்து முதலாகப் பன்னீரெழுத்தின் காறு முயர்ந்த வொன்பது நிலத்தானும் வரப்பெறும். முச்சீரடி வஞ்சிக்கெழுத்து எண்ணி வகுத்திலரேனும் ஏழெழுத்து முதலாகப் பதினேழெழுத்தின் காறுமுயர்ந்த பத்தடியாலும் வரப்பெறும். முச்சீரடி யெல்லா மொரு நிலமாகக் கொண்டு இருசீரடி வஞ்சி நிலமொன்பதோடுங் கூட்டி வஞ்சி நிலம் பத்தென்ப. அல்லாது இருபதெழுத்தின் மிக்குவரும் நாற்சீரடிப் பாவில்லை. நாற்சீரடிப்பாவினங்களினடி இருபதெழுத்தின் மிக்கு இருபத்து நான்கெழுத்தின்காறும் வரம்பெறு மென்பது. வெண்பா வாசிரியங்களுள்ளும் இலக்கணக் கலிப்பாவினுள்ளும் வருஞ்சீர் ஐந்தெழுத்தின் மிகப் பெறா. வஞ்சியுள்

*இவ்வெண்பா முழுவதையும் 477-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

வருஞ்சீர் ஆறெழுத்தாகவும் பெறும். சிறுமை மூன்றெழுத்தாவது சிறப்புடைத்து; இரண்டெழுத்தினு லருகி வரப்பெறுமாயினும் எனக்கொள்க.

"அளவியற்பா வான்றசீ ரைந்தெழுத்திற் பல்கா
வளவஞ்சிக் காறுமா மாதே—வளவஞ்சிச்
சின்மை யொருமூன்ற மென்பர் சிறப்புடைத்
தன்மை தெரிந்துணர்வோர் தாம்"

என்பவாகலின்.

அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு: "போந்து சென்று சார்ந்து சார்ந்து" என்னும் ஆசிரியப்பா நான்கெழுத்து முதலாக விருபதெழுத்தின்காறு முயர்ந்த பதினேழ் நிலமும் பெற்றுக் குறளடி முதலாகிய ஐந்தடியாலும் வந்தது. இனி அவ்வெழுத்துக்களால் வெண்பா வருமாறு.

"மட்டுத்தா னுண்டு மதஞ்சேர்ந்து விட்டுக்
களியானை கொண்டுவா வென்றான் களியானைக்
கியாரோ வெதிர்நிற் பவர்"

இஃது ஏழெழுத்தடி வெண்பா.

"ஆர்த்தார்த்துக் கண்சேந்து வேர்த்து விரைந்துதன்
பொன்னோடை யானையின் மேற்கொண்டா னென்னுங்கொன்
மன்ன ருறையு * மதில்"

இஃது எட்டெழுத்தடி வெண்பா.

"சென்று முகந்து நுதலாட்டி மாறேற்று
வென்று பெயர்ந்தானெங் கோ"

இஃது ஒன்பதெழுத்தடி வெண்பா. இவை மூன்றுஞ் சிந்தடி.

"நின்று திரியுஞ் சுடருளை நில்லாது
வென்று திரிதருவேன் யானுளனாச்—சென்றேங்கி

* 'எயில்' என்பதும் பாடம்.

மண்ணக மார்பின் மறையலோ மற்றினியென்
கண்ணகத்துப் பட்ட படி"

இது பத்தெழுத்தடி வெண்பா.

"இற்றே னுடம்பி னெழினல மென்றென்று
பற்றுவிட் டேங்கு முயிர்போல—மற்று
நறுமென் கதுப்பினு டோடோயி னண்ணு
† மறுநோக் குடையவாங் கண்"

இது பதினோரெழுத்தடி வெண்பா.

"புறத்தன நீருள பூவுள மாவின்
றறித்தன கொற்சேரி யவ்வே—யறத்தின்
மகனை முறைசெய்தான் மாவஞ்சி யாட்டி
முகனை முறைசெய்த கண்"

இது பன்னிரண் டெழுத்தடி வெண்பா.

"இரியன் மகளி ரிலைஞெமலி யீன்ற
வரிவிரவுஞ் செங்காற் குழவி—யருகிருந்து
ஊமன்பா ராட்ட வுறங்குமே செம்பியன்றன்
நாமம்பா ராட்டாதார் நாடு"

இது பதின்மூன்றெழுத்தடி வெண்பா.

"மணிமிடைந்த பைம்பூண் மலரணிதார் மார்பன்
அணிமகர வெல்கொடியா னன்னான்—றனிநின்று
* தன்னை வணங்காமற் றுன்வணங்க வல்லானே
யென்னை வணங்குரியி னான்"

இது பதினான்கெழுத்தடி வெண்பா. இவை ஐந்தும் அளவடி.

---

† 'பிறநோக்கு' என்பதும் பாடம்.

* "தன்னை வணங்காமற் றுனணங்க வல்லாளே—யென்னை யணங்குறியினாள்" என்பதும் பாடம்.

“ முகமறிந்தார் மூதுணர்ந்தார் முள்ளெயிற்றார் காமம்
அகமறையா தாம்வாழு மென்றே—மகமறையா
மன்னனீ வார்குழை † வையெயிற்ற யென்றேமற்
றென்னையும் வாழு மெனின் ”

இது பதினைந்தெழுத்தடி வெண்பா.

“ படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணு மடியுடையார்
மாண்பய னெய்த லரிது ”

இது பதினாறெழுத்தடி வெண்பா. இவையிரண்டும் நெடிலடி.
இனி வெண்பாவினீற்றடிக் கிலக்கியம் வருமாறு:

“ பிண்டி மலர்மேற் பிறங்கெரியுட் கந்துபோல்
வண்டு சுழன்று வரும் ”

இஃது ஐந்தெழுத்தீற்றடி வெண்பா.

“ நிலவரை நீள்புக ழாற்றிற் புலவரைப்
போற்றாது புத்தே ளுலகு ” (குறள்-24-4.)

இஃதாறெழுத்தீற்றடி வெண்பா.

“ உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன்
றீவார்மே னிற்கும் புகழ் ” (குறள்-24-2.)

இஃதேழெழுத்தீற்றடி வெண்பா.

“ புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை
யிகழ்வாரை நோவ தெவன் ” (குறள்-24-7.)

இஃதெட்டெழுத்தீற்றடி வெண்பா.

“ இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள ” (குறள்-23-3.)

இஃதொன்பதெழுத்தீற்றடி வெண்பா.

“ குணம்புரியா மாந்தரையுங் கூடுமா லென்னே
மணங்கமழுந் தாமரைமேன் மாது ”

---

† ‘வையெயிற்ற மென்னுமற்—றென்னையாம் வாரு மெனல்’ என்பதும் பாடம்.

இது பத்தெழுத்தீற்றடி வெண்பா. ஒழிந்தனவும் வந்த வழிக் கண்டுகொள்க. இனி யொருசாராசிரியர் ஈற்றடி யொழிந்து ஏனையடி யெழுத்தொத்து வருவனவற்றைக் கட்டளை வெண்பா வென்றும், ஒவ்வாது வருவனவற்றைக் கலம்பக வெண்பா வென்றும், ஈற்றடி யெழுத்தும் ஏனையடி யெழுத்தும் ஒத்து வருவனவற்றைச் சமநடைவெண்பா வென்றும், ஈற்றடி யெழுத்தினோடு ஏனையடி யெழுத்துச் சில ஒத்தும் ஒவ்வாதும் வருவனவற்றைச் சமவியல் வெண்பாவென்றும், ஈற்றடி யெழுத்து மிக்கு ஏனையடி யெழுத்துக் குறைந்து தம்முளொத்து வருவனவற்றை மயூரவியல் வெண்பாவென்றும் வழங்குவர். அவற்றுட் சில வருமாறு :

“ நடைக்குதிரை யேறி நறுந்தார் வழுதி
யடைப்பையாய் கோறு வெனலும்—*இடைப்பையான்
எள்ளற் சிறுகோல் கொடுத்தான் றலைபெறினும்
† கொள்ளாதி யாங்காண் டலை ”

எனவும்,

“ வெறிகமழ் தண்சிலம்பின் வீங்கி யுகளும்
மறிமுலை யுண்ணாமை வேண்டிற்—பறிமுன்கை
‡ அஉ மறியா வறிவி லிடைமகனே
நொவலைய னின்னாட்டை நீ ”

எனவும்,

“ மாவடு வென்னு மலர்புரை கண்ணிணாய்
பாவெடுத்துப் பாடும் பயனோக்கி—மேவி
யெடுத்த வினத்தினா லின்பஞ்சொற் சேரத்
தொடுத்து மொழிவ தமிழ்த ”

---

* ‘ அடைப்பையான் ’ என்பதும் பாடம்.

† ‘ சொல்லாதி யாங்காண்டலை ’ என்பதும் பாடம்.

‡ ‘ அஉவறியா ’ என்பதும் பாடம்.

"கரவொடு நின்றார் கடிமனையிற் கையேற்
றிரவொடு நிற்பித்த தெம்மை—யரவொடு
மோட்டாமை பூண்ட முதல்வனை முன்வணங்க
மாட்டாமை பூண்ட மனம்"

"நற்கொற்ற வாயில்..............."

"இன்னமிழ்த மூட்டி யெழில்வளைசேர் முன்கைக்கொண்
டென்னையர்பேர் சொல்லென் றிரந்தாலுந்—தென்னயம்பைச்
செஞ்சுடர்வாள் வெஞ்சினவேற் சீர்ச்சேந்த னென்னுமாற்
கிஞ்சுகவா யஞ்சொற் கிளி"

எனவும் இவை ஈற்றடியல்லா ஏனையடி யெல்லாம் எழுத்து ஒத்து வந்தமையாற் கட்டளை வெண்பா.

"மந்தரமு மாகடலு மண்ணுலகும் விண்ணுலகும்
அந்தரமு மெல்லா மளப்பரிதே—யிந்திரர்கள்
பொன்சகள வாசனமாப் போர்த்து மணிகுயின்ற
மின்சகள வாசனத்தா னீடு"

எனவும்,

"தானொரு மெம்முள்ளி வாராது தானண்ணி
வானோரை வாட வுரப்புங்கொல்—வானோர்
முடிக்கோடி தேய்த்தான் மூவமிழ்தந் தந்தான்
அடிக்கோடி மீளா தவன்"

இவை எல்லா வடியு மெழுத்தொவ்வாது வந்தமையாற் கலம்பக வெண்பா.

"சென்று புரிந்து திரிந்து செருவென்றான்
மின்றிகழும் வெண்குடைக்கீழ் வேந்து"

இஃது ஈற்றடியும் ஏனையடியும் எழுத்தொத்து வந்தமை யாற் சமநடை வெண்பா. சமவியல் வெண்பா வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

"குருந்து குளிர்ந்து மயங்கு குவட்டுண்
மருந்து கொணர்ந்து மகிழ்ந்து நமது
பெரும்பிணியை நீக்குவதாம் பீடு"

இஃது ஈற்றடி மிக்கு ஏனையடி குறைந்து தம்முள் ஒவ்வாது வந்தமையான் மயூரவியல் வெண்பா.

இனிப் பதின்மூன்றெழுத்தடி முதலாகிய விலக்கணக் கலியெட்டும் வருமாறு.

"அன்றுதான் குடையாக வன்றுந்து நீர்சோரக்
குன்றெடுத்து மழைகாத்த கோலப்பூண் மார்பினோய்"

இது பதின்மூன்றெழுத்தடிக் கலிப்பா.

"மாசற்ற மதிபோல வனப்புற்ற முகங்கண்டு
தூசுற்ற துகின்மருங்கிற் றுடிநடு வெனத்தோன்றி"

இது பதினான்கெழுத்தடிக் கலிப்பா. இவை யிரண்டும் அளவடி.

"ஊனுடை வுழுவையி லுதிரந்தோ யுகிர்போல
வேனிலே யெதிர்கொண்டு முருக்கெல்லா மரும்பினவே"

இது பதினைந்தெழுடிக் கலிப்பா.

*"வாயாநோல் மருந்தாகி வருந்தாநா ளிதுவன்றோ"

இது பதினாறெழுத்தடிக் கலிப்பா.

"மாவலிசேர் வரைமார்பி னிகல்வெய்யோன் மனமகிழ"

இது பதினேழெழுத்தடிக் கலிப்பா. இவை மூன்றும் நெடிலடி.

"*அறனின் றமிழ்கை யொழியான் வலங்கொண்டது நினையான்"

இது பதினெட்டெழுத்தடிக் கலிப்பா.

'உகுபனிகண் ணுறைப்பவுநீ யொழிவொலாய் செலவலித்தல்"

இது பத்தொன்பதெழுத்தடிக் கலிப்பா.

"நிலங்கிளையா நெடிதுயிரா நிறைதளரா நிரைவளையாள்
கலந்திருந்தார்க் கதுப்புள்ளார் கயல்கடிந்த கருந்தடங்கண்"

---

* இக்குறியிட்ட அடிகள் கூறிய எழுத்திற் குறைவுபட்டுள்ளன. பிரதிகளனைத்திலும் இவ்வாறே காணப்படுகின்றன.

இஃது இருபதெழுத்தடிக் கலிப்பா. இவை மூன்றுங் கழிநெடிலடி. இவை யெல்லாங் குற்றிகர குற்றுகரங்களும் ஒற்றும் ஆய்தமு நீக்கி எழுத்தெண்ணி முதலடியே கொள்க.

இனி, நாலெழுத்து முதலாகப்பன்னிரண்டெழுத்தின்காறு முயர்ந்த ஒன்பது நிலமும்பெற்ற இருசீரடிவஞ்சிப்பாவருமாறு:

"கல்சேர்ந்து கால்தோன்று
மல்குநீர் புனல்பரப்பும்"

இது நாலெழுத்தடி வஞ்சிப்பா.

"தண்பால் வெங்கள்ளின்"

இஃது ஐந்தெழுந் திருசீரடி வஞ்சிப்பா.

"கண்டுதண்டாக் கட்கின்பத்
துண்டுதண்டா மிகுவளத்தான்"

இஃது ஆறெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா. இவை மூன்றுங் குறளடி.

" * தாழ்வாகத் தம்பேணுக்
கடுஞ்சினத்த களிற்றெருத்தின்''

இஃது ஏழெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா.

"தாழிரும் பிணர்த்தடக்கைத்
தண்கவு ளிழிகடாத்து''

இஃது எட்டெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா.

"நிலனெளியத் தொகுபிண்டி"

இஃது ஒன்பதெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா. இவை மூன்றுஞ் சிந்தடி.

---

*இவ்வடி கூறிய எழுத்திற் குறைவுபட்டுள்ளது.

"அகன்ஞால நிலதுளங்கினும்
பகன்ஞாயிற் றிருள்பரப்பினும்"

இது பத்தெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா.

"தாள், களங்கொளக் கழல்பறைந்தன"

இது பதினோரெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா.

"குருகிரிதலின் கிளிகடியினர்"

இது பன்னிரண்டெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா. இவை மூன்றும் அளவடி.

இனி எட்டெழுத்து முதலாகப் பதினேழெழுத்தின்காறு முயர்ந்த முச்சீரடி வஞ்சிப்பா வருமாறு :

"வேங்கை வாயில் வியன்குன்றூர்"

எனவும்

"அள்ளற் பள்ளத் தகன்சோணாட்டு"

எனவும் இவை யெட்டெழுத்து முச்சீரடி வஞ்சிப்பா.

"மதுவிரவிய மலர்கஞலிய வயற்றாமரை"

இது பதினேழெழுத்து முச்சீரடி வஞ்சிப்பா.

"கொடிவாலன குருநிறத்தன குறுந்தாளன"

இதனுட் பதினாறும், பதினைந்தும், பதினான்கும், பதின்மூன்று மெழுத்துவந்தன. ஒன்பதும், பத்தும், பதினொன்றும், பன்னிரண்டும் ஆகிய எழுத்தான்வந்த முச்சீரடி வஞ்சிப்பா வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

எல்லாவடிகளும் எழுத்தொத்து வருங் கலிகளைக் கட்டளைக் கலியென்றும், ஒவ்வாது வருவனவற்றைக் கலம்பகக் கலியென்றும் வழங்குவர். இவ்வாறே கட்டளையாசிரியம் கலம்

பகவா சிரியமென்றும், கட்டளைவஞ்சி கலம்பகவஞ்சியென்றும் வழங்கப்படும்.

"கட்டளை கலம்பகஞ் சமநடை சமவிய
மட்டவிழ் குழலினுய் மயூர சமவிய
மொட்டினு ரெழுத்தினு லொட்டி யொண்டமிழ்க்
கிட்டமா யவர்கள்வெண் பாவின் பேர்களே"

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

இனி இருபதெழுத்தின் மிக்க நாற்சீரடிப் பாவினம் வருமாறு:

"கொடிகொடியொடு மிடைவனவுள குடைகுடையொடு குடை
கடிநறுமலர் சொரிவனவுள கடிமதிலுள கவரியுமுள [மிசையுள
வடிவழிபடு மமரருமுள ரருளாழியொ டரியணையுள
விடிமுரசமு மதிர்வனவுள வினிதிவ ரதுதுறவே"

என வரும். இனிச் சந்தங்கட்குந் தாண்டகங்கட்கும் பிரத்தார முதலாகிய ஆறு பிரத்தியமுஞ் சொல்லப்படும்; என்னை?

"சந்தமும் தாண்டகமுந் தம்மு ளெழுத்திலகு
வந்த முறைமை வழுவாவேன்—முந்தி
யளவியலா மென்றுரைப்ப ரவ்வாறன் றாகி
லளவழி யாமென்ப ரால்"

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

அளவியற் சந்தத்திற்கும், அளவியற் றாண்டகத்திற்கும் பிரத்தாரமு நட்டமு முத்திட்டமும் ஒன்றிரண்டு மூன் றென்னு முறைமையால் ஏறச்சொன்ன இலகு செய்கையும் எண்ணும் அலகிட்டு நில அளவையும் என்னும் இவ் வாறு பிரத்தியமுஞ் சொல்லப்படும். பிரத்தரிக்கும்படி:

"குருக்கீ ழிலகுவா மேனைய வொப்பாங்
குருத்தொகையா மாதிக்கட் கூறு"

இது பிரத்தரிப்பதற் கிலக்கணம். பிரத்தாரமெனினும் உறழ்ச்சியெனினும் ஒக்கும். நட்டமென்பது அவ்வாறு

பிரத்தரிக்கப் பட்டனவற்றுள் இனைத்தாவதென்று அறிவதன் அலகுநிலை யறியே னென்றாற், சொல்லப்பட்ட பிரத்தார வெண்ணினை யரைசெய்து ஓர் இலகு வைத்துப் பாகஞ்செய்யப் போதாதவழி, ஆண்டோ ருருவிட்டுப் பாகஞ்செய்து ஆண் டொரு குருவிடுக. இவ்வாறே பிரத்தார வடியெழுத்துள்ளள வும் வைக்க. அதற்கிலக்கணம் :

“ இனைத்தாவ தென்றலகு நீடறியே னென்றால்
அனைத்தரைசெய் தாண்டிலகு வைக்க—நினைத்ததனை
யிள்ளத்தா னாகாதேல் வேறோ ருருவிட்டுக்
கொள்ளத்தா னாகுங் குரு ”

இது நட்டத்திற் கிலக்கணம். நட்டம் எனினும், கேடு எனினும் ஒக்கும்.

இனிப் பிரத்தரித்ததன் அலகிருக்கையறிவேன், எனைத் தாவதென்று அதன் எண்ணறியேன் என்றால் அதன் பிரத் தாரத்தின் மேல் ஒன் றிரண்டு நான் கெட்டுப் பதினாறென் றிவ்வாறே ஒன்று முதலாக விரட்டித்தது முடிவளவும் ஏற விட்டு இலகுவின் மேனின்ற இலக்கங்களைக் கூட்டி அதனோ டொரு குருவிட்டு, அதனளவினால் இனைத்தாம் விருத்த மென்று சொல்லுக. இதற்கிலக்கணம் :

“ ஒன்றிரண்டு நான்கெட்டென் றுள்ளளவு மோர்த்திரட்டித்
தென்று மிலகுவின்மே லெண்களோ—டொன்றிட்டு
வைத்த முறைமை வழுவாமை கட்டுரைப்ப
துத்திட்டஞ் சுட்டெனினு மொன்று ”

இனி, ஓரிலகு முதலாவுடைய விருத்தம் இன்னதனை யென்று விகற்பித்துச் சொல்லுமாறு : விருத்தவடியுள் எழுத் தெனைத்துள அவ்வனைத்தும் ஒன்று முதலொன் றுத்தரமனு லோமமாக மேலேற விட்டுப் பின்னைமுதலிருந்த வொன்றினைச் சிதையாதே யதனை யிரண்டாவதனிற் கூட்டி இரண்டாவதனை

மூன்றாவதனிற் கூட்டி மூன்றாவதனை நான்காவதனிற் கூட்டி இவ்வாறே இறுதி யொழித்து இறுதி யல்லனவுங் கூட்டி மீட்டு மதனயலளவுங் கூட்டி யிவ்வாறே கீழ்முதல் வைத்த *ஒன்றின் முதலளவு அயவளவுங் கூட்டி முறையானே மேலே நின்றுங் கீழிழிய †ஒன்று முதலொன் றுத்தரமாக இலக்கமிட்டு மேலைக் குப்பையினின்றுங் கீழை யொன்றின் காறு நிறுத்தி. மேலைக் குப்பையில் விருத்த மோரிலகு உடையனவாகவும், இரண்டாங் குப்பையில் விருத்த மிரண்டிலகு உடையனவாகவும், மூன்றாங் குப்பையில் விருத்த மூன்றிலகு உடையனவாகவும், நான்காங் குப்பையில் விருத்தம் நான்கிலகு வுடையனவாகவும் இவ்வாறே கடைக்க ணின்ற முற்றிலகு விருத்தத்தளவும் ஒன் றுத்தரமாக வெண்ணிக்கொள்க. எல்லாக்குப்பை இலகு விருத்தங்களையும் உடன் கூட்டிப் பின்னையொரு முழுக்குரு விருத்தம் உடன் கூட்டிச் சொல்ல அச்சாதியிற் பிறந்த விருத்தங்க ளெல்லாவற்றிற்குந் தொகையாம். அதற்கிலக்கணம்:

“ ஒன்றிரண்டு மூன்றுநான் கைந்தாறே ழெட்டொன்ப
தென்றுயர் விச்சை யளவொரீ இ—யொன்றிலொன்
றிட்டிட் டறுதி யொழித்தொழிய வேகாதி
யொட்டி யிலகுக்கொண் டொட்டு ”

இனி, இவ்விருத்தத்தில் விரிந்த விருத்தச் சாதியில் இன்னதனை விருத்தம், இன்னதனை எழுத்து, இன்னதனைக் குரு, இன்னதனை இலகு, இன்னதனை மாத்திரை என்று வரையறுத்துக் கூறுமாறு : ஒரு விருத்தத்தினைப் பிரத்தார முறைமையால் உறழ்ந்து பெற்ற விருத்தங்களைத் திரட்டி ஐந்து படி வைத்து, முதற்படி யொழித்து ஒழிந்த நான்கு படியினையும் விருத்தத்

---

* ‘எண்முதலளவு’ என்பதும் பாடம்.

† ஒன்றுமுத லொன்று பிரதிலோப மாக’ என்பதும் பாடம்.

தோரடியுள் எழுத்தெண்ணிக் கொண்டு, அவ்வெழுத்துக்க ளான்மாற மூன்றும் படியினையும் நான்காம் படியினையும் அரை செய்து முடிவிற் படியி லதன்பாத மோர் பாத்திரமாகக் கூட்டி னுன் முதற்படி விருத்தங்களது அளவையாம் ; இரண்டாம் படி எழுத்துக்கள தளவையாம் ; மூன்றும்படியும் நான்காம் படியும் குரு விலகுக்கள தளவையாம் ; ஐந்தாம்படி மாத்திரை கள தளவையாம். அதற்கிலக்கணம்:

"விருத்த விருத்தியினை வேறைந்தா நாட்டி
விருத்த வடியெழுத்தான் மாறி—யருத்திக்க
மூன்றொடு நான்காய குப்பை யொருக்கதன்
பாதியுடன் வைக்கமே லே"

"விருத்த *விதியதனை வீவி லெழுத்துக்
குருக்களோ டேனைக் குறைவி லிலகு
வருக்கத்தின் மாத்திரை யென்றிவை யைந்தும்
†விகற்பித்து வேண்டப் படும்"

இனிப் பிரத்தரித்த விருத்தங்களது விரலளவை கூறு மாறு:

‡விரித்தவப் பிரத்தார விருத்தங்களை யிரட்டித்து ஒன்று களைய விரலளவையாம்.

"பிரத்தார வெண்ணிரட்டித் தொன்று களைய
விரற்களவை யாகி விடும்"

என்றாராகலின். அவ்விரற் பன்னிரண்டு கொண்டது சாணும். சாண் இரண்டு கொண்டது முழமாம். முழம் நான்கு கொண்

---

* 'விருத்தியதன்' என்பதும் பாடம்.

† 'விரித்து, விகற்பித்து வேண்டப் படும்' என்பதும் பாடம்.

‡ 'விருத்தப் பிரத்தார விருத்தங்களை' என்பதும் பாடம்.

டது கோலாம். கோல் ஐஞ்ஞூறு கொண்டது கூப்பீடாம். கூப்பீடு நான்கு கொண்டது காதமாம். இவ்வாறு வகுத்துப் பிழையாமற் கூறுக. அதற்கிலக்கணம்:

"பெருக்கிய வாறு பிரித்தாரித் தாங்கட்
டருக்கிய நாவலர் சந்தந் தரணி
யிரட்டித் தந்தத் தொன்று களைய
விரற்கள வாமென்று வேண்டுவர் தாமே"

"நாலிருசாண் கொண்டது நற்கோலா மைந்நூறு
கோலியைந்த நீளங் குரோசமே—நாலு
குரோசமோர் காவதமாங் குன்றாத சாணு
விரோதந்தீர் முந்நால் விரல்"

"முந்நால் விரற்சா ணிரண்டுகை நான்குகோ
லைஞ்ஞூறு கூப்பீ டளவு"

"பரமாணுத் தேர்த்துகள் பஞ்சியின்றய் யெஞ்சா
மயிர்மண லேயவி யெண்ணெல்—விரலளவு
மெட்டெட்டா வேறு மெழில்விர லாதியா
வொட்டினவு நூன்முறையா யொட்டு"

"படையொடுதீ நீர்வளியாற் பங்கப் படாத
முடிபொருண் முந்தை யணு"

இவற்றை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

"உறழ்ச்சிகே டுத்திட்ட மொன்றிரண்டென் றேத்தித்
திறப்படுத்த திண்ணிலகுச் செய்கை—சிறப்பித்தாங்
கெண்ணி னிலவளவோ டேய்ந்த விருமூன்றே
திண்ணியோர் கண்ட தெளிவு"

இது சமவிருத்தங்கட் காறு பிரத்தியமுஞ் சொன்னவாறு.

இனி ஒருசாராசிரியர் உறழ்ச்சி நில வளவுகளை விகற்பித்துச் சொல்லுமாறு: உறழ்ச்சி யிருவகைப்படும்; முற்றக் குருவே

வைத்துறழ்தலும், முற்ற இலகுவே வைத் துறழ்தலும் என. அவற்றுண் முற்றக் குருவேவைத் துறழு மாறு:

"குருக்கீ ழிலகுவா மேனைய வொப்பாங்
குருத்தொகையா மாதிக்கட் கூறு.

எனக் கொள்க.

பிரத்தாரஞ் செய்தற் கிலக்கணம்:

*" ஈறு வருக்கித் திழித்திரட்டித் தன்றவற்றுன்
மாறியுய்த் திங்ஙனே வைத்து"

*" ஆர்த்த படியி னெதிர்ச்சுன் வருமாயிற்
பேர்த்திருகால் வைக்கப் பெரிது"

எனக் கொள்க.

" இரண்டுநான் கெட்டுப் பதினாறு முப்பத்
திரண்டொடறு பத்துநான் கென்றாங்—கிரட்டித்தே
யுற்கிருதி காறு மூலையா முறைமையா
னற்குரைப்பா னுவலனு வான்"

"ஒன்றாதி யென்றார் வடபுலவோர் சந்தங்கட்
†கென்றிரு மூன்றெழுத்தாதி—தென்றமிழாற்
சீரிரண்டா மென்றுரைத்தா ரெல்லாரு மேன்மூன்றே
டோரிரண்டா மென்றா ருயர்வு"

"ஈரைஞ்ஞூற் றெண்மூன்றா மென்பர் பிரததரித்தால்"
ஈரைந்தாஞ் சந்தத்திற் கெண்"

---

* இவற்றின் சரியான பாடம் கிடைக்கவில்லை. ஏட்டிலுள்ள படியே பதிப்பிக்கப்பட்டன. சில ஏடுகளில் இவ்விரு குறள் வெண்பாக்களும் ஒன்றாய்ச் சேர்த்து எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

† இவ்வடி பிழைபட்டுள்ளது. இதன் சரியான பாடம் கிடைக்கவில்லை; பிரதிகளில் உள்ளவாறே பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பத்தாஞ் சந்தத்திற்குத் தொகை, ஆயிரத்து இருபத்து நான்கு என்ற வாறு.

“மதிலிரண்டு மாவாறு வாய்ந்த வசுக்கள்
பதினைந்தாஞ் சந்தப் பரப்பு”

பதினைந்தாஞ் சந்தத்திற்குத் தொகை, முப்பத் திராயிரத்து எழுநூற் றறுபத்தெட்டு.

“உருவுபா ழெண்பாவை யோரெட்டைந் தேழா
றிருபதாஞ் சந்தத்தி னெண்”

இருபதாஞ் சந்தத்திற்குத் தொகை, பத்துலட்சத்து நாற் பத் தெண்ணாயிரத்து ஐஞ்ஞூற் றெழுபத் தாறு.

“ஆறே ழுருவுபா ழெட்டோடு மங்கலமா
மாறெடுநான் குற்கிருதிக் காம்”

இருபத்தாறுஞ் சந்தத்திற்குத் தொகை, ஆறுகோடியே யெழுபத் தொருலட்சத்து எண்ணாயிரத் தெண்ணூற் றறு பத்து நாலு.

* என விரட்டித் திழிய வரை செய்து கூறுக. தேறும் பொருள்: உத்த மென்னு மோரெழுத்து முதற் சந்தத்திற்குப்

---

*இவ்வரி எடுகளனைத்திலும் இவ்வாறே உள்ளமையின், உள்ள வாறே பதிப்பிக்கப்பட்டது. ஆயினும்,

‘எற விரட்டித் திழிய வரைசெய்து
கூறுக தேறும் பொருள்’

என்று, ‘என’ என்பதை ‘எற’ எனத்திருத்திக் குறள் வெண்பாவாக கப் பாடங் கொள்ளுதலே பொருத்த முடைத்தெனத் தோன்று கிறது.

பிரத்தாரவெண் டொகை 2. இரண்டாஞ் சந்தத்திற்கு 4. மூன்றாஞ் சந்தத்திற்கு 8. நாலாஞ் சந்தத்திற்கு 16. ஐந்தாஞ் சந்தத்திற்கு 32. ஆறும் சந்தத்திற்கு 64. எழாஞ் சந்தத்திற்கு 128. எட்டாஞ் சந்தத்திற்கு 256. ஒன்பதாஞ் சந்தத்திற்கு 512. பத்தாஞ் சந்தத்திற்கு 1,024. பதினோராஞ் சந்தத்திற்கு 20,48. பன்னிரண்டாஞ் சந்தத்திற்கு 4,096. பதின்மூன்றாஞ் சந்தத்திற்கு8,192. பதினான்காஞ் சந்தத்திற்கு 16,384. பதினைந்தாஞ் சந்தத்திற்கு 32,768. பதினாறாஞ் சநதத்திற்கு 65,536. பதினேழாஞ் சந்தத்திற்கு 1,31,072. பதினெட்டாஞ் சந்தத்திற்கு 2,62,144.பத்தொன்பதாஞ் சந்தத்திற்கு 5,24,288 இருபதாஞ் சந்தத்திற்கு 10,48,576. இருபத்தோராஞ் சந்தத்திற்கு 20,97,152. இருபத்திரண்டாஞ் சந்தத்திற்கு 41,94,304. இருபத்து மூன்றாஞ் சந்தத்திற்கு 83,88,608. இருபத்து நான்காஞ் சந்தத்திற்கு 1,67,77,216. இருபத்து ஐந்தாஞ் சந்தத்திற்கு 3,35,54,432. உற்கிருதி யென்னு மிருபத்தாறாஞ் சந்தத்திற்குப் பிரத்தார வடித் தொகை 6,71,08,864. இது பிரத்தார வெண்களின் தொகை. உத்த மென்னு மோரெழுத்துச் சந்த முதலாக உற்கிருதியென்னும் இருபத் தாறெழுத்துச் சந்தத் தளவு முறையானே கண்டுகொள்க. பிரத்தரித்து நின்ற சந்தத்தினுள் இரண்டு களைய அதன்கீழ்போன சந்த மெல்லாவற்றிற்கும் தொகையாம்.

இனி விரலளவு சொல்லுமாறு :

"பிரத்தார வெண்ணிரட்டித் தொன்று களைய
விரற்களவை யாகி விடும்"
"ஆதி யிரட்டித் ததனகத் தொன்றிடினும்
வேறுபா டில்லை விரல்"

"ஒருபடி நீக்கி யொழிந்த தரைசெய்தால்
ஆதி யதற்கு விரல்"

*"மூன்றேழு மூவைந்து முப்பதின்மே லோருருவு
மூன்றுடை மூவிருபா னென்றிரண்டேழ்—தோன்ற
விரட்டித்தாங் கோருருவிட் டெண்ணுவான் காணும்
விரற்றொகையா நின்ற விரி"

முதல் விருத்தத்தின் பிரத்தார நில வளவை விரல் மூன்று; இரண்டாவதன் நில வளவைவிரல் ஏழு; மூன்றாவதன் நில வளவைவிரல் பதினைந்து; நாலாவதன் நில வளவைவிரல் முப்பத்தொன்று; ஐந்தாவதன் நில வளவைவிரல் அறுபத்துமூன்று; ஆறாதவன் நில வளவைவிரல் நூற்றிழிபத்தேழு; எழாவதன் நில வளவைவிரல் இருநூற் றைம்பத்தைந்து; எட்டாவதன் நில வளவைவிரல் ஐந்நூற்றுப் பதினொன்று; ஒன்பதாவதன் நிலவளவைவிரல் ஆயிரத்திருபத்து மூன்று; பத்தாவதன் நில வளவைவிரல் இரண்டாயிரத்து நாற்பததேழு; பதினொன்றாவதன் நில வளவைவிரல் நாலாயிரத்துத் தொண்ணூற்றைந்து; பன்னிரண்டாவதன் நில வளவைவிரல்எண்ணாயிரத்து நூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்று; பதின்மூன்றாவதன் நில வளவைவிரல் பதினாறாயிரத்து முந்நூற்று எண்பத்து மூன்று; பதினாலாவதன் நில வளவைவிரல் முப்பத்திரராயிரத்து எழுநூற்றறுபத்தேழு; பதினைந்தாவதன் நில வளவைவிரல் அறுபத்தையாயிரத்து ஐந்நூற்று முப்பத்தைந்து; பதினாறாவதன் நில வளவைவிரல் லட்சத்து முப்பத்தோராயிரத்து எழுபத்தொன்று;

---

* "முன்றேழு மூவைந்து முப்பதின்மே லொன்றதுவு
மூன்றுடைய மூவிரு பஃதுமெனத்--தோன்ற
வரற்றொகைவா னன்றாகக் காணுமே சந்த
விரற்றொகையா னின்ற விரி"

என்பது வீரசோழியம் அச்சுப்பிரதியிற் கண்டபாடம். (யாப்புப் படலம்-33-வது சூத்திரை உரை.)

பதினேழாவதன் நில வளவைவிரல் இரண்டு லட்சத்து அறுபத்தீராயிரத்து நூற்றுநாற்பத்து மூன்று; பதினெட்டாவதன் நில வளவைவிரல் ஐந்துலட்சத்து இருபத்துநாலாயிரத்து இருநூற்றெண்பத்தேழு; பத்தொன்பதாவதன் நில வளவைவிரல் பத்து லட்சத்து நாற்பத்தெண்ணாயிரத்து ஐந்நூற்றெழுபத் தைந்து; இருபதாஞ் சந்தத்தின் பிரத்தார நில வளவை விரல் இருபது லட்சத்துத் தொண்ணூற் றேழாயிரத்து நூற்று ஐம்பத்தொன்று; இருபத்தோராஞ் சந்தத்தின் பிரத்தார நில வளவை விரல் நாற்பத்தொரு லட்சத்துத் தொண்ணூற்று நாலாயிரத்து மூந்நூற்று மூன்று; இருபத்திரண்டாஞ் சந்தத்தின் பிரத்தார நில வளவைவிரல் எண்பத்து மூன்று லட்சத்து எண்பத்து எண்ணாயிரத்து அறுநூற்றேழு; இருபத்துமூன்றாஞ் சந்தத்தின் பிரத்தார நில வளவைவிரல் ஒருகோடியே அறுபத்தேழு லட்சத்து எழுபத்தேழாயிரத் திருநூற்றுப் பதினைந்து; இருபத்து நாலாஞ் சந்தத்தின் பிரத்தார நிலவளவைவிரல் மூன்றுகோடியே முப்பத்தைந்து லட்சத்து ஐம்பத்து நாலாயிரத்து நானூற்று முப்பத்தொன்று; இருபத்தைந்தாவது சந்தத்தின் பிரத்தார நில வளவைவிரல் ஆறுகோடியே யெழுபத்தொருலட்சத்து எண்ணாயிரத்து எண்ணூற் றறுபத்து மூன்று. உற்கிருதி யென்னு மிருபத்தாறாஞ் சந்தத்தின் பிரத்தார நில வளவை விரல் பதின்மூன்று கோடியே நாற்பத்திரண்டி லட்சத்துப் பதினேழாயிரத்து எழுநூற் றிருபத் தேழு.

இவை உத்தமுதல் உற்கிருதி யீறாகிய சமவிருத்தங்களது பிரத்தார நில வளவைவிரல்; முறையானே கண்டுகொள்க.

"இராயிரத்து நாற்பத்தே ழென்றுரைப்பர் பத்து
விராயதற்குச் சொன்ன விரல்"

"ஆறைந்தைந் தையே ழெனவுரைப்பர் மூவைந்து
மேவிய பூமி விரல்"

"இரண்டுபாழ் மும்மூன்றே ழேகமைந் தொன்றே
வருமிருபான் பூமி விரல்"

"ஒன்றுதீ நான்கிரண்டோ டொன்றேழ் முனியிரண்டேழ்
நற்கிறுதிச் சந்த விரல்"

விரலைச் சாணும், முழமும், கோலும், கூப்பீடும், காத மும் செய்து சொல்லுமாறு;

"மூந்நால் விரல்சா ணிரண்டுகை நான்குகோல்
ஐஞ்ஞூறு கூப்பீ டளவு"

இதன்வழியே யொட்டிக்கொள்க.

உற்கிருதி என்னும் இருபத்தாறாஞ் சந்தத்தின் நில வளவை அறுநூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்பதின் காதமும், நூற்றொருகோலும், ஒருமுழமும், ஏழுவிரலும் எனக்கொள்க.

" ஏற்புடைய காதங் குறைந்த வெழுநூறு
நூற்றொருகோல் கைவிர லேழு"

பிறவும் இவ்வாறே நில வளவை கண்டுகொள்க.

இனி உத்தமுதலாக உற்கிருதி யீறாகக் கிடந்த இருபத்தாறு சந்தங்கட்கு முறையானே பிரத்தார நில வளவை சொல்லுமாறு. உத்தத்தின் விரலளவை மூவிரல்; இரண்டாவதன் விரலளவை யேழு; மூன்றாவதன் விரலளவை சாணே மூவிரல். இவை மூன்று சந்தமும் தமிழ்க்குரிய வல்லாதன. நான்காவதற்கு, முழமே யேழுவிரல்; ஐந்தாவதற்கு, இருமுழமே கைச்சாணே மூவிரல்; ஆறாவதற்கு, ஒரு கோலே யொரு முழமே ஏழுவிரல்·; ஏழாவதற்கு, இரு கோலே யிரு முழமே கைச்சாணே மூவிரல்; எட்டாவதற்கு, ஐங்கோலே யொரு முழமே யேழுவிரல்; ஒன்பதாவதற்குப், பதின்கோலே யிரு முழமே

கைச்சாணே மூவிரல்; பத்தாவதற்கு, இருபத்தொரு கோலே யொரு முழமே யேழுவிரல்; பதினொன்றாவதற்கு, நாற்பத்திரு கோலே யிருமுழமே கைச்சாணே மூவிரல்; பன்னிரண்டாவதற்கு, எண்பத்தைங்கோலே யொரு முழமே யேழுவிரல்; பதின்மூன்றாவதற்கு, நூற்றெழுபதின் கோலே யிரு முழமே கைச்சாணே மூவிரல்; பதினான்காவதற்கு, முந்நூற்று நாற்பத்தொரு கோலே யொரு முழமே யேழுவிரல்; பதினைந்தாவதற்குக், கூப்பீடே நூற்றெண்பத் திரு கோலே யிரு முழமே கைச்சாணே மூவிரல்; பதினாறாவதற்கு, இரண்டு கூப்பீடே முந்நூற்றறுபத்தைங் கோலே யொரு முழமே யேழுவிரல்; பதினேழாவதற்கு, ஒரு காதமே ஒரு கூப்பீடே இருநூற்றுமுப்பதின் கோலே யிருமுழமே கைச்சாணே மூவிரல்; பதினெட்டாவதற்கு, இரு காதமே இரண்டு கூப்பீடே நானூற்றறுபத்தொரு கோலே ஒரு முழமே யேழுவிரல்; பத்தொன்பதாவதற்கு, ஐங்காதமே ஒரு கூப்பீடே நானூற்று இருபத்திரு கோலே யிரு முழமே கைச்சாணே மூவிரல்; இருபதாவதற்குப், பதின்காதமே மூன்று கூப்பீடே மூந்நூற்று நாற்பத்தைங் கோலே யொரு முழமே யேழுவிரல்; இருபத்தொன் றாவதற்கு, இருபத்தொரு காதமே மூன்று கூப்பீடே நூற்றுத் தொண்ணூறு கோலே யிரு முழமே கைச் சாணே மூவிரல்; இருபத்திரண்டாவதற்கு, நாற்பத்து மூன்று காதமே இரண்டு கூப்பீடே முந்நூற்றெண்பத்தொரு கோலே யொரு முழமே யேழுவிரல்; இருபத்து மூன்றாவதற்கு, எண்பத்தேழு காதமே ஒரு கூப்பீடே இருநூற்றறுபத்திரு கோலே யிரு முழமே கைச் சாணே மூவிரல்; இருபத்து நான்காவதற்கு, நூற்றெழுபத்து நான்கு காதமே மூன்று கூப்பீடே இருபத்தைங் கோலே ஒரு முழமே யேழுவிரல்; இருபத்தைந்தாவதற்கு, முந்நூற்று நாற்பத்தொன்பதின் காதமே இரண்டு கூப்பீடே ஐம்பதின் கோலே யிரு முழமே கைச் சாணே மூவிரல்; உற்கிருதி யென்னும் இருபத்தாறு

வதற்கு, அறுநூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்பதின் காதமே நூற்றொரு கோலே யொரு முழமே யேழுவிரல் எனக்கொள்க.

இனி, உத்த முதலாக உற்கிருதி யீறாகக் கிடந்த விருத்தச் சந்தங்களின் எழுத்து வரையறுத்துச் சொல்லு மாறு: ஓரடியுள் எழுத்தெண்ணி அவற்றை நான்கினான் மாற நான்கடிக்கும் எழுத்தா மெனக் கொள்க.

"அடியு ளெழுத்தினை நான்கினான் மாற
முடியுமா நான்கடிக்கு மெண்"

"சந்த வெழுத்திற் றாக்கி யரைசெய்து
சந்த வெழுத்தி னரைகூட்ட—வந்தன
பாதத் தெழுத்தாம் பரவையான் மாறவரும்
ஏதமி னான்கடிக்கு மெண்"

இவ்வுரைச் சூத்திரத்தின் கருத்தாவது: தான் வேண்டப்பட்ட சந்தத்தின் எழுத்துக்களை வருக்கித்து அரை செய்து அவ்வருக்க மூலத்துட் சந்தவெழுத்தின் அரைகூட்ட அச்சந்தங்கள் அளவெழுத்துச் சங்கையாம்; அவற்றை நான்கினான் மாற நான்கடிக்கும் எழுத்தாம்; உத்தம் என்னும் முதற் சந்தத்திற்கு எழுத்து நான்கு; இரண்டாவதற்கு எழுத்து எட்டு; மூன்றாவதற்குப் பன்னிரண்டு; நான்காவதற்குப் பதினாறு; ஐந்தாவதற்கு இருபது; ஆறாவதற்கு இருபத்துநாலு; ஏழாவதற்கு இருபத்தெட்டு; எட்டாவதற்கு முப்பத்திரண்டு; ஒன்பதாவதற்கு முப்பத்தாறு; பத்தாவதற்கு நாற்பது; பதினொன்றாவதற்கு நாற்பத்து நாலு; பன்னிரண்டாவதற்கு நாற்பத்தெட்டு; பதின்மூன்றாவதற்கு ஐம்பத்திரண்டு; பதினான்காவதற்கு ஐம்பத்தாறு; பதினைந்தாவதற்கு அறுபது; பதினாறாவதற்கு அறுபத்து நாலு; பதினேழாவதற்கு அறுபத்தெட்டு; பதினெட்டாவதற்கு எழுபத்திரண்டு; பத்தொன்பதாவதற்கு எழுபத்தாறு; இருபதாவதற்கு எண்பது; இருபத்தொ

ன்றுவதற்கு எண்பத்துநாலு; இருபத்திரண்டாவதற்கு எண்பத் தெட்டு; இருபத்து மூன்றுவதற்குத் தொண்ணூற்றிரண்டு; இருபத்து நான்காவதற்குத் தொண்ணூற்றாறு; இருபத்தைந் தாவதற்கு நூறு; இருபத்தாறுவதற்கு நூற்று நாலு.

இனி அளவழிச் சந்தங்கட்குப் பெயர் சொல்லு மாறு:

அளவழிச் சந்தங்களிற் சீரொத்து ஓரடியுள் ஓரெழுத்துக் குறைந்து வந்ததனை *நிகர்த் தென்றும், இரண்டெழுத்துக் குறைந்து வந்ததனை விராட்டென்றும், ஓரெழுத்து மிக்கு வந்ததனைப் புரிக் கென்றும், இரண்டெழுத்து மிக்கு வந்த தனைச் சுராட்டென்றும், முதலடியும் நான்காமடியும் சீரொத்து ஓரெழுத்துக் குறைந்து நடுவிரண்டடியுஞ் சீரொத்து ஓரெழு த்து மிக்கதனைப் பவமத்திமம் என்றும் தோரையிடைச் செய் யுள் என்றும், இடை யிரண்டடியுங் குறைந்ததனைப் பிபீலி காமத்திமம் என்றும் †எறுப்பிடைச் செய்யுளென்றும், முத லிரண்டடியும் ஒத்துக் கடையிரண்டடியும் எழுத்து மிக்கு வருவனவற்றையும், முதலிரண்டடியுந் தம்முள் ஒத்து எழுத்து மிக்குக் கடையிரண்டடியு மொப்ப வெழுத்துக் குறைந்து வருவனவற்றையும், முதலிரண்டடியுந் தம்முளொப்ப எழுத் துக் குறைந்து கடையிரண் டடியுந் தம்முள் ஒப்ப எழுத் துக்குறைந்து வருவனவற்றையும், ஒன்றிடையிட்டுக் குறைந்து வருவனவற்றையும், ஒன்றிடை யிட்டு மிக்கும் குறைந்தும் வருவனவற்றையும் பாதிச்சமச்செய்யுள் என்றும், இவ்வா றன்றிச் சீரொத்து மிக்கும் குறைந்தும் வருவனவற்றை ‡அள வழி பையுட்சந்தம் என்றும் வேண்டுவர். தாண்டகங்கட்கு மிவ்வாறே சொல்லுவர் ஒருசார் வட நூல்வழித் தமிழாசிரியர். அவற்றுட் சில வருமாறு :

---

* 'அநிசாத்' என்பது வீரசோழியம் அச்சுப்பிரதியில் உள்ள பாடம்.
† 'எறும்புமிடைச் செய்யுள்' என்பதும் பாடம்.
‡ 'அளவழியுட்பையுட் சந்தம்' என்பதும் பாடம்.

"பங்கயங் காடுகொண் டலர்ந்த பாங்கெலாஞ்
செங்கய லினநிரை திளைக்குஞ் செல்வமு
மங்கையர் முகத்தன மதர்த்த வாளரி
யங்கயற் பிறழ்ச்சியு மருத நீரவே" (சூளா-நாட்டு-2.)

இது சீரொத்து ஓரடியுள் ஒரெழுத்துக் குறைந்து வந்தமையால் நிகர்த்து.

"கொல்லைக் கொன்றைக் கொழுநன் றன்னை
மல்லற் பொழில்வாய் மணியோர் முறுவன்
முல்லைக் குறமா மடவாண் முறுகப்
புல்லிக் குளிரப் பொழியாய் புயலே"

இஃது ஓரடியுள் இரண்டெழுத்துக் குறைந்து சீரொத்து வந்தமையால் விராட்டு. என்னை?

"ஒரெழுத்துக் குன்றி னிகர்த்தாம் விராட்டாகும்
ஈரெழுத்துக் குன்று மெனின்"

என்பவாகலின்.

"பேடையை யிரும்போத்துத்
தோகையால் வெயின்மறைக்கும்
காடக மிறந்தாற்கே
யோடுமென் மனனேகாண்"

இஃது ஓரடியுள் ஒரெழுத்து மிக்குச் சீரொத்து வந்தமையால் புரிக்கு.

"கலைபயி லல்குலார் காமர் மஞ்ஞைபோன்
றுலவுவர் மெல்லவே யொண்பொன் மாநகர்
அலர்மலி வீதிக ளாறு போன்றுள
மலையென நிவந்துள மதலை மாடமே"

இஃது இரண்டெழுத்து ஓரடியுண் மிக்குச் சீரொத்து வந்தமையால் சுராட்டு. என்னை?

"ஓரெழுத்து மிக்காற் புரிக்காஞ் சுராட்டாகும்
ஈரெழுத்து மிக்க தெனின்"

என்பவாகலின்.

"மல்லன் மாமழையார்ப்பக்
கொல்லைவாய்க் குருந்திளகின
முல்லையாய் முறுவலித்தன
செல்வர்தேர் வரவுண்டாம்"

இது முதலடியும் நான்காமடியும் எழுத்துக் குறைந்து நடுவிரண்டடியும் எழுத்து மிக்கு நாலடியுஞ் சீரொத்து வந்தமையால் பவமத்திமம் எனக்கொள்க.

"பரவு பொழுதெல்லாம் பன்மணிப்பூட் டோவா
வரவு மினிக்காண வண்ணநாம் பேற்றை
விரவு மலர்ப்பிண்டி விண்ணோர் பெருமான்
இரவும் பகலும்வந் தென்றலைமே லானே"

இது முதலடியும் ஈற்றடியும் எழுத்து மிக்கு, நடுவிரண்டடியும் எழுத்துக் குறைந்து, நாலடியுஞ் சீரொத்து வந்தமையால் பிபீலிகாமத்திமம். என்னை ?

"இடைக்க ணிரண்டடியு மிக்கால் பவமா
மெறுப்பிடையாங் குன்றி னெழுத்து"

என்பவாகலின்.

"திருவிற்கோர் கற்பகத் தெரியன் மாலையார்
உருவிற்கு விளக்கமா மொண்பொற் பூங்கொடி
முருகற்கு மனங்கற்கு மெனக்கு மொய்சடை
யொருவற்கும் பகைத்தியா லொருத்தி வண்ணமே."

இது முதலிரண்டடியும் எழுத்துக் குறைந்து, கடையிரண்டடியும்எழுத்து மிக்கு, நான்கடியுஞ் சீரொத்து வந்தமையால் பாதிச் சம விருத்தம்.

"மடப்பிடியை மதவேழந்
தடக்கையால் வெயின்மறைக்கு
மிடைச்சுர மிறந்தார்க்கே
நடக்குமென் மனனேகாண்"

"இரும்பிடியை மதவேழம்
பெருங்கையால் வெயின்மறைக்கும்
அருஞ்சுர மிறந்தார்க்கே
விரும்புமென் மனனனேகாண்"

இவை முதலிரண்டிடயும் எழுத்து மிக்குக் கடை யிரண்டடியும் எழுத்துக்குறைந்து, நான் கடியுஞ் சீரொத்து வந்தமையால் பாதிச்சமச்செய்யுள்.

"அடிமிசை யரசர்கள் வணங்க வாண்டவன்
பொடிமிசை யப்புறம் புரள விப்புறம்
இடிமுர சதிரவொ ரிளவ றன்னொடு
கடிபுகு மவளது கற்பின் *வண்ணமே. (சூளாமணி-முத்தி-22.)

இது முதலடியும் மூன்றாமடியும் எழுத்து மிக்கு இரண்டாமடியும் ஈற்றடியும் எழுத்துக் குறைந்து, நாலடியுஞ் சீரொத்து வந்தமையால் பாதிச்சம விருத்தம்.

"மெய்யறி விலாமை யென்னும் வித்தினிற் பிறந்து வெய்ய
கையறு வினைகள் கைபோய்க் கடுந்துயர் விளைத்த போழ்தின்
மையுற வுழந்து வாடும் வாழுயிர்ப் பிறவி மாலை
நெய்யுற நிழற்றும் வேலோ யினைத்தென நினைக்க லாமோ"
(சூளாமணி-இரதநூ-80.)

இது முதலடியும் மூன்றாமடியும் எழுத்துக் குறைந்தும், ஏனை இரண்டடியும் எழுத்து மிக்கும், நான்கடியும் சீரொத்து வந்தமையால் பாதிச்சம விருத்தம். என்னை?

---

* 'நீர்மையே' என்பதும் பாடம்.

"முடிவிரண்டு மிக்கு முதலிரண்டு நைந்து
முடிவிரண்டுங் குன்றி முதலிரண்டு மிக்கு
மடியிடையிட் டருகி யும்மிக்கு வருமேற்
படியின்மேற் பாதிச் சமவிருத்த மாமே"

என்பவாகலின். இதனைப் பதநெகிழ்த்து உரைத்துக்கொள்க.

இனிச் சிறப்புடைப் பையுட் சந்தங்களிற் சிலவருமாறு :

"ஆதியா னருளாழி தாங்கினு னுயிரச்செங் கதிரோ னுனுஞ்
சோதியான் சுரர்வணங்கு திருவடியான் சுடுநீரு நினையப் பட்ட
*காதியா னருளிய கதிர்முடி கவித்தாண்டார் மருகன் கண்டாய்
ஓதியா னுரைப்பினு மிவன்வலிக்கு நிகராவா ருளரோ வேந்தர்"
(சூளாமணி-சுயம்வர-250.)

இது முதலடி பத்தொன்பது எழுத்தாயும், இரண்டாமடி இருபத்திரண்டு எழுத்தாயும், மூன்ருமடி இருபதெழுத்தாயும், நான்காமடி இருபத்தோ ரெழுத்தாயும் வந்தமையால் அளவழிபையுட்சந்தம்.

" மணிமலர்ந் துமிழொளி வனப்புஞ் சந்தனத்
துணிமலர்ந் துமிழ்தருந் தன்மைத் தோற்றமு
நணிமலர் நாற்றமு மென்ன வன்னதா
லணிவரு சிவகதி †யடைவ தின்பமே" (சூளாமணி-முத்தி-6.)

---

* 'காதியா னருளியபொற் கதிர்கொண்முடி கவித்தாண்டார் மருகன் கண்டாய்—ஓதியான் மொழியினிவ னுறுவலிக்கு நிகராவா ருளரோ வேந்தர்' என்பது சூளாமணி அச்சுப்பிரதியில் உள்ள பாடம். இப்பாடம் கொள்ளில் கூறிய இலக்கணம் பொருந்தாமை யறிக.

† 'ஆவதின்பமே' என்பது சூளாமணி அச்சுப்பிரதியில் உள்ள பாடம். இப்பாடங்கொள்ளில் இவ்வடிக்குக் கூறிய எழுத்தில் ஒன்று குறைபடுதல் காண்க.

இது முதலடியும் முடிவடியும் பதினெழுத்தாய், இடையடி இரண்டும் பதின்மூன்றும் பன்னிரண்டுமாய் எழுத்தொவ்வாது வந்தமையால் அளவழிபையுட்சந்தம். இதனை எறுப்பிடைச்சந்தச் செய்யுள் என்பாருமுளர்.

" செஞ்சுடர்க் கடவு டிண்டே ரிவுளிகா றிவள வூன்று
மஞ்சுடை மதர்வை நெற்றி வானுழு வாயின் மாடத்
தஞ்சுட ரிஞ்சி யாங்கோ ரகழணிந் தலர்ந்த தோற்றம்
வெஞ்சுடர் விரியு முந்நீர் வேதிகை மீதிட் டன்றே "

[சூளாமணி-நகர-3.)

இதுவும் முதலடி பதினேழெழுத்தாய், இரண்டாமடியும் நான்காமடியும் பதினைந்தெழுத்தாய், மூன்றாமடி பதினாறெழுத்தாய் வந்தமையால் அளவழிபையுட்சந்தம். இதனைப் பாதிச்சமப்பையுட்சந்தம் என்பாரு முளர்.

" என்னிது விளைந்த வாறித் தூதுவர் யாவ ரென்று
கன்னவில் வயிரத் திண்டோட் கடல்வண்ணன் வினவ யாருஞ்
சொன்னவின் றுரைக்க மாட்டார் துட்கென்று துளங்க வாங்கோர்
கொன்னவில் பூதம் போலுங் குறமக ளிதனைச் சொன்னாள்.

(சூளாமணி-சீய-107.)

இது முதலடி பதினைந்தெழுத்தாய், இரண்டாமடி பதினேழெழுத்தாய்ப் பின்னிரண்டடியும் பதினாறெழுத்தாய் வந்தமையால் அளவழிச்சந்தப்பையுள். பிறவும் இவ்வாறு வருவனவற்றையெல்லாம் வந்தவகையாற் பெயர்கொடுத்து வழங்குக. என்னை ?

" வந்த முறையாற் பெயர்கொடுத் தெல்லாந்
தந்த முறையாற் றழாஅல் வேண்டும் "

என்பவாகலின். தாண்டகமும் இவ்வாறே கொள்க; 'ஒன்றெனமுடித்தலென் றின்ன வகையால் யாவையு முடியும்' என்பவாக

லின். குமரசேனசிரியர் கோவையும், தமிழ்முத்தரையர் கோவையும், யாப்பருங்கலக் காரிகையும் போன்ற சந்தத்தால வருவனவற்றின் முதற்கண் நிரையசைவரின் ஓரடி பதினே ழெழுத்தாம். முதற்கண் நேரசைவரின் ஓரடி பதினறெழுத் தாம். இவ்வாறன்றி, மிக்கும் குறைந்தும் வாரா. அவை எண்ணுகின்றுழி ஆய்தமும் ஒற்றும் ஒழித்து, உயிரும் உயிர் மெய்யும் குற்றியலிகரமும் குற்றியலுகரமுங் கொண்டு எண்ணப் படும்.

"எழுவாய் நிரைவரினு மேழுடைய வீரைந்
தெழுவாய் தனிவரினென் றேகும்—வழுவாத
கோவையுஞ் செய்யுட்கால் குன்ரு பெருகாவென்
றேவினர் தொல்லோ ரெடுத்து"

அவற்றுட் சில வருமாறு:

"இருநெடுஞ் செஞ்சுட ரெல்கமொன் றேந்தி யிரவின்வந்த
வருநெடுங் காதற்கன் றேதரற் பாலதல் லாதுவிட்டாற்
கருநெடு மால்கட லேந்திய கோன்கயல் சூடுநெற்றிப்
பெருநெடுங் குன்றம் விலேயோ கருதிலெம் பெண்கொடிக்கே"

எனவும்,

"காய்ந்துவிண் டானேய காமரு கூடலிற் கண்சிவந்த
வேந்துகண் டாயென்ன வெள்வளே சோரக் கலேநெகிழப்
போந்துகண் டாயொடும் போந்துகண் டேற்கவன் பொன்முடிமேற்
போந்துகண் டாளென்று போந்ததென் மாட்டோர் புறனுரையே"

எனவும்,

"திண்டேர் வயவரைச் சேவையென் ருனன தேங்கவுண்மார்
வண்போத மன்ற வளேநிழ னீக்கிய வார்சிலம்ப
நண்போ நினேயிற்பொல் லாதது நிற்கவெ னன்னுதலாள்
கண்போற் குவளே கனந்தகற் கியாதுங்கை மாறிலவே"

எனவும் இவற்றுட் கண்டுகொள்க.

"முன்றி லெங்கு முருகயர் பாணியுஞ்
சென்று வீழரு வித்திர ளோசையும்
வென்றி வேழ முழக்கொடு கூடிவா
னென்றி நின்றதி ரும்மொரு பாலெலாம்" (சூளா-நாட்டு-7.)

என்னுஞ் சந்தத்து நேரசைமுதலாய் வருமடி பதினொரெழுத்தாயினவாறு. நிரையசைமுதலாய் வருமடி பன்னிரண்டெழுத்தாம்.

வரலாறு :

"அணங்க னாண வாடன் முழவமுங்
கணங்கொள் வாரணக் கம்பலைச் செல்வமும்
மணங்கொள் வான்முர சும்வய லோதையு
மிணங்கி யெங்கு மிருக்குமோர் பாலெலாம்" (சூளா-நாட்டு-9.)

என இதனுள் நிரையசை முதலாய் வருமடி பன்னிரண்டெழுத்தாய் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

சிந்தாமணி, சூளாமணி, குண்டலகேசி, நீலகேசி, அமிர்தபதி என்றிவற்றின் முதற்பாட்டு வண்ணத்தான் வருவன; அவற்றில் நேரசை முதலாய் வரின் ஓரடி பதினொன்கெழுத்தாம். நிரையசை முதலாய் வரின் ஓரடி பதினைந்தெழுத்தாம். பிங்கலகேசியின் முதற்பாட்டு இரண்டாமடி ஓரெழுத்து மிகுத்துப் புரிக்காகப் புணர்த்தார். அல்லன வெல்லாம் ஒக்கும்.

வரலாறு :

"மூவா முதலா வுலகம்மொரு மூன்று மேத்தத்
தாவாத வின்பந் தலையாயது தன்னினெய்தி
யோவாது நின்றகுணத் தொண்ணிதிச் செல்வனென்ப
தேவாதி தேவனவன் சேவடி சேர்து மன்றே"

(சிந்தாமணி-கடவுள் வாழ்த்து-1.)

"வென்றான் வினையின் றொகையாகி விரிந்து தன்க
ணொன்றாய்ப் பரந்த வுணர்வின் னொழியாது முற்றுஞ்
சென்றான் றிகழுஞ் சுடர்சூ ழொளிமூர்த்தி யாகி
நின்றா னடிக்கீழ்ப் பணிந்தார் வினைநீங்கி நின்றார்"

(சூளாமணி-காப்பு.)

"முன்றான் பெருமைக்க ணின்றான்முடி வெய்துகாறு
*நன்றே நினைந்தான் குணமொழிந்தான் றனக்கென்
றொன்றானு முள்ளான் பிறர்க்கேயுறு திக்குழந்தா
னன்றே யிறைவ னவன்றாள் சரணங்க ளன்றே."

(குண்டலகேசி-கடவுள் வாழ்த்து.)

என்வும்,

"நல்லார் வணங்கப் படுவான்பிறப் பாதிநான்கு
மில்லா னுயிர்கட் கிடர்தீர்த்துயி ரின்பமெய்துஞ்
சொல்லான் றருமச் சுடரோனெனுந் தொன்மையினன்
எல்லா முணர்ந்தா னவனேயிறை யாகவேத்தி"

"குற்றங்கண் மூன்று மிலனாய்க் குணங்கட் கிடனாய்"

எனவும் இவை நேரசை முதலாய்வந்து ஓரடி பதினான்கெழுத் தானவாறு கண்டுகொள்க.

"மதியங் கெடுத்த வயமீனெனத் தம்பிமாழாந்
துதிதற் குரியாள் பணியாலுட லுயவாறு
நிதியின் னெறியி னவன்றேழர் நிரந்தவாறும்
பதியின் னகன்று பயந்தாளைப் பணிந்தவாறும்"

(சிந்தாமணி-பதிகம்-18.)

என நிரையசை முதலாய் வந்து பதினைந்தெழுத்து ஓரடிக்கண் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

---

* இவ்வடியில் ஓரெழுத்துக் குறைந்திருக்கிறது. இதனால் இவ் வடியின் பாடம் சரியான தன்றெனத் தோன்றுகின்றது.

"அம்பொன் மாலையார் களித்தலத் தெழுந்த ரத்தவாய்க்
கொம்பனார் கொடுத்த முத்தநீ ரவாய கோழரைப்.
பைம்பொன் வாழை செம்பொனிற் பழுத்து வீழ்ந்த சோதியால்
அம்பு பாய்ந்து வந்தொசிந்து சாறு † சோர்வ போலுமே"
(சூளாமணி-இரதநூ-13.)

இந்தச் சந்தத்தின் நேரசை முதலாக வருவன ஓரோவடியுட் பதினைந்தெழுத்தாயும், நிரையசை முதலாய் வருவன பதினாறெழுத்தாயும் வருதல் பெரும்பான்மையவெனக்கொள்க.

" கவர்கதிர் வரகிறுங்கு காய்கவின்ற வெட்குழாந்
துவரைகொட் பயறுழுந்து தோரையோடு சூழ்கொடி
யவரையின்ன பல்லுண வளக்கரிய வென்பவாற்
கவரும்வண்டு சூழநின்று காந்தள்கை மறித்தவே"

இது நிரையசை முதலாய்ப் பதினாறெழுத்தாயினவாறு கண்டு கொள்க.

" மாசில் கண்ணி மைந்தரோடு மங்கை மார்தி ளைத்தலிற்
பூசுசாந் தழித்தி ழிந்த புள்ளிவேர் புலர்த்தலால்
வாச முண்ட * மாருதம் வண்டு பாட மாடவாய்
வீச வெள்ளி லோத்திரப் பொதும்பு பாய்ந்து விம்முமே"
(சூளாமணி-இரதநூ-16.)

இது இச்சந்தத்தால் வந்து மூன்றுமடி எழுத்துக் குறைந்து வந்தது.

"தெய்வ யாறு காந்தளஞ் சிலம்பு தேங்கொள் பூம்பொழிற்
பௌவ முத்த வார்மணற் ‡ பறம்பு மௌவன் மண்டப

---

† 'சார்வ மானுமே' என்பது சூளாமணி அச்சுப் பிரதியில் உள்ள பாடம்.

* 'மாருதந்தென்' என்பது சூளாமணி அச்சுப் பிரதியில் உள்ள பாடம். இப்பாடங் கொண்டால் இது 'மூன்றுமடி எழுத்துக் குறைந்து வந்தது' ஆகாமை காண்க.

‡ 'பிறங்கல்' என்பதும் பாடம்.

மெவ்வ மாடு ‡ மின்னபோ லிடங்க ளின்ப மாக்கலாற்
கௌவை யாவ $ தந்நகர்க் காம னூர்செய் கௌவையே"
(சூளாமணி-இரதநூ-18.)

இதுவுஞ் சந்தத்தால் வந்து ஈற்றடி பதினன் கெழுத்தாய் வந்தது. இவ்வாறு எழுத்துக் குறைந்தும் மிக்கும் வருவன வற்றை யறிந்து, நிகர்த்தென்றும், விராட்டென்றும், புரிக் கென்றும், சுராட்டென்றும் பெயரிட்டு வழங்குக. நான்கடி யும் எழுத்தொத்து வருவனவற்றைத் தலையாகு சந்தம் என் றும், ஒரெழுத்து மிக்குங் குறைந்தும் வருவனவற்றை இடை யாகு சந்தம் என்றும், இரண்டெழுத்து மிக்குங் குறைந்தும் வருவனவற்றையும் பிறவாற்றான் மிக்குங் குறைந்தும் வருவன வற்றையும் கடையாகு சந்தம் என்றும் வழங்குவ ரொருசாரா சிரியர். தாண்டகங்கட்கும் இவ்வாறே சொல்லுவர். இவற்றை யெல்லாஞ் சரணச்சிரையமும், செயதேயமும், மிச்சாகிருதி யும், பிங்கலமும், மாபிங்கலமும், இரணமாமஞ்சுடையும், சந்திர கோடிச சந்தமும், குணகாங்கி யென்னுங் கருநாடகச் சந்த மும், வாஞ்சியார் செய்த வடுகச் சந்தமும் ஆகியவற்றுள்ளும், மாபுராணம் முதலாகிய தமிழ்நூலுள்ளும் புகுதியுடையார் வாய்க் கேட்டுக் கொள்க. இவையெல்லாம் விகற்பித் தீண்டு ரைப்பிற் பெருகும்.

ஒருசார் வடநூல்வழித் தமிழாசிரியர் குருவும் இலகுவும் புணர்ந்து முற்ற வரினும், முற்றக்குருவேயாயும், முற்ற விலகுவேயாயும் வரினும் சமானம் என்பதாம்; இலகுவுங்குருவும் புணர்ந்து முறை வரிற் பிரமாணம் என்பதாம்; இரண்டு குரு

‡ 'நீர்ப்பொழில்' என்பதும் பாடம்.

$ 'அந்நகர்க்கு மாரனூர்' என்பது சூளாமணி அச்சுப் பிரதியி லுள்ள பாடம்.

வும் இரண்டு லகுவுமாய் முறையானேவரினும், இரண்டு லகுவும் இரண்டு குருவுமாய் முறையானே வரினும் விதானம் என்பதாம் என்பர். என்னை ?

" குருவிலகு வாயுங் குருவிலகு வேறாய்
வருமெனினு மைதீர் சமானங்—குருவிலகுப்
பின்றான் வருமேற் பிரமாணம் விதானமா
மொன்றிரண் டாகு மெனின் "

என்பவாகலின். வரலாறு :

" போது விண்ட புண்ட ரீக
மாத ரோடு வைக வேண்டின்
யாதி நாத ராய்ந்த நூலி
னீதி யோதி நின்மி னீடு "

எனவும்,

" கற்ற நூலினார்
செற்ற நீக்கினார்
வெற்றி வேந்தருக்
குற்ற தாதரே "

எனவும் இவை குருவும் இலகுவும் அடிமுடியளவு முறையே வந்தமையாற் சமானம் எனப்படும்.

" காரார் தோகைக் கண்ணார் சாயற்
றேரா ரல்குற் றேனார் தீஞ்சொற்
போரார் வேற்கட் பொன்னே யின்னே
வாரா ரல்லர் போனார் தாமே "

இது முற்றச் குருவே வந்தமையாற் சமானம் எனப்படும்.

" முருகு விரிகமல
மருவு சினகரன்

திருவடிக டொழுமி
னருகு மலமகல''

இது முற்ற லகுவே வந்தமையாற் சமானம் எனப்படும்.

''கயற்கருங்க ணன்னலார்
முயக்கநீங்கி மொய்ம்மலர்
புயற்புரிந்த புண்ணியர்க்
கியற்றுமின்க வீரமே''

இது லகுவுங் குருவு முறையே வந்தமையாற் பிரமாணச் செய்யுள் எனப்படும்.

''துங்கக் கனகச் சோதி வளாகத்
தங்கப் பெருநூ லாதியை யாளுஞ்
செங்கட் சினவேள் சேவடி சேர்வார்
தங்கட் கமருந் தண்கட ணடே''

இஃது இரண்டு குருவும் இரண்டு லகுவும் முறையே வந்தமையால் விதானச்செய்யுள் எனப்படும்.

''பொருளாளிற் புகழாமென்
றருளாளர்க் குரையாயுன்
றிருமார்பிற் சினனேயொன்
றருளாய்நின் னடியேற்கே''

இஃது இரண்டு குருவும் இரண்டு லகுவுமாய் முறை யானே வந்தமைபால் விதானச்செய்புள் எனப்படும்.

''பூவார் பொய்கைப் பொற்போதிற்
தேவார் செங்கட் சேயாநீ
யாவா வென்னு தென்னேசூர்
மாவா னுனைக் கொன்றானே''

இது முற்றக் குருவேயாய் வந்தமையாற் சமானம். பிற வும் அன்ன. இவையெல்லாம் 'பிறவும்' என்றதனாற் கொள்க.

*செய்யுளோத்துதாரணம்

முற்றும்.

---

* 'செய்யுளோத்துக் கரணம்' 'செய்யுளோத்துக் காரணம் என் பதும் பாடம்.

[சித்திரக்கவிமாலை.]

மாலை மாற்றே சக்கரஞ் சுழிகுள
மேக பாத மெழுகூற் றிருக்கை
காதை கரப்பே கரந்துறை பாட்டே
தூசங் கொளலே வாவ னூற்றி
கூட சதுக்கங் கோமுத் திரியே
யோரெழுத் தினத்தா லுயர்ந்த பாட்டே
பாத மயக்கே பாவின் புணர்ப்பே
யொற்றுப் பெயர்த்த லொருபொருட் பாட்டே
சித்திரக் காவே விசித்திரக் காவே
விகற்ப நடையே வினாவுத் தரமே
சருப்பதோ பத்திரஞ் சார்ந்த வெழுத்து
வருத்தன மற்றும் வடநூற் கடலு
ளொருக்குடன் வைத்த வுதாரண நோக்கி
விரித்து முடித்த மிறைக்கவிப் பாட்டே
வுருவக மாதி விரவிய வீறு
வருமலங் காரமும் வாழ்த்தும் வசையுங்
கவியே கமகன் வாதி வாக்கியென்
றவர்க டன்மையு மவையின தமைதியும்
பாடுதன் மரபுந் தாரணைப் பகுதியும்
ஆனந்த முதலிய *வூனமுஞ் செய்யுளும்
விளம்பனத் தியற்கையு நரம்பின் விகற்பமும்
பண்ணுந் திறமும் பாலையுங் கூட்டமும்
எண்ணிய திணையு மிருதுவுங் காலமும்
எண்வகை மணனு மெழுத்துஞ் சொல்லுஞ்
செந்துறை மார்க்கமும் வெண்டுறை மார்க்கமும்
தந்திர வத்தியுந் தருக்கமு நடமு

* 'ஊனச் செய்யுளும்' என்பதும் பாடம். உரையாசிரியர் 'ஊனமும் செய்யுளும்' என்றே பிரித்து உரைகூறி யிருக்கின்றார்.

முந்துநூன் முடிந்த முறைமையின் வழாமை
வந்தன பிறவும் வயினறிந் துரைப்போன்
அந்தமில் கேள்வி யாசிரி யன்னே

இச்சூத்திரம், நூலுரைக்கும் ஆசிரியனது பெருமை யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

மாலைமாற்றுவது: ஈறுமுதலாக வாசித்தாலும் அப்பாட்டேயாவது.

"நீமாலை மாறுடி நீணடு நாடுண
நீடிறு மாலைமா நீ"

எனவும்,

"பூமாலை காரணீ பூமேத வேதமே
பூணீர காலைமா பூ"

எனவும்,

"காடாமாதா லீதாகா
காதாலீதா மாடாகா"

எனவும் வரும்.

சக்கரம் வருமாறு: சக்கரம் பலவிதத்தவாயினும், நான்காரைச் சக்கரமும், ஆறாரைச் சக்கரமும், எட்டாரைச் சக்கரமும் என அடங்கும். அவற்றுள் நான்காரைச் சக்கரம் வருமாறு:

"மேனமக் கருளும் வியனருங் கலமே
மேலக விசும்பின் விழவொடு வருமே
மேருவரை யன்ன விழுக்குணத் தவமே
மேவதன் றிறநனி மிக்கதென் மனமே"

இது நான்காராய், நடு 'மே' என்னும் எழுத்து நின்று, முதலும் ஈறும் அதுவேயாய்ச் சூட்டின்மேல் நாற்பத்து நான்கெழுத்தாய், ஆர்மேல் ஓரோவெழுத்தாய் முற்றுப் பெற்றது.

"நவைக்கணம் வீய நன்னூ லாய்ந்து
சேட்டலர் விராய மோட்டார் பிண்டி

நன்னிழன் மேயோன் சேவடி
துன்னினர் துன்னலர் துகட்டிரும் *பிறப்பதே"

இது நான்காராய், நடுவு 'மோவிராய' வென்பதுபட்டு ஆர்மேல் ஐயைந்தெழுத்தாய்ச், சூட்டின்மேன் முப்பத்திரண் டெழுத்துப் பெற்று முடிந்தது.

இனி ஆறுரைச்சக்கரம் வருமாறு:

"பூங்கடம்பி னந்தார்தா நன்று புனைதேனுர்
கோங்கெழு கொங்கந்தார் தான்பேணு—மோங்குநன்
மாக்கோதை மாதவித்தார் தாங்கோட லெண்ணுமாற்
பூக்கோதை மாதர்தம் பொற்பு"

இஃது ஆறுராய், நடுவு ரகர வொற்று நின்று, குறட் டைச்சூழத் தாவென்னும் எழுத்து நின்று, ஆர்மேல் ஏழெ ழுத்து நின்று, சூட்டின்மேற் பன்னிரண் டெழுத்துப் பெற்று முடிந்தது.

"தக்கவர் சம்பந்தந் தாங்கி யிவணெஞ்சா
மக்கட் டொகைஞாலந் தந்தோம்பி—மிக்கின்றே
விண்மணந் தஞ்சாந்தந் நீவி நிரைத்தந்த
தண்மணவிற் சான்றோர் தயா"

இதுவும் ஆறுராய் நடுவுத் தகார நின்று, குறட்டைச் சூழ நகர வொற்று நின்று, ஆர்மேல் எவ்வேழெழுத்து நின்று, சூட்டின்மேற் பன்னிரண்டெழுத்துப் பெற்று முடிந்தது

"ஆறுரா யவ்வார்மே லெவ்வே ழெழுத்தாகி
யோரார்ந்த நேமிமே லீராறாய்—சீரார்ந்த
பொன்குறட்டைச் சூழ நடுவோர் தகாரமேற்
றண்மணவிற் சக்கரமாந் தான்"

இதன்வழியே எழுதிக் கண்டுகொள்க.

"கொலைமான் விழியகறல் குன்றுத செவ்வி
கலிவான்சென் றூன்ற மயங்கி—யொலிபாவி

---

* 'பிறப்பே' என்பது சில ஏடுகளின் பாடம். இப்பாடங் கொண்டால் எழுத்துக் குறைவது கண்டு கொள்க.

விண்க ணிடித்தலற லின்றாகி மின்னாக
கொண்கன் விரவிரவின் கண்"

இஃது ஆறாராய்க், கலிமல்லன் என்னும் பெயர் குறட்டைச் சூழ நின்று, நடுவு றகர நின்று, ஆர்மேல் அவ்வாறு எழுத்துப் பெற்றுச், சூட்டின்மேற் பன்னிரண் டெழுத்துப் பெற்று அவ்வெழுத்து மாலை மாற்றாய் முடிந்தது.

"மண்பாய வையகத்து மாலைமாற் றீறாக
வெண்பா லெழுத்து மிணையொப்ப—வெண்பாவின்
சீர்கிடப்பத் தென்றமி ழாளி கலிமல்லன்
பேர்கிடப்பப் பேச லரிது"

இதன் வழியே எழுதிக் கண்டுகொள்க.

இனி, எட்டாரைச்சக்கரம் வருமாறு

"கார்க்கட லொலிமா வார்ப்போ டானைக்
கோளகட் டரவ மாழ்துய ரழுந்த
வாகந் திருநல மாகமுன் னடைமத்
தாவரை நிறீஇய மால்வரை கடிந்த
காடவர் கோன்றிரு வாரமிழ் தாடவர்க்
கடைந்த தப்புரத் தக்கது தானே"

"ஆரெட்டா யவ்வாரமே லையைந் தெழுத்தாகி
யேரொத்து நேமிமே லெண்ணான்காய்—வாரத்தால்
வாழ்க வலிவலய மாவுளதேன் மாதவர்கோன்
சூழ்தருமச் சக்கரமாச் சொல்லு"

இதன் வழியே அதனை யெழுதிக் கண்டு கொள்க.

"பருவரை நிவந்து புடையிருங்கடல் வளவிய
அகன்பெருங் கிடக்கைப் பார்மிசைப் பல்வரைமுன்
மல்குவளங் கெழுமிய வசையறு நிதிய
மீதில புரிக பாரி போலவொன்
றினிதி னேத்திக் கவியெல்லாஞ் சொல்ல
வீவோர்ப் பெறுதெனப் பல்கிளை தேம்பச்

செந்தீக் கட்புலத் துளங்கொண்டு துளங்க
வோங்குமிசை யிலவன் களிறுசெவி சாய்த்துக்
கேழலோ டாழ்தரு நீரகடுங் கலுழி
நீந்திக் கண்டேன் கனைகண் பூந்தேன்
பண்ணியல் யாழ்நல மொழியவர்
கண்மலர் புல்லிக் கலக்கநின் றோளதே"

இது,

"எட்டார யார்மேற்பத் தொன்ப தெழுத்தாகி
வட்டத்து ளெண்ணன்காய் வன்குறட்டி—லெட்டு
மரிதீரன் பாட்டென்றங் கார்நடுவ ணின்ற
விருநான் கியைவதுபார்த் துண்ணென் றொருவாமை
யாராழி பாய்ந்த விடந்தோ றழகிதாப்
பாராளும் பல்லவ மல்லனென்—றாய்ந்
தொருங்கமைந் துள்ளாற்கவ் வாகி யொலிநீர்க்
கருங்கடற் றண்களந்தை வேந்த—னிருங்கழற்கால்
வண்டுறையுந் தண்டார் மருசாதி வாட்களைகண்
டிண்டோ ளிணைச்செவ்வித் தண்டாதாக்—கொண்டமைத்
தாசிரிய மாக்கி யதனுட் காந்தது
மாசில்சீர் வள்ளுவன் பாட்டினு—ளேசிலா
எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு"

எனக்கொள்க.

"தடங்கடன் மண்ணிற் றருமருள் விரும்பிய
சின்மென் கிளவித் தெய்வப் பாரியு
மில்லை யாகிய திரவலர் வினையெனத்
தன்னுடல் பொத்திய தாசிடு சிதவலு
மடுத்த மெய்யள் கடைத்தலை முன்சனத்
தீவது நோக்கி யேனை முனைகெட

வேவிய வெட்சி சால்பிற் றந்தோலா
தாங்கே மதிநிலே வென்றி வேழ
மிகுதி பாடி நின்றனள் விறலி
நெருநலின் றஞ்சி பாடிய வவ்வைபோல
வறுமை யுற்ற சிறுமை மூதுரை
தணந்து மிக்க கழற்பொலி திருமணி
யணிந்தரைத் துஞ்ச *வலநின் றோளதே"

இதுவும்,

"வட்ட மிரட்டித்து வன்குறட் டுள்ளமைந்த
வெட்டாரச் சக்கரமிச் சக்கரத்தி—னிட்டமையப்
பட்ட வெழுத்துப் பதிற்றெட்டோ டைந்துதலே
யிட்ட வொருநூ றிவையிடுமா—செப்பிய
வாழியின்மே னிரைறங் கணிசிறந்த வாயுங்கா
லேழு மிருபது மைந்து மினமுறையே
வாழியாநின் றுரின்மேல் வல்லோர் வகுத்தனவு
மாழி முறையிற் பதினெட்டாஞ்—சூழியன்ற
வின்குறட்டு ளெட்டு மிரவலர்தம் பல்கிளைக்கே
யன்புரைக்கு மஞ்சாதான் பாட்டென்று—முன்புரைத்த
வாராழி பாய வணிதங் கிடந்தொறவன்
றீராச் சிறப்புப்பேர் சேர்வித்து—நேரொத்த
சவ்வகத்து மூன்று வதுதந்த சக்கரத்தின்
செவ்வகத்து வேந்துந் தெரிந்திவற்று—லிவ்வகையே
யாசிரிய மாக்கி யகனுட் கரந்துரைத்த
நேரிசை வெண்பா நினைக்குங்காற்—பாரிற்
றருமலிந்த வண்மைத் தலைத்தந்து மிக்க
திருமலிந்து தீதிலவே யாக—வருமலிந்த
வென்னரசன் * மள்ளன் மதினிலை யேதிலர்க
டுன்னரிய வஞ்சினத்தான் றோள்"

எனக் கொள்க.

---

* 'வல்லினின் றோளே' என்பதும் பாடம். இப்பாடம் வட்டத்திற்கேற்கப் பொருந்த வில்லை.

* 'வள்ளன்' என்பதும் பாடம்.

சக்கரத்திற்குந் திரிபாகிக்கும் எழுத்தெண்ணுகின்றுழி எல்லா எழுத்துங் கொள்ளப்படும். அடிக்கெழுத் தெண்ணு மாறு போலக் குற்றிகரக் குற்றுகரங்களும் ஒற்றும் ஆய்தமும் ஒழித்தெண்ணப்படா. திரிபாகிக்கும் அத்தொடக்கத்தன கொள்க. சக்கரத்திற்குக் காட்டின பாட்டுள்ளுங் கண்டு கொள்க. இதனுட் சக்கரம் என்றதனானே பூமிச்சக்கரமும், ஆகாயச்சக்கரமும், பூமியாகாயச்சக்கரமும், வட்டச்சக்கரமும், புருடச்சக்கரமும், சதுரச்சக்கரமும், கூர்மச்சக்கரமும், மந்தரச்சக்கரமும், காடகச்சக்கரமும், சனிபுருடச்சக்கரமும, சலாபச்சக்கரமும், சக்கரச் சக்கரமும், அரவுச்சக்கரமும் முதலாகவுடையன புணர்ப்பாவையுள்ளும், போக்கியத்துள்ளும், கிரணியத்துள்ளும், வதுவிச்சையுள்ளும் கண்டு கொள்க. அவையெல்லாம் சாவவும் கெடவும் பாடுதற்கும், மனத்தது பாடுதற்கும் பற்றும் என்று கொள்க.

இனிச் சுழிகுளமாவது எட்டெழுத்தாய் நான்கு வரியும் முற்றுப்பெற்ற பாட்டு, முதலு மீறுஞ் சுழித்து வாசித்தாலு மப்பாட்டேயாவது. வரலாறு:

"அதிகமலமாகாவே திண்ணிறமேற போகா
கணிநீங்குமாறமா மறங்குவகுமேல"

எனவும்,

"கதமிகுவன கோழிதன்குன்றீ வாற்கோ
மிகுதிறமாநீவானகுன்றதன்மாறீவ"

எனவும்,

"சதமகலா வேலவா தனதிண்டேரகல
மதியடுவானூரவே கண்டுயிலா வாடேலா"

எனவுங் கொள்க.

இனி ஏகபாதமாவது, ஓரடியே நாற்காலுச்சரித்தாற் பாட்டுப் பொருள் வேறுபட்டு முடிவது. வரலாறு:

"நாணுணிறைந்த மதியாள் கலைநான்கு மொத்தாள்"

எனவும்,

"அம்புதைத்த விலங்காவித்தன்"

எனவும்,

"வாளும் வாளியுங் கோத்தெறிந்திட்டன"

எனவும்,

"சிலீமுகம்பாய்தருகுஞ்சி யாயினர்"

எனவும்,

"களிறும் வந்தன கண்டு வந்தனரோ"

எனவும்,

"அரையர் கோனிராவண மேறினன்"

எனவும் இவற்றை நாற்காலுச்சரித்து ஏகபாத மாமாறு கண்டு கொள்க.

இனி, எழுகூற்றிருக்கையாவது ஏழறையாக்கி முறை யானே குறைமக்கண் முன்னின்றும் புக்கும் போந்தும் விளையா டும் பெற்றியான் வழுவாமை ஒன்றுமுதலாக ஏழிறுதியாக முறையானே பாடுவது. வரலாறு:

"ஒருபொருட் கிருதுணி புரைத்தனை யொருகா
லிருபிறப் பாளர்க்கு மூவமிழ் தாக்கி
யீரறம் பயந்த வோரரு ளாழியை
யிருமலா நெடுங்க ணரிவையர் தம்மொடு
மூவகை யுலகி னால்வகைத் தேவரு
மும்மையி னிறைஞ்சு மீரடி யொருவனை
யிருவினை பிரித்து மூவெயின் முருக்கி
நாற்கதி தவிர்த்த வைங்கதித் தலைவ
நான்மறை யாள மும்மதிற் கிழவ

விருகுண மொருமையிற் றெரிவுறக் கிளந்த
விருசுடர் மருட்டு முக்குடைச் செல்வ
நால்வகை வருணமு மைவகைக் குலனு
மாற்றி மாந்தர்க் கறிவுற வகுத்தனை
யைந்நிற நறுமலர் முன்னுற வேந்தி
நாற்பெரும் படையொடு மும்முறை வலங்கொண்
டிருகையுங் கூப்பி யொருமையின் வணங்கி
யரசர் நெருக்குறூஉ முரசுமுழங்கு முற்றத்
திருநிதிப் பிறங்கலோ டிமையவர் சொரிதலின்
முருகயர் வுயிர்க்கு மும்மலர் மாரியை
நால்வகை யனந்தமு நயந்தனை தேவரி
னைவகை விழைவு மையற வெய்தினை
யாறுபுரி நிலையுந் தேறினர்க் கியம்பினை
யெழுநயம் விரித்த திருமறு மார்பினை
யறுபொரு ளறைந்தனை யைம்பத மருளினை
நான்குநின் முகமே மூன்றுநின் கண்ணே
யிரண்டுநின் கவரி யொன்றுநின் னசோகே
யொருதன்மையை யிருதிறத்தினை
முக்குணத்தினை நால்வகையினை
யைம்பதத்தினை யறுபிறவியை
ஏழகற்றிய மாதவத்தினை
யரிமருவிய மணியணையினை
வளர்கதிரொளி மண்டலத்தினை
அதனால், மாகெழு நீழற் கேவலந் தோற்றிய
யாதியங் குரிசினிற் பரவுதும்
தீதறு சிவகதி சேர்கயா மெனவே''

எனவும்,

"ஒருடம் பிருவரா யொன்றி யொன்றுபுரிந்
தீரிதழ்க் கொன்றை சூடினை மூவிலைச்
சூல மேந்தினை சுடருஞ் சென்னிமிசை

யிருகோட் டொருமதி யெழில்பெற மிலைச்சினை
யொருகணை யிருதோள் செவியுற வாங்கி
மூவெயி னாற்றிசை முனையரண் செகுத்தனை
யாற்ற முந்நெறி பயந்தனை தேற்றி
யிரண்டி னீக்கி யொன்றி னொன்ற
விரண்டு மில்லோர்க்கு
முந்நெறி யுலகங் காட்டினை யந்நெறி
நான்கென வூழி தோற்றினை வாள்செலு
மைந்தலை யரவரைக் கசைத்தனை நான்முகன்
மேன்முகக் கபால மேந்தினை நூலின்
முப்புரி மார்பினை மூவா மேனியை
யிருவரை குடையா வேந்திய வாற்ற
லொருபெருங் கடவு ளொருவ னாயினை
யாங்குநிற் காணா
திருவரு மூவுல கியைந்துடன் றிரிதர
நாற்றிசை,
யைம்பெருங் குன்றத் தழலாய்த் தோற்றினை
யாறுநின் சடைய தைந்துநின் றுறையே
நான்குநின் வாய்மொழி மூன்றுநின் கண்ணே
யிரண்டுநின் படையே யொன்றுநின் னேறே
யொன்றியல் காட்சி யுமையவ ளடங்க
விருங்களிற் றுரிவை போர்த்தனை நெருங்கிய
முத்தீ நான்மறை யைம்புல னடக்கிய
வறுதொழி லாளர்க் குறுதுயர் தீர்த்தனை
யேழிய லின்னரம் பியக்கினை தாழா
வாறின் னமுதம் பயந்தனை யைந்தினில்
* வீறுமா கோவை விழுத்தக வேந்தினை
யால நீழ லருந்தவர்க் கறநெறி
நால்வர் கேட்க நன்கினி துரைத்தனை

---

* 'வீறுயர்' என்பதும் பாடம்.

நன்றியின்,

முந்நீர்ச் சூர்மா முரணறக் கொன்றங்
கிருவரை யெறிந்த வொருவன் றாதையை
* யொருமிடற் றிருவடி வாக்கினை தரும
மூவகை யுலகுட னுணரக் கூறினை
நால்வகை யிலக்கண விலக்கிய நலம்பட
மொழிந்தனை யைங்கணைக் காமற் காய்ந்தனை
யறுவகைச் சமயமு நெறியுளி வகுத்தனை
யேழி ரைசை யிராவணன் பாடத்
தாழாக் கேட்டவன் றலைநனி பொருந்தி
யாறிய சினத்தை யாகி யைங்கதித்
தேரொடு மற்றவன் செல்கென விடுத்தனை
நாற்றோ ளனனே நந்திபிங் கிருடியென்
றாற்றற் பூத மூன்றுடன் பாட
விருகண் மொந்தை யொருகண் கொட்ட
மட்டவிழ் கோதை மலைமகள் காண
நட்ட மாடிய நாதனீ யதனால்
மண்டிணி ஞாலத்து மன்னுயிர்க் கெல்லா
மூழி நின்னடி யேத்தி நின்றபல்
லூழியும் பொன்னுல கெய்துவர் காண்பர்
அதனால்,
அறியேன் சொன்ன வறிவில் வாய்மொழி
வறிதெனக் கொள்ளா யுலகம் வேண்டும்
வெறிகமழ் கொன்றையொடு வெண்ணில வணிந்து
கீதம் பாடிய வண்ணநின்
பாதம் பரவுதுஞ் சென்னியிற் பணிந்தே "†

எனவும் இவை எழுகூற்றிருக்கை.

* 'ஒருமிட றிருவடி வாக்கினை' என்பதும் பாடம்.

† இது நக்கீரர் பாடிய திருவெழு கூற்றிருக்கை. பதினோராந் திருமுறை அச்சுப்பிரதியிற் காணப்படும் பாடம் இதனின் மிகவும் வேறுபட்டுள்ளது. ஒப்பு நோக்கிக் கொள்க.

இனிக் காதைகரப்பு என்பது, ஒரு பாட்டினுண் மற்றொரு பாட்டுக்கு எழுத்துளவாய்ச் சொற்புகாமே பாடுவது. வரலாறு :

"பல்லார்க்கு மீயும் பரிசிற் கொடைத்தடக்கை
மல்லார் மணிவரைத்தோள் வண்கோசன்—மல்லலந்தார்
செஞ்சொற் செருந்தைதன் றென்னுறந்தை யென்றாளும்
வஞ்சிக் கொடிமருங்கின் வந்து."

இதனுட் போந்த செய்யுள் :

"எல்லார்க்கு நன்றாம் பணித லவருள்ளுஞ்
செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து" (குறள்-13-5.)

என இக்குறள் வெண்பாவின்கண் நேரிசை வெண்பாவின் எழுத்துளவாய்ச் சொற்புக்கிலாமை யெழுதித் தெரிந்து கொள்க.

இனிக், கரந்துறைப்பாட்டு என்பது : ஒருபாட்டுச் செவ்வே எழுதினால், அதனை ஈற்றுநின்று மொழிக்கு முதலாயின எழுத்துத் தொடங்கி ஒன்றிடையிட்டு எழுத்துக் கொள்ள மற்றொரு பாட்டுப் போதுவது.

வரலாறு :

"காண்க வினன் காரோர் திரைக
* நல்ல பரம்பு வாய்கா னலம்விடு
திசைசோ ரலமா போரளிக் கொருங்கு
தோலினங்கோ ளோங்குமெ பைவா யகலில
மெனுள்ளார் வார்கலைக் கூவீ வார்ந்தார்த்
தேறுநற் றுளிக்கணங் கருவிகதிர் கோளாய
தாதேர்ந் தாடுந் தேர்வ திற்றெகின்

* 'நலலா யம்புபா யம்பக நலம்விடு' என்பதும் பாடம். இப் பாடம் கூறிய இலக்கணத்தோடு பொருந்தாமை யறிக.

கடவிட்டோகா காசி லெழிலிய போமே
யாடுசெவி ஞேன்று ளானே யாடினனே''

இதனைக் கீழ்மேலாக வொன்றிடையிட்டெழுதப் போந்த செய்யுள்.

"ஆளான் விடுமே யழிசிகாட் டன்றெதிர்ந்தார்
தாளார் கருங்களிற்றுத் தார்வீக்க—வாளா
* னுலகவா மெங்கோன தோங்கொளிபோல சோதி
விலகாவாம் பல்கதிரோன் விண்''

என வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

தூசங்கொளல் என்பது: ஒருவன் ஒரு வெண்பாச் சொன்னால் அதனீற்றெழுத்தே யீறாக, அதன் முதலெழுத்தே முதலாக மற்றொரு வெண்பாவி னீற்றினின்று மேற்பாடுவது.

வாவனாற்றி என்பது: ஓரெழுத்துக் கொடுத்தால் அது முதலாக ஈற்றடி பாடிப் பின்னும் ஓரெழுத்துக் கொடுத்தால் எருத்தடி பாடி, மற்றோரெழுத்துக் கொடுத்தால் இரண்டாமடி பாடிப், பின்னும் ஓரெழுத்துக் கொடுத்தால் முதலடி பாடிப், பொருண்முடிய எதுகை வழுவாமற் பாடுவது.

கூடசதுக்கமாவது: நான்காமடிக்கு எழுத்து முதன் மூன்றடியுள்ளும் பெருக்கிக்கொள்ளப் பாடுவது. வரலாறு:

"கருமால் வினைகள் கையேறிச் செடிசெய்து காறடப்போ
யருமா நிரயத் தழுந்துதற் கஞ்சியஞ் சோதிவளர்
பெருமான் மதிதெறு முக்குடைநீழற் பிணியொழிக்குந்
திருமா றிருந்தடிக் காளா யொழிந்ததென் சிந்தனையே''

எனக் கொள்க.

---

* இவ்வடியின் சரியான பாடம் கிடைக்கவில்லை.

கோமூத்திரி என்பது: இரண்டு வரியாகவெழுதி மேலுங் கீழு மொன்றிடையிட்டு வாசித்தாலும் அதுவே யாவது. வரலாறு:

"மேவார் சார்கை சார்வாகா
மேவார் சார்கை சார்வாமா
காவார் சார்கை சார்வாகா
மேவார் சார்கை சார்வாமா"

'பரவிப் பாரகத்தார் பணியுங்கழ
விரவி யீர்ந்தண் வலம்புரி மாலையே
விரவிப் போர்வைத் தார்துணி வெங்கழ
விரவி யீர்ந்தண் வலம்புரி மாலையே"

என வரும்.

ஓரெழுத் தினத்தால் உயர்ந்த பாட்டு என்பது: ஓரெழுத் தினாலேயும், ஒரு சார் இனத்தினாலேயும் பாடுவது. வரலாறு:

"காக்கைக் காகா காக்கைக் காகா
காக்கைக் காகா காக்கைக் காகா
காக்கைக் காக்குக் ககாக்குக் கூக்கக்
கூகூகைக் காகக்க காக்கைக்குக் கக்கை"

"தீத்தித் தாதூது தீதாதூதித் தத்துதீ
துத்ததை திதுத்து தைத்தா தூது
தித்தித் தித்தித் தாதூது தீதுத்
தாத்தெத் தாதோ தித்தித் தாது"

எனவுங் கொள்க.

இனி, இனவெழுத்துப்பாட்டென்பது மூன்று வகைப் படும், வல்லினமு மெல்லினமு மிடையினமும் என. அவற் றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு:

"கற்புடைத்தாக் காட்டுதற் காகாதோ கைகாட்டிச்
சொற்படைத்துக் காட்டற்கட் டுக்கத்தாற்—பொற்புடைத்
பாட்டாற்றப் பாடிப் பறைகொட்டக் கொட்டத்துக் [தாப்
கோட்டாற்றுச் சேதிகத்துக் கூத்து"

"தெறுக தெறுக தெறுபகை தெற்றாற்
பெறுக பெறுக பிறப்பு"

என இவை வல்லினத்தான் வந்த பாட்டு.

"நன்மனமு நாணமு முன்னினு நான்முன்னே
னின்மனமு நின்னுணு மென்னென்னே—நன்மனமு
நண்ணுமே நன்மாமை நண்ணுமா மெண்ணுமினே
மண்ணின்மேன் மானன்ன மா"

இது மெல்லினத்தால் வந்தது.

"வில்லாள ருள்ளாரேல் வாளிலர் வாளாளர்
வில்லாள ருள்ளாரை வெல்வாரேல்-வில்லாளர்
வல்லாள ருள்ளாரை வைவ ரவர்வயின்
வல்லாள ருள்ளார் வலி"

"வயலுழுவார் வாழ்வாருள் வாழ்வா ரயலுழுவார்
வாழ்வாருள் வாழா தவர்"

என இவை யிடையினத்தான் வந்தன.

இனிப், பாதமயக்காவது: மூவர் மூன்றாசிரியவடி சொன்னால் தாஞேரடி பாடிக் கிரியை கொளுத்துவது. வரலாறு:

* "ஈயற் புற்றத் தீர்ம்புறத் திறுத்த
கற்றேய்த் துடுத்த படிவப் பார்ப்பான்

---

* இப்பாட்டின் முதலடி அகம்-8; இரண்டாமடி (பத்து) முல்லைப்பாட்டின் 37-வது அடி; 'நன்னாட் பூத்த நாகிள வேங்கை' என்பது அகம்-85.

நன்னாட் பூத்த * நாகிள வேங்கை
மலர்கொய லுறுவதென் மனமவண் மாட்டே"

இது பழவடி மூன்றனோடு தாமோ ரடிபாடிப் பாக்கனார் பாடிய பாதமயக்கு.

இனிப், பாவின்புணர்ப்பாவது: நால்வர் நான்கு பாவிற் கட்டுரை சொன்னால் அவையே யடிக்கு முதலாகப் பாடிப் பொருண் முடிப்பது. வரலாறு:

" மலைமிசை யெழுந்த மலர்தலை வேங்கை
போத்தகத் திருந்த நெய்த்தலைத் தீந்தேன்
கண்டகம் புக்க செங்கண் மறவன்
யாழி னின்னிசை மூழ்க
வீடுகெழு பொதியி னுடுகிழ வோனே"

இது பாவுக்கொப்பப் பாடியது.

இனி, ஒற்றுப்பெயர்த்தல் என்பது: ஒரு மொழியைப் பாட்டின் இறுதிக்கண் வைத்துப் பிறிதொரு பொருள் பயக்கப் பாடுவது. வரலாறு:

" நறுமாந் தளிர்மேனி நாணுறப் பிள்ளை
யுறுமாறு கொள்ளின் வருந்தும்—பெறுமாறு
வெண்ணெ யுருக்கி நறுநெய் கொடுத்தேனு
மெண்ணெய்கொண் டப்புந் தலை"

" என்னைநீ காய வெரிகதிரோ யான்பயந்த
பொன்னங் கழலான்பின் போகிய—மின்னைக்
கருதிலரே யாகிக் கருணனைக் கொன்றிட்ட
பருதிவேற் பாண்டவரைக் காய்"

" செய்துமோ பாண திருவி லுடனேந்திப்
பொய்தீர் நெடுந்தேர் புகுதக—மெய்யே

* 'பொன்னிணர்' என்பதும் பாடம்.

பலமுறை யாலிர வென்மா மகிழார்
குலமுறையாற் சென்ருன் குறை"

இவை *பொய்கைக் கதத்தயானைச் சூழாசிரியர் பாடியன. அவர் வைத்த விரதமாவது:

"தேருடைத்தாய்க் † காமர் திணைமருதாய்த் திண்மர
மோரடியுட் பத்துட ஞெற்றுப்பேர்த்—தேருடைய
பண்பாவு தொல்சீர் மறமன்னர் தம்முன்னுல்
வெண்பா வுரைப்பான் கவி"

என வரும். பிறவு மன்ன.

ஒரு பொருட் பாட்டாவது: ஒன்றனையே வருணித்துப் பாடுவது. வரலாறு:

"மனங்களிந் தன்ன மண்மிசைத் தோன்றிப்
பனங்கனி நிறத்த பரூஉத்தாண் முழுமுத
ஞர்பொதி வயிற்றி னீர்பொதி மென்முளை
தந்துநிறுத் தன்ன தோற்றமொடு கவின்பெறத்
திரித்துவிட் டன்ன திண்கெழு நுண்சுருள்
ஊழி நூழிலை யுயரிய வரைபுரை
கலிங்க மேய்ப்ப வாய நெகிழ்ந்து
வாளினங் கருக்கி னவ்வயி றழுங்கச்
சூல்சுமந் தெழுந்த செம்மூக் கணிகுலை
மூங்கர் மூக்கெனத் தோன்றியாங் கெய்தி
யலரங் கோதை யாயிழை மகளிர்
பரிசர மேய்ப்பப் பலபோது பொதுளி
நாய்சிரித் தன்ன தோற்றமோ டுடும்பின்
றோலுரித் தன்ன பூழ்படு பட்டை
கிளிச்சிற கேய்க்கும் பாவையம் பசுங்காய்
இழுதி னன்ன வின்கனி யேந்தி

* 'பொய்கைக் கதயானைச் சூழாசிரியர்' என்பதும் பாடம்.
† 'கற்பாய்' என்பதும் பாடம்.

வாழைதன் னகவிலை மறைக்கு மூரன்
முரண்கொள் யானை முத்துப்படை யழுங்க
வரண்கொண் மாக்களிற் றேன்று நாடன்
அன்புதா வந்த வென்புருகு பசலை
தணிமருந் தறியா ளன்னை யுருவுகிளர்
அந்தளி ரென்னுமென் றடமென் றேளே"

என வரும். பிறவு மன்ன.

சித்திரக்கா வென்பது, நான்கு கூடின வெல்லாம் பத்தாகவும், மூன்று கூடினவெல்லாம் பதினைந்தாகவும் பிறவாற்றானும் வழுவாது பாடுவது. வரலாறு:

"ஒருதிரட் பிண்டிப் பொன்னெயின் மூன்றி
னீரறம் பயந்த நான்முக வண்ண
மூவகை யுலகிற்கு மொருபெருங் கடவு
ணல்வகை யோனியு ளிருவினை கடிந்து
முந்நெறி பயந்த செந்நெறி யொருவ
னல்வகை யளவையு மிருவகைப் பண்பு
மொன்ற வுரைத்த முக்குடைச் செல்வ
னீரடி பரவின ரென்ப
பேரா *நானெறி பெறுகிற் போரே."

இஃது இணைந்து நான்கு கூடினவெல்லாம் பத்தாகிய சித்திரக்கா. இதனைச் செவ்வே நான்கு வரியு மெழுதிப் பின்னை யீறு முதலாக வெழுதுக.

"ஒருமன மாந்தர் மூவகை யுலகி
னிருமனம் பட்டு நாற்கதி யுழல்வோரே
இருமனம் பட்டு நாற்கதி யுழல்வோர்
ஒருமன மாகி மூன்றுதிரி விலரே

* 'நன்னெறி' என்பதும் பாடம்.

மூன்று திரிவறிந்து முதலொன் றறிந்தோர்
ஆன்ற நாற்கதி யிரண்டன் வரவிலரே
யான்ற நாற்கதி யிரண்டன் வரவுடையோர்
மேற்செயன் மூன்றி னென்றுணர்ந் தோரே''

இது நான்கு புணர்ந்து கூடியவெல்லாம் பத்தாகிய சித்திரக்கா. இதனை நான்கு வரியு முறையே யெழுதிக் கண்டு கொள்க.

" இருவரமா மேழுநா ளாறமர்ந்தான் கோயி
லொருவனை நாடிய போந்தே—மொருவனு
மெண்கையான் முக்கணு னுன்முகத்தா னென்பானே
டைந்தலைய நாகத் தவன் "

இஃது இணைந்து மூன்று கூடினவெல்லாம் பதினைந் தாகிய சித்திரக்கா. இதனை ஈசானன் றிசை முதலாக எட்டுத் திசைமேலும் நிறுத்தி நடுவே பின்னைந்து நிறுத்தி விடுவது. பிறவுமன்ன.

இனி விசித்திரக்கா வென்பது: எங்கும் ஏழறையாக எழுதி, *மேலை ஒழுங்கினுண் மொழிக்கு முதலாயின எழுத்து ஒருபொருள் பயக்க நிறுவி, அவ்வெழுத்துக்களை ஒழுங்கும் கண்ணறையும் படாமே நிறுவி, ஓரெழுத்துக்கு ஓரடியாகவா னும் ஒரு சீராகவானு முற்றுப்பெறப் பாடுவது. எழுத்து நிறுவுதற்கிலக்கணம், ஒருவன் பாண்டவர் யானைக்கொம்பே புள்ளித்தாய்க் கண்ணன் றேடு திசையே எனக்கொள்க. நான் காவது முதலா நான்கிறுதியாக அதன் மூன்று முதலாக முடிவது எனவுங் கொள்க. 'அமிதபதிகவி' எனவரும். பிறவு மன்ன.

* 'இப்பகுதியின் சரியானபாடம் புலப்படவில்லை'.

விகற்பநடையவினுவுத்தரமாவது: வினுவினுர்க்கு வினுக் குறையாகிய ஒரு மொழியும், தொடர்மொழியும் புணர்ப்பது. வரலாறு:

"பூமேலா ளாரென்பார் பூம்போர்வை யென்செய்யுந்
தீமேற் படிற்கொடுத்தாற் கொள்வதெவ—ஞமே
* நலந்திகழுஞ் செங்கை நயதீர னெங்கோன்
சிலம்பின் றிருவேங் கடம்"

இது தொடர்மொழி வினுவுத்தரம். ஒருமொழி வினு வுத்தரம் வந்துழிக் கண்டு கொள்க. இவற்றின் விகற்பமும் அறிந்து கொள்க.

சருப்பதோபத்திரமாவது: எட்டெழுத்தான் இயன்ற நான்கு வரியாம். அவை மாலைமாற்றும், சுழிகுளமுமாய் ஒருங்குவரச் சொல்வது. வரலாறு.

"நீகா வாமா மாவா காநீ
காமா வாதா தாவா மாகா
வாவா கோதா தாகோ வாவா
மாதா தாமா மாதா தாமா"

எனவும்,

"பீநீ காமா மாகா நீபீ
நீகா மாவா வாமா காநீ
காமா வாகோ கோவா மாகா
மாவா கோதா தாகோ வாமா"

எனவும்,

"மாநீ காமா மாகா நீமா
நீகா மாவா வாமா காநீ

---

* 'நயங்கிளருந் தொல்சீர்' என்பதும் பாடம்.

காமா வாகோ கோவா மாகா
மாவா கோதா தாகோ வாமா"

எனவும்,

" மாமா தாநீ நீதா மாமா
மாதீ யாகா காயா தீமா
தாயா வேடா டாவே யாதா
நீகா டாயா வாடா காநீ"

எனவும் கொள்க.

இப்பெற்றியே எல்லாவெழுத்தும் மொழிக்கு முதலாயின வே நிறுவி, ஓரெழுத்துக் கோரடியாகப் பாடிப் பொருண் முடிப்பனவுஞ் சருப்பதோ பத்திரமெனப்படும். அவையும் வந்தவழிக் கண்டு கொள்க.

எழுத்துவருத்தனமாவது: ஓரெழுத்து முதலாக ஒன்று தலைச் சிறந்து ஏறிய வெழுத்துக்களான் முறையே பொருள் பயக்கச் சொல்லுவது.

" கூர்ப்பதனை யோரெழுத்தா லென்சொல்லுந் துய்ப்பதற்குப்
பேர்த்தெழுத் தொன்றிட்டாற் பேரென்னும்—பேர்த்தும்
பிணக்கு மெழுத்தொன்று பேர்த்துரைத்தா லென்னும்
மணத்தின் பெயர்வதுவை யாம்"

எனக் கொள்க. பிறவுமன்ன. 'சார்ந்த எழுத்து வருத்தனம்' என்று சிறப்பித்தவதனால் முன்னம் ஒரு சொல்லேயாய்ப் பின்னை முறையானே ஓரோவெழுத்து ஏறச்சொல்லப்படுவன வும் எழுத்து வருத்தனம் எனப்படும். அவை வந்தவழிக் கண்டு கொள்க.

'மற்றும் வடநூற் கடலுள், ஒருக்குடன் வைத்த வுதா ரண நோக்கி, விரித்து முடித்த மிறைக்கவிப் பாட்டே' என் பது, ஆரியம் என்னும் பாரிரும் பௌவத்துக் காட்டிய அக்

கரச்சுதகமும், மாத்திரைச்சுதகமும், பிந்துமதியும், பிரேளிகை யும் முதலாக வுடையனவும் இப்பெற்றியே தமிழாகச் சொல்லு மிறைக்கவிகளும் அறிந்து கொள்க, என்றவாறு. அவற்றுட் சில வருமாறு:

> " நெற்பெயர தொன்றை நிறுவிக் கடைநீக்க
> நற்பயத்தி னுற்கால தொன்றுகும்—மற்றதன்
> ஈற்றெழுத்து நீக்க வியல்புடைய நூற்செய்கை
> பாற்படத் தோன்றும் பயின்று "

இஃது அக்கரச்சுதகம்; எழுத்துச் சுதகமெனவுமமையும். பாலாவி, பாலா, பா எனக் கொள்க.

> " வாம மணிமே கலையார் மயிர்குறுகி
> னுமவர் பெய்யு மணி "

எனவும்,

> " வண்ணத்தி னென்றேதி மாத்திரையிற் குன்றுமேற்
> கண்ண னுமிழ்ந்த பொருள் "

எனவும் இவை மாத்திரைச்சுதகம்; அளவுச் சுருக்கம் எனவு மமையும். கூழை—குழை; நீலம்—நிலம்; எனக் கொள்க.

> " மயிர்நிறுவி மற்றதற்கோர் புள்ளி கொடுப்பிற்
> செயிர்தீர் மரமாகுஞ் சென்று "

இது பிந்துமதி என்பது. ஒதி—ஓதி.

> " நெய்கொண்டே னெட்கொண்டே னெற்கொண்டேன் கொட்
> செய்கொண்டேன் செம்பொன்கொண் டேன்" [கொண்டேன்

எல்லா வெழுத்தும் புள்ளியுடையனவே வந்தமையால் இதுவும் பிந்துமதி.

"தறியு மிரண்டு தையலா ரணியு மிரண்டு தார்வேந்தர்
அறிய வரசர் வீற்றிருக்கு *மணையு மிரண்டொன் றுடையராய்ச்
செறிய வல்லான் றேய்த்தமையாற் செழும்பூச் சோலை தாமுடையர்
வெறிகொ டொண்டை யார்வேந்த னவையுள் விரவா ரொருவரே"

இது பொத்தகம் பிரேளிகை. பிறவு மன்ன.

'விரித்துமுடித்த மிறைக்கவிப்பாட்டு' என்று சிறப்பித்த வதனால் நிரோட்டி பாடுதலும், அலகிருக்கை வெண்பாப் பாடுதலும், முண்டப்பாட்டு வாசித்தலும், தேர்கையும், திரிபாகியும், கண்டகட்டும், கல்லவலும் முதலாக வுடையனவும் அறிந்துகொள்க.

அவற்றுள் நிரோட்டியாவது:

"ஆறிரண்டா மாவியு மையிரண்டா மாவியு
மாறிகந்த உஊவு மோனமுங்—கூறில்
வகர பகரமஃகான் வந்தணையாச் செய்யு
ணிகரி னிரோட்டி யெனல்"

வரலாறு:

"ஆர்கலிநீர் ஞாலத் தலந்தார்கட் காற்றலாற்
காரெழிலி நாணக் கலந்ததே—சீர்சான்ற
சண்டர சண்டன் சனந்தாங்கிச் சங்கையார்
†கண்டர கண்டன கை"

பிறவுமன்ன.

தேர்கையாவன: குறைத்தலைப் பிணங்கண்டு காவிப்பல்லன், என்றான் என்பதும், குதிரைபட்ட நிலமிதுவெனச் செத்தது பெட்டைக் குதிரை என்றான் என்பதும் முதலா வுடை

---

* அணியும், என்றும் பாடமுண்டு.

† 'கண்டர கண்டன்றன் கை' என்பதும் பாடம்.

யன. விரலும், கண்டமுங் கண்டறிந்தான் என்பது. பிறவு மன்ன.

திரிபாகியாவது: மூன்றெழுத்தாய் ஒன்றின் பெயராய், முதலும் ஈறும் ஒன்றின் பெயராய், இடையும் ஈறும் ஒன்றின் பெயராயின வென்று வாயின் வாசகஞ் செய்வது; நிறுவுவது மாம். பாதிரி என நிறுத்தி, பாதிரி, பாரி, திரி என்றவிழ்ப்பது. பிறவுமன்ன.

கண்ட கட்டு என்பது: பசுக்கொண்டு போதென்று சொல்லப் போயினான், சென்று கண்டு மீண்டுவந்து அவையுள் ளாயின வென்னிற் போதாவாயினவென் றவிழ்ப்பது. பிறவு மன்ன.

கல்லவலாவது, நாடறி சொற்பொருள் பயப்பப் பிழை யாமை வாசகஞ் செய்வது. வரலாறு:

"மனையிற்கு நன்று முதுபோக்குத் தீது
முதுபோக்கே யன்று பெருமூர்க்குத் தீது"

என்பது.

'உருவகமாதி விரவியலீறு வருமலங்காரமும்' என்பது. உருவகமும், உவமையும், வழிமொழியும், மடக்கும், தீபகமும், வேற்றுமை நிலையும், வெளிப்படைநிலையும், நோக்கும், உட் கோளும், தொகை மொழியும், மிகைமொழியும், வார்த்தையும், தன்மையும், பிறபொருள் வைப்பும், சிறப்புமொழியும், சிலே டையும், *மறுமொழியும், உடனிலைக் கூட்டமும், நுவலா நுவற்சியும், உயர்மொழியும், நிதரிசனமும், மாறாட்டும், ஒருங் கியன் மொழியும், ஐயமும், உயர்வும், விரவியலும், வாழ்த்தும்

---

* 'மறுத்து மொழிநிலை' என்பதும் பாடம்.

என்றோதப்பட்ட அலங்காரங்களும் என்றவாறு. அவை அணியியலுட் கண்டுகொள்க.

வாழ்த்து இரண்டு வகைப்படும்: மெய்வாழ்த்தும், இருபுறவாழ்த்தும் என.

வரலாறு :

"கார்நறு நீலங் கடிக்கயத்து வைகலும்
நீர்நிலை நின்ற பயன்கொலோ—கூர்நுனைவேல்
வண்டிருக்க நக்கதார் வாமான் வழுதியார்
கொண்டிருக்கப் பெற்ற குணம்"

இது மெய் வாழ்த்து.

இனி, இருபுற வாழ்த்து வருமாறு :

"பண்டு மொருகாற்றன் பைந்தொடியைக் கோட்பட்டு
வெங்கடம் வில்லேற்றிக் கொண்டுழந்தான்—றென்களந்தைப்
பூமான் றிருமகளுக் கின்னும் புலம்புமால்
வாமான்றேர் வையையார் கோ."

இஃது இருபுற வாழ்த்து

வசையும் இரண்டுவகைப்படும்: மெய்வசையும் இருபுற வசையும் என.

வரலாறு :

"தந்தை யிலேச்சுமடன் *றாய்தொழிலி தான்பார்ப்பான்
எந்தைக்கீ தெங்ஙன பட்டதுகொன்—முந்தை
அவியுணவி னோர்தெரியின் யாவதாங் கொல்லோ
கவிகண்ண னார்தம் பிறப்பு"

இது மெய்வசை.

"படையொடு போகாது நின்றெறிந்தா னென்றுங்
கொடையொடு நல்லார்கட் டாழ்ந்தான்—படையொடு

* 'தாய்தோழி' என்பதும் பாடம்.

13

பாடி வழங்குந் தெருவெல்லாந் தான்சென்று
கோடி வழங்கு மகன்"

இஃது இருபுறவசை.

'கவியே கமகன் வாதி வாக்கியென் றவர்க டன்மையும்' என்பது: கவியும், கமகனும், வாதியும், வாக்கியும் என்று இந் நால்வரது தன்மையும் என்றவாறு.

அவருட் கவி என்பார் நான்கு வகைப்படுவர்: ஆசுகவியும், மதுரகவியும், சித்திர கவியும், விததாரகவியும் என. அவரைக் கடுங்கவி, இன்கவி, அருங்கவி, பெருங்கவி என்று வேண்டு வாரும் உளர்.

ஆசுகவி யாவான், தொடுத்த பொருளும், தொடுத்த சூழ லும், அடுத்த தொடையும் வழுவாமாற் கடுத்துப் பாடுவான்.

மதுரகவி யாவான், சொற் செல்வமும் பெருமையும் உடைத்தாய்த் தொடையும் தொடைவிகற்பமுந் துதைந்து உருவகமுதலாகிய அலங்காரங்களை யுட்கொண்டு ஓசைப் பொலி வுடைத்தாய் உய்த்துணரும் புலவர்கட்கு ஒலிகடலமிழ் தம் போன்று இன்பம் பயக்கப் பாடுவான்.

சித்திரகவி யாவான், மாலைமாற்று முதலாகிய அருங்கவி பாடு நன்மையை யுடையான்.

வித்தாரகவி யாவான், மும்மணிக் கோவையும், பன்மணி மாலையும், மறமும், கலிவெண்பாவும், மட லூர்ச்சியு முதலாகிய நெடும் பாட்டும், கோவையும், பாசாண்டமும், கூத்தும், விருத் தமும், கதை முதலாகிய செய்யுளும், இயலிசை நாடகங்க ளோடுங் கலைநூல்களோடும் பொருந்தப்பாடும் பெருங்கவி எனக்கொள்க.

ஒழிந்த விகற்பங்கள் கவிமபக்கறையுள்ளும், பிறவற்றுள் ளுங் கண்டு கொள்க.

இனிக் கமகனுவான் பலநூல்களது வகைமையாலும், மதியது பெருமையாலும் கல்லாத நூல்களையுங் கற்றூர் வியப்ப உய்த்துரைக்குங் கருத்துடைய புலவன் எனக்கொள்க.

வாதியாவான், மேற்கோளும் ஏதுவும் எடுத்துக் காட்டும் காட்டி அளவைசெய்து, தன்கோணிறீஇப் பிறன்கோண் மறுப்பான் எனக் கொள்க. வரலாறு :

நிலைபேறில்லை சொல், செயப்படுதலால் ; குடம்போல, என்பது நிரலே மேற்கோளும் ஏதுவும் எடுத்துக்காட்டும் ஆயின. நிலைபேறில்லை சொல் என்பது மேற்கொள் ; செயப் படுதலால் என்பது ஏது ; குடம்போல என்பது எடுத்துக் காட்டு.

நிலைபேறுடைத்துச் சொல், செய்யப்படாமையால் ; ஆகா யம் போலும், என்பதும் ஓரளவை. ' அளவை ' எனினும் ' பிர மாணம் ' எனினும் ஒக்கும்.

இனி, வாதம் என்பது வாதமும், சலவாதமும், விதண்டா வாதமு முதலாகப் பலவென்று எடுத்தோதுவாரு முளர்.

இனி, வாக்கியென்பான் அறம்பொருளின்பம் வீடு கண்மேற் கேட்க வேட்கை பிணிக்கச் சொல்லுமாற்றல் உடைய ஆசிரியன் எனக் கொள்க.

' அவையினதமைதியும் ' என்பது அவையோரது தன் மையும் என்றவாறு; அவைதாம் நான்குவகைப்படும் : நல்ல வையும், தீயவையும், குறையவையும், நிறையவையும் என. என்னை ?

" அவையெனப் படுமவை யரிறபத் தெரியி
னல்லவை தீயவை குறையவை நிறையவை
யெனச், சொல்லுப வென்ப தொல்லை யோரே "

என்பவாகலின்.

" அவற்றுள்,

நல்லவை யென்பது நாடுங் காலை
யெத்துறை யானு மிருவரு * மியம்பும்
அத்துறை வல்லோ ரறனொடு புணர்ந்தோர்
மெய்ப்பொருள் கண்டோர் மிக்கவை யோர்ப்போர்
கற்றவர் கல்விக் கடாவிடை யறிவோர்
செற்றமுஞ் சினமுஞ் சேரா மனத்தோர்
முனிவொன் றில்லோர் மூர்க்க ரல்லோர்
இனிய முகத்தோ ரிருந்துரை கேட்போர்
† வேந்த னொருவற்குப் பாங்கு படினும்
தாந்தா மொருவர்கட் பாங்கு படாதோர்
அன்னோர் முன்னரக் கூறிய பொழுதிற்
றொலையு மாயினுந் தொலைவெனப் படாது
வெல்லு மாயினு மிகச்சிறப் புடைத்தே "

எனக் கொள்க.

" தீயவை யென்பது தெரியுங் காலைச்
சுலாவுஞ் சுண்டுந் தாமேற் கொண்டு
நிலவாப் பொருள்களைக் குலவி யெடுத்தாங்
குரைத்த வொருவற்காய்ச் செருவென மொழிந்து
சொல்லிய துணரா தல்லவை யுணர்ந்து
வாரம் படுவது தீயவை யாகும் "

எனக் கொள்க.

" நிறையவை யென்பது நினையுங் காலை
யெல்லாப் பொருளுந் தன்னகத் தடக்கி
யெதிர்வரு மொழிகளை யெடுத்துரைப் பதுவே "

எனக் கொள்க.

---

* 'மொழியும்' என்பதும் பாடம்.

† 'வேந்த னொருவர்கண் வாரம் படினும்' என்பதும் பாடம்.

"குறையவை யென்பது கூறுங் காலை
நிறைவில் சொல்லே நினைந்தவை யெடுப்ப
வரையு மென்ப வாணையி னிகந்தே"

எனக் கொள்க.

"தொலைவெனப் படுபவை சொல்லுங் காலை
கூறியது கூறன் மாறுகொளக் கூறல்
பொருளல கூறன் மயங்கக் கூறல்
கேட்போர்க் கின்னா யாப்பிற் றாகிப்
பழித்த மொழியா னிழித்துக் கூறல்
தன்னா னொருபொருள் கருதிக் கூறல்
இன்னா வகையின் மனங்கோ ளின்மை
அன்னவை பிறவு மவற்றினெறி யாகும்"

எனக் கொள்க.

'பாடுதன் மரபு' என்பது, குலனும், விச்சையும், ஒழுக்கமும், பருவமும் என்றிவற்றிற்குத் தக்க வகையாற் பாட்டுடைத் தலைமகனையும் அவன் சின்னங்களையுமே பாடுதலும் கிளவிப்பொருளல்லவற்றோடு பாட்டுடைத் தலைமகனைப் பெயரும் ஊரும் முதலிய வுறுப்புகளைச் சேர்த்திப் பாடுதலும், தீயனவற்றை அவன் பகைவரைச் சார்த்திப் பாடுதலும் என இரண்டாம். அவையெல்லாம் பெரிய முப்பழம் முதலாயின வற்றுட் கண்டு கொள்க.

'தாரணைப் பகுதியும்' என்பது, தாரணை விகற்பங்களும் என்றவாறு. தாரணை விகற்பங்களாவன-நாமதாரணையும், அக்கர தாரணையும், செய்யுட்டாரணையும், சதுரங்கத்தாரணையும், சித்திரத்தாரணையும், வயிரத்தாரணையும், வாயுத்தாரணையும், நிறைவு குறைவாகிய வெண்பொருட்டாரணையும், வச்சிரத்தாரணையும் முதலாயினவற்றை உருவக்கரசங்கேதங்களால் இடம்படவறிந்து தரித்து, அநுலோமமாகவும், பிரதிலோகமாகவும்

பிறவாறுகவுஞ் சொல்லுவது. அவையெல்லாந் தாரணை நூலுட் கண்டு கொள்க. சதுரங்க அறையில் உருவுகளை உருவக்கர சங்கேதங்களால் திரித்துக் குதிரை யடியாகவும், குதிரையும் யானையுமாகவும் பாய்ந்து வருவதற்கு இலக்கணம் வருமாறு :

"கடிகம ழிலைமலர் சீரிதழ்த் தாமரைப்
பனிமலர் வாட்டிய மீமிசை நிகரி
னூபுரமிக வூன்றலின் மேலொளி நெருங்கிய
சேண்விளங் கெழிலடி குறுகுதுந் தூநிறப்
பெருமலர் வேங்கையு மூங்கிலு நுடங்கிப்
பிணியவிழ் வீத்த மாத்த ணறவமும்
சாந்தமு மகிலுங் கிளர்ந்து தீங்கனிச்
சூரலு முகிரலுங் கெழுமித் தேறிய
நூலவர் பேணும் வெட்சியு முறித்தை
விரைமலர் மகிழு நாகமும் பீடுடைத்
திருவுஞ் சகமலி யாதி கீர்த்தி
யூனமில் கேள்வியிற் றெளிந்து சுரும்பிவர்
நீடிணர்ப் பாசிலை வடுமா மிசைமிக
வுருகெழு * மென்கனி நேரே பூசணித்
துகளறு செங்கா யெங்கெனக் கூறி
யீண்டிய காதலிற் றடவிய சிறுநுதற்
பெருமதர் மழைக்கட் செவ்வாய்ப்
புரிகுழ லியக்கியர் பொதிபெறற் பொருட்டே"

இந்நேரிசையாசிரியம் வேண்டியதோ ரறை முதலாக வாயினும், வேண்டியதோர் அறை யீறுகவாயினும் பாய்த்துவது. சிறுநுதலவரைப் பாய்த்த அறுபத்துநாலு வெங்குதிரை வரும்.

இனிக், குதிரையும் யானையுமாகப் பாய்த்து மாறு :

---

* 'மென்கணம்' என்பதும் பாடம்.

“ செங்கை யுந்திச் சீர்மலி யாரம்
கீழணி தாழ்பொழில் கண்ணகன் திண்ணிலஞ்
சகமலி யிருவினைச் சார மீரம்
சித்திர மத்திரங் கிளரொளி தளரகிற்
கார்மழை தீரணி நான்மறை மீனுரு
வாடை பீடை வித்தா பத்தா
நிலமும் மலையும் பிரமனு மவர்மணி
மிகவு நகுமதி மாரி நீரில்
பார வீரர் புள்ளி வெள்ளை
முத்தி நெய்த்த நூலோர் மேலோர்
பேரா வீழி பெரிய வருவுடை
பூதிய வேதன் மூரி நோன்ற
மெய்ம்மை நுண்மை தெள்ளிய குருபரன்
எந்தையன் சுந்தர னூரன் சேரன்
தாசன் கேசவன் சூழ்பொழி லேழணி
கூறிய நேர்வு கெழுமிய துத்தி
சீரிய கரிபரி * தெளிந்தனன் றெளிந்தே ”

இதனடைவே கரியும் பரியும் வேண்டியதோ ரறை முத லாகவும், வேண்டியதோ ரறை யீறாகவுந் துதித்து வரைய அறு பத்து நாலும் வரும்.

இனி, இவற்றைச் சிறு நுதல் கடிகமழ் பெருமதர் மழைக்கண்; துதித்துச் செங்கை சீரிய கரிபரி, எனமாறியும் படிக்கக் கடிதின் உதவும். அறைகட்கு எழுத்து நிறுத்துவ தற்கு இலக்கணம்.

“ அன்னங் கழிசங்கு தத்தை நகர்பறவை
மன்னன் வலம்புரியோ டெட்டு ” [மூன்றுங்

“ அன்ன மொன்றுங் கழியிரண்டா மணிநீர்ச் சங்கமொரு
தண்ணந் தத்தை யீரிரண்டாந் தகைசா னகர மைந்தாகும்

* ‘ தெரிந்தனன் ’ என்பதும் பாடம்.

பன்னும் பறவை யிருமூன்றும் பழிதீர் மன்ன ஞேரேழாம்
மன்னு மொழியாய் வலம்புரியேன் மருடீ ரிருநான்காகுமே''

எனக் கொள்க.

இவற்றை நிரலே அ, க, ச, த, ந, ப, ம, என வணிந்து அந்த அறைகளில் ஏகார வெழுத்தளவெதிர் நடாத்த அறுபத்து நாலறைக்கும் எழுத்துக்களாம்.

ஆனந்தம் ஆறுவகைப்படும்: எழுத்தானந்தமும், சொல்லானந்தமும், பொருளானந்தமும், யாப்பானந்தமும், தூக்கானந்தமும், தொடையானந்தமும் என.

"உறுபுகழ் மரபி னுயர்ந்தோர் கூறிய
வறுவகை மரபின வானந் தம்மே"

"அவைதாம்,

இயனெறி திரிந்த வெழுத்தா னந்தமும்
சொன்னெறி வழீஇய சொல்லா னந்தமும்
புகழ்ச்சிநிலை திரிந்த பொருளா னந்தமும்
யாப்புநிலை திரிந்த யாப்பா னந்தமும்
தூக்குநெறி திரிந்த தூக்கா னந்தமும்
நடையறி புலவர் நாடின ரிவையே"

அவற்றுள் எழுத்தானந்தமாவது—பாடப் படுவோன் பெயரைச் சார்த்தி எழுத்தளபெழப் பாடுவது. என்னை?

"இயற்பெயர் சார்த்தி யெழுத்தள பெழினே
இயற்பா டில்லா வெழுத்தா னந்தம்

என்றாராகலின், வரலாறு:

"ஆழி யிழைப்பப் பகல்போ *மிரவெல்லாம்
தோழி துணையாத் துயர்தீரும்—வாழி

* 'இரவரில்' என்பதும் பாடம்.

நறுமாலை தாராய் திரையவோஓ வென்னும்
செறுமாலை சென்றடைந்த போது"

இது பொய்கையார் வாக்கு. இதனுள் 'திரையவோஓ' என்புழி இயற்பெயர் சார்த்தி எழுத்தளபெழுந்தமையான் எழுத்தானந்தம்.

இனிச் சொல்லானந்தமாவது— இயற்பெயர் மருங்கின் மங்கலமழியத் தொழிற் சொல்லைப் பாட்டுடைத்தலைமகன் மேல் ஏறப் பாடுவது. என்னை?

"இயற்பெயர் மருங்கின் மங்கல மழியத்
தொழிற்சொற் புணர்ப்பினது சொல்லா னந்தம்"

என்றாராகலின். வரலாறு :

"என்னிற் பொலிந்த திவண்முக மென்றெண்ணித்
தன்னிற் குறைபடுப்பான் றண்மதிய—மின்னி
விரிந்திலங்கும் வெண்குடைச் செங்கோல் விசயன்
எரிந்திலங்கு வேலி னெழும்"

இதனுண் மதியை விசயன் வேல்போல் எழும் என்பான், 'விசயன் எரிந்து' என அத்தொழில் அவன்மேல் ஏறச் சொன்னமையாற் சொல்லானந்தம்.

பொருளானந்தமாவது—பாட்டுடைத் தலைமகன் நாட்டின் யாதானு மொன்றனைச் சிறப்பித்துச் சொல்லலுற்ற விடத்து அத்திணைக்குரிய விறைச்சிப்பொருளை யூறுபடச் சாவவுங் கெடவுஞ் சொல்லுவதூஉம், புகழ்தலுற்ற விடத்து ஆகாத பெற்றியின் மங்கல மழியச் சொல்லுவதூஉம், மங்கலமாகிய உவமையான் மங்கல மில்லாத உபமேயத்தை உவமிப்பதூஉம், தலைமகனோடு உவமிக்கப்பட்டதற்கு இடையூறுபடச் சொல்லுவதூஉம் முதலாகவுடையன எனக் கொள்க. என்னை?

"இறைச்சிப் பொருளை யூறுபடக் கூறினும்
புகழ்ச்சிக் கிளவியிற் பொருந்தா வாயினும்
உவமைக் காட்சியி னானந் தோன்றினும்
இவையல பிறவு மின்னன வரினே
அவையென மொழிப பொருளா னந்தம்"

என்றாராகலின். வரலாறு:

"முறிமே யாக்கைதன் கிளையொடு துவன்றிச்
சிறுமை யுற்ற களையாப் பூசல்" (பத்து-மலைபடு-313, 314.)

என மலைபடுகடாத்துக் கூத்தரை யாற்றுப் படுப்பான் நீர் போம் வழியுள் இன்னவும் இன்னவும் ஏதங்களாவன; அவற்றைச் சாராதே போமினென்பான் குரங்கு ஒரு வரை மேலிருந்து வழுவி யொரு விடரகம்புக்கு விழுந்தது கண்டு, மற்றைக் குட்டியுந் தாயும் விடரகம் புக்கு வீழ்ந்தன; வீழக் குரங்குகள் எல்லாம் அவற்றுக் கிரங்கியழுது பெரியதோர் ஆரவார மெழுந்தது; அவ்வரையை யொருவிப் போமின் என்றான். அவன் மலைக்குரிய இறைச்சிப் பொருளாகிய குரங்கிற்கு இடையூறு சொன்னமையால் இது பொருளானந்தம்.

"கணங்கொ டோகையிற் கதுப்பிகுத் தசைஇ
விலங்குமலைத் தமர்ந்த சேயரி நாட்டத்
திலங்குவளை விறலியர் நிற்புறஞ்சுற்ற" (பத்து-மலைபடு-44-46.)

என்பது, பீலி விரித்துப் பல மயிலிருந்தாற்போல வழி வந்து அசைந்த வருத்தத்தாற் றத்தங் கேசங்களை யெடுத்து முடிக்க கில்லாது விரித்திருப்பர் அவர் மலைமேல் வழிபோங் கூத்தப் பெண்டிர் என்று புகழ்தலுற்றான். பெண்சாதிகள் ஊறுபட்டு அழுகை நிகழ்ந்த விடத்து மயிர் விரித்திருப்பார்; அவ்வகை மங்கல மில்லாத மயிர் விரியை அவன் நாட்டோடும் புகழ்ந்தமையான் இதுவும் பொருளானந்தம்.

" பெயலொடு வைகிய வியன்க ணிரும்புனத்
தகலிரு விசும்பி னுஅல் போல [99-101.)
வாலிதின் விரிந்த புன்கொடி முசுண்டை " (பத்து-மலைபடு-

என்பது, நாடுபுகழ்தலுற்றான் மற்று மங்கல முளவாக வைத்து வானத்துள் துறுமித் தோன்றுங் கார்த்திகை மீனொடு கடைப்பட்டார் தின்னும் அடகாகிய முசுண்டையின் பூவை யொப்பித்தமையான் இஃது உவமக் காட்சியுள் ஊனந்தோன்றிய ஆனந்தவுவமை.

" திண்டேர் வயவரைச் சேவைவென் றானன்ன தேங்கவுண்மா
வண்போ தமன்ற வழைநிழ னீக்கிய வார்சிலம்ப
நண்போ நினையிற்பொல் லாதது நிற்கவென் னன்னுதலாள்
கண்போற் குவளைகொணர்ந்ததற்கியா துங்கைம் மாறிலமே "

இதனுள் தலைமகனோடு உவமிககப்பட்ட யானையைத் துரந் தானென ஊறுபடச் சொன்னமையான் இதுவும் உவமக் காட்சியில் ஊனந்தோன்றிய வானந்தவுவமம்.

" வள்ளெயிற்றுப் பேழ்வாய் ஞமலிக்கு மான்குழா
மெள்ளி யிரிந்தாற்போ லெவ்வழியும்—வள்ளற்கு
மாலார் கடலன்ன மண்பரந்த வாட்டானை
மேலாரு மேலார் விரைந்து "

இதனுட் புலியினோடு உவமிக்கப்படுகின்ற தலைமகனாகிய வீரனோடு நாயை உவமித்தமையால் இறப்ப இழிந்த வானந்த வுவமை.

" இந்திரனே போலு மிளஞ்சாத்தன் சாத்தற்கு
மந்தரமே *போன்றிலங்கு மல்லாக—மந்தரத்துத்
தாழருவி போன்றுளது தார்மாலை யம்மாலை
யேழுலகு நாறு †மிணர் "

---

* ' போன்றதெங்கும் ' என்பதும் பாடம்.

† ' இனிது ' என்பதும் பாடம்.

இதனுட் கீழ்மகனுகிய சாத்தனைக் குலமன்னரை உவமிக்கற் பாலனவற்றோடு அவனுக்குப் பரிக்கலாகாமை யுவமித்தலின் இறப்ப வுயர்ந்த ஆனந்தவுவமை.

"சென்றுபடு பருதியிற் சிவந்த தோற்றத்தை"

இதனுட் படுஞாயிற்றுக்கு உவமையாகக் காட்டலின் இறந்து பாட்டுவமையானந்தம்.

"தீயி னன்ன வொண்செங் காந்தட்
டூவற் கலித்த புதுமுகை யூன்செத்
தறியா தெடுத்த புன்புறச் சேவல்
ஊஉ னன்மையி னுண்ணு துகுத்தென
நெருப்பி னன்ன பல்லிதழ் தாஅய் [145-150.)
வெறிக்களங் கடுக்கும் வியலறை தோறும்" (பத்து-மலைபடு-

இதனுள் தீப்போலா முருவந்தோன்றுஞ் செங்காந்தட் பூவினை ஊன் என்று கருதி அறியாது எடுத்த பருந்து காலானிடுக்கி வாயிற் குத்தி ஊனன்மையின் கைவிட்டது என்று காந்தட்பூவினது சிவப்பினைக் குணனேறச் சொல்லுவான், அவாவ்ச சென்றது கொண்டு அவாவிய தன்மையால் விட்டது என்று பரிசிற்கவி, அவாவியகவியை அவாக்கெடக் கூறினமையின் இது பரிசிற் பொருளானந்தம்.

யாப்பானந்தமாவது—முன்தொடுக்கப்பட்ட சிறப்புடைமொழியின் பின்னர்ப் பாட்டுடைத் தலைவன் பெயர்நிறீஇ, அதன்பின்னே சிறப்புடை மொழிநிறீஇச் சிறப்பிக்கப்படுவதனை இவ்வாறிடர்ப்படப் பாடுவது. என்னை?

"முதற்றொடை மருங்கின் மொழிநிறுத் தொருபெயர்
இடைப்படுத் தவ்வழி *யிடுஞ்சீர்ப் படினே
வாய்ப்ப நோக்கி வல்லோர் கூறிய
யாப்பா னந்தமென் றறியல் வேண்டும்"

என்றாராகலின். வரலாறு:

* 'இருசீர்ப்படினே' என்பதும் பாடம்.

" ஊகத்தி ஞன்மல்கு சோலை யுளிய னுயர்வரைவாய்
மேகத்தி ஞனுமின் ஞனு மிகவு மெலிந்துரைத்த
ஆகத்தி ேனற்கரு ளாயென் பணியு மைவாயெயிற்றி
ஞகத்தி ஞன்மால் கடைந்திடப் பட்ட நளிகடலே"

எனக் கொள்க.

தூக்கானந்தமாவது—கஞ்சத்தாள முதலாகிய கருவிக ளோடும் இசைந்த இசைக்கீழ்ப் பாடுதற்கண், அவன் பெயரைச் சார்த்தி உயரவும், இறுகவும், பெயர்பிளந்து பண்ணியும், ஒரு வர்க்கும் பெயர் புலனுகாமையுஞ் சொல்லுதல். என்னை ?

" தாழா மரபினர் யாழொடு புணர்ந்த
பாவகை யொருவனைப் பாடுங் காலைத்
தொல்வகை மாபி னவன்பெயர் தோற்றி
யேங்கினு மிடுங்கினு மெழுந்துபிரிந் திசைப்பினுந்
தூங்கினுங் குழறினுந் தூக்கா னந்தம்"

என்றூராகலின். அவற்றிற் கிலக்கியம் வந்தவழிக் கண்டு கொள்க.

தொடையானந்தமாவது—அளபெடைத் தொடைப் பாட்டினுட் பாட்டுடைத்தலைவன் பெயர்சார்த்தி அளபெடுப்பத் தொடுப்பது. என்னை ?

" அளபெடை மருங்கிற் பாடப் படுவோன்
பெயரொடு தொடுப்பிற் பெற்றியில் வழுவாத்
தொடையா னந்த மெனவே துணிக"

என்றூராகலின். வரலாறு :

" வாஅம் புரவி வழுதியோ டெம்மிடைத்
தோஒ நுவலுமிவ் வூர்"

இதனுட் புரவி வழுதி யென்று அடைப்பெயர் சார்த்தி யளபெடுப்பத் தொடுப்பினுந் தொடையானந்தம்.

"வாஅ வழுதி மதுரை மறுகினிற்
போஒ பகைமுனைப்போர்"

இஃது அடையடாமையின் மிக வழு.

இனி, ஆனந்தப்பையுள் என்பதும் ஒன்றுண்டு. அஃதாவது, களவினுளாயினும், கற்பினுளாயினும் தலைவனும் தலைவியுந் தம்மிற் பிரிந்துழிப் பிரிவாற்றாது கையறு துயரமொடு காட்சிக்கு அவாவி, மெய்மெலிவுற்று அழிவுழியிரங்கிப் பாட்டுடைத் தலைவனது நாடானும் ஊரானுங் குறித்து அவனூர்மேல் அன்றில் ஏங்கினும், குயில் கூவினும், ஆயர் குழலிசை கேட்பினும், ஏற்றின் மணிக்குரல் கேட்பினும், அவனுடு சூழ்ந்து கிடந்து அவளேங்கினும், என்னுயிர் கழியும் என்று இவ்வாறு கூறினும், அவனூரணையாள் நாடணையாள் உயிர்கழிகின்றதெனினும், பிறவாற்றானும், குணமேம்பட்டன ஊருநாடும் பார்த்துச் சார்த்திக் கூறினும், உவப்பினும் அவை ஆனந்தப்பையுள். என்னை?

"களவினுங் கற்பினுங் கலக்க மில்லாத்
தலைவனுந் தலைவியும் பிரிந்த காலைக்
கையறு துயரமொடு காட்சிக் கவாவி
எவ்வமொடு புணர்ந்து நனிமிகப் புலம்பப்
பாடப் படுவோன் பதியொடு நாட்டொடு
முள்ளுறுத் திறினே யுயர்கழி யானந்தப்
பையு ளென்று பழித்தனர் புலவர்"

என்று எடுத்தோதினர் அகத்தியனார். அவற்றுக் கிலக்கியம் வந்துழிக் கண்டுகொள்க.

இனி, மாபுராணமுடையார் கூறுமாறு: விகார மாத்திரை யாகிய உயிரளபெடையும், கான்மாத்திரையாகிய வொற்றும் பாட்டுடைத்தலைமகன் பெயருக்கும் அவன் பெயர்க்கு

அடையாகிய சொற்கண்ணும் புணர்ப்பிற் குற்றம் என்றார். என்னை ?

" கழிநெடி லசையுங் காலெழுத் தசையும்
பெயரயற் புணர்ப்பினும் பெயரிடைப் புணர்ப்பினும்
வழுவென மொழியு மாபு ராணமே "

என்பவாகலின்.

அவர் உதாரணம் :

" மன்னும் வழுதி வருமருங்கு நின்றாளென்
றின்னு முறைக்குமிவ் வூர் "

என்பதனுள் விகார மாத்திரையாகிய கான்மாத்திரையாய் மகர வொற்றுப், பெயர் அருகு வரலின் வழு. " வழுதிவாஅம் புரவிக் கிவ்வூர் " என்பதனுள் விகாரமாத்திரையாகிய உயிரளபெடையை வழுதி என்னும் பெயர்க்கடையாகிய புரவிக்குப் புணர்த்தலின் வழு.

இனி, இசையானந்தம் ஒன்று. அஃதாவது, அவல முற்றிருந்தோர்க்கு இசையாகிய பஞ்சமமும், குறிஞ்சியும், பியந்தையும், பாலையாழும், காந்தார பஞ்சமமும், இவற்றொடு பியந்தையாழும், தலைவனைப் புகழ்ந்த பாடாண்பாட்டிற்கும் இசையாகி வரப் புணர்ப்பது இசையானந்தம் எனப்படும். என்னை ?

" சிறையழி துயரொடு சிந்தையிற் பிரிந்த
கவலை கூர்ந்த கருணைக்குப் பெயரே
அவல மென்ப வறிந்திசி னோரே "

" அவல மென்பதற் கிசையெனப் படுவது
குறிஞ்சி புறநிலை பியந்தை யென்றார்
பரந்த விகற்பிற் பாலை யாழே
கருதிய கற்பிற் காந்தார பஞ்சமம்
இசையா னந்த மென்மனார் புலவர் "

என்றாராகலின்.

பாட்டுடைத்தலைவனையே கிளவிப்படக் கிளவித்தலைவனாகக் கூறுவதூஉம் ஆனந்தமெனக் கொள்க. என்னை?

“ உருவி யாகிய வொருபொருங் கிழவனை
யருவி கூறுத லானந் தம்மே ”

என்றாராகலின்.

‘ஆனந்த முதலிய வூனமும்’ என்றதனாற் பிரிபொருட் டொடர் மொழி முதலிய குற்றங்களும் மறுவாராமற் புணர்க்கப்படும். அவை,

“பிரிபொருட் டொடர்மொழி முரண்மொழி யெனாஅ
வொருபொருண் மொழியே யையமொழி யெனாஅ
முறைபிறழ் வைப்பே சொல்வழு வெனாஅ
யாப்பின் வழுவே நடைவழு வெனாஅப்
பொருளின் வழுவே புணர்ப்புவழு வெனாஅக்
கலையொடு மலைவே காலமலை வெனாஅ
வுலக மலைவே யிடமலை வெனாஅ
மேற்கோண் மலைவே யேதுமலை வெனாஅ
வெடுத்துரை மலைவே நூன்மலை வெனாஅ
விருநான் கடுத்த வீரைம் புறவு
முய்த்துணர் மொழியே யொட்டுப் பிரிமொழியே
பிறிதுபடு மொழியே பிசிபடு மொழியே
யுத்தி மறுதலை யெனவரூஉ மிவையு
மிடக்க ரிசையவு மிடக்கர்ப பொருளவு
மிடக்கர்ப் படவரூஉஞ் சந்தி யிசையவும்
இன்னா விசையவு மெனவெடுத் திவற்றொடு
முன்னுங் கூறிய பிறழ்வுந் தொகைஇ
எழுடை யிருபா னூன நீக்குபு
பாட வல்லோன் கவிஞ னன்றேல்

அடங்காப் புதல்வற் பயந்த பரத்தையிற்
புறஞ்சொற் பெறூஉம் புலவ ரானே"

எனக் கொள்க.

இனிச் செய்யுளாவன :

"செய்யு ளாமே மெய்பெற விரிப்பிற்
றனிநிலைச் செய்யுட் டொடர்நிலைச் செய்யுள்
அடிபல தொடுத்த தனிப்பாச் செய்யுள்
உரையிடை யிடைந்த பாட்டுடைச் செய்யுள்
இசைநுவன் மரபி னியன்ற செய்யுள்
நயநிலை மருங்கிற் சாதியொடு தொகைஇ
யவையென மொழிப வறிந்திசி னோரே"

என்றோதப்பட்ட வெல்லாம் அணியியலுட் காண்க.

இனி, 'விளம்பனத்தியற்கையும்' என்பது :

"விளம்பனத் தியற்கை விரிக்குங் காலை
யாரியந் தமிழொடு நேரிதி னடக்கிய
உலகின் றோற்றமு மூழி யிறுதியும்
வகைசா றெண்ணூற் றறுவா தியற்கையும்
வேத நாவின் வேதிய ரொழுக்கமும்
ஆதி காலத் தரசர் செய்கையும்
அவ்வவ நாட்டா ரறியும் வகையால்
ஆடியும் பாடியு மறிவரக் கிளத்தல்"

எனக் கொள்க.

இனி, 'நரம்பின் விகற்பமும்' என்பது : நரம்பு எழு வகைய ; குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என.* என்னை ?

"*குரறுத்த நான்கு கிளைமூன் றிரண்டாங்
குரையா வுழையிளி நான்கு—விரையா
விளரியெனின் மூன்றிரண்டு தாரமெனச் சொன்னார்
களரிசேர் கண்ணுற் றவர்"

என்பது சிலப்பதிகாரம் அடியார்க்கு நல்லார் உரை மேற்கோள்.

"இளிகுரல் துத்தநான்கு மாத்திரை
விளரி கைக்கிளை மூன்றே யாகுந்
தார முழையிரண் டாகத் தகுமே"

என்றாராகலின்.

இனிப் பண் நான்குவகைய. அவை பாலையாழ், குறிஞ்சியாழ், மருதயாழ், செவ்வழியாழ் என்பன. என்னை?

"பாலை குறிஞ்சி மருதஞ்செவ் வழியென
நால்வகைப் பண்ணு நவின்றனர் புலவர்"

என்றார் வாய்ப்பியனார். விளரி யாழோ டைந்து மென்ப.

இனிப் பண் சார்பாகத் தோன்றியன திறமாம் என்னை?

"பண்சார் வாகப் பரந்தன வெல்லாந்
திண்டிற மென்ப திறனறிந் தோரே"

என்றாராகலின். அத்திறம் இருபத்தொருவகைய.*

"†அராக நேர்திற முறழம்புக் குறுங்கலி
யாசா னைந்தும் பாலையாழ்த் திறனே"

"நைவளங் காந்தாரம் பஞ்சுரம் படுமலை
மருள்வியற் பாற்றுஞ்
செந்திற மெட்டுங் குறிஞ்சியாழ்த் திறனே"

---

* திறம் பன்னிரண்டென்பது அடியார்க்கு நல்லார் உரை. (சிலப்பதிகாரம்—புறஞ்சேரி யிறுத்தகாதை 184-188.) இஃதும் ஒருவகைப் பகுப்புப் போலும்.

† 'தக்கராக நேர்திறங் காந்தார பஞ்சமமே
துக்கங் கழிசோம ராகமே—மிக்கதிறற்
காந்தார மென்றைந் தும் பாலைத் திறமென்றார்
பூந்தா ரகத்தியனார் போந்து'

என்பது சிலப்பதிகாரம், (அந்திமாலைச் சிறப்புச் செய்காதை, 72-76.) அடியார்க்குநல்லார் உரைமேற்கோள்.

" நவிர்படு குறிஞ்சி,
செந்திற நான்கு மருதயாழ்த் திறனே "

" சாதாரி பியந்தை நேர்ந்த திறமே
பெயர்திறம் யாமையாழ்
சாதாரி நான்குஞ் செவ்வழியாழ்த் திறனே "

என்றார் வாய்ப்பியனார்.

பாலை எழுவகைய; செம்பாலை, படுமலைப்பாலை, செவ்வழிப் பாலை, அரும்பாலை, கோடிப்பாலை, விளரிப்பாலை, மேற்செம் பாலை என.

குரல்குரலாகச் செம்பாலை பிறக்கும். துத்தங்குரலாகப் படுமலைப்பாலை பிறக்கும். கைக்கிளை குரலாகச் செவ்வழிப்பாலை பிறக்கும். உழைகுரலாக அரும்பாலை பிறக்கும். இளிகுரலாகக் கோடிப்பாலை பிறக்கும். விளரி குரலாக விளரிப்பாலை பிறக்கும். தாரம் குரலாக மேற்செம்பாலை பிறக்கும் என்க.

இனிக் கூடமாமாறு:

" உகுதிறத்துத் துப்பார்யார் தாவென்பார்க் கில்லென்பான்
அகப்பையாய்க் குற்று விடும் "

" இல்லென்பான் கையிற் குடாஅ விரகிலி
யுள்ளதென் றுய்ப்பதென் றான் "

" விடுகைபோ லுள்ளத் துத்திரத்திட் டானு
மிடுகுவையிற் கைக்குங் குறை "

" தாவென்பார்க் கில்லென்பான் கையுண்டேற் குன்ற
விடாஅ னுலகத் தது "

" குன்றா விளையு ளுயர்நிலந் துன்புற்றுத்
தாவென் றிரப்பாடன் கை "

“ துப்பாயார் தாவென்பார்க் கில்லென்பான் கையுட்
குடாஅன் விடாஅ னுழைப்பு”

“ கைமாட்சி விரக னுலகத்
துண்மாட்சித் தாயினு மில்”

இவை ஏழுங் கூடப்பாட்டு ;

“ நின்ற நரம்புக் காறு நரம்பு
சென்றுமு னிற்பது கூடமாச் செப்பு”!

என்றாராகலின். இவற்றின் பயன் வல்லோர்வாய்க் கேட்க. ஈண்டு உரைப்பிற் பெருகுமாகலின் அகத்தியத்துட் காண்க.

இனி, எண் இரண்டுவகைய, கணிதமும் காரணமும் என. அவற்றுட் கணிதமாவன பதினாறு வரிகருமமும், ஆறு கலாசவருணமும், இரண்டு பிரகாரணச் சாதியும், முதகுப்பையும், ஐங்குப்பையும் என்றிப்பரிகருமமும், மிச்சிரகமு முதலாகிய எட்டதிகாரமும். அவை அவினந்தமாலையும், அரச சட்டமும், வருத்தமானமு முதலியவற்றுட் காண்க.

இனித், திணையாவது நான்குவகைய, அகத்திணை, அகப்புறத்திணை, புறத்திணை, புறப்புறத்திணை, என. என்னை ?

“ அகமே யகப்புறம் புறமே புறப்புற
மெனநான் கென்ப திணையின் பகுதி”

என்றுகாரலின்.

அகத்திணை யிருவகை, களவு கற்பு என. என்னை ?

“ களவுங் கற்புங் கைகோ ளாக
அளவி லன்பின தகமெனப் படுமே”

“ ஐந்திணை தழுவியதக் கற்பே யவற்றுட்
* களவெனப் படுவ தூஉழ்
காவன் மரபாற் பாட வருமே”

* ‘ கரவெனப் படுவதூஉழ்’ என்பதும் பாடம்.

"கற்பெனப் படுவது காரணமோ டியைய
கூடிய பிறவுங் கூறுதற் குரித்தே"

"எய்திய விரண்டுங் கைகோ ளென்ப"

"கிழவன் பாங்கன்,
கிழத்தி தோழி திறத்தன கூற்றே"

இன்ன பிறவும் அகத்திணை.

இனி, அகப்புறமாவன, காந்தள், வள்ளி, பாசறை முல்லை, யில்லாண் முல்லை என இவைபத்தும்,† கைக்கிளை, பெருந் திணை யென்று இவை யிரண்டும் என்க.

"ஆய வகப்புற மையிரண்டு மாயுங்காற்
காந்த ளமர்த்த வீரைந்து மகத்தின் புறமே"

"கைக்கிளை யென்பது புறனே"

இவை பன்னிருபடலம். அவற்றுட் கைக்கிளையாவது: காட்சி முதலாங் கைகாமம். என்னை ?

"கைக்கிளை தானே காணுங் காலை
கூட்டமில் கிளவி கைக்கிளை யகப்புறம்"

"பெருந்திணைப் பொருளே பொருந்தக் கூறின்
அறத்தி னியன்ற வகத்தொடு புணராத்
திறத்த தென்ப திறனறிந் தோரே"

"நிலையா வன்பி னீடா வின்பத்
துலகமலை வெல்லாம் பெருந்திணை யகப்புறம்"

என்றாராகலின்.

இனிப் புறமாவது :

"வெட்சி காந்தை புறனென மொழிப"

---

† இப்பகுதியின் சரியான பாடம் அகப்படவில்லை.

"வெட்சி முதலாத் தும்பை யீறாச்
செப்பிய வேழும் புறப்பொரு ளாகும்"

எனக்கொள்க.

வெட்சி * ஆகவர்தலானும், கரந்தை யுட்குவரச்சென்று விடுத்தலானும் 'வெட்சியுங் கரந்தையுந் தம்முண் மாறே' வஞ்சி மேற்செல்லலானும், காஞ்சி அஞ்சாதெதிர்சென் றான்றலானும் 'வஞ்சியுங் காஞ்சியுந் தம்முண் மாறே.' உழிஞை யாரெயின் முற்றலானும், நொச்சி விழுமிதினவ்வெயிற் காத்தலானும் 'உழிஞையு நொச்சியுந் தம்முண் மாறே'

"பொருதல் தும்பை புணர்வ தென்ப"

இவற்றின் விகற்ப மெல்லாம் பன்னிரு படலத்துட் காண்க.

புறப்புறமாவன, வாகையும் பாடாண்பாட்டும் பொதுவியற்றிணையும். என்னை?

"வாகை பாடாண் றிணையென்ப புறப்பொருளே"

என்றார் தொல்காப்பிய வகத்தியம் உடையார்.

"மதுவிரி வாகையும்,
பொதுவியற் படலமும் புறமா கும்மே"

என்றார் வாய்ப்பியனார். இவையாமாறு வெண்பாமாலையுள்ளும் பன்னிரு படலத்துள்ளும் காண்க. இன்னும் திணையே யென்றதனற் குறிஞ்சி முதலிய வைந்திணையும் உணர்த்தும் என்னை?

"குறிஞ்சி பாலையோ டைந்து மகமே"

என்றாராகலின்.

அவையாமாறு:

"மெய்வகை கூதிர் முன்பனி வகையே"

---

* 'ஆதரலானும்' என்பதும் பாடம்.

இது குறிஞ்சித்திணை.

"வெம்பாலத்தம் * * * வகையே"

இது பாலைத்திணை.

"தவலரும் * * * உறுப்பே"

இது முல்லைத்திணை.

"அருங்கடல் * * * உறுப்பே"

இது நெய்தற்றிணை.

"ஒல்லென் * * * யே"

இது மருதத்திணை.

"இடனே பருவம் பொழுதூண் பொருள்பெயா
கடவுண் மாந்தர் களவிழ வூர்நீர்
மாமரம் புட்பறை யாழென் றிவற்றின்
ஆகிய மரபி னகனைந் திணைக்கு
முந்தை மூன்று முதல்கரு வேனை
யைந்தா நிலைய துரிப்பொரு ளாகும்"

"மற்றவை தம்முண் மயங்கினு மப்பெயர்
பெற்ற திணையின் பெயர்க்கொடை பெறுமே"

"செவ்வி யுரிப்பொருட் கேது வாகி
யெவ்வகை யிறைச்சியு மியற்றுப தெரிந்தே"

"ஒருவன் பெயர்மலை யாறுநா டூரிவை
வரினுண் டுலகியல் வழக்கந் தோற்றல்"

"ஐந்திணை தழுவிய வகமெனப் படுவது
கந்தருவ நெறிமையிற் களவொடு கற்பே"

இவற்றைப் பதநெகிழ்த்துரைத்துக் கொள்க. இன்னும் அவ்விதப்பான் உயர்திணையும் அஃறிணையும்*ஆமாறுணர்த்தும்.

* 'உரைத்தும்' என்பதும் பாடம்.

"உயர்திணை யென்மனார் மக்கட் சுட்டே
அஃறிணை யென்மனா ரவரல பிறவே
ஆயிரு திணையி னிசைக்குமன சொல்லே" (தொல்-சொல்-கிளவி-1.)

எனவும்,

"மக்கட் சுட்டே யுயர்திணை யாகும்"

எனவும்,

"தேவரு நரகரு மேவவும் பெறுமே"
ஏவிய விம்மூன் றன்றி யொழிந்தவை
யாவகைப் பொருளு மஃறிணை யாகும்"

எனவுங் கொள்க.

இனி, ஒருசாரார் அகத்திணை, புறத்திணை, அகப்புறத்திணை என மூன்று யடங்குமென்ப. ஆமாறு அவிநயத்துட் காண்க.*

இனி, இருது ஆவன:

"காரே கூதிர் முன்பனி பின்பனி
சீரிள வேனில் வேனி லென்றாங்
கிருமூ வகைய பருவ மவைதாம்
ஆவணி முதலா † விவ்விரண் டாக
மேவின திங்க ளெண்ணினர் கொளலே"

இந்த இருது வருணனை அணியியலுட் காண்க.

இனிக், காலம் மூவகைய, இறந்தகாலம், எதிர்காலம், நிகழ்காலம் என. என்னை?

---

* இப்பகுதி திணைக்குக் கூறிய நால்வகைப் பாகுபாட்டின் பின்னர் இருத்தல் பொருத்தமுடைத்தேனும், ஏடுகளனைத்தினும் ஈண்டே உள்ளமையின் அவ்வாறே பதிப்பிக்கப்பட்டது.

† 'இரண்டிரண்டாக' என்பதும் பாடம்.

"இறந்தது நிகழ்வது மெதிர்வது மென்னும்
திறந்தெரி வுடையன கால மாகும்"

என்றாராகலின். அன்றியும், நன்னற் காலம், நற்காலம்; தீந்த காலம், தீக்காலம்; நற்றீக்காலம், தீத்தீக்காலம் என இவையு மாம். நான்கு யுகமும் எனினும் ஆம். இவையாமா றுரைப்பிற் பெருகலின் உலக சமய பேதம் வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க.

இனி, 'எண்வகை மணம்' ஆவன: பிரமமணம், விதி மணம், ஆரிடமணம், தெய்வமணம், அசுரமணம், இராக்கத மணம், பைசாச மணம், கந்தருவ மணம் என்பன.

பிரம மணமாவது: ஒரிருதுகண்ட கன்னியை மற்றை யிருதுக் காணுமே கொளற்பால மரபினோர்க்கு நீர்பெய்து கொடுத்தல் என்னை?

"ஒப்பாருக் கொப்பா ரொருபூப் பிரிந்தபி
னிப்பான் மதிதோன்று வெல்லைக்க—ணப்பாற்
றருமமே போல்கென்று தக்கார்க்குச் சேர்த்தல்
பிரமமாம் போலும் பெயர்"

என்றாராகலின்,

விதிமணமாவது: கொடுத்த பரியத்தின் இருமடங்கு மகட்கொடுப்போன் கொடுத்தல். என்னை?

"கொடுத்த பொருள்வாங்கிக் கொண்டபேர் * * *
மடுப்பர் மடுததற் கமைந்தா—லடுப்போ
னிரண்டா மடங்குபெய் தீவ ததுவே
யிரண்டா மணத்தி னியல்பு"

என்றாராகலின்.

ஆரிடமாவது: ஏறும் ஆவுங்கொணர்ந்து நிறீஇ, அவற் றின் முன்னர்க் கைக்கு நீர்பெய்து கொடுத்தல். என்னை?

"இற்குலத்தோ டொப்பானுக் கொப்பா னிமிலேறாப்
பொற்குளம்பிற் பொற்கோட்ட வாப்புனைந்து-முற்படுத்து
வாரிடம்பே ராமுலையை வாழ்க்கைக்கண் வைப்பதுரை
ஆரிடம் பேரா மதற்கு"

என்றாராகலின்.

தெய்வமாவது: வேள்விக் களத்துத் தீப்பாரித்துத் தீ முன்னர் வேள்வியாசிரியர்க்குக் கைக்கு நீர்பெய்து கொடுத்தல். என்னை?

"மெய்ப்பாலைப் பெண்டன்மை யெய்தியபின் மெல்லியலை
யொப்ப வுணர்ந்த பொழுதுண்ட—லொப்பார்க்கு
நெய்தயங்கு தீமுன்னர் நேரிழையை யீவதே
தெய்வப்பே ராகுந் தெரிந்து"

என்றாராகலின்.

இவை நான்கும் அந்தணர்க்குரிய.

அசுரமாவது: இன்னது செய்தார்க்கு இவளுரியள் என்ற இடத்து அன்னது செய்தெய்துவது. அவை வில்லேற்றுதல், திரிபன்றியெய்தல், கொல்லேறு கோடன் முதலிய. என்னை?

"வில்லேற்றல் வேள்வியைக் காத்தன் மிகுவலிக்
கொல்லேற் றியல்குழையைக் கோடலென்—றெல்லா
மரியனசெய் தெய்தினா னாயி னசுரம்
அரியவா மந்த மணம்"

இராக்கதமாவது. ஆடைமேலிடுதல், பூமேலிடுதல், கதவடைத்தல் முதலியவற்றால் வலிதிற் கோடல். என்னை?

"பூந்துகிலோ டின்னனவு மேலிட்டும் புதவடைத்தும்
பாய்ந்து *கதந்தாஅய்ப் பற்றிக்கொண்—டேந்திழையை

* 'வலிந்துதாய்' என்பதும் பாடம்.

யெய்தப் படுவ திராக்கத மென்பதே
மைதீர்ந்தார் சொல்லு மணம்"

பைசாசமாவது: துஞ்சினாரோடும், மயங்கினாரோடும், சரித்தாரோடும், செத்தாரோடும், விலங்கினோடும், இழிதகுமா பில் யாருமில்லா வொருசிறைக்கண் புணர்ந்து ஒழுகு மொழுக் கம். என்னை?

"துஞ்சல் களித்தல் மயங்குதன் மாழாத்த
லஞ்ச லறிவழித லாதலென்—றெஞ்சினவம்
இன்ன திறத்தா னிழித்தக வெய்துபவேற்
பின்னைப் பசாசமணப் பேர்"

எனவும்,

"குணத்தி னிழிந்த மயங்கியவ ரோடும்
பிணத்தினும் விலங்கினும் பிணைவது பைசாசம்"

எனவுஞ் சொன்னாராகலின்.

கந்தருவமாவது: ஒத்த குலனும், குணனும், அழகும், அறி வும், பருவமும் உடையார், யாருமில் ஒருசிறைக்கண் அன்பு மீதூரத் தாமே புணர்ந்து ஒழுகும் ஒழுக்கம். என்னை?

"ஒத்த குலத்தார் தமியரா யோரிடத்துத்
தத்தமிற் கண்டதம் மன்பினா—லுய்த்திட
வந்தா மின்றிப் புணர்வ ததுவரோ
கந்தருவ மென்ற கருத்து"

எனவும்,

"முற்செய் வினையது முறையா வுண்மையி
னொத்த விருவரு முள்ளக நெகிழ்ந்து
காட்சி யையந் தெரித றேற்றலென
நான்கிறந் தவட்கு நாணு மடனும்

அச்சமும் பயிர்ப்பு மவற்கு
முயிர்த்தகத் தடக்கிய,
வறிவு நிறைவு மோர்ப்புந் தேற்றமு
மறைய வவர்க்கு மாண்டதோ ரிடத்தின்
* மெய்யுறு வகையு முள்ளல்ல துடம்புறப்படாத்
தமிழியல் வழக்கமெனத்
தன்னன்பு மிகைபெருகிய
களவெனப் படுவது கந்தருவ மணமே"

என்றார் அவிநயனார்.

இனி, எழுத்து நான்குவகைய ; உருவெழுத்தும், உணர்வெழுத்தும், ஒலியெழுத்தும், தன்மையெழுத்தும் என. என்னை ?

" அவற்றுள்,
உருவே யுணர்வே யொலியே தன்மையென
விருவகை யெழுத்து மீரிரண் டாகும்"

என்றாராகலின். அவற்றுள், உருவெழுத்தாவது எழுதப்படுவது. என்னை ?

" காணப் பட்ட வுருவ மெல்லா
மாணக் காட்டும் வகைமை நாடி
வழுவி லோவியன் கைவினை போல
வெழுதப் படுவ துருவெழுத் தாகும்"

என்றாகலின்.

உணர்வெழுத்தாவது :

" கொண்டவோர் குறியாற் கொண்ட வதனை
யுண்டென் றுணர்வ துணர்வெழுத் தாகும்"

*'மெய்யுறுவகை யுள்ளல்ல துடம்புறப்படா' என்பதும் பாடம்.

ஒலியெழுத்தாவது :

"இசைப்படு புள்ளி னெழாஅல் போலச்
செவிப்புல னுவ தொலியெழுத் தாகும்"

தன்மை யெழுத்தாவது :

"முதற்கா ரணமுந் துணைக்கா ரணமுந்
துணைக்கா ரணத்தொடு தொடரிய வுணர்வும்
அவற்றொடு புணர்ந்த வகத்தெழூ வளியின்
மிடற்றுப்பிறந் திசைப்பது தன்மை யெழுத்தே"

என எழுத்தினது விகற்பமும் எழுத்தினது புணர்ச்சியும் எழுத்ததிகாரத்தினுட் காண்க. அ,க,ச,ட,த,ப,ய, முதலியவாய வெழுத்தும், அ,ச,ல,வ,ர,ந,ப, முதலிய இராசியெழுத்தும், கார்த்திகை முதலிய நாளெழுத்தும், தோபமுதலிய நால்வகை யெழுத்தும், சாதி முதலிய தன்மையெழுத்தும், உச்சாடன முதலிய உக்கிரவெழுத்தும், சித்திராரூடம் முதலிய முத்திற வெழுத்தும், * பாகியல் முதலிய நால்வகை யெழுத்தும், புத்தேண்முதலிய நாற்கதி யெழுத்தும், தாது முதலிய வொளி யெழுத்தும், மாகமடையம் முதலிய சங்கேத வெழுத்தும், கலிமுதலிய சங்கேத வெழுத்தும், பார்ப்பான் வழக்காகிய பதின்மூன்றெழுத்தும் என்றித்தொடக்கத்தனவும், கட்டுரை யெழுத்தும் வச்சிரமுதலிய வடிவெழுத்தும், மற்றும் பலவகையாற் காட்டப்பட்ட எல்லா எழுத்தும் வல்லார்வாய்க் கேட்க.

இனிச், சொல் நான்குவகைய ; பெயர்ச்சொல், தொழிற்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல் என,

"எப்பொரு ளேனு மொருபொருள் விளங்கச்
செப்பி நிற்பது பெயர்ச்சொல் லாகும்"

* 'பாகியல் முதலிய வகையெழுத்தும்' என்பதும் பாடம்.

"வழுவின் மூவகைக் காலமொடு சிவணித்
தொழில்பட வருவது தொழிற்சொல் லாகும்"

"சுடுபொன் மருங்கிற் பற்று சேய்ப்ப
விடைநின் றிசைப்ப திடைச்சொல் லாகும்"

"மருவிய சொல்லொடு மருவாச் சொற்கொணர்ந்
துரிமையோ டியற்றுவ துரிச்சொல் லாகும்"

என்பது வாய்ப்பியம். இனி யொருசாராசிரியர் இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல் என்று உரைப்பர். அவற்றுள் திரிசொற் சில வருமாறு :

"பைஞீலம் பைதிரம் விரற்றலை யோர்பித்தை
பூழிலவம் பீலி துருவையனல் தொடுப்பகை பிறடி
கருவுள நவிரல் வசிதலையல் நிவப்பு
செப்பிய பிறவுந் திரிசொல் லாகும்"

ஆடு, எருது, விடை, ஏறு, மோத்தை, சேவல், ஒருத்தல், கலை, களிறு, ஏற்றை, கடுவன், கூரன், பகடு என இவை ஆண் பெயர்; மகடு, ஆ, பிடி, குமரி, கன்னி, பிணவு, முடுவல் என் றின்னவை பெண்பெயர்; குழவி, மகவு, மறி, குருளை என்று இன்னவை இளமைக்கு எய்திய பெயர்.

"பெயரிவை மும்மையும் பிறவுமிப் பொருட்கண்
இயைபெதி ரியலு மென்றுணர்ந் தியையக்
குறியொடு காரணங் கொளவகுத் தொழிந்தது
அறிய வுரைப்போ னாசிரி யன்னே"

என இவற்றின் விரிவறிந்து வந்துழிக் காண்க. இடைச் சொல்லும் உரிச்சொல்லுந் தொல்காப்பியம், தக்காணியம், அவி நயம், நல்லாறன்மொழிவரி முதலியவற்றுட் காண்க.

இனிச் செந்துறை மார்க்கமும் வெண்டுறை மார்க்கமும் ஆமாறு : நாற்பெரும்பண்ணும், இருபத்தொருதிறனும் ஆகிய

இசையெல்லாஞ் செந்துறை; என்பது மேற்புறமும் பதினோராடலும் என்றிவை யெல்லாம் வெண்டுறையாகும் என்பது வாய்ப்பியம். இனி ஒருசாராசிரியர் சொல்லுமாறு :

"கந்தருவ மென்பது கசடறக் கிளப்பிற்
செந்துறை வெண்டுறை யெனவிரு வகைத்தே"

அவற்றுட், செந்துறை என்பது பாடற்கேற்பது; வெண்டுறை என்பது ஆடற்கேற்பது. என்னை?

"செந்துறை யென்ப தொலிகுறித் தற்றே
வெண்டுறை யென்பது கூத்தின் மேற்றே"

என்பவாகலின்.

செந்துறைவிரி மூவகைய ; செந்துறையும், செந்துறைச் செந்துறையும், வெண்டுறைச் செந்துறையும் என. வெண்டுறை விரி மூவகைய; வெண்டுறையும், வெண்டுறை வெண்டுறையும், செந்துறை வெண்டுறையும் என. என்னை?

"ஆங்கிரு துறையு மறுவகைப் பகுதிய
பாங்கி னுணரும் பண்பி னோனே"

என்றாராகலின்.

அவற்றுட் செந்துறைப் பாட்டாவன: பரிபாடலும், மகிழிசையும், காமவின்னிசையும் என்பன. என்னை?

"தெய்வங் காம
மையில் பொருளாம் பரிபா டல்லே
மகிழிசை நுண்ணிசை யுரிபெரு மரபிற்
காமவின் னிசையே யாற்றிசை யிவற்றைச்
செந்துறை யென்று சேர்த்தினர் புலவர்"

என்றாராகலின.

செந்துறைச் செந்துறைப் பாட்டாவன.

“ஓங்கெழில் குன்று கூதிர்பண்பு செந்துறை”

எனக்கொள்க.

வெண்டுறைச் செந்துறைப் பாட்டாவன : கலியும், வரியும், சிற்றிசையும், சிற்றிசைச் சிற்றிசையும் என்றித்தொடக்கத்தன. என்னை ?

“கலியே வரியே சிற்றிசை யென்று
மலிதரு பேரிசைச் சிற்றிசைச் சிற்றிசை
யென்றிவை யெல்லாம் பாணி யியந்தாக்
கொன்ற நோக்கி யொளிபட வந்த
வெண்டுறைச் செந்துறை வேண்டுங் காலே”

என்றாராகலின்.

வெண்டுறைப் பாட்டாவன : விலக்கு நாட்டிச் செய்யப்படுங் கூத்திற்குரியவாகிய வரியும், குரவையும், மண்டிலமும், சேதமு முதலிய.

வெண்டுறை வெண்டுறைப் பாட்டாவன: பதினோராடற்கு மேற்றபாட்டு. அவை அல்லிய முதலியவும் பாடல்களாக ஆடுவாரையும், பாடல்களையும், கருவியையும் உந்து இசைப்பாட்டால் வருவன. என்னை ?

“அவ்வப் பொருளா வரிறப நாடிப்
பாட்டினிற் புகழ்தல் பாடலி தாகலிற்
பதினோ ராடற் பாட்டாய் வந்தன
வெண்டுறை வெண்டுறை யெனவிரித் தனரே”

என்றாராகலின்.

இனி, இவற்றினுறுப்பு ஐம்பத்துமூன்றாவன: அல்லிய வுறுப்பு 6. கொட்டியுறுப்பு 4. குடையுறுப்பு 4. குடத்

தினுறுப்பு 5. பாண்டரங்க உறுப்பு 6. மல்லாட லுறுப்பு 5. துடியாட லுறுப்பு 6. கடையத் துறுப்பு 6. பேட்டின் உறுப்பு 4. மரக்காலாட லுறுப்பு 4. பாவை யுறுப்பு 3. எனவிவை. இவற்றின்றன்மை செயிற்றியமும், சந்தமும், பொய்கையார் நூலு, முதலியவற்றுட் காண்க. ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும்.

பதினோராடலுமாட்டினர் யாரோவெனின்,

"அல்லிய மாயவ னாட லதற்குறுப்புச்
சொல்லின ராறாகத் துணிந்து"

"கொட்டி கடம்பமர்ந்தா னாட லதற்குறுப்
பொட்டினர் மூன்றுட னென்று"

"அறுமுகத்த னாடல் குடைக்கூத் ததற்குப்
பெறுமுறுப்பு நான்காகப் பேசு"

"குடத்தாடல் குன்றெடுத்தா னாட லதற்கு
மடக்கிய வைந்துறுப் பாம்"

"முக்கண னாடிற்றுப் பாண்டரங்க மற்றதற்
கொக்குமுறுப் பாறு வுணர்"

"மாயவ னாடிற்று மல்லாடன் மற்றதற்
காய வுறுப்புக்க ளைந்து"

"துடியாடன் மங்கை யெழுவர தாடற்
கடியா முறுப்புக்க ளாறு"

"கடைய மயிராணி யாட லதனிற்
குடைய வுறுப்பைந்தோ டொன்று"

"காமன தாடலாம் பேட்டா டதற்குறுப்பு
நாமிக வாராயி னான்கு"

"மாயவ ளாடல் மரக்கா லதற்குறுப்
பேய்வன வீரிரண் டென்"

15

" திருவாடல் பாவை யதற்குறுப்புத் தேரி
ஞெருவா திரண்டுட ஞென்று "

என்பன.

" பல்வரை நின்றூட லாறுமற் றைந்துந்தன்
னெல்லையின் வீழ்ந்தாட லென் "

செந்துறை வெண்டுறைப் பட்டாவன : தெய்வதமும், பாவையும், வானூர்மதியமும், இலங்கிரும், வைளவமும், ஒன்று கொட்டும், முருட்டும் என்றித் தொடக்கத்து மேற்புறச் செய்யுள் எனக்கொள்க. என்னை ?

" தேவ பாணி முதலா வேவிய
வொன்றீ ரூகக் கிடந்தவும் வந்த
விலங்கிரு வைளவம் வானூர் மதியம்
என்றிவை மொழிந்த மேற்புற மெல்லாஞ்
செந்துறை வெண்டுறை சேர்த்துங் காலே "

என்றாராகலின்.

இனி, முப்பத்திருவகை யுத்தியாவன, முன்கூறியவே.

தருக்கமாவன: ஏகாந்தவாதமும், அநேகாந்த வாதமும் என்பன. அவை குண்டலம், நீலம், பிங்கலம், அஞ்சனம், தத்துவ தரிசனம் காலகேசி முதலிய செய்யுட்களுள்ளும், சாங்கிய முதலிய ஆறு தரிசனங்களுள்ளுங் காண்க.

இனிச், செய்யுளாவன :

" வரியே குரவை மதலை மேட
முரியே தாழிசை முன்னிலை வாழ்த்தே
தேவ பாணி சிற்றிசை நேரிசை
பாவை தனிநிலை பாங்கமை யடலே "

என்றோதப்பட்டன. அவை இன்மணியாரத்துள்ளும் பிறவற்றுள்ளுங் கண்டுகொள்க.

'முந்துநூன் முடிந்த முறைமையின் வழா அமை—வந்தன பிறவும் வயினறிந் துரைப்போன்—அந்தமில் கேள்வி யாசிரி யன்னே என்பது: மேனூன்முடிந்த முறைமையின் வழாமை சொன்னவும், சித்திர சமையபத்திர சேதக கணித கத்தவுத்தி முதலிய பிறவும் அறிந்து இடத்திற்கேற்றவாற் றான் உரைக்கவல்லோன் கேள்வி முற்றிய ஆசிரியன் என்று கூறப்படுவான் என்றவாறு.

"சொல்லிற் சுருங்கிப் பொருள்பெருகித் * தொன்ஞான
மெல்லாம் விளக்கி யிருளகற்றும்—நல்யாப்
பருங்கலம் வல்லவர் தாமன்றே கேள்வி
† யொருங்கறிய வல்லா ருணர்ந்து"

யாப்பருங்கலம் மூலமும்
விருத்தியுரையும்
முற்றும்.

* 'தொன்ஞாலம்' என்பதும் பாடம்.

† 'ஒருங்கலர்த்த வல்லா ருணர்ந்து' என்பதும் பாடம்.

யாப்பருங்கலம்

சூத்திர முதற்குறிப் பகராதி.

யாப்பருங்கலம்

இலக்கண மேற்கோள் முதற்குறிப் பகராதி.

(* இக்குறியிடப்பட்டவை தொல்காப்பியச் சூத்திரங்கள்.)

வே

இலக்கிய மேற்கோள் முதற்குறிப் பகராதி.

[குறிப்பு:—இடம் விளங்கிய செய்யுட்களுக்கு முதற் குறிப்பின் பக்கத்தில் அவ்வவ்விடங்கள் இரு பிறைக்குறியுள் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. நூலுள் இடங்குறிக்கப் படாதன வும் ஈண்டு இடங் குறிக்கப் பட்டுள்ளன. உதாரணச் செய்யுட் களாகக் காட்டப்பட்ட சில இலக்கணச் சூத்திரங்களும் இவ் வட்டவணையிலேயே சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. கலிப்பாவின் உறுப் புக்கள் ஒவ்வொன்றற்கும் தனித்தனியே முதற்குறிப்புக் காட் டப்பட்டுள்ளது.]

ஊ

ெ

மண

ரமண

ற்கரும்

யவும் வெ